

ဂုဏ်ပိတ်ဩဇာ၊ ကျန်းလုံးဖြာမျှ၊ ညေကျောက်ထွိ၊
ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူသော-ရံရွာမြို့။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားဖြိုး

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဝိရုတ်သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

သရဏာဝံဝိနိစ္ဆယကျမ်း။ မဟာသရဏာဝံကြီး။
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။ သီလ
ဝိနိစ္ဆယကျမ်း။ ဝိကာလဘောဇန
သိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။
၎င်း(၆)ကျမ်းကို။ တအုပ်ထည်းပေါင်းချုပ်။
သုတေသနတို့အကျိုးငှါ။ ကောင်းမွန်စွာပုံနှိပ်
လုပ်ဆောင်ထားပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၆-ခု။ တပို့တွဲလအတွင်းပြီးသည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်းစာဆိုတန်း။ တိုက်နံပါတ်-၆၃။
ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်။

(မအေးမေ။)

ဂုဏ်ဟိတ်ဩဘာ၊ ကျန်းလုံးဖြာမျှ၊ ညေကျောက်ထွို၊
ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူသော-မုံရွာမြို့။

ထယ်တီဆရာထော်စာရားဖြိုး

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဝိရုတ်သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်း။ မဟာသရဏဂုံကြီး။
အာဇီဝဠကေသီလအဆုံးအဖြတ်။ သီလ
ဝိနိစ္ဆယကျမ်း။ ငါကာလဘောဇန
သိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။
၎င်း(၆)ကျမ်းကို။ တအုပ်ထည်းပေါင်းရ၍။
သုတေသနတို့အကျိုးငှါ။ ကောင်းမွန်စွာပုံနှိပ်
လုပ်ဆောင်ထားပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၆-ခု၊ တပို့တွဲလအတွင်းပြီးသည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်းစာဆိုတန်း။ တိုက်နံပါတ်-၆၃။

ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်။

(မအေးမေ။)

မာတိကာ။

(ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယကျမ်းမာတိကာ။)

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာနံပါတ်
၁	ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုပြခြင်း။	၁
၂	ဝိရတိသီလကမ္မပထကြီးခုနစ်ပါးကိုပြခြင်း။....	၃
၃	ဝိရတိစေတသိက်သုံးပါး၏အပြားနှင့်။ ဝဋ္ဋနိသိတ-ဝိဝဋ္ဋနိသိတအပြားကိုပြဆိုခြင်း။	၄
၄	ဇွါးနှစ်ပါး၌ဖြစ်ကြသော ဝိရတိသုံးပါးကိုခွဲခြား၍ပြခြင်း။	၁၀
၅	သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ သုံးပါးကိုခွဲ၍ပြခြင်း။ ...	၁၃
၆	သမာဒါနဝိရတိကိုအကျယ်ပြခြင်း။	၁၄
၇	လှ-ရသေ့-ပရိဗိုဇ်-ရဟန်းတို့၏ဝိရတိသီလကိုခွဲ၍ပြခြင်း။	၂၄
၈	လှတို့၏ ငါးပါး သီလ-အာဇီဝဋ္ဋမက သီလ-အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလကိုခွဲ၍ပြခြင်း။	၂၆
၉	သုတ္တံသမ္မာဝါစာစသည်နှင့် အဘိဓမ္မာသမ္မာဝါစာစသည်ကိုခွဲ၍ပြခြင်း။	၃၂
၁၀	ဝစီကံတို့မှာ သီလပျက်မှု အင်္ဂါနှင့် ကမ္မပထမြောက်မှုအင်္ဂါကိုပြခြင်း။	၃၄
၁၁	မနောကံသုံးပါးတို့၏အရာဋ္ဌာနကိုပြဆိုခြင်း။....	၃၅
၁၂	ကုသလ ကမ္မပထတရားကြီးဆယ်ပါး ဖြစ်ပွားရာ ကာလကိုပြခြင်း။	၃၇

(သရဏာဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းမာတိကာ။)

၁	ရသေ့-ပရိဗိုဇ်များကို ကိုးကွယ်လျှင်။ သရဏာဂုံပျက်မပျက်ကိုပြခြင်း။	၄၂
---	--	----

(၁)

မာတိကာ။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာနံပါတ်
၂	သရဏဂုံကိစ္စနှင့်ကိစ္စကွယ်မှု။ အထူးကိစ္စကွယ်မှု တို့ခြားနားပုံကိုပြခြင်း။	၄၄
၃	သရဏဂုံခံယူမှု အထူးအပြား။ သရဏဂုံရပုံအ ပြားကို။ ထင်ရှားစွာပြခြင်း။	၄၆
၄	သံဃာသရဏဂုံ၌ ကာလျာဏ ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်း ပါ ထိုက်မပါထိုက်ကိုပြခြင်း။	၅၀
၅	သံဃာသရဏဂုံ၌ ပါဝင်ထိုက်သော ကာလျာဏ ပုထုဇ္ဇန်နှင့်တကွ။ ကာလျာဏယုတ်-မြတ် ၂-ပါး။ ဒွိဟိတ်တိဟိတ် ၂-ပါးကိုထင်ရှားစွာပြခြင်း။	၅၇
၆	မင်းစိုးဘုရား။ မိစ္ဆာရန်းနတ်တို့ကိုရှိခိုးဝပ်တွား သော်။ သရဏဂုံပျက်မပျက်ကိုပြခြင်း။ ...	၆၂
၇	နိယတသရဏဂုံ-အနိယတသရဏဂုံနှစ်ပါးတို့၏ အကျိုးသွားကိုပြဆိုခြင်း။	၆၃

(မဟာသရဏဂုံကြီးမာတိကာ။)

၁	မဟာသရဏဂုံကြီးဆေခံတည်နည်းကိုပြခြင်း။	၇၇
၂	ဆုတောင်းမေတ္တာပို့နည်းကိုပြခြင်း။	၉၀
၃	ဘာဝနာလေးဆယ်ဆောင်ပုဒ်ကိုပြခြင်း။	၉၀

(အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်မာတိကာ။)

၁	ရှစ်ပါး-ဆယ်ပါးနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ခြား နားပုံကိုပြခြင်း။	၉၃
၂	အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဆောက်တည်ပုံကိုပြခြင်း။	၁၀၆
၃	အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏အင်္ဂါပယောဂကိုပြခြင်း။	၁၀၈

မာတိကာ။

(၈)

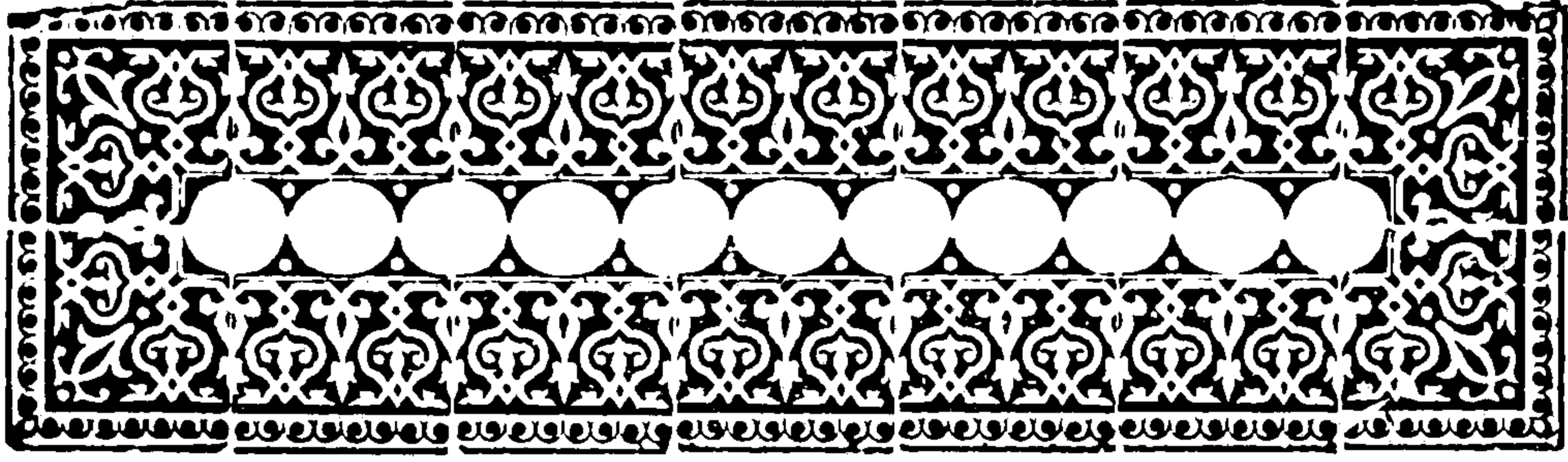
(သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်းမာတိကာ။)

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာနံပါတ်
၁	ငါးပါး သီလ၏ နိစ္စ-အနိစ္စ အဖြစ်ကို စစ်တမ်း ထုတ်၍ပြခြင်း။	၁၁၁
၂	ဆယ်ပါးသီလ၏နိစ္စ-အနိစ္စအဖြစ်ကို စစ်တမ်း ထုတ်၍ပြခြင်း။	၁၁၃
၃	ရှစ်ပါးသီလ၏နိစ္စ-အနိစ္စအဖြစ်ကိုစစ်တမ်းထုတ်၍ပြခြင်း။	၁၁၅
၄	သဘာဝနိစ္စအမျိုးမျိုး၏အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း။	၁၁၆

(ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်မာတိကာ။)

၁	အကြောင်းမရှိဘဲနေလွဲကွမ်းစား၊ဆေးဝါးဆေးသေခံခြင်းအတွက်။ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်မပျက်ကိုပြဆိုခြင်း။	၁၃၆
၂	သိက္ခာပုဒ်အညှိုးအင်္ဂါတွင်ပါ-မပါကိုပြခြင်း။	၁၅၀

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ။ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုပြုဆိုခြင်း။

ပါဏာတိပါတာဒီဟိပန၊ဝိရတိယော၊အနတ္တိဇ္ဈာ၊အ
ဗျာပါဒ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိယောစာတိ ဣမေဒသကုသလကမ္မပ
ထာနာမ။ ။

ပါဏာတိပါတာဒီဟိ။ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော ခုနစ်
ပါးကုန်သော အကုသလကမ္မပထ တရားတို့မှ၊ ဝိရတိယောစ။
ကြဉ်ရှောင်မှုဟူသောခုနစ်ပါးကုန်သောဝိရတိတို့သည်၎င်း။ အ
နတ္တိဇ္ဈာ၊အဗျာပါဒ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိယောစ။အနတ္တိဇ္ဈာတရား၊အဗျာပါ
ဒတရား၊သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်၎င်း။ဣတိ။ဤသို့။ဣမေဒသ။ဤ
ဆယ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကုသလ ကမ္မပထာနာမ။
ကုသိုလ်ကမ္မပထတို့မည်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးကုန်သောဝိရတိတို့ဆိုသည်ကား။

ပါဏာတိပါတဝိရတိတပါး။အဒိန္နာဒါနဝိရတိတပါး။ ကာ
မေသုမိစ္ဆာစာရဝိရတိတပါး။မုသာဝါဒဝိရတိတပါး။ပိသုဏဝါ
စာဝိရတိတပါး။ဖရုသဝါစာဝိရတိတပါး။သမ္ဗုပ္ပလာပဝိရတိတ
ပါး။ဤခုနစ်ပါးကုန်သော ဝိရတိတို့ပေတည်း။ ။ထိုခုနစ်ပါး
ကုန်သော ဝိရတိတို့ကို။ မနောကံ သုံးပါးတို့နှင့် ပေါင်းသည်ရှိ

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

သေဝ်။ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ အနဘိဇ္ဈာဆိုသည်ကား။ အလောဘတရားတည်း။ အဗျာပါဒဆိုသည်ကား။ အဒေါသတရားတည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုသည်ကား။ အမောဟတရားတည်း။

။မဟာကုသိုလ်စိတ်ရှစ်ခုအတွင်း၌ ပြဆို အပ်သော ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတည်း။ ဥက္ကရိမနုဿဓမ္မာ။ ဟူသောပုဒ်၌ ဤကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို မနုဿဓမ္မဟူ၍ဆို၏။ ဘုရားပွင့်ရာကာလ၌၎င်း။ ဘုရားပွင့်ရာ မဟုတ်သော သညကမ္ဘာတို့၌၎င်း။ ဘုရားပွင့်ရာဤစကြဝဠာတို့၌၎င်း။ ဘုရားပွင့်ရာမဟုတ်သောတပါးသောစကြဝဠာအနန္တတို့၌၎င်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိကြကုန်သော။ လူသူတော်ကောင်းတို့၏ ပကတိမျိုးကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်။ တရားဆယ်ပါး ဖြစ်၍။ မနုဿဓမ္မ ဆိုရသတည်း။ ဝိနယောစသုသိက္ခိတော။ ဟူသောမင်္ဂလာတရား၌ ဤကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ဝိနယတရားဆိုသည်။ လူသူတော်ကောင်းမျိုးတို့၏ ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ် ဝိနည်းတရားမျိုးဆိုလိုသည်။ အပ္ပမာဒေါစဓမ္မေသု။ ဟူသောမင်္ဂလာတရား၌လည်း။ ဤကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ပင်ဆိုသည်။

။ စကြဝဠာအနန္တ ကမ္ဘာအနန္တတို့မှာ လူသတ္တဝါဟူသမျှ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နတ်သိကြားသတ္တဝါ ဟူသမျှတို့သည် ဤကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့မှ ဖြစ်ပွားကြကုန်သည်။ ဤကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးမရှိခဲ့လျှင်။ လောက၌။ လူဟူ၍ နတ်ဟူ၍ သိကြားဟူ၍ ပင်မရှိရာပြီ။

။ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့ကို။ သင်္ဂီတိသုတ် ဒသုတ္တရသုတ် အစရှိကုန်သော သုတ္တန်ပါဠိတော်ကြီးတို့၌။ ကုသလကမ္မပထဟူသော အမည်နှင့် ဟောတော်မူသည်။

။ များသောအားဖြင့် နိကာယ်ငါးရပ် ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့၌ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး။ ဝစီသုစရိုက်လေးပါး။ မနောသုစရိုက်သုံးပါးဟူ၍။ သုစရိတအမည်နှင့် ဟောတော်မူသည်။ ။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

သင်္ခါတိသုတ်ပါဠိတော်။

ဒသအကုသလကမ္မပထာ၊ ပါဏာတိပါတော၊ အ
ဒိန္နာဒါနံ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မုသာဝါဒေါ၊ ဝိသုဏ
ဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္ဗပ္ပလာပေါ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒေါ၊
ဒိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ ။

ဒသကုသလကမ္မပထာ၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီ၊
အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏီ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမ
ဏီ၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏီ၊ ဝိသုဏာယဝါစာယဝေရမ
ဏီ၊ ဖရုသာယဝါစာယဝေရမဏီ၊ သမ္ဗပ္ပလာပါ ဝေရမ
ဏီ၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒေါ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ။ ။

ဤသယံပါးသောကုသလကမ္မပထ တရားတို့တွင်။ အန
ဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဟူသော မနောကံသုံးပါးတို့သည်
ကားဝိရတိသီလတရားမျိုးမဟုတ်ကြကုန်။ ထိုကြောင့်။ ဤဝိရတိ
သီလဝိနိစ္ဆယ၌။ ထိုမနောကံသုံးပါးတို့ကို ချန်လှပ်၍။ ရှေ့ဖြစ်
သော၊ ဝိရတိသီလကမ္မပထတရားခုနစ်ပါးတို့ကို။ ပါဠိအဋ္ဌက
ထာဝိနိစ္ဆယများနှင့်တကွထင်လျှားစွာပြဆိုပေအံ့။ ။

၂။ ။ ဝိရတိသီလကမ္မပထကြီးခုနစ်ပါးကိုပြဆိုခြင်း။

ပါဏာတိပါတာဒိဟိ ဇောယဝိရမန္တိ သယံဝိရ
မတိ၊ ဝိရမဏမတ္တမေဝဝါဇောန္တိ ဝိရတိ။ ။ ပါဏာတိ
ပါတ ဝိရမန္တိသယ ယာတသ္မိံသမယေ၊ ပါဏာတိပါ
တာ အာရတိ၊ ဝိရတိတိဇေဝရတ္တာ၊ ကုသလစိတ္တ သမ္ပ
ယုတ္တာဝိရတိ။ ။

ဇောယ။ ဤတရားဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ။ ပါဏာတိပါ
တစသည်အပြား၊ အကုသလကမ္မပထတရားခုနစ်ပါးတို့မှ။ ဝိရ
မန္တိ။ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။

ဝိရတိ။ ဝိရတိမည်၏။ ။ ဝါ။ တနည်းကား။ သယံ။ မိမိဟူသော
 တရားရင်းသည်။ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ။ တို့မှ။ ဝိရမတိ။ ကြဉ်ရှောင်
 တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ ဝိရတိ။ မည်၏။ ။ ဝါ။ တနည်းကား။
 ဧတံ။ ဤဝိရတိမည်သည်။ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ။ တို့မှ။ ဝိရမဏ
 မတ္တမေဝ။ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကိရိယာမျှသာတည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်။ သတ္တ
 ဝါ။ အကောင်အထည်မရှိဟူလို။ ဣတိ။ ကြောင့်။ ဝိရတိ။ မည်၏။ ။
 ဝိရတိသဒ္ဓါ၏ ဝိဂြိုဟ်သုံးချက်ကို ပြတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်အ
 ထူးမဟုတ်။ ။ ပါဏာတိပါတာဝိရမန္တံ။ သာယာတသ္မိံ။ သမယေ။
 ပါဏာတိပါတာအာရတိ။ ဝိရတိတိ။ ပါဏာတိပါတာ။ လ။ အာရ
 တိ။ ဝိရတိ။ ဟူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်
 သော။ ဝိရတိ။ ဝိရတိပေတည်း။ ။ ရှေ့ဝိဂြိုဟ်သုံးချက်၏အရမှာ
 ပါဠိတော်လာရင်း၊ ဝိရတိကိုပင်ရသည်ဟုပြတော်မူသည်။ ။
 ပါဏာတိပါတာ၊ ဝိရမန္တံ။ သ။ လ။ အာရတိ၊ ဝိရတိတိ၌၊ ဣတိသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ ကျန်ရှိသော၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်ဝါကျ (၆) ဝါ ရှေ့တကွ။ အ
 ဒိန္နာဒါနဝိရတိစသည်အပြား။ ဝိရတိ (၆) ပါးတို့ကိုယူ။ ။ ဝိရ
 တိခုနစ်ပါးတို့၏ဝိဂြိုဟ်ကိုပြဆိုခဏ်းတည်း။ ။ တရပ်။

၃။ ။ ဝိရတိစေတသိက်သုံးပါး၏အပြားနှင့်၊ ဝဋ္ဋနိသမိ
 တဝိဝဋ္ဋနိသမိတအပြားကိုပြဆိုခြင်း။

မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ ဥပရိပဏ္ဍာသ၊ မဟာစက္ကာဏီသ
 ကသုတ်ပါဠိတော်။

ကတမာစဘိက္ခဝေ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာဟံ
 ဘိက္ခဝေဒ္ဓယံဝဒါမိအတ္ထိဘိက္ခဝေသမ္မာဝါစာ၊ သာသ
 ဝါ၊ ပုညဘာဂိယာ၊ ဥပဓိဝေပက္ကာ။ ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊
 သမ္မာဝါစာ၊ အရိယာ၊ အနာသဝါ၊ လောကုတ္တရာ၊
 မဂ္ဂံ။ ။ ကတမာစဘိက္ခဝေ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သာသဝါ၊
 ပုညဘာဂိယာ၊ ဥပဓိဝေပက္ကာ၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏိ၊

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ဝိသုကာဝါယစာယဝေရမဏီ၊ ဗရုသာယဝါစာယဝေ
 ရမဏီ၊ သမ္ဗုပ္ပလာပါဝေရမဏီ၊ အယံဘိက္ခဝေသမ္ဗာဝါ
 စာ၊ သာသဝေါ၊ ပုညဘာဂိယာ၊ ဥပဓိဝေပက္ခော။ ။ ကတ
 မာစဘိက္ခဝေ၊ သမ္ဗာဝါစာ၊ အရိယာ၊ အနာသဝေါ၊ လော
 ကုတ္တရာ၊ မဂ္ဂင်္ဂံ ။ ယာခေါဘိက္ခဝေ။ အရိယစိတ္တဿ၊ အ
 နာသဝစိတ္တဿ၊ အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီနော၊ အရိယမဂ္ဂံဘာဝ
 ယတော၊ စတုဟိဝစီဒုစ္စရိတေဟိ၊ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိ
 ဝိရတိ၊ ဝေရမဏီ၊ အယံဘိက္ခဝေသမ္ဗာဝါစာ၊ အရိယာ၊
 အနာသဝေါ၊ လောကုတ္တရာ၊ မဂ္ဂင်္ဂံ ။

ကတမောစ ဘိက္ခဝေ။ သမ္ဗာကမ္မန္တော။ သမ္ဗာ
 ကမ္မန္တာဟံ ဘိက္ခဝေဒ္ဓယံဝဒါမိ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေသမ္ဗာ
 ကမ္မန္တော သာသဝေါ ပုည ဘာဂိယော။ ဥပဓိဝေ
 ပက္ခော။ ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေ။ သမ္ဗာကမ္မန္တော၊ အရိယော၊
 အနာသဝေါ။ လောကုတ္တရာ၊ မဂ္ဂင်္ဂံ ။ ။ ကတမောစ
 ဘိက္ခဝေ။ သမ္ဗာ ကမ္မန္တော။ သာ သဝေါ။ ပုညဘာဂိ
 ယော၊ ဥပဓိဝေပက္ခော။ ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏီ။
 အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏီ။ ကာမေသုဿိတ္တာစာရာဝေရမဏီ။
 အယံဘိက္ခဝေ သမ္ဗာကမ္မန္တော။ သာသဝေါ။ ပုညဘာဂိ
 ယောဥပဓိဝေပက္ခော။ ။ ကတမောစဘိက္ခဝေ။ သမ္ဗာ
 ကမ္မန္တော။ အရိယော။ အနာသဝေါ။ လောကုတ္တရာ။
 မဂ္ဂင်္ဂံ ။ ယာခေါဘိက္ခဝေ။ အရိယစိတ္တဿ။ အနာသဝ
 စိတ္တဿ။ အရိယမဂ္ဂ သမင်္ဂီနော၊ အရိယမဂ္ဂံ ဘာဝယ
 တော။ တိဟိကာယဒုစ္စရိတေဟိ အာရတိဝိရတိပဋိဝိရ
 တိဝေရမဏီ။ အယံ ဘိက္ခဝေ သမ္ဗာကမ္မန္တော။ အရိ
 ယော။ အနာသဝေါ။ လောကုတ္တရာ။ မဂ္ဂင်္ဂံ ။

ကတမောစဘိက္ခဝေ။ သမ္ဗာအာဇီဝေါ။ သမ္ဗာအာဇီ
 ဝါဟံဘိက္ခဝေ ဒ္ဓယံဝဒါမိ။ အယံဘိက္ခဝေ သမ္ဗာအာဇီ
 ဝေါသာသဝေါပုညဘာဂိယောဥပဓိဝေပက္ခော။ ။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

အတ္ထိ ဘိက္ခုဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ။ အရိယော၊ အနာသ
 ဝေါ။ လောကုတ္တရော။ မဂ္ဂင်္ဂံ။ ။ ကတမောစဘိက္ခုဝေ။
 သမ္မာအာဇီဝေါ။ သာသဝေါ။ ပုညဘာဂိယော။ ဥပဓိဝေ
 ပက္ကော။ ဣဓေခေါဘိက္ခုဝေ။ ကေစ္စောမိစ္ဆာအာဇီဝံပဟာ
 ယ သမ္မာအာဇီဝေန ဇိဝိတံ ကပ္ပေတိ။ အတ္ထိဘိက္ခုဝေ
 သမ္မာအာဇီဝေါသာသဝေါ။ ပုညဘာဂိယော ဥပဓိဝေ
 ပက္ကော။ ကတမောစ ဘိက္ခုဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ။ အရိ
 ယော။ အနာသဝေါ။ လောကုတ္တရော။ မဂ္ဂင်္ဂံ။ ယာခေါ
 ဘိက္ခုဝေ။ အရိယစိတ္တဿအနာသဝစိတ္တဿအရိယမဂ္ဂ
 သမင်္ဂီနော။ အရိယမဂ္ဂံ ဘာဝယတော။ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ။
 အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိ၊ ဝေရမဏီ။ အယံဘိက္ခုဝေ။
 သမ္မာအာဇီဝေါ။ အရိယော။ အနာသဝေါ။ လောကုတ္တ
 ရော။ မဂ္ဂင်္ဂံ။ ။ (အာဇီဝဋ္ဌမကသီလစောင့်ထိန်းကြသူ
 တို့ဆောင်ရွက်ကြရန်၊ ကောင်းထွသော ပါဠိတော်ကြီး
 ပေတည်း။)

ဘိက္ခုဝေ။ တို့။ သမ္မာ ဝါစာ။ သမ္မာ ဝါစာဟူသည်။ ကတမောစ။
 အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခုဝေ။ တို့။ သမ္မာဝါစံ။ သမ္မာဝါစာ
 ကို။ နှစ်ပါးရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ။ ဟော
 တော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခုဝေ။ တို့။ သာသဝေါ။ အာသဝတရားလေး
 ပါးတို့၏အာရုံဖြစ်သော။ ပုညဘာဂိယာ။ ပုညဘိသင်္ခါရတွင်
 အဝင်အပါဖြစ်သော။ ဥပဓိဝေပက္ကော။ အဘဝအဆက်ဆက်တို့၌။
 လူ့ ရပ်နတ်ရွာ။ ကောင်းမြတ်ရာဝယ်။ ခန္ဓာငါးပါး။ ဥပဓိတရားတို့
 ကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော။ သမ္မာဝါစာ။ လောကီသမ္မာဝါစာ
 သည်လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ၁ ။ ဘိက္ခုဝေ။ တို့။ အရိယာ။ ဖြူစင်
 သော။ အနာသဝေါ။ အာသဝတရားလေးပါးတို့၏ အာရုံမဟုတ်
 သော။ လောကုတ္တရော။ လောကကိုလွန်နိုင်သော။ မဂ္ဂင်္ဂံ။ မဂ္ဂင်အ
 စစ်ဖြစ်သော။ သမ္မာဝါစာ။ သမ္မာဝါစာသည်လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။
 ၂ ။ သာသဝေါ။ သော။ ပုညဘာဂိယာ။ သော။ ဥပဓိဝေပက္ကော။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

သော။သမ္မာဝါစာ။လောကီသမ္မာဝါစာဟူသည်။ ကတမာ။ အ
 တယ်နည်းဟူမူကား။ မုသာဝါဒါ။မုသာဝါဒဒုစရိုက်တရားမှ။
 ဝေရမဏီ။ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတပါး။ ဝိသုဏာယဝါစာယ။ ကုန်း
 တိုက်ခြင်းဟူသော ဝိသုဏာဝါစာဒုစရိုက်တရားမှ။ ဝေရမဏီ။
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတပါး။ဖရုသာယဝါစာယ။ဆဲရေးခြင်းဟူသော
 ဖရုသဝါစာဒုစရိုက်တရားမှ။ဝေရမဏီ။ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတပါး။
 သမ္ဗပ္ပလာပါ။အပြန်အပျင်း။ ပြောဆိုခြင်းဟူသော။ သမ္ဗပ္ပလာပ
 ဒုစရိုက်တရားမှ။ဝေရမဏီ။ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတပါး။ ဘိက္ခဝေ။
 တို့။အသံ။ဤလေးပါးသောဝိရတိတရားသည်။သာသဝါ။ သော။
 ပုညဘာဂိယာ။သော။ဥပဓိဝေပက္ခာ။သော။ သမ္မာဝါစာ။လော
 ကီသမ္မာဝါစာမည်၏။ ။ဘိက္ခဝေ။တို့။အရိယာ။သော။ အနာ
 သဝါ။သော။လောကုတ္တရာ။သော။ မဂ္ဂင်္ဂံ။သော။ သမ္မာဝါစာ။
 သမ္မာဝါစာဟူသည်။ ကတမာစ။အတယ်နည်းဟူမူကား။ အရိ
 ယစိတ္တဿ။ဖြူစင်သောစိတ်ရှိသော။အနာသဝစိတ္တဿ။ အာသ
 ဝတရားတို့မှလွတ်ကင်းသောစိတ်ရှိသော။ အရိယမဂ္ဂံ။အရိယာ
 မဂ်ကို။ဘာဝယတော-ဘာဝယန္တဿ။ဖြစ်ပွားစေဆဲဖြစ်၍။ အ
 ရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီနော။အရိယာမဂ်နှင့် ပြည့်စုံဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 အား။စတုဟိဝစီဒုစရိုတေဟိ။လေးပါးသော ငစီဒုစရိုက်တရား
 တို့မှ။ခေါ။စင်စစ်။ယာအာရတိ။ အကြင်ဝေးစွာကြဉ်ခြင်းသည်။
 ယာဝိရတိ။အကြင်အထူးကြဉ်ခြင်းသည်။ယာပဋိဝိရတိ။ အကြင်
 တဘန်ကြဉ်ခြင်းသည်။ယာဝေရမဏီ။အကြင်လွတ်ကင်းအောင်
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ။တို့။ အယံ။ဤသမ္မာ
 ဝါစာသည်။အရိယာ။သော။အနာသဝါ။သော။ လောကုတ္တရာ။
 သော။မဂ္ဂင်္ဂံ။သော။သမ္မာဝါစာ။သမ္မာဝါစာမည်၏။

(သမ္မာကမ္မန္တနှစ်ပါး အကျဉ်းအကျယ်အနက်လွယ်ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ။တို့။ဣဓ။ဤလောက၌။ ဧကစ္စော။အချို့သောသူ
 သည်။မိစ္ဆာအာဇိဝံ။ယုတ်မာလောအသက်မွေးမှုကို။ ပဟာယ။
 ပယ်စွန့်၍။သမ္မာအာဇိဝေန။ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ဇိဝိတံ။ အသက်ကို။ ကပေတိ။ ပြုစုမွေးမြူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အယံ။ ဤသမ္မာအာဇီဝသည်။ သာသဝေ။ သော။ ပုညဘာဂိယော။ သော။ ဥပဓိဝေပက္ခော။ သော။ သမ္မာအာဇီဝေ။ လောကီသမ္မာအာဇီဝမည်၏။ ။ ကြွင်းကျန်သောပုန်များအနက်ပေးလွယ်ပြီ။

ဤ ပါဠိတော်မြတ် ကြီးဝယ်။ အချုပ်အကျဉ်း။ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိရတိသည်။ သမ္မာဝါစာဝိရတိ။ သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိ။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိ။ ဟူ၍သုံးပါးရှိ၏။ ။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် သမ္မာဝါစာ ဝိရတိသည်လည်း။ လောကီ သမ္မာဝါစာဝိရတိ။ လောကုတ္တရာသမ္မာဝါစာဝိရတိ။ ဟူ၍နှစ်ပါးရှိ၏။ ။ ထိုတွင်။ ဝဋ်နိဿိတဖြစ်၍။ ပုညဘိသင်္ခါရမျိုးဖြစ်သော သမ္မာဝါစာသည်။ လောကီသမ္မာဝါစာမည်၏။ အရိယမဂ်ဋီယာဉ်သော သမ္မာဝါစာသည်။ လောကုတ္တရာသမ္မာဝါစာမည်၏။

လောကီသမ္မာဝါစာပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ယခုအခါ။ သာသနာတော်တွင်း၌ဝဋ်နိဿိတဖြစ်၍ပါရမီမျိုး၊ ဗောဓိပက္ခိယမျိုးဖြစ်သောသမ္မာဝါစာကိုမူကား။ သောတာပတ္တိမဂ်၌သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်မြဲဖြစ်၏။

သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိသည်လည်း။ ထိုအတူ။ လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုတွင်။ ဝဋ်နိဿိတဖြစ်၍ ပုညဘိသင်္ခါရမျိုးဖြစ်သောသမ္မာကမ္မန္တသည်လောကီသမ္မာကမ္မန္တမည်၏။ အရိယမဂ်ဋီယာဉ်သော သမ္မာကမ္မန္တသည် လောကုတ္တရာ သမ္မာကမ္မန္တမည်၏။ ။ လောကီ သမ္မာကမ္မန္တပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သာသနာတော်တွင်း၌ဝဋ်နိဿိတဖြစ်၍ပါရမီမျိုး၊ ဗောဓိပက္ခိယမျိုးဖြစ်သော သမ္မာကမ္မန္တကို မူကား။ သောတာပတ္တိမဂ်၌သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်မြဲဖြစ်၏။ ။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိသည်လည်း။ ထိုအတူလောကီလောကုတ္တရာနှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုတွင်။ ဝဋ်နိဿိတဖြစ်၍ပုညဘိသင်္ခါရမျိုးဖြစ်သောသမ္မာအာဇီဝသည်။ လောကီသမ္မာအာဇီဝမည်၏။ အရိယမဂ်ဋီယာဉ်သော သမ္မာအာဇီဝသည်။ လောကုတ္တရာသမ္မာအာဇီဝမည်၏။ ။ လောကီသမ္မာအာဇီဝပင်

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ဖြစ်သော်လည်းသာသနာတော်တွင်း၌ ဝိဝဇ္ဇနိသီတဖြစ်၍ပါရမီမျိုး၊ ဗောဓိပက္ခိယမျိုးဖြစ်သောသမ္မာအာဇီဝကိုသောတာပတ္တိမဂ်၌သင်္ကြိုဟ်ရေတွက်ရိုးဖြစ်၏။ ။ လောကီဝိရတိသုံးပါးကား။ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌ယှဉ်၏။ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ ကိုတောင့်တ၍စောင့်ထိန်းအပ်သောဝိရတိသီလမျိုးသည်။ ဝဇ္ဇနိသီတသီလမည်၏။ သံသရာကျွတ်လွတ်ဘို့သီလမျိုးမဟုတ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုတောင့်တ၍စောင့်ထိန်းအပ်သောဝိရတိသီလမျိုးသည် ဝိဝဇ္ဇနိသီတသီလမည်၏။ ဝိဝဇ္ဇနိသီတသီလမျိုးသည်။ ပါရမီမျိုး။ ဗောဓိပက္ခိယမျိုးဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ယခုဘဝ၌ပင်လျှင်။ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ။ သတိပဋ္ဌာန်တရား သမ္ပပ္ပဓာန်တရားတို့ကို အားထုတ်ကြရာ၌။ သတိပဋ္ဌာန်။ သမ္ပပ္ပဓာန်။ ဈာန်။ ဝိပဿနာ တို့၏ အခြေခံဖြစ်သော ဝိရတိသီလသည် ဗောဓိပက္ခိယ မျိုးမည်၏။ သတိပဋ္ဌာန်။ သမ္ပပ္ပဓာန်တရားတို့ကို မူကား။ အားမထုတ်ဘဲ။ နောင်နိဗ္ဗာန်ကို ရဘို့ဟူ၍ စောင့်ထိန်း အပ်သော ဝိရတိသီလသည်။ ပါရမီမျိုးမည်၏။ ထိုနှစ်မျိုးလုံး ကိုပင်။ ဝိဝဇ္ဇနိသီတချည်းဖြစ်ပေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ်၌ သင်္ကြိုဟ်ရေတွက်ရ၏။ ဤသီလနှင့်နိစ္စပြည့်စုံသော။ ယခုကာလသီလဝန္တပုထုဇန်ရဟန်းတော်များကိုလည်း။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တကျိပ်လေးတွင်သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်၌သင်္ကြိုဟ်ရေတွက်ရ၏။ ။ ဤပါဠိတော်ကိုထောက်မြှော်၍ဝိရတိသီလမှန်လျှင်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကော်ဖြစ်သည် ဟု မဆိုသာ။ ဝိရတိသီလပင် မှန်သော်လည်း။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည်လည်းရှိသေး၏။ ဟုဆိုရာ၏။

သာသဝါ ပုညဘာဂိယော၊ ဥပဓိဝေပက္ကာ။ ဟူသောပါဠိတော်နှင့်အညီ။ ပုညဘာဂိယောမျိုးဖြစ်ကုန်သောသမ္မာဝါစာဝိရတိ။ သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိ။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိ။ ဤလောကီဝိရတိသုံးပါးတို့သည်ကား။ ဤစကြဝဠာတွင် ဘုရားပွင့်ရာ ကာလ၌ ၎င်း။ ဘုရားပွင့်ရာမဟုတ်သော သုညကမ္ဘာတို့၌၎င်း။ ဤစကြဝဠာမှ တပါးသော အနန္တစကြဝဠာတို့၌၎င်း။ ကမ္မသကာတာ

သမ္မာဒိဋ္ဌိအယုဂ္ဂါကြကုန်သော လူသူတော်ကောင်းတို့၏ပကတိ
မျိုးကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်။ အရိုးတွင်သော။ ဝိရတိသီလတရားသုံးပါး
တို့တည်း။

၄။ ။ န္ဒါရုနုဗ်ပါး၌ဖြစ်ကြသောဝိရတိသုံးပါးကို
ခွဲခြား၍ပြခြင်း။

သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ကာယဒုစ္စရိုက်သုံးပါးမှ ကြဉ်ရှောင်မှု
ဖြစ်၍ကာယကံသီလမည်၏။ သမ္မာဝါစာသည်ဝစီဒုစ္စရိုက်လေး
ပါးမှကြဉ်ရှောင်မှုဖြစ်၍ ဝစီကံသီလမည်၏။ သမ္မာအာဇီဝသည်
လည်းကာယဒုစ္စရိုက်။ ဝစီဒုစ္စရိုက်တို့မှ ကြဉ်ရှောင်မှုပင်ဖြစ်၏။
ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ ကာယဒုစ္စရိုက်မှ ကြဉ်ရှောင်မှုမှာ သမ္မာ
ကမ္မန္တနှင့်။ သမ္မာအာဇီဝသည် အဘယ်သို့ ခြားနားကြ ပါသ
နည်း။ ဝစီဒုစ္စရိုက်မှကြဉ်ရှောင်မှုမှာသမ္မာဝါစာနှင့်သမ္မာအာဇီဝ
သည်။ အဘယ်သို့ခြားနားကြပါသနည်းမေးရန်ရှိ၍။ ထိုအမေးကို
၎င်းအဋ္ဌကထာနံပါတ်(၂၃၇ - ၂၃၈) တို့မှာဖြေဆိုပေ၏။ ။
ပါဌ်လျှောက်အနိပ္ပာယ်ကိုပြဆိုလိုက်အံ့။ ။ အာဇီဝမည်သည်
ပျက်သည်ရှိသော်။ ကာယဒုစ္စရိုက်၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်တို့၌သာလျှင်ပျက်တတ်
၏။ မနောဒုစ္စရိုက် အာဇီဝပျက်သည်ဟူ၍မရှိ။ အာဇီဝပြည့်သည်
ရှိသော်။ ကာယဒုစ္စရိုက်၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်တို့၌သာပြည့်၏။ မနောဒုစ္စရိုက်အာ
ဇီဝ ပြည့်သည်ဟူ၍မရှိ။ ။ ကာယဒုစ္စရိုက် ဒုစ္စရိုက် ဖြစ်ပွားမှု
သည်။ အသက်မွေးရန်အကြောင်းနှင့်ဖြစ်ပွားမှု။ အသက်မွေးရန်
အကြောင်းမှအလွတ်ကိစ္စနှင့်ဖြစ်ပွားမှုဟူ၍နှစ်မျိုးရှိ၏။ ။ ဝစီ
ဒုစ္စရိုက် ဒုစ္စရိုက်ဖြစ်ပွားမှုမှာလည်း ထိုနည်းတူ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ။
ထိုတွင် မင်း၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့သည်။ ပျော်ရွှင် မြူးထူးခြင်း၌
လေ့ကျက်ကြကုန်သူကံ။ မိမိတို့၏ရဲရင့်ခြင်းသူရသတ္တိကိုပြကြ
ကုန်ရာ။ တောသို့သွား၍ သားသမင်ပစ်ခြင်း။ လမ်းခရီး၌ လူ
ယက်ခြင်း။ သူတပါးသားမယားကိုကျူးလွန်ခြင်းများကို ပြကြ

ကုန်၏။ ဤအမှုမျိုးသည် အသက်မွေးရန်အကြောင်းမှ အလွတ်ဖြစ်
 သော ကာယဒုက္ခရိုက်မှုမျိုးသက်သက်ဖြစ်၏။ ထိုအမှုမျိုးမှ ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိသာမည်၏။ သမ္မာအာဇီဝ
 ဝိရတိမမည်။ ။ ထိုမင်း၊ မင်းအမတ်တို့သည် ပင်လျှင်။ ပျော်
 ရှင်မြူးထူးခြင်းစသည်ကို အကြောင်းပြု၍။ မုသားဆိုခြင်း။ ကုန်း
 တိုက်ခြင်း။ ဆဲရေးခြင်း။ အပြန်အပျင်းပြောဆိုခြင်းဟူသော ဝစီ
 ဒုက္ခရိုက်လေးပါးတို့ကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ဤအမှုမျိုးသည်။ အ
 သက်မွေးရန်အကြောင်းမှ အလွတ်ဖြစ်သော ဝစီဒုက္ခရိုက်မှုမျိုး
 သက်သက်ဖြစ်၏။ ထိုအမှုမျိုးမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာဝါ
 စာဝိရတိသာမည်၏။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိမမည်။

အသက်မွေးရန်ဥစ္စာခန့်ရမှုကို အကြောင်းပြု၍။ တံငါမူဆိုး။
 သူခိုးထားပြစသည်တို့သည်။ သတ်ဖြတ်မှု။ ခိုးဝှက်တိုက်ခိုက်မှု။
 အိမ်ရာကျူးလွန်မှုကို ပြုကြကုန်၏။ ဤအမှုမျိုးသည် မိစ္ဆာဇီဝမှု
 မျိုးဖြစ်၏။ ထိုအမှုမျိုးမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝဝိရ
 တိမမည်၏။ မင်း၊ မင်းအမတ်စသည်တို့သည်။ တံပိုးလက်ဆောင်
 စား၍ မုသားပြောဆိုကြကုန်၏။ ကုန်းတိုက်ကြကုန်၏။ ဆဲရေးကြ
 ကုန်၏။ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဤ
 အမှုမျိုးသည်။ မိစ္ဆာဇီဝမှုမျိုးဖြစ်၏။ ထိုမိစ္ဆာဇီဝမှုမျိုးမှ ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝ ဝိရတိမမည်၏။ ကာယဒုက္ခဖြစ်
 သော မိစ္ဆာဇီဝဒုက္ခရိုက်သုံးပါး။ ဝစီဒုက္ခဖြစ်သော မိစ္ဆာဇီဝဒုက္ခ
 ရိုက်လေးပါး။ ထိုခုနစ်ပါးသော မိစ္ဆာဇီဝတို့မှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း
 သည်။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိ ခုနစ်ပါးဖြစ်၏။ မဟာ အဋ္ဌကထာ
 နည်းတည်း။

မဟာသီဝမထေရ်ကြီးအယူကား။ အသက်မွေးမှုကြောင့် ပြု
 ကြသော်လည်း။ သတ်ဖြတ်မှု၊ ခိုးမှု၊ အိမ်ရာကျူးလွန်မှု၊ မုသားဆို
 မှု၊ ကုန်းတိုက်မှု၊ ဆဲရေးမှု၊ အပြန်အပျင်းပြောဆိုမှုမျိုးသည်။ ကာ
 ယဒုက္ခရိုက်မှု။ ဝစီဒုက္ခရိုက်မှုသာမည်ကုန်၏။ ထိုအမှုတို့မှ ကြဉ်
 ရှောင်ခြင်းသည်။ သာကမ္မန္တဝိရတိ။ သမ္မာဝါစာဝိရတိသာမည်

၏။ထိုဒုက္ခရိုက်မှုမျိုးတို့မှအလွတ်ဖြစ်သော။ ကုဟနဝတ္ထုသုံးပါး
 တို့ကိုပြု၍အသက်မွေးခြင်းသည်။ မိစ္ဆာဇီဝသက်သက်ဖြစ်၏။
 ထိုမိစ္ဆာဇီဝသက်သက်မှကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝ
 ဝိရတိမည်၏ဟုမိန့်ဆို၏။ ။ထိုမထေရ်ကြီး၏အယူ၌။မိစ္ဆာ
 ဇီဝလည်းဟုတ်ပေ၏။သမ္မာအာဇီဝဝိရတိလည်းမှန်ပေ၏။သို့ရာ
 တွင်။လူပကတိတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သောမိစ္ဆာဇီဝမျိုးမဟုတ်။ သမ္မာ
 အာဇီဝမျိုးမဟုတ်။ ရသေ့ရဟန်းတို့နှင့်သာစပ်ဆိုင်၏။ လူပက
 တိတို့၏မိစ္ဆာဇီဝမျိုး။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိမျိုးများစွာကျန်ရှိ၏။
 ထိုကြောင့်။ထိုမထေရ်ကြီး၏မိစ္ဆာဇီဝ။သမ္မာအာဇီဝတို့ကို ရှေး
 မဟာအဋ္ဌကထာနည်း၌ထည့်သွင်း၍ မဟာအဋ္ဌကထာနည်းကို
 သာပဓာနထူးရမည်ဟုဆုံးဖြတ်ပေ၏။

အယံပနကောဒိုပတ္တော မိစ္ဆာဇီဝေါ။ တတောဝိရတိ။
 သမ္မာအာဇီဝေါနာမ။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာစကား၏
 ဝိဇ္ဇာတ္ထအဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဤသမ္မာကမ္မန္တံ။သမ္မာဝါစာတို့နှင့်သမ္မာအာဇီဝခွဲခမ်းတို့၌
 လာသောမင်း၊မင်းအမတ်၊တံငါမူဆိုး၊သူခိုးထားပြစ်သည်တို့၏။
 ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုက္ခရိုက်မှုတို့မှကြဉ်ရှောင်ခြင်းများသည်လည်း။
 သမ္မာဝါစာ။သမ္မာကမ္မန္တံ။သမ္မာအာဇီဝ။ ဝိရတိသီလအစစ်ပင်
 ဖြစ်သတည်း။အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအစစ်ပင်ဖြစ်သတည်း။

အတ္ထိကိက္ခဝေသမ္မာဝါစာ။ သမ္မာကမ္မန္တာ။သမ္မာအာ
 ဇီဝေါ။သာသဝေါ။ပုညဘာဂိယော။ဥပဓိဝေပက္ကော။ ။
 ဟူသောပါဠိတော်၌မှာပါဝင်သောသီလမျိုးပေတည်း။

သမ္မာဝါစာ၊သမ္မာကမ္မန္တံ၊သမ္မာအာဇီဝ
 ဝိရတိသုံးပါးခွဲခမ်းပြီး၏။

ဝိရတိသီသမိနိစ္ဆယ။

၅။ ။ယခုအခါသမ္ပတ္တဝိရတိ၊သမာဒါနဝိရတိ၊
သမုဇ္ဈေဒဝိရတိသုံးမျိုးကိုခွဲ၍ပြပေအံ့။

သာ၊ပဘောဒတောတိဝိခာဟောတိ။သမ္ပတ္တဝိရတိ။သမာ
ဒါနဝိရတိ၊သမုဇ္ဈေဒဝိရတိတိ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။
သာ။ ထိုဝိရတိသည်။ သမ္ပတ္တဝိရတိ။ အထွေကိုရှောင်ကြဉ်
သောသမ္ပတ္တဝိရတိ၎င်း။ သမာဒါနဝိရတိ။ ခံယူဆောက်တည်၍
ရှောင်ကြဉ်သောသမာဒါနဝိရတိ၎င်း။သမုဇ္ဈေဒဝိရတိ။အကြွင်း
မဲ့ပယ်ဖြတ်သောသမုဇ္ဈေဒဝိရတိ၎င်း။ဣတိ။ဤသို့။ပဘောဒတော။
အပြားအားဖြင့်။ တိဝိခာ။ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်
၏။ ။သမ္ပတ္တဝိရတိခုနစ်ပါး။သမာဒါနဝိရတိခုနစ်ပါး။သမုဇ္ဈေ
ဒဝိရတိမူကား။တပါးသာ။ ။သမ္ပတ္တဝိရတိခုနစ်ပါးဆိုသည်
ကား။ ပါဏာတိပါတ ဝိရတိတပါး။ လ။ သမ္ပပ္ပလာပဝိရတိတ
ပါး။ ။သမာဒါနဝိရတိခုနစ်ပါးလည်းထိုနည်းတူ။

တတ္ထအသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံ အတ္တနောဇာတိဝယဗ
ဟုသစ္စာဒိနိပစ္စဝေက္ခိတွာအယုတ္တံအမှာကံဇေဝရူပံပါပံ
ကာတုန္တိ သမ္ပတ္တံဝတ္ထုအဝိတိက္ကမန္တာနံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာဝိရ
တိ။သမ္ပတ္တဝိရတိတိဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။

တတ္ထ။ထိုသုံးပါးသောဝိရတိတို့တွင်။အသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါ
နံ။ခံယူဆောက်တည်သော သိက္ခာပုဒ်မရှိဘဲလျက်။ အတ္တနော။
မိမိ၏။ဇာတိဝယဗဟုသစ္စာဒိနိ။အမျိုး၊အရှယ်၊ ဗဟုသုတဂုဏ်
စသည်တို့ကို။ပစ္စဝေက္ခိတွာ။ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍။အမှာကံ။ငါတို့
အား။ဇေဝရူပံ။ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ။မကောင်းမှုကို။ ကာ
တု။ပြုခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ။မသင့်။ဣတိ။ ဤသို့ဆင်ခြင်၍။ သမ္ပတ္တံ။
ဆိုက်တိုက် ထွေကြို၍နေသော။ ဝတ္ထု။ဒုစွရိုက်မှုကို။ အဝိတိက္က
မန္တာနံ။ မကျူးလွန်ဘဲ။ ရှောင်လွှဲ ကြဉ်ဖယ်ကြကုန်သော သူ
တော်ကောင်းတို့အား။ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ။ဖြစ်လာသော။ ဝိရတိ။ဝိရတိ
ကို။သမ္ပတ္တဝိရတိတိ။ သမ္ပတ္တဝိရတိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်

၏။ ။သမ္ပတ္တိဝိရတိရုနစ်ပါး၏ အကျယ်ကိုပြဆိုသော အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယပေတည်း။

သမာဒိန္န သိက္ခာပဒါနံ ပန သိက္ခာပဒသမာဒါနေစ။
တတုတ္တရိစ။ အတ္တနော ဇိဝိတမ္ပိပရိစ္စဇိတွာ ဝတ္ထုအဝိ
တိက္ကမန္တာနံဥပဇ္ဇမာနာဝိရတိ။ သမာဒါနဝိရတိတိဝေဒိ
တဗ္ဗာ။

သမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံပန။ ခံယူဆောက်တည်သော သိက္ခာပုဒ်ရှိကြကုန်သော သူတို့အားမူကား။ သိက္ခာပဒသမာဒါနေစ။ သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုခံယူဆောက်တည်ဆဲအခါ၌၎င်း။ တတုတ္တရိစ။ ထိုခံယူဆောက်တည်ဆဲအခါမှနေောက်ကာလ၌၎င်း။ အတ္တနော။ ဝိမိ၏။ ဇိဝိတမ္ပိ။ အသက်ကိုသော်လည်း။ ပရိစ္စဇိတွာ။ ဝွန်၍။ ဝတ္ထု။ ဒုဗ္ဗရိက်မှုကို။ အဝိတိက္ကမန္တာနံ။ မလွန်ကျူးကုန်သောသူတို့အား။ အဝိတိက္ကမနေစ။ မလွန်ကျူးဘဲ။ ရှောင်လွှဲကြဉ်ဖယ်ဆဲခဏ၌၎င်း။ (ထည့်ပါ၌)။ ဥပဇ္ဇမာနာ။ ဖြစ်သော။ ဝိရတိ။ ဝိရတိကို။ သမာဒါန ဝိရတိတိ။ သမာဒါနဝိရတိ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။

ပါဏာတိပါတဝိရတိမှစ၍။ သမ္ပပ္ပလာပဝိရတိတိုင်အောင်။ သမာဒါန ဝိရတိရုနစ်ပါးတို့၏ အကျယ်ကိုပြဆိုသော အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယပေတည်း။

အရိယမဂ္ဂ သမ္ပယုတ္တာပန ဝိရတိသမုဇ္ဈေဒဝိရတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာပါ၌။ နံပါတ် ၁၃၂-အရိယမဂ်နှင့် ယှဉ်သောဝိရတိကို။ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိဟူ၍သိအပ်၏။ ။အနက်။ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိကိုပြဆိုသောအဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယပေတည်း။

၆။ ။သမာဒါနဝိရတိကိုအကျယ်ပြခြင်း။

ထိုသမ္ပတ္တိ၊ သမာဒါန၊ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိသုံးမျိုးတို့တွင် ခံယူဆောက်တည်မှုမရှိဘဲ။ အတွေ့ကိုကြဉ်ရှောင်သောသမ္ပတ္တိဝိရတိ

ပိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ခုနစ်ပါး။ လောကုတ္တရာမဂ်၌ ယှဉ်သောသမုန္တေဒ ပိရတိများ ကားထင်ရှားပြီ။ ။ခံယူဆောက်တည်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသော သမာဒါနပိရတိခုနစ်ပါး၌ ခံယူဆောက်တည်ပုံ အခြင်းအရာများကို။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာစာအုပ်နံပါတ် ၁၂၂-မှာရှိတိုင်းပြုဆိုပေအံ့။

(က) သမ္မာကမ္မန္တ။(က-၁) သမ္မာကမ္မန္တ ပိရတိသီလကို ကာယဒွါရဖြင့်ခံယူပုံ။

ယဒါဟိကေနပိ ကာရဏေနဝတ္ထုံအသက္ကောဇ္ဇော ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ပဋိပရမာမိတိ။ဣမာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဝဏ္ဏာတိ၊ တဒါကမ္မံကာယကမ္မံ။ ဒွါရဒွါကာယဒွါရမေဝ။ ဧံ ကုသလံ ကာယကမ္မံ။ကာယဒွါရေသမုဋ္ဌာတိ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။

ပါဌ်လျှောက်အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင်အခါ၌လျှာနာခြင်း၊ သွားနာခြင်းအစရှိသော။တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့်။နွတ်ဖြင့်မြွက်ဆိုခြင်းငှါမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ။ပါဏာတိပါတာ ပဋိပရမာမိ။ အဒိန္နာဒါနာ ပဋိပရမာမိ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ပဋိပရမာမိဟူ၍ သုံးခုသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုဟန်ပြု၍ကာယဒွါရဖြင့် ခံယူဆောက်တည်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုသူ၏ကံသည်ကာယကံပေတည်း။ဒွါရသည်လည်း။ ကာယဒွါရသာလျှင်တည်း။ ဤသို့လျှင် ကုသိုလ်ကာယကံ သုံးပါးသည်။ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာပဋိပရမာမိဟု သိက္ခာပုဒ်သုံးခုကိုတပေါင်းတည်းဆိုရာ၌။ပါဏာတိပါတာပဋိပရမာမိ အဒိန္နာဒါနာ ပဋိပရမာမိ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ပဋိပရမာမိဟု ခွဲ၍ ယူလေ။

(၁) သမ္မာကမ္မန္တံ။ (၁-၂) သမ္မာကမ္မန္တံဝိရုဏ်
သီလကို။ ငစိန္တိရဖြင့်ခံယူပုံ။

ယဒါပန တာနေဝ သိက္ခာပဒါနိ ဝစီဘေဒံ ကတွာ
ဂဏှာတိ။ တဒါကမ္ပံ၊ ကာယကမ္ပံ၊ န္ဒါရံပန ဝစိန္တိရံဟော
တိ။ ဇေံကုသလံကာယကမ္ပံ ငစိန္တိရေသမုဋ္ဌာတိ။ ။ ၎င်း
အဋ္ဌကထာပါဌ်၊

အကြင်အခါ၌။ ထိုကာယကံသိက္ခာပုဒ်သုံးပါးတို့ကိုပင်လျှင်
ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရမာမိစသည်ဖြင့် နှုတ်မြွက်ခြင်းကိုပြု၍ ခံ
ယူဆောက်တည်၏။ ။ ထိုအခါ၌ကံသည်ကာယကံဖြစ်၏။ န္ဒါ
ရသည်မူကား ငစိန္တိရဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင်ကုသိုလ်ကာယကံ ၃-
ပါးသည်။ ငစိန္တိရ၌ဖြစ်၏။

(ဂ) သမ္မာကမ္မန္တံ။ (ဂ-၃) သမ္မာကမ္မန္တံဝိရုဏ်
သီလကို။ မနောန္တိရဖြင့်ခံယူပုံ။

ယဒါပန တေသုသိက္ခာပဒေသု ဒိယျမာနေသု ကာ
ယင်္ဂါစင်္ဂါနိ အစောပေတွာ မနသာဝ ပါဏာတိ ပါ
တာ အဒိန္နာဒါနာ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာပဋိဝိရမာမိတိ
ဂဏှာတိ။ တဒါကမ္ပံ။ ကာယကမ္ပံ။ န္ဒါရံပန မနောန္တိရံ
ဟောတိ။ ဇေံကုသလံကာယကမ္ပံ မနောန္တိရေ သမုဋ္ဌာ
တိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ်။

အကြင်အခါ၌။ ကာယကံသိက္ခာပုဒ်သုံးပါးတို့ကို။ ဆရာရဟန်း
တော်တို့ကမြွက်ဆို၍ ပေးကြကုန်သည် ရှိသော်။ ကိုယ်အင်္ဂါ၊
နှုတ်အင်္ဂါတို့ကိုလှုပ်ရှားခြင်းငှါမတတ်နိုင်သဖြင့်။ မလှုပ်ရှားစေ
မူ၍။ မနောန္တိရဖြင့်သာလျှင် ပါဏာတိပါတာပဋိဝိရမာမိ၊ အဒိန္နာ
ဒါနာ ပဋိဝိရမာမိ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ပဋိဝိရမာမိဟုခံယူ
ဆောက်တည်၏။ ထိုအခါ၌ကံသည်ကာယကံဖြစ်၏။ န္ဒါရသည်မူ
ကားမနောန္တိရဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင်ကုသိုလ်ကာယကံသုံးပါးသည်

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

မနောစွါရဒ္ဓိဖြစ်၏။ ။ အဋ္ဌကထာပါဌိမှာ သိက္ခာပုဒ်သုံးပါးကို ဆိုရာရဟန်းတော်များက ပေးမှုပါရှိ၏။ ဆရာရဟန်းတော်များက။ ပါဏာတိပါဘာ၊ ပဋိဝိရမာမိဟုဆို၍ပေးသောအခါ။ ထိုအဆိုအတိုင်း စိတ်ထဲကလိုက်၍ နှလုံးသွင်းရသည်။ မြန်မာဘာသာအတိုင်း။ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ၏ဟု စိတ်ထဲက နှလုံးသွင်းရမည်။ နောက်သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၌လည်း ဤနည်းတူ။ ။ သေလုနီးပါးလူမမာကြီးများအဖို့တည်း။ ။ ကျန်းမာသူတို့မှာလည်း မနောစွါရဖြင့် ခံယူမှုရထိုက်ပါ၏။ ။ ပေးသူမရှိဘဲ။ မိမိအလိုအလျောက်လည်း။ စွါရသုံးပါးတွင်။ တပါးပါးဖြင့် ဆောက်တည်ရပါ၏။

သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိသီလသုံးပါးခံယူပုံပြီး၏။

(က) သမ္မာဝါစာ။ (ခ-၁) သမ္မာဝါစာဝိရတိသီလကို။
 စွါရသုံးပါးဖြင့်ခံယူပုံ။

မုသာဝါဒါဝေရမဏိတိအာဒိနိပန၊ စတ္တာရိသိက္ခာ ပဒါနိဝုတ္တနယေနဝ၊ ကာယာဒိဟိဂဏ္ဍန္တဿ၊ ကုသလံဝစိကမ္မံ၊ တိသုစွါရေသုသမုဋ္ဌာတိတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။

၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌိ။ ။

ပါဌိတော်အရပ်ရပ်တို့၌။ ။ မုသာဝါဒါဝေရမဏိ။ ဝိသုဏာယ ဝါစာယ ဝေရမဏိ။ ဖရုသာယ ဝါစာယ ဝေရမဏိ။ သမ္မပ္ပလာပါဝေရမဏိ။ ။ ဟူ၍များစွာလာရှိသောဝစိသုစရိတဝိရတိသီလသိက္ခာပုဒ်ကြီးလေးပါးတို့ကို။ ကာယကံသီလ၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအားဖြင့် ကာယစွါရဖြင့် ခံယူဆောက်တည်မှု။ ဝစိစွါရဖြင့် ခံယူဆောက်တည်မှု။ မနောစွါရဖြင့် ခံယူဆောက်တည်မှုကိုပြုသောသူအား။ ကုသိုလ်ဝစိကံလေးပါးသည်။ စွါရသုံးပါးတို့၌ဖြစ်၏ဟုသိအပ်၏။ ။

အာရတိဝိရတိပဋိဝိရတိဝေရမဏီဤအမည်လေးပါးသည်။
၁-သမ္မာဝါစာ။(၁-၁)ဝိရတိ၏အမည်ချည်းသာတည်း။ ။

များစွာသောပါဠိတော်တို့၌။ မုသာဝါဒါဝေရမဏီ။ ။
ဝိသုဏာယဝါစာယဝေရမဏီ။ ။ ဖရုသာယဝါစာယဝေရ
မဏီ။ ။ သမ္ဗုပ္ပလာပါဝေရမဏီ။ ။ ဟူ၍လာရှိသောဝစီသု
စရိတဝိရတိသီလသိက္ခာပုဒ်ကြီးလေးပါးတို့ကို။ ။ မုသာဝါဒါ
ပဋိဝိရမာမိ။ ။ ဝိသုဏာယဝါစာယပဋိဝိရမာမိ။ ။ ဖရုသာ
ယဝါစာယပဋိဝိရမာမိ။ ။ သမ္ဗုပ္ပလာပါပဋိဝိရမာမိ။ ဟူ၍။
လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုဟန်ပြု၍။ ကာယဒွါရဖြင့် ဆောက်တည်
သောသူအား။ ကံသည်ဝစီကံတည်း။ ဒွါရမူကား။ ကာယဒွါရ
တည်း။ ဤသို့လျှင်ကုသိုလ်ဝစီကံလေးပါးသည်ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်
၏။ ။

(ခ) သမ္မာဝါစာ (၁-၂) ၎င်းသိက္ခာပုဒ်ကြီးလေးပါးတို့
ကို။ ။ မုသာဝါဒါပဋိဝိရမာမိ။ လ။ သမ္ဗုပ္ပလာပါပဋိဝိရမာမိ။
ဟုနှုတ်ဖြုတ်၍ခံယူဆောက်တည်သောသူအား။ ကံသည်ဝစီကံ
တည်း။ ဒွါရလည်းဝစီဒွါရတည်း။ ဤသို့လျှင်ကုသိုလ်ဝစီကံလေး
ပါးသည်။ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်၏။ ။

(ဂ) သမ္မာဝါစာ (၁-၃) ၎င်းသိက္ခာပုဒ်ကြီးလေးပါးတို့
ကို။ ရဟန်းတော်များကပေးသည်ရှိသော်။ မုသာဝါဒါပဋိဝိရမာ
မိ။ အစရှိသည်ဖြင့်ကိုယ်နှုတ်မလှုပ်မရှားဘဲမနောဒွါရသက်သက်
ဖြင့်ခံယူဆောက်တည်သောသူအား။ ကံသည်ဝစီကံတည်း။ ဒွါရ
မူကား မနောဒွါရတည်း။ ဤသို့လျှင် ကုသိုလ်ဝစီကံ လေးပါး
သည်။ မနောဒွါရ၌ဖြစ်၏။ ။ ရှေးစကား၏အကျယ်အဓိပ္ပါယ်။ ။
သမ္မာဝါစာဝိရတိသီလလေးပါးခံယူနည်းပြီး၏။

၁။ ပါဏာတိပါတာပဋိဝိရမာမိ။ ၂။ အဒိန္နာဒါနာပဋိဝိရမာ
မိ။ ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာပဋိဝိရမာမိ။ ၄။ မုသာဝါဒါပဋိဝိရ
မာမိ။ ၅။ ဝိသုဏာယဝါစာယပဋိဝိရမာမိ။ ၆။ ဖရုသာယဝါစာယ

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ပဋိဝိရမာမိ။ ၇။ သမ္ဗုပ္ပလာပါပဋိဝိရမာမိ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာကြီး
 မှာ နှိုင်းရသုံးပါးဖြင့် ဆောက်တည်ပုံအသေအချာလာရှိသော။ ဝိရ
 တိသီလသိက္ခာပုဒ်ကြီးခုနစ်ပါးခံယူဆောက်တည်နည်းကို ပြဆို
 ချက်ပြီး၏။ ။

သမ္မာအာဇီဝဝိရတိသီလ ခံယူဆောက်တည်နည်းသည် ဤ
 အဋ္ဌကထာမှာမပါပါတကား။ ခံယူဆောက်တည်၍ ကျင့်အပ်
 သောသီလမျိုးမဟုတ်၍ပင်။ မပါလေသလောမေးရန်ရှိ၏။ ။
 ထိုအမေးကို ဖြေဆိုပေအံ့။ ။

အာဇီဝေါ နာမေသ ပါဠိယေက္ကော နတ္ထိ။ ဝါစာ
 ကမ္မန္တေသု၊ ဂဟိတေသု ဂဟိတောဝဟောတိ။ တပ္ပက္ခိ
 ကတ္တာ ဂူဝပဋိသေဝန ဝသေနပနာသံ။ တတောနိဟာရိ
 တွာဒသိတော။ ။

၎င်းအဋ္ဌကထာစာအုပ်နံပါတ် (၂၃၇) ဇေသဇေသော အာဇီ
 ဝေါနာမ။ ဤအာဇီဝမည်သည်။ ပါဠိယေက္ကော။ ကာယကံဝစိကံ
 နှစ်ပါးမှအသီးအခြား။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဝါစာကမ္မန္တေသု။ ဝါစာကမ္မန္တ
 တို့ကို။ ဂဟိတေသု။ ထုတ်တော်ဟောတုံ ယူအပ်ကုန်သည် ရှိ
 သော်။ ဂဟိတောဝ။ မထုတ်တော်ဘဲ ဘက်တွဲယှဉ်ငြီး ပါဝင်ပြီး
 ဖြစ်၍ ယူခြင်း ကိစ္စ ပြီးတော့သည် သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းမူဟူ။ တပ္ပက္ခိကတ္တာ။ ထိုပါစာ
 ကမ္မန္တနှစ်ပက္ခတွင်ပါဝင်ပြီးဖြစ်လေသောကြောင့်တည်း။ ။
 ပန။ ထိုသို့ပင်ပါဝင်ပြီးဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အယံ။ ဤအာဇီဝ
 ကို။ ဂူဝပဋိသေဝနဝသေန။ အမြဲရှိခဲ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တတော။
 ထိုဝါစာကမ္မန္တ တို့၏အထဲမှ။ နိဟာရိတွာ။ သမ္မာအာဇီဝဟုအသီး
 အခြားထင်လျှားအောင်ထုတ်တော်၍။ ဒသိတော။ ပါဠိတော်တို့
 ခွဲပြတော်မူပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ပါဏာတိပါတမှုသည်။ အသက်မွေး
 ရန် ဂူဝသေဝန ကိစ္စနှင့် ပြုရသောပါဏာတိပါတမှု။ အသက်မွေး
 မှုမှအလွတ်ဖြစ်သော ကိစ္စနှင့် ပြုရသောပါဏာတိပါတမှုဟူ၍ နှစ်

မျိုးရှိ၏။ ။ပါဏာတိပါတော။ ဟူသောပါဠိတော်စကားမှာ။
 ထိုနှစ်ပါးလုံးပါဝင်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ပါးလုံးသည်။ ပါဏာတိပါတ
 တဒုစ္စရိုက်မှုချည်းဖြစ်၏။ ။ထိုနှစ်မျိုးတို့မှာ ကြည်ရှောင်မှု နှစ်
 မျိုးရှိကြသော်လည်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီပုဒ်မှာ ထိုကြည်
 ရှောင်မှု နှစ်ပါးလုံးပင်။ ပါဝင် လေတော့သည်။ ။ ကြွင်းသော
 ဒုစ္စရိုက် ၆-ပါး။ သိက္ခာပုဒ် ၆- ပါးတို့၌လည်း။ ဤနည်းအတူ
 တည်း။ ။ သို့ရာတွင်အသက်မွေးမှုမျိုးမည်သည်။ လောက၌အ
 ကြီးကျယ်ဆုံးသောအမှု။ မရှောင်သာ။ မလွှဲသာ။ အမြဲမြဲစရသော
 အမှုကြီးမျိုးဖြစ်ချေ၍။ ထိုပါဏာတိပါတသာမညှာ၌။ ပါဏာတိ
 ပါတာဝေရမဏီသာမညတို့၏အထဲမှ။ အသက်မွေးမှုနှင့် ပြုရ
 သော ပါဏာတိပါတကို။ မိစ္ဆာဇီဝဟူ၍။ ထိုမိစ္ဆာဇီဝကြည်
 ရှောင်မှုကို။ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ အသီးအခြားထင်လျှားအောင်
 ထုတ်ဘော်၍။ ပါဠိတော်တို့၌ဟောတော်မူပေသတည်း။ အနိန္ဒာ
 ဒါနစသည်။ အနိန္ဒာဒါနာဝေရမဏီစသည်တို့၌လည်း။ ဤနည်း
 တူမှတ်။ ။ ဆောက်တည်မှု မှာလည်း။ ဤမဟာအဋ္ဌကထာ
 နည်းအတိုင်း။ မိစ္ဆာအာဇီဝါပဒိုဝိရမာမိ။ ဟုအသီးအခြားထင်
 လျှားအောင်ထုတ်ဘော်၍။ ဆောက်တည်ရမည်ဟူသောအနက်
 သည်ပြီးစီး၏။ ။ တရပ်။ ။

ခံယူဆောက်တည်မှုဟူသော သမာဒါန ကိစ္စမည်သည်။
 ရဟန်းသီလ၌တမျိုး။ သာမဏေသီလ၌တမျိုး။ ရသေ့ပရိဗိုဇ်တို့
 ၏သီလ၌တမျိုး။ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူတို့၏သီလ၌တမျိုး။ ။ ရဟန်း
 တို့၏(၂၂၀) သောသိက္ခာပဒသီလတို့သည်။ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်
 ခံယူဆောက်တည်မှုပြီးစီးကုန်၏။ သမာဒါနဝိရတိ မြေခံအောင်
 နှုတ်မြှောက်၍ ခံယူဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ စောင့်ရှောက်
 သောသမာဒါနဝိရတိကိုသာစွဲမြဲဘွယ်ရှိ၏။ သာမဏေတို့၏ဒသ
 သီလတို့သည်လည်း။ သရဏဂုံခံယူမှုဖြင့်ပြီးစီးကုန်၏။ သမာဒါန
 ဝိရတိသီလမြောက်အောင်နှုတ်မြှောက်၍ခံယူဆောက်တည်ဘွယ်
 ကိစ္စမရှိ။ စောင့်ရှောက်သောသမာဒါနဝိရတိကိုသာ စွဲမြဲဘွယ်ရှိ

လူတေသနာကြည့်တိုက်

ဝိပဿနာသင်တန်းများကို ကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန

ဓမ္မာစေား၊ ရန်ကုန်။

၏။ ၎င်းဆယ်ပါးသီလတို့ကို နှုတ်မြှောက်၍ ယခုကာလ။ သာမဏေ
 တို့နေ့စဉ်ဆောက်တည်ကြမှုသည်။ ကုသိုလ်တရား အသစ်အ
 သစ်ပွားများတို့သာဖြစ်၏။ ။ဘန်ရည်စွန်းသော အရဟတ္တဓမ္မ
 အဝတ်ကိုဝတ်ကြကုန်သော။ ရသေ့ပရိဒိုဇ်တို့၏ ဆယ်ပါးသီလ
 သည်လည်း။ အရဟတ္တဓမ္မအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်၍။ အသွင်ကိုယူ
 ခြင်းဖြင့် ခံယူဆောက်တည်မှုဖြိုးစီး၏။ ။ပကတိလူတို့၏ ငါးပါး
 သီလ။ အာဇီဝဋ္ဌမကရှစ်ပါးသီလ။ ဥပေါသထရှစ်ပါးသီလတို့
 သည်မူကား။ ခွါရသုံးပါးတွင်။ တပါးပါးဖြင့် ခံယူဆောက်တည်
 ကြကုန်မှသာ။ သမာဒါနိရတိသီလ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်၏။ ။
 တိုက်ရိုက် ခံယူဆောက်တည်မှု မည်သည်လည်း ခံယူပါ၏။
 ဆေခံတည်ပါ၏။ ကြည့်ရှောင်ပါ၏။ စသည်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ပဋိညာဉ်
 ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါရှိမှသာ သမာဒါနိရတိမြောက်၏။ ထိုသမာဒါန
 နိရတိမျိုးသည်။ သူတို့၏သီလ၌သာရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဇ္ဇကထာ၌။
 ပြဆိုသော ခံယူမှုသည်။ လူတို့၏ သီလပေတည်းဟု သိအပ်၏။ ။
 ပါဠိတော်ဒေသနာတော်များ၌မူကား။ လူတို့၏ သီလကို ပြတော်
 မူရာ။ ထိုထိုသုတ္တန်ဒေသနာကြီးတို့၌ ခံယူ ဆောက်တည်ပုံကို
 ထုတ်တော်၍ ဟောတော်မူသည်ရှိ။ အချို့အချို့သော သုတ္တန်တို့
 ၌ ကျင့်အပ်သော တရားသရုပ်ကိုသာ ထုတ်တော်၍ ဟောတော်မူ
 ၏။ ။ ဒသကုသလကမ္မပထာ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီ။
 လ။ သမ္ဗုပ္ပလာပါဝေရမဏီ။ ။ အစရှိသည်တည်း။ ။ အချို့
 အချို့သော သုတ္တန်တို့၌ ကျင့်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ။ ထုတ်
 တော်၍ ဟောတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတာ။ ပဋိဝိရတော။ လ။
 သမ္ဗုပ္ပလာပါပဋိဝိရတော။ အစရှိသည်တည်း။ ။ ကျင့်အပ်သော
 တရားသရုပ်ကို ထုတ်တော်၍ ဟောသဖြင့် ၎င်း။ ကျင့်ဆောင်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်သရုပ်ကို ထုတ်တော်၍ ဟောသဖြင့် ၎င်း။ ထိုတရားစု
 ကို ကျင့်ဆောင်လိုသူတို့၏ ကျင့်ဆောင်ကြရန်။ ခံယူဆောက်
 တည်ပုံကိုမူကား။ လူပညာရှိ၊ ရှင်ပညာရှိတို့သည် အလိုလို သိနိုင်
 ကြကုန်၏။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ဥပမာကား။ မြတ်စွာတုရားသည်။ ရတင်တေရသကိုဟော
 တော်မူသော ဒေသနာတော် တို့၌ ဆောက်တည်ပုံကို ဟော
 တော်မူသည်ဟူ၍မရှိ။ ရတင်ခမ္မ သရုပ်ကိုသော်၎င်း။ ရတင်
 ဆောင်သူတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသော်၎င်း ဟောတော်မူ၏။ ရ
 တင်ခမ္မသရုပ်ကို သော်၎င်း။ ရတင်ဆောင်သူတို့၏ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကိုသော်၎င်း ဟောတော်မူသဖြင့်။ ကျင့်လိုသောသူတို့၏ ခံ
 ယူပုံခံယူနည်းကို ပညာရှိတို့သည်အလိုအလျောက် သိကြကုန်
 ၏။ ။ ခံယူနည်းကိုမသိတတ်ကြကုန်သေးသောသူတို့မှာခံယူ
 နည်းကို သိတတ်သူတို့၏အထံမှာ ခံယူကြရကုန်၏။ ထိုကြောင့်
 ရတင်ပေးမှု။ သီလပေးမှုဟုရှိနေကြသည်မှာ။ ခံယူနည်းကိုသွန်
 သင်၍ ပေးမှုမျှသာတည်း။ ရာထူးရာခံပေးသကဲ့သို့ အမိန့်အာ
 ဏာနှင့်ပေးနိုင်ကြသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် ဤဝိရတိသီလမှာ။
 ခံယူဆောက်တည်ပုံကို ပါဠိတော်တို့၌ မဟော သောကြောင့်
 လူတို့ခံယူ၍ကျင့်ရသောသီလမျိုးမဟုတ်ဟုဆိုသွယ်မရှိ။ ။
 သီလပေးကြသောလူများကသာ ပေးပုံခံပုံများကို နေရာတကျ
 လေ့ကျက်၍ထားကြကုန်၏။ ။ သုစရိတဝိရတိသီလသိက္ခာ
 ပုဒ်ခုနစ်ပါးပေးနည်းခံယူနည်းမှာ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌သေချာစွာပြု
 ဆိုသူကရှိပေ၏။ ။ ပါဠိတော်ဒေသနာတော်တို့၌ခံယူဆောင်
 တည်ပုံကိုမဟောပေသည်မှာလည်း။ သမ္မတ္တဝိရတိ၊ သမာဒါန
 ဝိရတိ၊ သမုန္တေဒဝိရတိသုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံ၏။ ခံယူဆောက်
 တည်ပုံကိုဟောခဲ့သော်။ သမာဒါနဝိရတိတပါးနှင့်သာဆက်ဆံ
 ၏။ ။ ခံယူဆောက်တည်ခြင်းမရှိသော်လည်း။ သမ္မတ္တဝိရတိ
 ပြည့်စုံနိုင်ငြိရှိခဲ့လျှင် သီလဝိသုဒ္ဓိကိစ္စ ငြီးစီးသည်သာလျှင် ဖြစ်
 ၏။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌သိက္ခာကြီးခုနစ်ပါးခံယူဆောက်တည်ပုံ
 ကိုအသေအချာပြတော်မူရသည်မှာမူကား။ န္ဒါရကထာ ကမ္မက
 ထာဖြစ်သည်နှင့်အညီ။ တခုတခုသောကုသိုလ်ကံ၏ န္ဒါရသုံးပါး
 သုံးပါး၌ဖြစ်ပုံကို အကျယ်ဝေဘန်ရာဋ္ဌာနဖြစ်၍ သမာဒါနဝိရတိ
 ၏အရာဋ္ဌာနကြီးဖြစ်ပေ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာပဋိ

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ဝိရတောဟူသောပါဠိတော်မှသမာဒါနဝိရတိအတွက်။ ပါဏာတိပါတာပဋိဝိရမာမိ။ ဟု ခံယူဆောက်တည်ပုံကိုထုတ်ဖော်၍ ပြပေသည်။ နောက်သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းမှတ်လေ။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါပဋိဝိရတော။ ဟူ၍လည်းပါဠိတော်မှာများစွာလာရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သောကြောင့်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါပဋိဝိရမာမိ။ ဟု ခံယူဆောက်တည်မှုသည်လည်းအလွန်သင့်မြတ်လှပေသတည်း။ ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီ။ စသည်ဖြင့်လာရှိသော။ ဝေရမဏီပုဒ်ခုနစ်ပါးကိုအစွဲပြု၍။ ပါဏာတိပါတာဝိရမာမိ။ လ။ သမ္ပပ္ပလာပါဝိရမာမိ။ ဟုခံယူရပါ၏။

သမ္မာအာဇီဝနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌။ ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါဝိရမန္တဿ ယာတသ္မိံ သမယေ မိစ္ဆာအာဇီဝါ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိဝေရမဏီ။ ။ ဟုလာရှိသောကြောင့်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါဝိရမာမိဟုခံယူသင့်လှပေ၏။ ။ တရပ်။

အဋ္ဌကထာ၌။ သမာအာဇီဝ ဝိရတိသီလ ခံယူပုံကို မဆိုပေသည်မှာ မူကား။ ထိုအဋ္ဌကထာ ဘွဲ့ရာ စကား ရပ်သည်။ ဝိရတိကထာမဟုတ် သီလကထာမဟုတ် ကမ္မကထာဖြစ်ပေချဲ့။ သမာအာဇီဝကို ထုတ်ဖော်၍ ခံယူ ဆောက်တည်ပုံနှင့်တကွ ဘွဲ့ဆိုခွင့်မကျသောကြောင့် မဆိုပေသတည်း။ ဝိရတိကထာ သို့ရောက်သောအခါ၌မူကား။ ခံယူဆောက်တည်မှု အစီအရင် မျိုးလုံးလုံးပင်မလာပြီ။ ထိုကြောင့်။ သမာအာဇီဝသိက္ခာပုဒ်ကြီးကို။ အသီးအခြားထုတ်ဖော်၍ ခံယူနည်းသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်မလာရှိနေလေသတည်း။ ။ ခံယူဆောက်တည်ပုံကို အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း။ သမာအာဇီဝ ဝိရတိအပြားတွင်သမာဒါနဝိရတိပါရှိသောကြောင့်၎င်း။ ထိုသို့ ခံယူမှုမပြုခဲ့သော်။ လူတို့မှာ သမာဒါနသမာအာဇီဝကိုရနိုင်ခွင့် မရှိသောကြောင့်၎င်း။ မိစ္ဆာအာဇီဝါပဋိဝိရမာမိ။ ဟု ခံယူဆောက်တည်မှုသည်အသင့်ပင်ဖြစ်၏။ ။ ဆောက်တည်ဆဲအခါ၌ဖြစ်

သောသမာဒါနဝိရတိ။ စောင့်ရှောက်အပ်သောအခါ၌ဖြစ်သော သမာဒါနဝိရတိဟူ၍ အဋ္ဌကထာ၌ပြဆိုသော သမာဒါနဝိရတိ နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ဆောက်တည်ဆဲအခါ၌ဖြစ်သော သမာဒါနဝိရတိသည်ပကတိလူတို့၌သာရနိုင်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ပါဏာတိ ပါတာပဋိဝိရမာမိ။ အစရှိသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာ၌ပြဆိုသော နှစ်ခု သုံးပါးဖြင့် ဆောက်တည်မှုအစီအရင်များသည်။ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ ပကတိ လူတို့၏ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလ၌သာ ရထိုက်၏။ ။ တရင်။ ။ ဤသို့ပြဆိုအပ်ပြီးသောအရပ်ရပ်သော အကြောင်း များကြောင့်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါပဋိဝိရမာမိ။ ဟူသော ဆောက်တည် မှုသည်အဋ္ဌကထာ၌မလာသော်လည်း။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိသီး သန့်ခြားနား ထင်လျားစွာ ထုတ်တော်ပါရှိသောကြောင့် အလွန် သင့်မြတ်လှပေသတည်း။ လူတို့၌ ဒုက္ခရိုက်ကြီးချစ်ပါးတို့မှတစ်ပါး မရောင်းအပ်သောကုန် ငါးပါးတို့ကို ရောင်းချ၍ အသက်မွေး မြင်းအစရှိသော မိစ္ဆာအာဇီဝတရားတို့သည်ရှိကုန်သေး၏။ ထို မိစ္ဆာအာဇီဝတရားတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားခြင်းအကျိုးငှါ။ မိစ္ဆာ အာဇီဝါပဋိဝိရမာမိ။ ဟု သိက္ခာသုဒ္ဓါကြီးတစ်ခု အသီးပြု၍ ဆောက် တည်မှုဖြစ်သောကြောင့်လည်း အလွန်သင့်မြတ်လှပေ၏။

လူတို့၏ဝိရတိသီလခံယူဆောက်တည်မှု
စိစစ်ခဏ်းပြီး၏။

၇။ ။ လူ-ရသေ့-ပရိဗိုဇ်-ရဟန်းတို့၏
ဝိရတိသီလကိုခွဲ၍ပြခြင်း။

ပကတိလူတို့၏ ဝိရတိသီလ။ ညောင်ခေါက်ရည်။ ပိနဲ့ရည်။ ချဉ်ရက်ရည်စသော ဖန်ရည်ဆိုးသော အရဟတ္တဓဇအဝတ်မျိုး ကိုဝတ်ရုံကြာ နုနံသော ရသေ့ပရိဗိုဇ်တို့၏ ဝိရတိသီလ။ ရဟန်းတို့ ၏ဝိရတိသီလသုံးမျိုးခွဲခဏ်း။

ဤဝိရတိသီလကို သုစရိတသီလလည်းခေါ်၏။ အာဇီဝဋ္ဌမက
 သီလလည်းခေါ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလလည်းခေါ်၏။ ဗက
 တိလူတို့၏ဝိရတိသီလမှာ အဋ္ဌကထာ၌ပြဆိုသည့်အတိုင်း။ နှိရ
 သုံးပါးတွင် တပါးပါးဖြင့်။ သူတပါး၏အထံမှာ ခံယူမှသော်
 ၎င်း။ မိမိအလိုအလျောက်ဆောက်တည်မှသော် ၎င်း။ သမာဒါန
 ဝိရတိကိုရ၏။ ခံယူဆောက်တည်ပြီးနောက် ကျူးလွန်မိပြန်ခဲ့
 သော် သမာဒါနပျက်ပြန်၏။ တဘန်ခံယူဆောက်တည်ရပြန်၏။

သမ္မာအာဇီဝဝိရတိမှာလည်း။ မရောင်းအပ်သော ကုန်ငါး
 ပါးတို့ကိုရောင်းချ၍ အသက်မွေးမှုစသည်ပါဝင်၏။ ။ ပိဋကတ်
 တော်တော်၌။ ဒုဗ္ဗရိုက်တရားဆယ်ပါး သုစရိုက် ဆယ်ပါးတို့
 သည်။ အလွန်များစွာလာရှိကုန်၏။ သုစရိုက်ဆယ်ပါး။ ကုသလ
 ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့လာရှိရာ ဒေသနာတိုင်းမှာပင်။ ဤ
 ဝိရတိသီလသည် အခြေပါရှိ၏။ ထိုကြောင့်။ လူတို့၏ဝိရတိသီလ
 သည်။ မိုးကောင်းကင်တစ်ခွင်မှာ။ ကြယ်တာရာတို့ကဲ့သို့ ပိဋကတ်
 တော်တစ်ခွင်မှာ အလွန်ပင်များပြား၏။

ရသေ့ပရိပိုဇ်တို့၏ဝိရတိသီလမှာ။ သာသနာပရသေ့ပရိပိုဇ်
 တို့၌ သမုဇ္ဈဒဝိရတိကိုမရအပ်။ သမ္မတ္တဝိရတိသမာဒါနဝိရတိ
 နှစ်ပါးကိုသာရအပ်၏။ ထိုကြောင့်။ သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ မဟာ
 သီဟနာဒသုတ်စာအုပ်နိပါတ်(၂၅၅)၌။

သမ္မတ္တသမာဒါနသေတုဃာတဝသေနဟိ တိဿောဝိရ
 တိယော။ တာသုသမ္မတ္တသမာဒါနမတ္တမေဝ။ အညေသံ
 ဟောတိ။ သေတုဃာတဝိရတိပန သဗ္ဗေနသဗ္ဗံနတ္ထိ။ ။
 ဟူ၍ဆိုပေသည်။

သမုဇ္ဈဒဝိရတိကို။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ သေတုဃာတ ဝိရတိ
 ခေါ်သည်။ ။ ဝိရတိတို့သည်။ သမ္မတ္တဝိရတိ။ သမာဒါနဝိရတိ။
 သေတုဃာတဝိရတိ။ ဟူ၍သုံးပါးရှိ၏။ ထိုတွင် သာသနာပ ဖြစ်
 ကြကုန်သော။ အညတိတ္တိယ ခေါ်သော။ ရသေ့ ပရိပိုဇ်တို့မှာ။
 သမ္မတ္တဝိရတိမျိုး။ သမာဒါနဝိရတိမျိုးနှစ်ပါးကိုသာ ရအပ်၏။

သေတုဗာတဝိရတိကိုမရအပ်ဟူလိုသည်။ ထိုဝိရတိနှစ်မျိုးကို မူကား။ သာသနာပစကြဝဠာအနန္တမှာပင်ရအင်၏။ သာသနာပ ဖြစ်ကြကုန်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပကတိလူတို့မှာလည်း။ ထိုအတူ။ ။ သာသနာထမ်း။ ရဟန်းတော်တို့၏ ဝိရတိသီလမှာမူကား။ ။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂပရိယာပန္နံဝါ။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ။ ခန္ဓကဝတ္ထ ပရိယာပန္နံ။ အာတိသမာစာရိကံ။ ။ ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် အ ညီ၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂ အကျုံးဝင်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယခေါ်ရ သောဝိရတိသီလအပြားအလွန်များ၏။ အလွန်များသော်လည်း။ ကံအားဖြင့်အကျဉ်းချဉ်းသည်ရှိသော်။ ကာယကံဝစီကံ နှစ်ပါး၌ အကုန်ဝင်ရ၏။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ နှစ်ပါး၌ အကုန်ဝင်ရသည်ရှိ သော်။ မျချအားဖြင့်သော်၎င်း။ ဥပစာအားဖြင့်သော်၎င်း။ အာဇီဝ ဋ္ဌမက၊ ဝိရတိသီလ၌အကုန်ဝင်ရ၏။ ထိုကြောင့်။ ဧဒမာတိကာအ ဋ္ဌကထာ။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂအဋ္ဌကထာတို့၌။ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်အ ဆုံးတို့မှာ။ (ကာယကမ္မံဝစီကမ္မံကာယ ဝစီကမ္မံ)ဟူ၍ကာယကံ။ ဝစီကံနှစ်ပါး၌ထည့်သွင်းချက်လာရှိသေးသည်။ ။ ရဟန်းတော် တို့၏ ထိုထို သိက္ခာပုဒ်ကိုကျူးလွန်မှု အလုံးစုံသည်။ ကာယ ဒုက္ခရိုက်၊ ဝစီဒုက္ခရိုက်နှစ်ပါး၌အကုန်ဝင်ရ၏။ ။ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ် ကိုစောင့်ထိန်းမှုအလုံးစုံသည်လည်း။ ကာယသုစရိုက်၊ ဝစီသုစ ရိုက်နှစ်ပါး၌အကုန်ဝင်ရ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ရဟန်းတော်တို့၏သီ လကိုပဓာနပြု၍လာသော။ ဈာနဝိဘင်္ဂအဋ္ဌကထာ၌။

ကာယိကော ဝိတိက္ကမောတိ။ တိပိဓံ ကာယဒုက္ခရိတံ ဝါစသိကော ဝိတိက္ကမောတိစတုဗ္ဗိဓံ ဝစီဒုက္ခရိတံ ကာ ယိက ဝါစသိကော ဝိတိက္ကမောတိ တဒုဘယံ။ ဧဝံအာ ဇီဝဋ္ဌမကသီလဿ ဝဝိတိက္ကမံဒဿတိ-ဟူ၍၎င်း။ ။ ကာယိကော အဝိတိက္ကမောတိ။ တိပိဓံ ကာယသုစရိတံ ဝါစသိကောတိစတုဗ္ဗိဓံ ဝစီသုစရိတံ ကာယိက ဝါစသိ ကောတိ တဒုဘယံ။ ဣမိနာအာဇီဝဋ္ဌမကသီလံ ပရိယာ ဒါယဒဿတိ။ ။ ဟူ၍၎င်းလာပေသည်။

ထိုကြောင့် ဝိနည်းပိဋကတ်တွင်။ ဥဘတော ဝိဘင်းကြီးနှစ်
 ကျမ်းသည်။ အာဇိဝဠမကသီလ ကျမ်းကြီးနှစ်ကျမ်းပင်ဖြစ်၏။
 သုတ္တန်ပိဋကတ်တွင် သုတ်သီလက္ခန္ဓာကျမ်းကြီးသည်။ အာဇိဝဠ
 မကသီလကျမ်းကြီးဟုဆိုထိုက်၏။ ။ မန္တိမနိကာယ်၊ သံယုတ္တ
 နိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်တို့မှာလည်း။ ဤသုစရိတဝိရတိသီ
 လဒေသနာသည်များစွာလာရှိ၏။ ။ ရဟန်းတော်တို့၏ မိစ္ဆာ
 အာဇိဝတရား သမ္မာအာဇိဝတရားတို့ သည်လည်း အလွန်များ
 ကုန်၏။ မဟုတ်မမှန် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ပြောကြားခြင်း စ
 သောမိစ္ဆာဇိဝ ၆-ပါး။ ကုလဒူသနရှစ်ပါး။ အနေသနနှစ်ဆဲ့တ
 ပါး။ ကုဟနဝတ္ထုသုံးပါး။ ဗြဟ္မဇာလသုတ် မဟာသီလခဏ်း
 တွင်လာသော မိစ္ဆာဇိဝပေါင်း တရားလေးဆယ်ကျော်တို့ပေ
 တည်း။ ။ ဤဝိရတိသီလကိုပင်သာသနာတွင်းမှာ အာဒိဗြဟ္မ
 စရိယကသီလဟူ၍ခေါ်၏။ အဘယ်ကြောင့် အာဒိဗြဟ္မစရိယက
 ခေါ်သနည်းဟူမူ။ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ကိုရလိုကြကုန်သော သူ
 တို့သည်။ ဤအာဇိဝဠမကဝိရတိသီလကို အစအဦးပြု၍ ကျင့်
 ဆောင်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ။ ထို့ကြောင့်ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ အာဒိဘာဝဘူတန္တိ အာဒိဗြဟ္မ
 စရိယကံအာဇိဝဠမက သီလဿေတံ အဓိဝစနံ။ တဉ္စိ
 မဂ္ဂဿ အာဒိဘာဝဘူတံ ပုဗ္ဗဘာဂေ ယေဝ ပရိသော
 ဓေတဗ္ဗတော-ဟူ၍လာပေ၏။ ။ သီလံပတိဋ္ဌာအာဒိ၊
 စရဏံ၊ သံယမော၊ သံဝရော၊ မောက္ခံပါမောက္ခံ ကုသ
 လာနံ ဓမ္မာနံသမာပတ္တိယာ။ ။ ဟူသောပါဠိတော်နှင့်
 စပ်၍ အာဒိဟူသောပုဒ်အနက်ကိုယူလေ။

သီလသမာဓိဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာအစဉ်၌။ သီလသည်
 သမာဓိစသည်တို့၏ အစအဦးဖြစ်ငြား သော်လည်း။ မဂ်ပညာ
 သည်သာလျှင် လိုရင်းပခာနဖြစ်၍ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿအာဒိဘာ
 ဝဘူတံ-ဟုဆိုပေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်အာဒိပုဒ် အတွင်းအဋ္ဌ
 ကထာ၌။

ယောဂါဝစရောအာဒိတောစ သီလံဝိသောစေတွာ
 အပရဘာဂေ သမထဝိပဿနာဒယော ဓမ္မေ သန္တိက
 ရောတိ တသ္မာသီလံ အာဒိတိဝုတ္တံ။ ။ဟူ၍ဆိုပေသည်။
 ယခုကာလ၌ ထိုအာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်
 ကြကုန်သောသူတို့သည်။ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့မပေါက်
 မရောက်နိုင် ရှိနေကြကုန်သော်လည်း။ ထိုသူတို့၏ ထိုသီလကို
 အာဒိဗြဟ္မစရိယက သီလမဟုတ်ဟုမဆိုရ။ သမထဝိပဿနာ
 မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်သို့ မပေါက်ရောက်နိုင်ရှိနေကြသည်
 မှာ သီလ၏အတွက်မဟုတ်။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွက်သာ ဖြစ်သ
 တည်း။ ။မဂ်၏အစဟုပြဆိုသည်မှာလည်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာ
 သနာတော်နှင့်လျော်စွာ ပြဆိုချက်ပေတည်း။ ထိုအာဇီဝဋ္ဌမက
 သီလမူကား။သာသနာပအခါ၌ဈာန်ဗြဟ္မစရိယ၊အဘိညာဗြဟ္မ
 စရိယတို့၏လည်းအဦးအစပင်ဖြစ်ပေသတည်း။ ။အကြောင်း
 မူကား။သာသနာပအခါမှာလည်း။ဈာန်သမာပတ်ကို အားထုတ်
 ကြကုန်သောရသေ့ပရိဗိုလ်တို့သည်။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌တည်
 ရှိကြကုန်မှသာဈာန်သမာပတ်တို့ကိုရနိုင်ကြကုန်၏။အာဇီဝဋ္ဌမ
 ကသီလနှင့်ကင်း၍ ဈာန်သမာပတ်တို့ကို မရနိုင်ကြကုန်။ ။ဝိ
 သုဒ္ဓိမဂ်၌ ဤသီလကိုဝိရတိသီလဟူ၍၎င်း။ ပါတိမောက္ခသီလ
 ဟူ၍၎င်း။သိက္ခာပဒသီလဟူ၍၎င်းလာ၏။လူတို့၏သီလ၊ဘိက္ခု
 ဘိက္ခုနီ သာမဏေတို့၏သီလခွဲခင်းများ၌မူကား ဤသီလမပါ
 ပြီ။ ။အကြောင်းမူကား။ဤဝိရတိသီလသည်။ အပင်မ-ကြီးနှင့်
 တူ၏။ဂဟဋ္ဌသီလ၊ဘိက္ခုသီလစသည်များသည်။အပင်မ-ကြီး
 မှဖြာ၍ထွက်ကြသော အကိုင်းအခက်များနှင့် တူ၏။ အကိုင်းအ
 ခက်များကိုသာခွဲခြမ်းခွင့်ရှိ၏။အပင်မ-ကြီးကိုခွဲခြမ်းခွင့်မရှိ။ ။
 ဥပမာကား။သရက်ပင်ကြီးတခု၌အကိုင်းအခက်တို့ကို ဝေပုံချ
 ၍လူအများစောင့်ကြရာ၏။ သရက်သီးတို့ကိုဝေပုံချသည့်အခါ
 အကိုင်းအခက်တို့ကိုသာအမှတ်ပြု၍ အရုရအပုံပုံ ခွဲခြမ်းရာ၏။
 အပင်မ-ကြီးအတွက်အပုံအရုရတွက်သွယ်မရှိပြီ။ထိုအတူမှတ်။

ဝိရတိသီသမိနိစ္ဆယ။

၈။ ။ လူတို့၏ငါးပါးသီလအာဇီဝဋ္ဌမကသီလ
အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလကိုခွဲ၍ပြုခြင်း။

ငါးပါးသီလသည်လည်းနိစ္စသီလမျိုးတည်း။ အာဇီဝဋ္ဌမက
သီလသည်လည်းနိစ္စသီလမျိုးတည်း။ အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထ သီလ
သည်ကား။ နိစ္စအနိစ္စလိုရာရ၏။ ။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ် ဆိုသည်
ကား။ သမ္ပတ္တဝိရတိသီလနှင့်ဖြစ်စေ။ သမာဒါနဝိရတိသီလနှင့်ဖြစ်
စေ။ နိစ္စသီလမျိုးနှင့်အခြေပြည့်စုံသောသူကိုဆိုသည်။ ရံဘာနံရံဘာနံ
မျှစောင့်ထိန်းသောသူကိုသီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်မဆိုချ။ ။ သီလဝန္တ
ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုချသောဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း အသက်
အရွယ်ငယ်ကြသေးသော သူများသည်၎င်း။ ကြီးပင်ကြီးကြပါ
သော်လည်း။ သားမယားမွေးမြူမှု။ ပစ္စည်းဥဒ္ဓါရှာကြံသိမ်းသည်
မှုနှင့်နေကြရသောသူများသည်၎င်း။ အာဇီဝဋ္ဌမကနိစ္စကို သမာ
ဒါနပြု၍ မထိန်းနိုင်ကြကုန်။ ပဉ္စသီလနိစ္စကိုသာ သမာဒါနပြု၍
ထိန်းနိုင်ကြကုန်၏။ ။ အကြောင်းမူကား။ ဝစီကံသိက္ခာပုဒ်လေး
ပါးတို့မှာ ပျက်ပြားရန်အခွင့် အလွန်များပြားသျှက် ရှိနေသော
ကြောင့်တည်း။ ။ အသက်အရွယ်ကြီး၍ ငါးပါးသီလနှင့်မြဲပြီး
သောသူ။ ဗာရာဏသီသဒုက္ခမ္ပ ကင်းလွတ်သော သူများသည်သာ
လျှင်။ အာဇီဝဋ္ဌမကနိစ္စကို ထိန်းနိုင်ကြကုန်၏။ ။ ဗာရာဏသီ
ဒုက္ခရှိနေကြသောပကတိလူများပင် ဖြစ်ကြသော်လည်း။ သဒ္ဓါ
ဆန္ဒကောင်းမြတ်ထွသော သူများဖြစ်ကြလျှင်။ ခံယူစောင့်ထိန်း
နိုင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ ဤသမာဒါနဝိရတိအရာ၌သီ
ဟိုဠ်ကွန်းတွင် ဥတ္တရဝဗုဒ္ဓိတောဝင်မှာ နေသော လယ်ထွန်
ယောက်ျားနွှဲ ကျောင်းသားဝတ္ထုကိုပြုဆိုပါရှိလေသတည်း။ ။
အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလကိုမူကား။ ငါးပါးသီလနိစ္စသမားတို့မှာ။
၎င်းငါးပါးသီလပေါ်တွင်အမွမ်းတင်ပြု၍။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ
နိစ္စသမားတို့မှာ။ ၎င်းအာဇီဝဋ္ဌမက နိစ္စသီလပေါ်တွင် အမွမ်း
တင်ပြု၍။ တလလျှင်လေးသီတင်းရှစ်သီတင်း ခံယူဆောက်တည်

ရသည်။ နိစ္စသီလပြု၍ ပါဏုပေတံ ခံယူစောင့်ထိန်းနိုင်လျှင် အလွန်ပင်ကောင်းလှတော့သည်။ ။ သီလဝန္တမဟုတ်ကြသော သူများသည် မူကား။ ငါးပါးသီလကို မျှန်စွာ အနေနှင့် မထိန်းနိုင်ကြကုန်။ အကြောင်းမူကား။ မုသာဝါဒဖြစ်ထဲ ကြရန်အခွင့်များပြားလျက်ရှိနေသောကြောင့်တည်း။ ရောင်းမှုဝယ်မှု ရှိနေသောသူများမှာ။ အဗ္ဗန္ဓာဒါနလည်း ဖြစ်ထဲ ကြရန် များပြားလျက်ရှိနေ၏။ ။ ယခုကာလ၌ ငါးပါးသီလကို အရိုးကျပြု၍ ခံခွင့်တွေတိုင်း ခံယူကြသည်မှာလည်း။ နိစ္စသီလမျိုး ဖြစ်သည့်အတိုင်း။ နိစ္စအနေနှင့် ပါဏုပေတံခံနိုင်ကြကုန်သည်မဟုတ်။ ခံယူဆဲအခါ၌ ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင်ပင်နဲသလား။ တနာရီ၊ တမိနစ်၊ တရက်၊ တနေ့လုံ၍လျှင်ပင်နဲသလားဟု နှလုံးပြု၍ ခံခွင့်တွေတိုင်း ခံယူကြကုန်၏။ ။ ငါးပါးသီလမှာပင်ပါဏုပေတံမခံခွင့်ကြောင့်။ အမှုဝတ္ထုတွေကြီးခဲ့လျှင်။ တတ်အားသမျှကြည့်ရှောင်မည်ဟူ၍။ သမ္ပတ္တိရတိကိစ္စကိုသာ နှလုံးထားနိုင်ကြကုန်၏။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌မူကား။ ငစိကံသိက္ခာပုဒ် လေးပါးစုံ ပါရှိသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသီလမျိုးဖြစ်သည့်အတိုင်း။ နိစ္စအနေနှင့် ပါဏုပေတံခံနိုင်ကြရန် အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလျက်ရှိနေ၏။ ခဲယဉ်းလျက်ရှိနေသည့်အတွက်။ ခံယူမှုကို မပြုကြကုန်သော်လည်း။ ဝစီဒုက္ခရိုက်မှုကြီး လေးပါး။ မိစ္ဆာဇီဝဒုက္ခရိုက်မှုကြီးများကို ကြားဘူးနားဝ ရှိနေကြကုန်သောသူတို့သည်။ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလမှာလည်း။ အမှုဝတ္ထုတွေကြီးခဲ့လျှင်။ တတ်အားသမျှကြည့်ရှောင်မည်ဟု။ သမ္ပတ္တိရတိကိစ္စကိုအားပြုလျက်ရှိနေကြကုန်၏။ ။ ငါးပါးသီလမှာကဲ့သို့။ ခံဆဲအခါ၌ ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင်ပင်နဲသလား။ တနာရီတနံနက်။ တရက်။ တနေ့လုံ၍လျှင်ပင်နဲသလားဟု။ နှလုံးပြု၍ ခံယူလိုလျှင်။ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလမှာလည်း ရနိုင်ခွင့် ရှိပါ၏။ ရနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း။ အရိုးအစဉ် နည်းပါးသည်အတွက်။ ပေးတတ်သူ။ ခံတတ်သူနည်းပါးလျက်ရှိနေကြ၏။ ရနိုင်ခွင့်ရှိပါ၏ဟု သောစကား၌။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို ယူခံမည်ဟု နှလုံးပြု၍။

ပါဏာတိပါတာဝိရမာမိ။ ဟုန္ဒါရသုံးပါးတွင်။ တပါးပါးဖြင့်ခံ သူ
ခဲသော်။ ခံ သူခြင်းမမြေခံဘဲရှိနိုင်မည်လော။ ထို အတူ။ အဒိန္နာဒါ
နာဝိရမာမိ။ လ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါဝိရမာမိ။ ဟုန္ဒါရသုံးပါးတွင်။ တ
ပါးပါးဖြင့်ခံယူသည်ရှိသော်။ ခံယူခြင်းမမြေခံဘဲရှိနိုင်မည်လော။
ဒုစ္စရိုက်မှုကြီးအကုသလကမ္မပထမှုကြီးခုနစ်ပါးတို့မှကြဉ်ရှောင်
မှုကြီးဖြစ်ပေ၍ ဤသီလကို လူဖြစ်သူတို့ မခံထိုက်ဟု ပြောဆို
ဘွယ်ရှိဦးမည်လော။ ပါဠိစဉ်အတိုင်း။ အနက်သွားတိုသိ၍။ စိတ်
ထဲကကျနစွာလိုက်ပါလျှင်။ ဝိရတိသီလချည်းဖြစ်၏။ ကျနစွာမ
လိုက်ပါလျှင်။ စေတနာသီလဖြစ်၏။ ။ မြန်မာလူမျိုးဘုံမှာ။
မြန်မာဘာသာနှင့်ခံယူမှုကျနစွာ စိတ်ထားနိုင်၏။ စိတ်ထားကျန
မှုဆိုသည်ကား။ ပါဏာတိပါတာ ဝိရမာမိကိုဆိုလျှင်။ သူ အ
သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ငါကြဉ်ရှောင်၏ဟု စိတ်ပဋိညာဉ်ပြဋ္ဌာန်း
မှုပေတည်း။ ဤအမှုကား ကုသိုလ်ရတတ်သော သီလခံမှုပေ
တည်းဟု သိရုံမျှနှင့် လိုက်ကြသူတို့မှာ။ ဝိရတိမပါနိုင်၊ ဝိရတိ
မည်သည်။ သူ့အာရုံနှင့်သူ့ရှေးရှုမိမှဖြင့်နိုင်ကြ၏။ ။ ယခုကာ
လ၌။ ငါးပါးသီလ။ ရှစ်ပါးသီလ။ ဆယ်ပါးသီလခံယူကြရာမှာ။
စေတနာသီလသာ များပြားရာ၏။ စေတနာသီလပင်ဖြစ်သော်
လည်းကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုပေးနိုင်ပါ၏။ ကျနစွာရှိပါမှသာ
၍ကောင်း၏။ ။ အချို့သူတို့ကား။ စေတနာသီလမျိုးသည်။ မဂ္ဂင်
ထိုက်သောတရားမျိုးမဟုတ်၍။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုမဆောင်နိုင်။
ပုညာဘိသင်္ခါရတရားမျိုးဖြစ်၍ သံသရာ၌သာချမ်းသာကောင်း
ကျိုးကိုပေးနိုင်၏။ ဝိရတိသီလသည်သာလျှင်။ မဂ္ဂင်ထိုက်သော
တရားမျိုးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ဆောင်နိုင်သည်ဟု ထင်မှတ်
ပြောဆိုကြကုန်၏။ ။ ဝိရတိသီလပင်ဖြစ်စေ။ စေတနာသီလ
ပင်ဖြစ်စေ။ တဏှာတရား ရှေ့သွားနောက်လိုက် ပါရှိခဲ့လျှင်။
ပုညာဘိသင်္ခါရ မျိုးချည်းဖြစ်၏။ ။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်တရား ရှေ့
သွားနောက်လိုက်ပါရှိခဲ့လျှင်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်နိုင်၏ဟု
မှတ်။ ။ အတ္ထိသမ္မာဝါစာ။ သာသဝါပုညတာဝိယာ။ ဥပမိဝေ

ပက္ကာ။ ဟူသောပါဠိတော်ကိုထောက်လေ။ ။ ပုညဘာဂိယာ
တိပုညကောဠာသေဘဝါ။ ပုညဘာဂိယာဂါရေကဒေသဘူတာ
တိအတ္ထော။ ဟူ၍ဒီကာဘွင့်ချက်ရှိလေ၏။

၉။ ။ သုတ္တန်သမ္မာဝါစာစသည်နှင့်။ အဘိဓမ္မာ
သမ္မာဝါစာစသည်ကိုခွဲ၍ပြခြင်း။

ဝိရတိတရားသည်။ သုတ္တန်တို့မှာပင်လာရှိသော်လည်း။ အဘိ
ဓမ္မာတရားဟုဆိုရ၏။ ။ ဤဝဋ်နိဿိတဖြစ်သောဝိရတိသီလ
မျိုးသည်။ စကြာဠာအနန္တမှာပင်ရှိကြကြောင်း ရှေ့၌ တော်ပြခဲ့
ပြီ။ ။ အချို့သူတို့ကား။ ယခုကာလမိမိတို့သုံးဆောင်စားသေခံ
၍နေကြသောပစ္စည်းဝတ္ထုများသည်။ ခမ္ဘိယလဒ္ဓဖြစ်ခဲ့လှ၏။ ခမ္ဘိ
ယလဒ္ဓမျိုးမဟုတ်သောပစ္စည်းဝတ္ထုကို သုံးဆောင်၍နေရသော
သူသည်။ အာဇီဝဠမကသီလကိုခံယူ၍ရနိုင်မည်လောဟု။ တွေး
တောခြင်းရှိကြ၏။ အဖြေကား။ ။ သမ္မာဝါစာသည်။ သုတ္တန်
သမ္မာဝါစာ' အဘိဓမ္မာသမ္မာဝါစာ ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ သမ္မာ
ကမ္မန္တသည်လည်းနှစ်မျိုး။ သမ္မာအာဇီဝသည်လည်း နှစ်မျိုး။ ထို
တွင်။ သုတ္တန်သမ္မာဝါစာဆိုသည်ကား။ ဒုန္တရိက်အပြစ်မှ လွတ်
ကင်း၍။ ကောင်းမြတ်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းတည်း။ တရား
ကိုယ်မူကားစေတနာပေတည်း။ ။ အဘိဓမ္မာသမ္မာဝါစာ ဆို
သည်ကား။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုသည်မဆိုသည် ပခာန
မဟုတ်။ ဝစီဒုန္တရိက်ကိုကြည့်ရှောင်မည်ဟု စိတ်ဖြစ်မှုပေတည်း။
တရားကိုယ်မူကား။ သမ္မာဝါစာ ဝိရတိပေတည်း။ ။ သုတ္တန်
သမ္မာကမ္မန္တဆိုသည်ကား။ ဒုန္တရိက်လွတ်ကင်းသောတရားသွား
ခြင်းကျောင်းတက်ခြင်း အစရှိသော လုပ်မှုဆောင်မှုပေတည်း။
တရားကိုယ်မူကား။ စေတနာပေတည်း။ ။ အဘိဓမ္မာသမ္မာ
ကမ္မန္တဆိုသည်ကား။ အလုပ်ရှိသည်မရှိသည်ပခာနမဟုတ်။ ကာ
ယဒုန္တရိက်ကို ရှောင်ကြည့်မည်ဟု စိတ်ဖြစ်မှု ပေတည်း။ တရား

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

ကိုယ်မူကားသမ္မာကမ္မန္တဝိရတိပေတည်း။ ။ သုတ္တန်သမ္မာအာ
 ဇီဝဆိုသည်ကား။ ဒုက္ခရိုက်မှ လွတ်ကင်းသောဆွမ်းခံခြင်း၊ ကုန်
 သွယ်ခြင်း၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကူလီလုပ်ခြင်း။ ထိုအလုပ်တို့နှင့်ရ
 သောပစ္စည်းကိုသာသုံးဆောင်ခြင်းစသည်တည်း။ တရားကိုယ်မူ
 ကား။ သမ္မာဝါသာမတရားပေတည်း။ အခမ္ဘိယလဒ္ဓပစ္စည်းဝတ္ထု
 ကိုသုံးစွဲ၍နေခဲ့သော်။ သုတ္တန်အလိုအားဖြင့် သမ္မာအာဇီဝမဖြစ်။
 မိစ္ဆာအာဇီဝမှမလွတ်။ ။ အဘိဓမ္မာ သမ္မာအာဇီဝဆိုသည်
 ကား။ ထိုကဲ့သို့သောအလုပ်များကိုလုပ်သည်မလုပ်သည် ပခာန
 မဟုတ်။ ယခုအခါအသက်မွေးရန်ပြုရသောကာယဒုက္ခရိုက်မှု။ ဝစီ
 ဒုက္ခရိုက်မှုများကို ငါမပြုဟု ပြိခာန်းမှုပေတည်း။ တရားကိုယ်မူ
 ကား။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိပေတည်း။ ။ ဤသမ္မာအာဇီဝဝိရတိ
 သည်ကား။ ဒုက္ခရိုက်မှုစင်စစ်ကိုသာကြဉ်ရှောင်၏။ ဒုက္ခရိုက်မှုနှင့်
 ရသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသုံးစွဲမှုကို ကြဉ်ရှောင်သည် မဟုတ်။ ၎င်း
 ပစ္စည်းဝတ္ထုသုံးစွဲမှုသည် ဒုက္ခရိုက်စင်စစ်ဖြစ် သည်ဟုမဆိုရ။ ၎င်း
 ပစ္စည်းဝတ္ထုကိုလှူဒါန်းပေးကမ်းမှု၌အသုံးပြုခဲ့လျှင်။ ကုသိုလ်ပင်
 ဖြစ်သေး၏။ ။ ဒုက္ခရိုက်မှုစင်စစ်ဆိုရာ၌လည်း။ ကျူးလွန်ခဲ့ပြီး
 သောအတိတ်ဒုက္ခရိုက်ကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းမဟုတ်။ ယခုလက်ငင်း
 တွေ့ဆုံ၍နေသော ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခရိုက်မှု။ ရှေ့သို့တွေ့ကြိုလတ္တံ့ သော
 အနာဂတ် ဒုက္ခရိုက်မှုတို့ကိုသာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။
 ထို့ကြောင့်။ အခမ္ဘိယလဒ္ဓ ပစ္စည်းဝတ္ထုကို သုံးစွဲရလျက် ရှိနေ
 သော်လည်း။ ဒုက္ခရိုက်မှုကြဉ်ရှောင်တော့မည်ဟု ဗိတ်ပြခာန်း
 ချက်နှင့်ခံယူဆောက်တည်မှုကိုပြုခဲ့သော်။ အဘိဓမ္မာသမ္မာအာ
 ဇီဝဝိရတိမူကားဖြစ်ပါ၏။ သမ္မာအာဇီဝ ဝိရတိဖြစ်လျှင်လည်း
 ထိုပစ္စည်းဝတ္ထုကိုသုံးစွဲရသည့်အတွက်ထိုသူမှာ သဂ္ဂန္တရာယ်။
 မဂ္ဂန္တရာယ်ဖြစ်ခွင့်ရှိပေပြီ။ ဘုရားလက်ထက်ကော်၌။ အရှင်
 အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်တောအရပ်၌တင်္ဂုယ်ထီးတည်းယား
 ပြုမိုလ်ကြီးလုပ်၍နေရာ။ မြတ်စွာဘုရားကြွသွား၍ချွတ်တော်မူသ
 ဖြင့်တောအရပ်၌ပင်အကျွတ်တရားရတော်မူ၏။ တမ္ပဒါဗ္ဗိက အ

မည်ရှိသောသူသတ်ယောက်ကျားကြီးသည် သူသတ်အလုပ်နှင့်
 ရအပ်သောပစ္စည်းဝတ္ထုကိုသုံးစွဲရလျက်နှင့်ပင်။ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာတရားကိုနာရ၍ထိုနေ့၌ပင်သေ၍တုသိတာနတ်ပြည်၌ဖြစ်၏။
 ကုက္ကုဒုမိတ္တမုဆိုးကြီးသည်။ မုဆိုးလုပ်ရာတောအရပ်၌ပင်သား
 ခုနစ်ယောက်တို့နှင့်တကွမြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကိုကြားနာ
 ရသဖြင့်အကျွတ်တရားရကြ၏။ ဤဝတ္ထုများကိုထောက်ထား၍
 ယူလေ။ ထိုသူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ။ အဓမ္မိယလဒ္ဓဝတ္ထုနှင့် ကင်း
 ရှင်းကြသည်မဟုတ်ဘဲနှင့်အကျွတ်တရားရနိုင်ကြသည်ဟူလို။

၁၀။ ။ ဝစီကံတို့မှာသီလပျက်မှုအင်္ဂါနှင့်။ ကမ္မပထ
 မြောက်မှုအင်္ဂါကိုပြခြင်း။

အာဇီဝဠမကသီလပေးမှု၊ ခံမှုများသည် အဘယ့်ကြောင့်အ
 ရိုးအစဉ်မထင်လျှားရသနည်း။ အဠကထာ၌ မနောကံသုံးပါးတို့
 မှာခံယူမှုအစီရင်ကိုအဘယ့်ကြောင့် မပြုလေသနည်း မေးရန်ရှိ
 ၏။ အဖြေကား။ ။ အပါယ်လေးဘုံကြီးသည် အကုသလကမ္မ
 ပထတရားဆယ်ပါးမှဖြစ်၏။ စကြဝဠာအနန္တ။ ကမ္ဘာအနန္တ
 တို့မှာလူ့ဘုံနတ်ဘုံများသည်လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရား
 ဆယ်ပါးမှဖြစ်၏။ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်ရှေ့ဖြစ်သော ကာယကံ
 သုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါးတို့ကိုအပြည့်အစုံလုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်
 လိုသော်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သီလခွဲခဏ်းတွင်။ ဝိရတိသီလဟူ၍ လာရှိ
 သောအာဇီဝဠမကသီလ ဖွဲ့စည်း၍စောက်ရှောက်ရသည်။ ကာ
 ယသုစရိုက်သုံးပါး။ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးဟူသည် ဤဝိရတိသီ
 လ၏ အမည်ပေတည်း။ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါးဟူ
 သောကမ္မပထကြီးခုနစ်ပါးဟူသည်ဤဝိရတိသီလ၏ အမည်ပေ
 တည်း။ ။ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ဝစီကံလေးပါးတို့သည် သမာ
 ဒါနနိစ္ဆယသီလအနေနှင့်ပါဏုပေတံခံယူစောင့်ထိန်းရန် ကော်ခဲပုံ။
 မနောကံအရာ၌ခံယူမှုမရှိဘဲ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်နိုင်ရန်နည်းများကို ပြဆို

ပေအံ့။ ။ မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ်၌ ။ ၎င်းသိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူစောင့်ထိန်းသူတို့မှာ အင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံအောင် ကျူးလွန်၍လျှင် သိက္ခာပုဒ်ခံယူမှုပျက်၏။ မိမိ၌ရှိသော ဝတ္ထုကို တောင်းဆိုရာ ။ ရှိလျက်နှင့် မပေးလို၍ မရှိဟု ပြောဆိုရာ၌ ၎င်း ။ ငါးရာရှိသည်ကို နှစ်ရာသာ ရှိပါသည်။ တရာသာ ရှိပါသည်ဟု ပြောဆိုရာ၌ ၎င်း ။ အင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံ၍ သိက္ခာပုဒ်ခံယူမှုပျက်၏။ ထပ်မံ၍ ခံယူလျှင် ရပြန်၏။ ကမ္မပထကား မမြောက်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်၏။ အပြစ်ပေါ့၏။ ပဋိသန္ဓေကို မပေးနိုင်။ အတ္တဘဉ္ဇနက အင်္ဂါနှင့် တကွ အင်္ဂါငါးပါး စုံလင်မှ မုသာဝါဒ ကမ္မပထမြောက်သည်။ အတ္တဘဉ္ဇနက အင်္ဂါဆိုသည်ကား ။ ရောင်းရေး ဝယ်ရေး၌ မဟုတ်မမှန် ပြောဆို ပြုလုပ်ခြင်း ။ မဟုတ်မမှန် ပေါက်ရှာကြံ၍ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း ။ မုသားသက်သေခံခြင်း ။ ရှေ့နေရှေ့ရပ်လုပ်၍ မဟုတ်မတရား လဲလှယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် သူတပါး၏ အကျိုးကို ပျက်ပြားစေမှုပေတည်း။ ။ ထိုတွင် ကမ္မပထမြောက်မှုထက် ခံယူဆောက်တည်ခြင်း ပျက်မှုသည် သာ၍ လွယ်လှ၏။ နောက် ဖြစ်သော ဝစီကံ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ လည်း ဤနည်းတူတည်း။ ။ သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အင်္ဂါတို့ကို ငါတို့စီရင်သော မဂ္ဂင်ဒီပနိစာအုပ်မှာ ယူလေ။ ။ ဤသို့လျှင် ဝစီကံသီလတို့၌ သမာဒါနဝိရတိပျက်ရန် ကိစ္စအလွန်လွယ်လှသောကြောင့် ပကတိလူတို့မှာ နိစ္စသီလအနေနှင့် ပါဏုပေတံခံယူထိန်းသိမ်းခြင်း၌ မတတ်နိုင်သူ များပြားလျက် ရှိနေကြလေသတည်း။ ထိုကြောင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလပေးနည်းခံနည်းများသည် ။ အရိုးအစဉ်မထင်ရှားလေသတည်း။ ။

၁၁။ ။ မနောကံသုံးပါးတို့၏ အရာဋ္ဌာနကို ပြဆိုခြင်း။

မနောကံတို့မှာ မူကား ။ အာမဝ နှင့် ပဋိညာဉ် ခံယူထိန်းသိမ်းရုံနှင့် မပြီးနိုင်။ အကြောင်းမူကား ။ မနောကံမည်သည် ဖြစ်လျှင်လည်း မနောတွင် ဖြစ်၏။ ပျက်လျှင်လည်း မနောတွင် ပျက်၏။ အဖြစ်အ

ပျက် အလွန်မြန်လှ သောကြောင့်၎င်း။ မနောကံကိုစင်ကြယ်
အောင်ပြုလုပ်မှုမည်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသောကြောင့်၎င်း
တည်း။ သမထလမ်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်အလုပ်စု။ ဈာန်သမာ
ပတ်အလုပ်စု။ ဝိပဿနာလမ်း၌ ဒိဋ္ဌိဗိသုဒ္ဓိအစရှိသော အထက်
ဝိသုဒ္ဓိငါးပါးအလုပ်စုသည်။ မနောကံကိုစင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်
မှုချည်းသာတည်း။ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်မှ မ
နောကံအလုပ်ပြီးစီးလေသတည်း။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ပက
တိလူတို့မှာ မနောဒုက္ခရိုက်သုံးပါးတို့ကို ပေါက်လွှတ် လျောက်
လျား၊ ထားကြကုန်မည်လောဟူမူ။ ။ ပကတိလူတို့မှာလည်း
ပေါက်လွှတ်လျောက်လျား မထားကြကုန်။ ကမ္ဘာအရိုးအစဉ်
ကြီးဖြစ်သော ဗြဟ္မစိုရတရားလေးပါးတို့သည်။ မနောဒုက္ခရိုက်တို့
ကိုသုတ်သင်မှုတို့ပေတည်း။ ဗြဟ္မစိုရတရား လေးပါးတို့တွင်
မုဒိတာတရားကိုပွားများမှုသည်။ အနဘိဇ္ဈာမနောကံ ခိုင်လုံရန်
အခွင့်ကြီးပေတည်း။ အနဘိဇ္ဈာမနောကံခိုင်လုံခဲ့လျှင် အဘိဇ္ဈာ
မနောကံကိုပယ်နိုင်၏။ ကရုဏာတရားကိုပွားများမှုသည်အဗျာ
ပါဒမနောကံခိုင်လုံရန်အခွင့်ကြီးပေတည်း။ အဗျာပါဒမနောကံ
ခိုင်လုံခဲ့လျှင်ဗျာပါဒမနောကံကိုပယ်နိုင်၏။ ။ မေတ္တာတရား
ကိုပွားများမှုသည်မူကား။ အနဘိဇ္ဈာမနောကံနှစ်ပါး
ခိုင်လုံရန်အခွင့်ကြီး ဖြစ်ပေ၏။ ဥပေက္ခာတရား ပွားများမှုသည်
လည်းထိုအတူတည်း။ ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမနောကံကိုမူကား ရှေ့သီ
လချနစ်ပါးပြည့်စုံမှုနှင့်ပင်ပယ်ပြီးဖြစ်၏။ ။ ကံကို၎င်း၊ ကံ၏
အကျိုးကို၎င်း။ ပစ်ပယ်ခြင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမနောကံရှိသောသူသည်။
ထိုသီလမျိုးကို ဂရုစိုက်ပါတော့မည်လော။ ထိုသီလကိုစောင့်
ထိန်းပေသဖြင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိမနောကံတည်ရှိပေပြီဟုသိအပ်၏။ ထို
ကြောင့်။ မနောကံတို့၌ ခံယူနည်းကို အဋ္ဌကထာ၌ မပြဆိုပေသ
တည်း။ ။ မပြဆိုသော်လည်း။ အဘိဇ္ဈာယဝိရမာမိ၊ ဗျာပါဒါယ
ဝိရမာမိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာဝိရမာမိ။ ဟုခံယူခဲ့သော်။ ခံယူဆဲအခါ၌ကု
သိုလ်ဖြစ်ရာပါ၏။ မနောကံဖြစ်၍စောင့်ရှောက်မှုခဲ့ယဉ်းလှ၏။

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

၁၂။ ။ ကုသလကမ္မပထတရားကြီးဆယ်ပါးဖြစ်ပွား
ရာကာလကိုပြုခြင်း။

ဗြဟ္မစိုရတရားလျှင်အမွှာနှိသော။ မနောကံသုံးပါး။ ရှေးဖြစ်
သောဝိရတိသီလခုနစ်ပါး။ ဤဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထ
တရားတို့၏ ဖြစ်ပွားရာကာလကို။ ပါဠိတော်လာရှိတိုင်း ပြဆို
ပေအံ့။

သုတ်ပါထေယျ ပါဠိတော် စက္ခုဝတ္တိသုတ်။ စာအုပ်နံပါတ်
(၅၃) ယခုအသက်တရားတမ်းမှ ဆုတ်ယုတ်၍။ ဆယ်နှစ်တမ်း၏
အဆုံး၌။ သတ္တန္တရကပ်ကြီး အပြီးတွင်။ တဘန်တက်ကပ်ကြီး
လာရန်အစဉ်လာရှိသောပါဠိတော်။ ။

အထခေါတေသံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဇေတဝိဿတိ။
မယံခေါအကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမာဒါနဟေတု။ ဇေဂ္ဂပံ
အာယတံဉာတိက္ခယံပတ္တာ။ ယံနုနမယံ၊ ကုသလံကရေ
ယျာမ။ ကိံ ကုသလံကရေယျာမ။ ယံနုနမယံ။ (၁) ပါဏာ
တိပါတာ ဝိရမေယျာမ။ ဣဒံကုသလံ ဓမ္မံ သမာဒါယ
ဝတ္တေယျာမာတိ။ တေပါဏာတိပါတာဝိရဒိဿန္တိ။ ဣဒံ
ကုသလံ ဓမ္မံ သမာဒါယဝဓိဿန္တိ။ တေကုသလာနံ ဓမ္မာ
နံ သမာဒါနဟေတု။ အာယုနာပိ ဝဓိဿန္တိ။ ဇေဏ္ဍနာပိ
ဝဓိဿန္တိ။ တေသံ အာယုနာပိ ဝဓမာနာနံ။ ဇေဏ္ဍနာပိ
ဝဓမာနာနံ ဒသ ဝဿာယုကာနံ မနုဿာနံ ဝိသတိ
ဝဿာယုကာပုတ္တာဘဝိဿန္တိ။ ။ အထခေါ တေသံ
ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဇေတဝိဿန္တိ။ မယံခေါကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ သမာဒါနဟေတု။ အာယုနာပိ ဝဓာမ။ ဇေဏ္ဍနာပိ
ဝဓာမ။ ယန္တုနမယံ။ ဘိယျောသောမတ္တာယး ကုသလံက
ရေယျာမ။ ကိံ ကုသလံကရေယျာမ။ ယန္တုနမယံ။ (၂) အ
ဒိန္နာဒါနာပိရမေယျာမ။ (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝိရ
မေယျာမ။ (၄) မုသာဝါဒါဝိရမေယျာမ။ (၅) ဝိသုဏာ

ယဝါစာယဝိရမေယျာမ။ (၆) ဖရုံသာယဝါစာယဝိရ
 မေယျာမ။ (၇) သမ္ပပ္ပလာပါဝိရမေယျာမ။ (၈) အဘိန္တုပ
 ဇဟေယျာမ။ (၉) ဗျာပါဒံပဇဟေယျာမ။ (၁၀) ဝိန္ဒူ
 နိဋ္ဌိပဇဟေယျာမ။ ။ တယောဓမ္မေ ပဇဟေယျာမ။
 အဓမ္မရာဂံဝိသမလောဘံဝိန္ဒူဓမ္မံ။ ယန္တုနမယံ။ မေတ္တေ
 ယျာဘဝိသာမ။ ပေတ္တေယျာ၊ သာမညာ၊ ဗြဟ္မညာ၊ ကု
 လေ၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော။ ဣဒံကုသလံဓမ္မံ သမာဒါယ
 ဝတ္တေယျာမာတိ။ ။ တေ မေတ္တေယျာ ဘဝိဿန္တိ။
 ပေတ္တေယျာ၊ သာမညာ၊ ဗြဟ္မညာ၊ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာယိ
 နော။ ဣဒံကုသလံဓမ္မံ သမာဒါယဝတ္တိဿန္တိ။ ။ တေ
 ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမာဒါနု ဟေတု။ အာယုနာပိ
 ဝစိဿန္တိ။ ဝဏ္ဏေနာပိ ဝစိဿန္တိ။ တေသံ အာယုနာပိ
 ဝစမာနာနံ။ ဝဏ္ဏေနာပိ ဝစမာနာနံ။ ဝိသတိ ဝဿာယု
 ကာနံ မနုဿာနံ စတ္တာရိသ ဝဿာယုကာ ပုတ္တာဘ
 ဝိဿန္တိ။ ။ စသည်ဖြင့်တက်ကပ်ကြီးသွားလေ၏။

ပါဠိလျှောက်အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သတ္တန္တရကပ်ကြီးမှကျန်
 ရှိကြကုန်သောလူတို့သည်ဤသို့အကြံဖြစ်ကြကုန်၏။ ငါတို့သည်
 အကုသိုလ်တရားတို့ကို စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါလိုက်စားကြကုန်
 သည့်အတွက်ကြောင့်။ ဤကဲ့သို့ကာလရှည်ကြာစွာ။ ဥာတိဆွေ
 မျိုး ပျက်ဆုံးကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ ။ ယခု
 အခါ။ ငါတို့သည် ကောင်းရာကိုသာ ပြုလုပ်ကြကုန်ရာ၏။ အ
 တယ်သို့ ကောင်းရာကို ပြုလုပ်ကြ ကုန်ရာသနည်း။ ယခုအခါ
 ငါတို့သည် သူ့အအက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်ရာ၏
 ဟုတညီတညွတ်စိတ်တူ သဘောတူ ပြခန်းကြ ကုန်ပြီးလျှင်။

(၁) ပါဏာတိပါတဒုစ္စရိုက်မှကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။
 ထိုအခါ။ ပါဏာတိပါတဒုစ္စရိုက်မှ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်သည့်အ
 တွက်။ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းငွေခြင်းတို့သည် တိုးတက်၍
 လာကြကုန်လတ္တံ့။ ဆယ်နှစ်တမ်းသူတို့၏ သားသမီးတို့သည်။

အနှစ်နှစ်ဆယ်အသက်ရှည်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ ထိုအခါ။ ပါဏာ
 တိပါတဒုစ္စရိုက်မှ ကြဉ်ရှောင်ကြသော ကုသိုလ်၏ အကျိုးကို
 ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌသိမြင်ကြကုန်သဖြင့်။ ကျန်ရှိသော ဒုစ္စရိုက်တရား
 တို့ကိုလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြရန် စွန့်ပယ်ကြရန် အကြံ အစည်
 သဒ္ဓါဆန္ဒ တိုးတက်၍ လာကြကုန်ပြီးလျှင်။ (၂) အဒိန္နာဒါနဒုစ္စ
 ရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာ
 ရဒုစ္စရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၄) မုသာဝါဒ ဒုစ္စ
 ရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၅) ဝိသုဏဝါစာ ဒုစ္စ
 ရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၆) ဗရသဝါစာ ဒုစ္စ
 ရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၇) သဗ္ဗပ္ပလာပ ဒုစ္စ
 ရိုက်မှလည်း ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၈) အဘိဇ္ဈာ ဒုစ္စရိုက်
 ကိုလည်း ပယ်စွန့်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၉) ဗျာပါဒဒုစ္စရိုက်ကိုလည်း
 ပယ်စွန့်ကြကုန်လတ္တံ့။ (၁၀) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဒုစ္စရိုက်ကိုလည်း ပယ်
 စွန့်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မတို့ကို
 လည်း ပယ်စွန့်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ အမိကိုရိုသေမှု၊ လုပ်ကျွေးမှု။ အဘ
 ကိုရိုသေမှု၊ လုပ်ကျွေးမှု။ ရဟန်းသုဏ္ဍားတို့ကိုရိုသေမှု၊ လှူဒါန်းမှု။
 ဘကြီးဘထွေး။ ဒိကြီးဒိထွေးအစရှိသော ဆွေကြီးမျိုးကြီးများ
 ကိုရိုသေမှုတို့ကိုပြုကြကုန်လတ္တံ့။ ။ ထိုအခါ၌။ အသက်ရှည်
 ခြင်း။ အဆင်းလှခြင်းတို့သည် တိုးတက်ကြကုန်၍။ အသက်နှစ်
 ဆယ်တမ်းသူတို့မှ ပေါက်ဘွားသော သားသမီးတို့သည် အ
 သက်လေးဆယ်ရှည်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ အသက်လေးဆယ်ရှည်သူ
 တို့မှပေါက်ဘွားသော သားသမီးတို့သည် အသက်ရှစ်ဆယ်ရှည်
 ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် တက်ကပ်ကြီး ဖြစ်လာပုံကို
 ဟောတော်မူ၏။ ။ ဤပါဠိတော်မှာလာရှိသည့်ကုသလကမ္မ
 ပထတရားကြီးဆယ်ပါးတွင်လည်း မိစ္ဆာအာဇီဝါဝိရမိဿန္တိ
 ဟုအသီးအခြားမလာသည်မှာ။ ပါဏာတိပါတာ ဝိရမိဿန္တိ
 စသည်တို့၌ ပါဝင်လေပြီးဖြစ်၍ အသီးအခြား မလာပေသည်။
 ဝါစာကမ္မန္တေသု ဂဟိတေသု ဂဟိတောဝ ဟောတိ တပ္ပက္ခိ

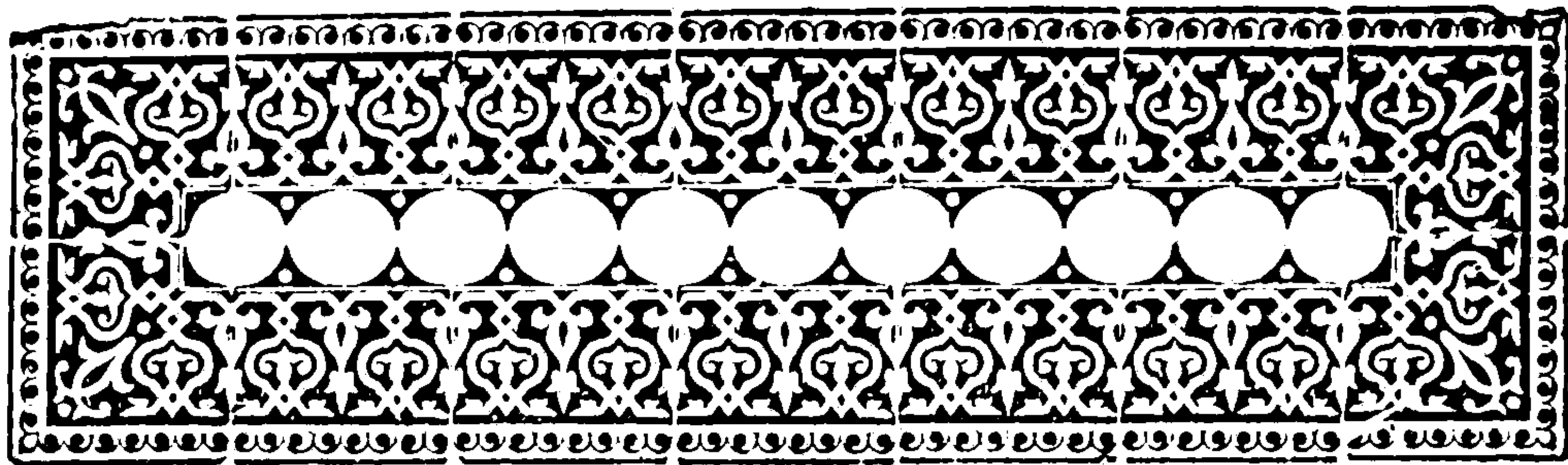
ကတ္တာ။ ရူပဒိုသေဝနဝသေန ပနာယံ။ တတောနိဟရိတွာ
ဒသိတော။ ဟူသော ထုတ်ပြခဲ့ပြီးသော မဟာ အဋ္ဌကထာ
ဝိနိစ္ဆယအတိုင်းသိကြလေ။ ။ဤပါဠိတော်ကြီးကိုထောက်
မြှောက်၍ တက်ကပ်ကြီး တခွင်လုံး တပြင်လုံးသည် မနောသုစ
ရိုက်ကြီး သုံးပါးနှင့်တကွ အာဇီဝဋ္ဌမက ဝိရတိသီလ၏ နယ်
ပယ်ကြီးဖြစ်ကြောင်းကိုသိအပ်လေသတည်း။ ။ဤသို့လျှင်
လောက၌။ အကုသလ ကမ္မပထတရားကြီးဆယ်ပါး။ ကုသလ
ကမ္မပထတရားကြီး ဆယ်ပါးဟူ၍ ရှိကြသည်တွင်။ ကုသလ
ကမ္မပထတရားကြီးဆယ်ပါးဆိုသည်ကား။ ဤဝိရတိသီလကြီး
ခုနစ်ပါးနှင့် မနောကံကြီးသုံးပါးကိုပင် ဆိုသတည်း။ ဝိရတိသီ
လကြီးခုနစ်ပါးမှာလည်း။ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိကြီးမထင်မရှား
ရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် သမာဒါနဝိရတိကြီး သုံးပါးတို့တွင်
သမ္မာအာဇီဝ သမာဒါနဝိရတိကြီးကိုလည်း။ အသီးအခြားထင်
ရှားစွာထုတ်တော်၍။ သမာဒါန ဝိရတိသီလကို ခံယူဆောက်
တည်ကြသောအခါ ထိုဝိရတိသီလကြီး ခုနစ်ပါးသည်။ အာဇီ
ဝဋ္ဌမကသီလကြီးဖြစ်လာ၏။ ဤအာဇီဝဋ္ဌမက သီလကြီးနှင့် မ
နောသုစရိုက်ကြီးသုံးပါးကို ကုသလကမ္မပထတရားကြီးဆယ်
ပါးခေါ်၏။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့သို့ မရောက်သော ကုသိုလ်
ကမ္မပထတရားကြီးဆယ်ပါးကိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာဟူသော ပါ
ဠိ၌။ မနုဿဓမ္မလူတို့၏တရားဟူ၍ အဋ္ဌကထာတို့၌တွင်ကြကုန်
၏။ထိုကြောင့်။ဤဝိနိစ္ဆယမှာပြဆိုရင်းဖြစ်သော ဝိရတိသီလကို
သမ္မာအာဇီဝဝိရတိကြီး အသီးအခြားနှင့်တကွ ပြည့်စုံစွာခံယူ
စောင့်ရှောက်လိုကြကုန်သောဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူသူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့သည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် ဥတ္တရဝဇရာနတောင်ပေါ်
ရွာနေ။ လယ်ထွန်ယောက်ျား နွားကျောင်းသား ဥပါသကာကဲ့
သို့။ သဒ္ဓါသန္ဓထက်သန်စွာနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမက နိစ္ဆယသီလကြီးကို
ပါဏုပေတံ ခံယူဆောက်တည်၍ စောင့်ထိန်းကြကုန်ရာ သ
တည်း။ နိစ္ဆယသီလအနေနှင့် ပါဏုပေတံ ခံယူစောင့်ထိန်းမှုမှာ

ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ။

လည်း။ ရဟန်းတော်များကဲ့သို့ပင် ပုံထုဇ္ဇင်ဂတိဖြစ်၍။ ရံဘနိ
ရံခါကျူးလွန်မိခဲ့သော်။ ထိုနေ့အတွင်းမှာပင်ထပ်မံ၍ခံယူလျှင်
ရမြဲရပြန်၏။ ။မိမိတို့ ဘေဠိထိန်းကြသော သီလသိက္ခာပုဒ်
တို့၏အင်္ဂါတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာသိအောင် အားထုတ်ကြကုန်
ရာ၏။

၁၂၇၃-ခု။ တပို့တွဲလဆုတ် ၁၀-ရက်နေ့
ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယပြီး၏။

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ။ရသေ့ပရိဒိုဇ်များကိုကိုးကွယ်လျှင်
သရဏဂုံပျက်မပျက်ကိုပြခြင်း။

ကျိုက်ထိုမြို့မှ တပည့်ဖြစ်သူရှင်ကိတ္တိ လျှောက်ထားလိုက်
သောစာလွှာသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆-ခု။ ပြာသိုလဆန်း(၈)
ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်ထံသို့ရောက်လာသည်။ ၎င်းလျှောက်
လွှာတွင်ပါရှိသမျှကိုကြည့်ရှုရာ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိ၏။

ရသေ့ပရိဒိုဇ်များကိုကိုးကွယ်ကြကုန်သောသူတို့အား။ သ
ရဏဂုံပျက်မည် မပျက်မည်များကို ခြားနားစွာသိလိုပါသည်ဟု
လျှောက်ထားချက် ပါရှိသည်မှာ။ သီလတည်မှု၊ သီလပျက်မှု၊
သရဏဂုံတည်မှု၊ သရဏဂုံပျက်မှုတို့ကို ထင်ရှားစွာပြ၍ ထိုအ
မေးကိုဖြေဆိုရာ၏။ ။သီလတည်မှုသည်သည်။ ရဟန်းသံဃာ
စေတီပုထိုး၌ခံယူခဲ့သော်၎င်း။ မိမိအလိုအလျောက်ပင်နှုတ်မြွက်
၍ဆောက်တည်ခဲ့သော်၎င်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားထိုသီလသည်တည်
၏။ နေ့ရက်အပိုင်းအခြားနှင့်မှန်းထား၍ ခံယူဆောက်တည်သည်
ရှိသော်ထိုအပိုင်းအခြားကိုလွန်လျှင်ထိုသီလသည်ပျက်၏။ ပျက်
၏ဆိုသော်လည်းခံယူမှုဆောက်တည်မှုကွယ်ငြိမ်း၍သွားသည်
ကိုဆိုသည်။ ကျိုးပေါက်သောအပျက်မျိုးမဟုတ်။ ခံယူဆောက်
တည်သောနေ့ရက်အပိုင်းအခြားကို မလွန်သေးမီ ထိုထိုသိက္ခာ
ပုဒ်ကိုကျူးလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ကျူးလွန်သောသိက္ခာပုဒ်သည်

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ကျူးလွန်သောခဏ၌ပျက်၏။ ဤအပျက်ကား ကျိုးပျက်တည်း။ ဤကားသီလတည်မှု၊ သီလပျက်မှု၌ပညာရှိသူလူအများတို့အား အရိုးအစဉ်ထင်ရှား၍နေကြသောအဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။သရဏဂုံတည်မှု၊ သရဏဂုံပျက်မှု၌ကား၊ နေ့ရက်အပိုင်းအခြားနှင့် မှန်းထား၍ခံယူဆောက်တည်ရသော အရာမျိုးမဟုတ်။ နေ့ရက်အပိုင်းအခြားနှင့် ခံယူဆောက်တည်၍မရ။ ပါဏုပေတံအသက်ထက်ဆုံးပြု၍ ခံယူဆောက်တည်ရသော အရာမျိုးပေတည်း။ ပါဏုပေတံ အသက်ထက်ဆုံးပြု၍ ခံယူဆောက်တည်မှ ရ၏။ ထိုကြောင့်သိက္ခာပုဒ်တို့၌သာလျှင် ပိုင်းခြားသောနေ့ရက်ကိုလွန်လျှင်ပျက်မှုဟူ၍အသီးအခြားရှိသည်။ သရဏဂုံ၌ပိုင်းခြားသော နေ့ရက်ကိုလွန်၍ပျက်မှုမရှိ။ သေလွန်မှပျက်မှုသာရှိသည်။ ။ ကျူးလွန်၍ပျက်မှုသည်မူကား။ သီလသရဏဂုံနှစ်ပါးစုံ၌ပင်ရှိ၏။ အထူးမူကားသီလအရာ၌တခုသောသိက္ခာပုဒ်ကိုကျူးလွန်ခဲ့လျှင်။ ငါးပါးရှစ်ပါးအကုန်ပျက်နည်းတမျိုး။ တခုသောသိက္ခာပုဒ်ကိုကျူးလွန်ခဲ့လျှင် တပါးသောသိက္ခာပုဒ်ကားမပျက်။ ကျူးလွန်သောသိက္ခာပုဒ်တခုသာ ပျက်နည်းတမျိုးဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာဒိ။ အဋ္ဌဥပေါသထင်္ဂါနိသမာဒိယာဒိ။ ဟူ၍ တပေါင်းတည်းခံယူဆောက်တည်ရာ၌ တခုပျက်လျှင် အကုန်ပျက်၏။ ယခုကာလ၌ကဲ့သို့အသီးအသီးခံယူဆော်တည်ရာ၌ တခုခုကိုကျူးလွန်မိလျှင် ကျူးလွန်မိသောသိက္ခာပုဒ်သာပျက်၏ဟု။ သမ္မောဟာဝိနောဒနိ သိက္ခာပဒဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။ ။သရဏဂုံအရာ၌မူကား။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ တပေါင်းတည်းခံယူဆောက်တည်သည်ဖြစ်စေ။ အသီးအသီးခံယူဆော်တည်သည်ဖြစ်စေ။ ကျူးလွန်သည်ရှိသော်။ တပေါင်းတည်းသာပျက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ သိက္ခာပုဒ်တို့မှာကျူးလွန်ခြင်းမြေခံရန်အင်္ဂါအသီးအသီးဖြစ်ကြကုန်၏။ သရဏဂုံ၌မူကား။ ကျူးလွန်မှုမည်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို စွန့်၍ ဘာသာတပါးသို့ပြောင်းရွှေ့ခြင်းတပါးသာရှိ၏။ တကြိမ်ဆော်တည်၍ထားသော

သရဏဂုံမည်သည်မသေမီအတွင်း၌အရှင်ဂေါတမဘုရား။အရှင်
 ဂေါတမတရား။အရှင်ဂေါတမတပည့်သားသံဃာ။ အရှင်ဂေါ
 တမသာသနာကိုမကိုးကွယ်လိုပြီဟု။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုစွန့်၍ခရစ်
 ယနိဘာသာအစရှိသောဘာသာတပါးသို့ပြောင်းရွှေ့ မှပင်သရ
 ဏဂုံပျက်တော့သည်။ ထိုကြောင့်သရဏဂုံမည်သည် တကြိမ်
 ခံယူဆေခံတည်ပြီးနောက်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုမစွန့်သမျှကာလပတ်
 လုံးအမြဲတည်၏။ အခါခါခံယူဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ သို့
 သော်လည်း အခါခါခံယူဆောက်တည်မှုသည်။ ကုသိုလ်တရား
 အသစ်အသစ် ပွင့်လင်းမှုဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ယခုကာလ၌လူတို့
 သည်။သရဏဂုံကိုလည်းသိလှနှင့်အတူ အခါခါခံယူဆေခံတည်
 ကြကုန်၏။ ငါးပါးသီလကဲ့သို့ ကျူးလွန်မိခဲ့သော်။ ပျက်စီးခဲ့
 သော်ဟုမိမိကိုယ်ကိုမိမိစိတ်မချသာရှိ၍။ အခါခါခံယူဆောက်
 တည်ကြကုန်သည်လည်းမဟုတ်။ ဥပေါသထသီလကဲ့သို့ယခင်
 ကခံယူဆောက်တည်သောနေ့ရက်အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ ငြိမ်း
 ခဲ့ပြီဟုအခါခါခံယူဆောက်တည်ကြကုန်သည်လည်းမဟုတ်။ ။
 ဤကားသီလတည်မှု။ သီလပျက်မှု။ သရဏဂုံတည်မှုသရဏဂုံ
 ပျက်မှုနှစ်ပါးတို့၏ကွဲပြားခြားနားကြပုံကို။အကျဉ်းအားဖြင့်ထင်
 ရှားအောင်ပြဆိုလိုက်သော စကားတရပ်တည်း။ ။ကျမ်းဂန်
 ပါဠိယုတ္တိသဘောများကိုနောက်မှပြဆိုမည်။

ပထမခဏ်းပြီး၏။

၂။ ။သရဏဂုံကိစ္စနှင့်ကိုးကွယ်မှု-အထူးကိုးကွယ်
 မှုတို့ခြားနားပုံကိုပြခြင်း။

လောက၌ကိုးကွယ်ရာပြုမှု မည်သည်နှစ်မျိုးရှိ၏။ သရဏဂုံ
 ကိစ္စနှင့် ကိုးကွယ်ရာပြုမှုတမျိုး။ အထူးကုသိုလ်ဖြစ်ပွားရန်ကိစ္စ
 နှင့်ကိုးကွယ်ရာပြုမှုတမျိုး။သရဏဂုံကိစ္စနှင့် ကိုးကွယ်ရာပြုမှုဆို
 သည်ကား။သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ

ဘုရားကို၎င်း။ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်တည်း ဟူသောဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၎င်း။ ဘီလင်္ဂနုဏ ဝန်ကလျာဏပုဗ္ဗန္တရဟန်းနှင့်တကွ ရှစ်ယောက်သောအရိယာ သံဃာတော်မြတ်တို့ကို၎င်း။ အသက်ထက်ဆုံးအမြဲနိစ္စအားဖြင့် ယခုဘဝ၌မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာဟုခံယူဆောက်တည်၍ ကိုးကွယ် မှုသည်။ သရဏဂုံကိစ္စနှင့်ကိုးကွယ်ရာပြုမှုမည်၏။ စေတီပုထိုး ရုပ်ပွားဆင်းတုတည်ထောင်၍ ကိုးကွယ်မှု။ မိမိမိမိတို့ကြည်ညို လေးမြတ်ရာကိုလေးသံဃာပုဂ္ဂိုလ်ကို မိမိတို့ဆိုင်ရာဆရာသမား ပြုလုပ်၍အသီးအသီးကိုးကွယ်ကြမှုများသည်။ အထူးကုသိုလ် ဖြစ်ပွားရန်ကိစ္စနှင့်ကိုးကွယ်ရာပြုမှုမည်၏။ ။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် သရဏဂုံကိစ္စနှင့် ကိုးကွယ်ရာပြုမှုသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်ကြသူ နတ်လူဗြဟ္မာသတ္တဝါခပ်သိမ်းတထင်တည်းတူမျှကြ၏။ ဘယ်သူ ၏ကိုးကွယ်ရာကယုတ်ညံ့သည်။ ဘယ်သူ၏ကိုးကွယ်ရာကမြင့် မြတ်သည်ဟူ၍မရှိကြပြီ။ ။ အထူးကုသိုလ်ဖြစ်ပွားရန် ကိစ္စနှင့် ကိုးကွယ်ရာပြုကြမှုနှစ်ကား။ ဘယ်သူ၏ကိုးကွယ်ရာကယုတ်ညံ့ သည်။ ဘယ်သူ၏ကိုးကွယ်ရာကမြင့်မြတ်သည်ဟူ၍ အထူးထူး အထွေထွေရှိကြ၏။ အထူးကုသိုလ်ဖြစ်ပွားရန်ကိစ္စနှင့် ကိုးကွယ် ရာပြုကြမှု သည်ကား သရဏဂုံ ကိစ္စမျိုးမဟုတ်။ ဤကဲ့သို့ကိုး ကွယ်မှုနှင့် သရဏဂုံကိစ္စ ပြီးစီးသည်လည်းမဟုတ်။ သရဏဂုံ ကိစ္စကိုညှစ်နှမ်းစေတတ်ပျက်စီးစေတတ်သည်လည်းမဟုတ်။ ။ ထိုကြောင့် ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ၌။

ဝေပန သရဏံ ဂတဿ အညသ္မိံ ဘိက္ခုသံဗော ဝါ ဘိက္ခုနီသံဗော ဝါ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေ ဝါ သံဗော သမ္ဗုတိသံ ဗော ဝါ စတုဝဂ္ဂါဒိဘေဒေ ဧကေသ္မိံ ပုဂ္ဂလေပိ ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဓိဿ ပဇ္ဇဇိတေဝန္ဒနာဒိကြိယာယ သရဏဂမနံ နေဝ ဘိဇ္ဇတိ နသံကိလိဿတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်ဆိုပေ၏။

ပါဠိလျှောက်အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဤသရဏဂုံသို့ ကပ်ပြီး သောသူအားတပါးသောဘိက္ခုသံဃာ၌၎င်း၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌

၎င်း။ ဘုရားအမှူးရှိသောသံဃာ၌၎င်း။ စတုဝဂ္ဂစသည်အပြားရှိ
 သောသမ္မုတိသံဃာ၌၎င်း။ သဗ္ဗညုဘုရားကိုရည်စူး၍ပဗ္ဗဇိတအ
 ဖြစ်သို့ရောက်သောသိက္ခမာန်သာမဏေသီတင်းသည်ရသေ့ပရိ
 ဗိုဇ်တို့၌၎င်း။ ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့် ခံယူဆောက်
 တည်၍ထားအပ်သော ပကတိသရဏာဂုံသည် ပျက်စီးခြင်းညစ်
 နွမ်းခြင်းမရှိဟူလိုသည်။ ပါဠိလျှောက်အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤအဋ္ဌက
 ထာပါဠိဖြင့် ပကတိသရဏာဂုံ ကိစ္စနှင့်အထူးကိုးကွယ်မှု ကိစ္စနှစ်
 ပါး၏ ကွဲပြားခြားနားမှုသည်အလွန်ထင်ရှား၏။ အထူးကိုးကွယ်
 မှုတမျိုးဖြစ်၍ရဟန်းသံဃာ၌ရှိခိုးမှုစသည်ကိုပင် သရဏာဂုံပျက်
 ကြောင်းမဟုတ်ဟုကွက်ခြား၍မိန့်ဆိုရလေသတည်း။ ။ ပစ္စုပ္ပန်
 အကျိုးစီးပွားအတွက်နှင့်မင်းစိုးရာ ဇာတ်ရှိခိုးမှု။ မိရိုးဘလားနတ်
 တို့ကိုရှိခိုးမှုကိုးကွယ်မှုစသည်တို့သည်လည်း။ ထိုအတူသရဏ
 ဂုံပျက်ကြောင်းမဟုတ်ကုန်။ ။ ဤကား သရဏာဂုံ ကိစ္စနှင့် ကိုး
 ကွယ်မှု။ အထူးကိုးကွယ်မှုနှစ်ပါးတို့၏ ကွဲပြားခြားနားပုံကိုထင်
 ရှားအောင်ပြဆိုလိုက်သောစကားရပ်တည်း။

ဒုတိယခဏ်းပြီး၏။

၃။ ။ သရဏာဂုံခံယူမှုအထူးအပြား-သရဏာဂုံရပုံ
 အပြားကိုထင်ရှားစွာပြခြင်း။

သရဏာဂုံခံယူဆောက်တည်မှုကိုဤသို့ကျမ်းဂန်တို့၌လာ၏။
 သရဏဂမနံ ပန ဧကဘိက္ခုသ္မဝါ သန္တိဧက သံ
 ဃာသ္မဝါ ဂဏသ္မဝါ သကိံ ဂဟိတံ ဂဟိတ မေဝ
 ဟောတိ။ ။ သီလက္ခန္ဒအဋ္ဌကထာ။

သရဏာဂုံခံယူ ဆောက်တည်မှုမည်သည်။ တဦးတယောက်
 သောရဟန်း၏အထံ၌သော်၎င်း။ နှစ်ပါးသုံးပါးသော ဂိုဏ်း၏အ
 ထံ၌သော်၎င်း။ လေးပါးငါးပါးစသော သံဃာ၏ အထံ၌သော်

၎င်း။ တကြိမ်တခါခံယူ ဆောက်တည်သည်ရှိသော်။ အသက်
 ထက်ဆုံးခံယူဆောက်တည်မှုငြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ရေစတာ
 သာအစရှိသောကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတပါးသို့မပြောင်းသည်ရှိ
 သော်။ ထပ်မံ၍အဘန်ဘန်အခါခါခံယူဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စ
 ရှိဟူလိုသည်။ ။ ယခုကာလ၌ကဲ့သို့ အဘန်ဘန်အခါခါခံယူ
 ဆောက်တည်မှု၏အကျိုးမူကား။ ဗထမခဏ်းမှာပြဆိုခဲ့ပြီ။ ။
 တင်ဆောက်တည်ပုံကို ပြဆိုသော ကျမ်းဂန်များကို ထောက်
 ထား၍။ စေတီပုထိုးအထံ၌ ခံယူဆောက်တည်မှုကိုလည်း ယိ
 လေ။ ။ မိမိအိမ်မှာပင် အလိုအလျောက် ခံယူဆောက်တည်
 လျှင်မြောက်ကြောင်းကိုမူကား။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာပါဌ
 ၏အတွင်ဖြစ်သောသီလက္ခန္ဓမဟာဋီကာကြီး၌။

ကေ ဘိက္ခုသ္မာဝါဘိအာဒိ ဥပသကာနံ တထာသ
 မာဒါနေ အာစိဏ္ဍံဒဋ္ဌတရံ သမာဒါနဉ္စ ဒသေတုဝုတ္တံ။
 သရဏံပန တေသံ သာမံ သမာဒိန္နံ ဝ သမာဒိန္နံ မေဝ
 ဟောတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်ဆို၏။

မိမိအလိုအလျောက်ဆောက်တည်၍ မြောက်သည်ကို၎င်း။ ဋီ
 ကာကြီး၌မိန့်ဆိုသဖြင့်ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အထံမှာမဆို ခံယူဆောက်
 တည်လျှင်မြောက်သည်ဟူ၍မရှိ။ ခံယူမှု ဆောက်တည်မှုသည်
 သာလိုရင်းပခာနဖြစ်၍။ သာမဏေသိက္ခမာန်သီတင်းသည်ရသေ့
 ပရိမိုဇ်တို့အထံမှာပင် ခံယူဆောက်လျှင်မြောက်၏ဟု ထင်ရှား
 လေသည်။ ။ ဤအရာ၌ခံယူဆောက်တည်မှု ဆိုသည်မှာ။
 အစခံယူဆောက်တည်မှုကိုသာဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်
 စဉ်အခါ၌ တကြိမ်တခါ ခံယူဆောက်တည်မှုကို ပြုငြီးသည့်
 နောက်၌။ ယခုကာလ၌ကဲ့သို့ သီလနှင့်အတူ အဘန်ဘန်ထပ်မံ၍
 ခံယူ ဆောက်မှုတို့၌ကား။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အထံ၌ ခံယူဆောက်
 တည်ရမည်ဟူ၍ ဆိုဘွယ်ကိစ္စပင်ရှိ။ ကုသိုလ်အသစ်အသစ်
 ပွင့်လင်းရုံမျှခံယူဆောက်တည်ရသောအရာမျိုးဖြစ်၍ ဝစီတေဒ
 ပြုလျှင် ကုသိုလ်အသစ်ပွင့်လင်းမှုမြောက်တော့သည်။ ။ ငယ်

ရွယ်စဉ်အခါ၌တကြိမ်တခါခံယူဆောက်တည်မှုဆိုသည်ကား။
 စကားပြောအခါ၌ဘိဝံသတို့၏သွန်သင်တိုက်တွန်းမှုနှင့်ပင်ပြီး၏။ ။
 ထိုကြောင့်။ တံအတ္ထတော ဗုဒ္ဓါဒိသုတိသု ဝတ္ထု။ သုသန္ဒါပဋိလာ
 ဘောသန္ဒါမူလိကာစသမ္ပာဒိဋ္ဌိဒသသုပညာကိရိယဝတ္ထု။ သု ဒိဋ္ဌ
 ဇုကမ္ပန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ ဟူ၍လာသောသီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ။ မူလ
 ပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာကြီးတို့၏ အတွင်ဖြစ်
 သောဋီကာကြီး၌။

သန္ဒါပဋိလာဘောကိစ္ဆမိနာ မာတာဒိဟိဥဿာဟိ
 တဒါရကာဒိနံဝိယဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံသရဏဂမနံ ဒသေ
 တိ။ ။ ဟူ၍မိန့်ကြကုန်၏။

အဋ္ဌကထာပါဌ၌။ တံ။ ထိုသရဏာဂုံဟူသည်။ သန္ဒါပဋိလာ
 ဘောစ။ ၎င်း။ သမ္ပာဒိဋ္ဌိစ။ ၎င်း။ တည်းဟုယောဇနာလေ။

တရံရောအခါမြတ်စွာဘုရားသည် သံသုမာရဂိရိမြို့သို့ ကြွ
 ရောက်တော်မူ၏။ ဗောဓိမင်းသားသည် လုလင်တယောက်နှင့်
 ဘုရားထံသို့လာ၍ ချမ်းသာသုခမည်သည်ကိုဒုက္ခနှင့် ရင်းမှ ရ
 နိုင်သည်ဟုထင်ဒိပါကြောင်းလျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ဟုတ်သွ၏မင်းသားဟု မိန့်တော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်
 ဟူသောသုခကိုရခြင်းငှါ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးကျင့်ရသောဒုက္ခရ
 စရိယဒုက္ခကိုအကျယ်အားဖြင့်ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာအဆုံး
 ၌ဗောဓိမင်းသားသည်။ အဘိက္ကန္တံဘန္တေ။ အစရှိသော စကား
 ဖြင့်ဒေသနာတော်ကိုကြည်ညိုချီးမွမ်း၏။ သရဏာဂုံကိုမဆောက်
 တည်။ ထိုအခါလုလင်က အရှင်မင်းသားသည်။ သည်လိုချည်း
 လုပ်သည်။ ဒေသနာတော်ကိုသာ ကြည်ညိုချီးမွမ်းသည်။ သရ
 ဏာဂုံကိုကားဆောက်တည်သည်ဟူ၍မရှိဟုဆိုလေ၏။ ထိုအခါ
 လုလင်-ငါကား။ သရဏာဂုံ ဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ မယ်
 တော်၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်စဉ်အခါ။ ငါ၏မယ်တော်သည်
 မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ရောက်၍ သရဏာဂုံဆောက်တည်
 သောအခါမိမိအတွက်တကြိမ်။ ငါ၏အတွက်တကြိမ်။ နှစ်ကြိမ်

သရဏာဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ထပ်မံ၍ ဆောက်တည်သည်။ ထိုကြောင့် ငါသည် မာတွားမီ
 ကပင် သရဏာဂုံတည်ပြီး ဖြစ်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားရှေ့တော်
 ၌လှလင်အား ဗောဓိမင်းသားပြောကြားပေ၏။ ။ယခုအခါ၌
 သဒ္ဓါပညာရှိကြသောမာတုဂါမတို့လည်း။မိမိဝမ်း၌ကိန်းသော
 သူငယ်၏ ဘုန်းကြီးသက်ရှည်စေခြင်းငှါ အတုခိုးတို့ ကောင်း
 ထွ၏။ ဤဝတ္ထုကိုထောက်၍ လူတို့သရဏာဂုံမည်သည် ရတနာ
 သုံးပါးကို အထွတ်အမြတ်ဟု ယုံကြည်၍ သိ၍ ငါ၏ကိုးကွယ်
 ရာတည်းဟု စိတ်ဖြစ်၍နေလျှင် ထိုသူ၌ သရဏာဂုံ တည်တော့
 သည်။ထိုစိတ်ကိုမစွန့်သမှု၊ကာလပတ်လုံးဘယ်သူကိုပင်သည်း
 ကပ်ကိုးကွယ်သော်လည်း သရဏာဂုံ ပျက်သည်ဟု မရှိပြီ မှတ်
 လေ။ ။တရပ်။

ထိုအစတွာ ဆောက်တည်မှုမှာ ယခုအခါ၌ သာသနာပိုင်
 သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး၏ အထံမှာပင် ခံယူဆောက်တည်
 သော်လည်း။ထိုဆရာတော်ကြီးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ကပ်သော
 အမှုမဟုတ်။ဆရာတော်ကြီးကိုရှေးရှုပြု၍တိုင်တည်ရုံမျှသွန်သင်
 ၍ ပေးစေရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ သရဏာဂုံမှာမူကား နှုတ်မြွက်
 မှုနှင့်ပြီးစီးသည်။နှစ်ပါးသုံးပါးသောဂိုဏ်း၏အထံမှာခံရာ၌၎င်း။
 လေးပါးငါးပါးအစရှိသော သံဃာ၏အထံမှာ ခံရာ၌၎င်း။ ထို
 ဂိုဏ်းသံဃာတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ကပ်သည်မဟုတ်။ ဂိုဏ်း
 သံဃာတို့ကို ရှေးရှုပြု၍ တိုင်တည်ရုံမျှ သွန်သင်၍ ပေးစေရုံမျှ
 သာဖြစ်သည်။ သရဏာဂုံမူ မူကား နှုတ်မြွက်ရုံမျှနှင့် ပြီးစီးလေ
 သည်။ ယခု သရဏာဂုံ သွန်သင်၍ ပေးကြသူ ဆရာတော်ကြီး
 ဂိုဏ်းသံဃာကြီးတို့သည် မူကား။ မိမိတို့ပေးကြသော သရဏ
 ဂုံအတွင်း၌ မိမိတို့ပါထိုက်မှပါကြရလိမ့်မည်။ မပါထိုက်လျှင်
 မပါကြရ။ပါထိုက်မပါထိုက်ကိုနောက်မှဆိုလတ္တံ့ ။ ။ဤသို့
 လျှင် သရဏာဂုံပေးသည်။ ဥပုသ်သီလ ပေးသည်ဟူသော စ
 ကားမျိုး၌ သွန်သင်၍ပေးမှုကိုသာ ဆိုရင်းဖြစ်သည်။သာသနာ
 ပိုင်ဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဤသူ၌သရဏာဂုံတည်

စေ။ ငါးပါးသီလတည်စေ။ ရှစ်ပါးဥပုသ်တည်စေဟု။ အစိုးရမှုနှင့် ပေးနိုင်သော အမှုမျိုးမဟုတ်။ ခံယူဆောက်တည်သူ၏ ကိုယ်နှုတ် နှလုံးသည်သာ ပေးနိုင်လေသည်။ ဝစီဘောဒမြွက်ဆိုမှုသည်သာ ပခာနုဖြစ်လေသည်။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံမှာ ခံယူသော်လည်း ဝစီဘောဒအတွက်နှင့်သာ သရဏာဂုံသီလ ရကြလေသည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ပေးမှုနှင့်ရကြသည်မဟုတ်။ ။ တရပ်။ ။ ဤကား သရဏာဂုံခံယူမှု အထူးအပြား။ သရဏာဂုံရပုံအထူးအပြားကို ထင်ရှားစွာပြဆိုလိုက်သော စကားတရပ်တည်း။

တတိယခဏ်းငြီး၏။

၄။ ။ သံဃာသရဏာဂုံ၌ ကဿပဏပုထုဇ္ဇနံ ရဟန်း ပါ
ထိုက်မပါထိုက်ကိုပြခြင်း။

ယခုကာလ၌ သရဏာဂုံပေးကြကုန်သော ဆရာတော် သံဃာတော်တို့သည်။ မိမိတို့ပေးကြသော သရဏာဂုံ၌။ မိမိတို့ပါထိုက်မပါထိုက်။ ပုထုဇ္ဇနံ သံဃာသည် သရဏာဂုံထိုက်မထိုက်ဟူသော စကား၌။ ။ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးလက်ထက်။ ဥာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ၊ တံဆိပ်တော်ရပထမမောင်းထောင်သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးရေးသားစီရင်သော သရဏာဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်း၌။ ။ ပါဠိတော်အရပ်ရပ်တို့၌။ စတ္တာရိပုရိသယုဂါနိအဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ။ ။ အဋ္ဌစပုဂ္ဂလာဓမ္မဒသာတေ။ ။ အစရှိသည်ဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်ကိုသာ ဟောတော်မူသည်။ ပုထုဇ္ဇနံ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ ကိုးယောက်ဟူ၍ ဟောတော်မူသော အရာမလာမရှိ။ ။ သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ။ ဒီဗနိကာယ်အဋ္ဌကထာ။ မဇ္ဈိမနိကာယ်အဋ္ဌကထာ။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ။ ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ။ ဤအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌လည်း။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-၌ သံဃာအရကို။ ။ သောအတ္ထတောအဋ္ဌအရိ

သရဏာဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ယပုဂ္ဂလသမူဟော။ ။ ဟူ၍အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်ကို သာပြုဆိုတော်မူကြကုန်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိနယမဉ္ဇူသာအမည် ရှိသောကန်၊ ဝိတရဏီဒီကာအစရှိသောနောက်ဖြစ်ဒီကာကျမ်း ဥပါသကာလင်္ကာရ ကျမ်းများ၌ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းသံဃံသရဏံ၌သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက်ရမည်ဟူသော စကား ကိုပယ်ရှား၍၊ ပရမတ္ထသံဃာအရိယာရှစ်ယောက်ကိုသာသံဃံ သရဏံ၌သံဃာဟူ၍ ယူရမည်။ ပုထုဇ္ဇနသံဃာကို မယူအပ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ။ ဤဝိနိစ္ဆယကျမ်းအလိုအားဖြင့် ယခုကာလရှိ ကြသောပုထုဇ္ဇနသမ္မုတိသံဃာများသည် သရဏဂုံမထိုက်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အထံ၌ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်ကိုရည်မှတ်၍ ခံ ယူမှသံဃာသရဏဂုံကိုရထိုက်၏။ ယခုရှိကြသော မိမိမိတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဆရာတော်သံဃာတော်များကိုသာ ကိုးကွယ်ရာ ရည်မှတ်၍ ခံယူသည်ရှိသော်။ သံဃာသရဏဂုံကိုမရဟု အဓိပ္ပါယ် ကျ၏။ ။ တရပ်။

ဆင်တဲဆရာတော်ရေးသားဆုံးဖြတ်သော သရဏာဒီဝိနိစ္ဆယ ကျမ်း။ မန်လည်ဆရာတော်ဆုံးဖြတ်သော ဝဇီရဗျာကရဏ ကျမ်းအစရှိသည်တို့၌မူကား။ ။ အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ သံဃံသ ရဏံ၏အရကို။ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမူဟော- ဟု ရှစ်ယောက် သောအရိယာသံဃာကိုသာထိုပုဒ်၌ပြဆိုကြသည်မှန်ပေ၏။ ။ သေက္ခဟူသောပုဒ်၌မူကား။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကေနသန္တိ သတ္တ အရိယာ တိသေသသိက္ခာသိက္ခန္တိ တိသေက္ခာ။ အစရှိသည်ဖြင့် ကလျာဏပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်ကိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၌ ထည့်သွင်း၍တွင် ကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်ကလျာဏပုထုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဋ္ဌအရိ ယပုဂ္ဂလသမူဟောဟူသော ထိုအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တွင် အတွင်းငင်ဖြစ်၍ ပါလေ၏။ ထိုကြောင့် သီလက္ခန္ဒာအဋ္ဌကထာ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌လည်း ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကေနသန္တိ သတ္တသေက္ခာ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ စ ရန္တိ နာမဟုမိန့်တော်မူကြကုန်၏။ ။ ထုတ်ပြခဲ့ပြီးသော ပါဠိ

၅၂ သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

တော်တို့၌လည်း ထိုအတူပါဝင်လေ၏။ ထိုကြောင့် ပြဆိုခဲ့ပြီး
သော ကင်္ခါဝိတရဏီဒီကာ။ ဥပါသကာလင်္ကာရ ကျမ်းတို့၌
ဘွင့်ဆိုကြသောစကားများသည်ထိုပါဠိတော်ကြီး အဋ္ဌကထာ
ကြီးများနှင့်အညီပင်ဖြစ်၏။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းသည်လည်း
သရဏဂုံထိုက်၏ဟုဆုံးဖြတ်တော်မူကြကုန်၏။ ။ဤဝိနိစ္ဆယ
ကျမ်းတို့အလိုအားဖြင့်ယခုကာလရှိကြသော ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်
သမ္မုတိသံဃာတော် အပေါင်း တို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝ
တောသာဝကသံဃောအစရှိသော ပါဠိတော်၌လည်း ပါဝင်
ကုန်၏။ သုပ္ပဋိပန္နံ။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နံ။ ဥာယပ္ပဋိပန္နံ။ သာမိဗိပ္ပဋိပန္နံ တစိတ်
ဖြစ်ကြကုန်၏ဟုအဓိပ္ပါယ်ကျ၏။ သင့်မြတ်လှပေ၏။ ဥာဏ်ကြီး
တော်မူကြပေကုန်၏။ အဘယ်သို့သင့်မြတ်လှပေသနည်း ဟူမူ
ကား။ ပါတိမောက်၌လာသော (၂၂၇) ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တော်
စုသည် အာဒိဗြဟ္မစရိယသီလမည်၏။ အဘယ်ကြောင့် အာဒိ
ဗြဟ္မစရိယသီလ မည်သနည်းဟူမူကား။ ဗြဟ္မစရိယသီလ။ မဂ်
တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယ၏။ အာဒိ။ အဦးအစပေတည်း။ ဣတိ။
ထိုကြောင့်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ။ အာဒိဗြဟ္မစရိယသီလမည်၏။ ဟူ
သောဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ။ ထိုထို (၂၂၇) ပါးသော
သိက္ခာပုဒ်တော်စုသည်။ သောတာပတ္တိ မဂ်၏ အဦးအစဖြစ်၏။
သောတာပတ္တိမဂ်၏နယ်တွင်းခေတ်၌ဖြစ်၏။ ထိုသီလ၌တည်ကြ
ကုန်သော ရဟန်းသာမဏေတို့၌လည်း ရဟန်းသာမဏေအဖြစ်
သို့ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
၏အဦးအစ၌တည်ကြလေကုန်၏။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အရေ
အတွက်။ သုပ္ပဋိပန္နံ။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နံ။ ဥာယပ္ပဋိပန္နံ။ သာမိဗိပ္ပဋိပန္နံ။
ပုဂ္ဂိုလ်အရေအတွက်သို့ရောက်ကြလေကုန်၏။ ။ ထိုကြောင့်
မဏ္ဍိမပဏ္ဍာသပါဠိတော်သေက္ခပုဒ်ပဒါသုတ် အစရှိသည်တို့၌။
ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းတို့၏သိက္ခာပဒါသီလရကိုလည်း။ ဣမိနာအရိယေ
န သီလက္ခန္ဓေနသမန္နာဂတောဟောတိ။ အစရှိသည်ဖြင့်အရိယ
သီလဟူ၍ဟောတော်မူပြန်သောကြောင့်။ ထို (၂၂၇) ပါးသော

သိက္ခာပုဒ်၌ တည်ကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းတို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္န
 အာစာရအရိယာပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလည်းမည်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်။ ထို
 ဆရာတော်ကြီးတို့၏ဝိနိစ္ဆယစကားသည် အလွန် သင့်မြတ်လှ
 ပေသတည်း။ ။သည်သာမကသေး။ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်
 ဒက္ခိဏဝိဘင်္ဂသုတ်၌ပုဂ္ဂလိကအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တကျိုင်းလေး လာရှိ
 သည်တွင်။ပထမကားတိရစ္ဆာန်တည်း။ ဒုတိယကားလူဒုသိလ
 တည်း။ တတိယကား သာသနာပလူသိလဝန္တတည်း။ စတုတ္ထ
 ကားသာသနာပဈာန်ရရသေ့တည်း။ ပဉ္စမကားသောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂဥပုဂ္ဂိုလ်တည်း။သောတာပတ္တိဖလသန္တိ ကိရိယာယ ပဋိပန္န
 ဟုခေါ်၏။သာသနာတွင်း၌ပုထုဇ္ဇန်ဖြစ်သောသူသာမဏေရဟန်း
 တို့သည်။ပါဠိတော်၌အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့မှလွတ်သကဲ့သို့ ရှိကုန်၏။
 ✓သရဏဂုံတည်သော လူမှ စ၍ အလုံးစုံသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 ပုထုဇ္ဇန်တို့ကိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဥပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တပေါင်းတည်းပြု၍
 ယူတော်မူသည်ဟု။ ဒက္ခိဏဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ဘွင့်ဆို
 တော်မူ၏။ဤအဋ္ဌကထာအလိုအားဖြင့် သရဏဂုံသုံးပါးကောင်း
 စွာတည်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးအရိုးမှန်ခဲ့ပေလျှင် သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂဥ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၌ ရေတွက်ရသည်များ ဖြစ်၏။ ထို
 ကြောင့်။ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာနိုင်ငံကလေးသည် သုပ္ပဋိပန္န
 နိုင်ငံအမှန်ဆိုထိုက်၏။ ။ထိုကြောင့် ထိုဆရာတော်ကြီးတို့၏
 ဝိနိစ္ဆယစကားသည်အလွန်သင့်မြတ်လှပေသတည်း။ ။အထူး
 မူကား။သံဃာသဒ္ဓါ၌။ဥပသမ္ပန္နဖြစ်သောရဟန်းပုထုဇ္ဇန်ကိုသာယူ
 အပ်၏။ရဟန်းမဟုတ်သောသူကိုမယူအပ်။ ။ဤကားသံဃာ
 သရဏဂုံ၌ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်ရဟန်း။ ပါထိုက်-မပါထိုက် ဟူ
 သောစကားကိုထင်ရှားအောင်ဖြေဆိုချက်တည်း။

စတုတ္ထခဏ်းပြီး၏။

၅။ ။ သံဃာသရဏာဂုံ၌ပါဝင်ထိုက်သောကလျာဏပုထုဇ္ဇန်နှင့်တကွ။ ကလျာဏယုတ်မြတ် ၂-ပါး
ဒွိဟိတ်တိဟိတ် ၂-ပါးကိုထင်ရှားစွာပြုခြင်း။

သံဃာသရဏာဂုံ၌ပါဝင်ထိုက်သော ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်ဟူ
သည်။ အဘယ်ကဲ့သို့သောရဟန်းကို ဆိုပါသနည်းဟု အမေး
ထုတ်ရာ၏။ ။ပုထုဇ္ဇန်သည်။ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်။ အန္ဓပုထုဇ္ဇန်
ဟူ၍နှစ်မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင်ခန္ဓာငါးပါး။ အာယတန တဆဲ့နှစ်ပါး။
ဓာတ်တဆဲ့နှစ်ပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား။ သတိပဋ္ဌာန်စသောပေါ
မိပက္ခိယတရားတို့၌ကျွမ်းကျင်လိမ်မာသောပညာမျက်စိမရှိကြ
သူရှင်လူအပေါင်းသည်အန္ဓပုထုဇ္ဇန်မည်၏။ ထိုတရားတို့၌ကျွမ်း
ကျင်လိမ်မာသော ပညာမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံကြသူ ရှင်လူအပေါင်း
သည်ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်မည်၏။ ဤကား အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ။
သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌များစွာလာရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ပြော
ရိုးဆိုစဉ်အားဖြင့် ထင်ရှား၍ နေသော ပုထုဇ္ဇန်နှစ်မျိုး ခွဲနည်း
တည်း။

ယဿဟိ ခန္ဓာဓာတုအာယတနပစ္စယာကာရသတိ
ပဋ္ဌာနာဒိသုဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝိနိစ္ဆယရဟိတတ္တာ ဒိဋ္ဌိပ္ပဒ္ဓိ
သေဓကောနေဝအာဂမောအတ္ထိ။ ။အစရှိသည်ဖြင့်
အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ။ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာစ
သည်တို့၌ထင်ရှားစွာလာရှိ၏။

ဤသံဃာသရဏအရာ၌ ရဟန်းကိုသာလျှင် လိုအပ်၏။ ထို
ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာကြီးတို့၏အလိုအားဖြင့် ခန္ဓာအာယတန
ဓာတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌၎င်း။ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၎င်း။ ခွဲ
ခြမ်းစိတ်ဖြာ၍သိတတ်သောဉာဏ်မျက်စိမရှိသောရဟန်းသည်
အဝါခြောက်ဆယ်ပင်ရသော်လည်း။ အန္ဓပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍သရဏ
ဂုံမထိုက်။ ထိုရဟန်းကိုကိုးကွယ်၍သရဏဂုံမရ။ ထိုတရားတို့
၌ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သိတတ်သောဉာဏ်မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော

ရဟန်းသည် ယနေ့မှဖြစ်သော ရဟန်းငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း
ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သရဏဂုံထိုက်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ရဟန်း
ကိုကိုးကွယ်မှ သရဏဂုံရ၏ဟူသော အဓိပ္ပာယ်သည် ငြီးစီး၏။ ။
ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းကို သံဃံသရဏအရာ၌ ၎င်း။ သေက္ခအရာ၌ ၎င်း။
သွင်း၍ ပြဆိုကြကုန်သော ကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်တို့၌ ကလျာဏ
ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းကိုသာ ပြဆိုကြကုန်၏။ အန္ဓပုထုဇ္ဇန် ရဟန်းကို
ကြည့်ဖယ်ကြကုန်၏။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် အကြင်ရဟန်းသည်
သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော တရားတို့၌ ခွဲခြမ်း၍ သိတက်
သော ဥာဏ်မျက်စိမူကားမရှိ။ ထိုရဟန်းသည် သံဃံသရဏ၌
လုံးလုံးမဝင်ထိုက်ဟု မှတ်ရမည်လောဟူမူ။ သီလသည်လည်း
ကလျာဏဓမ္မပင်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သီလနှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံ
ပေလျှင်ပင် ထိုကဲ့သို့သော ဥာဏ်မျက်စိမရှိငြားသော်လည်း က
လျာဏပုထုဇ္ဇန်၌ ပါဝင်သင့်သည်သာဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်
ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်၏ လက္ခဏာကို ပြဆိုကြကုန်သော အဋ္ဌက
ထာကြီးတို့၌ အဘယ်ကြောင့် ပညာမျက်စိကိုသာ ကလျာဏ
အင်္ဂါပြု၍ ပြဆိုကြကုန်သနည်းဟူမူ။ ဤသာသနာတော်တွင်း၌
ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တည်းဟူသော အနတ္တတရားတို့ကို မြင်နိုင်
သောသူသည်သာလျှင် တရားကို တွေ့မြင်သောသူမည်၏။ တရား
ကိုတွေ့မြင်သောသူမည်၏။ သံဃာကို တွေ့မြင်သောသူမည်၏။
သာသနာတော်ကို တွေ့မြင်သောသူမည်၏။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပညာ
မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ မိမိသည်လည်း
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ သာသနာတော်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ မိမိကို
ကြည်ညိုလေးမြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြသူ ရှင်လူအပေါင်း
တို့အားလည်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ သာသနာတော်ကို တွေ့မြင်
နိုင်သော ဥာဏ်မျက်စိကိုပေးနိုင်၏။ ထိုကြောင့် ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်
၏အင်္ဂါကို ပြဆိုကြကုန်သော အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ ခန္ဓာစသည်
ကိုမြင်နိုင်သော ပညာမျက်စိကိုသာ ကလျာဏအင်္ဂါပြု၍ ပြဆို
ကြပေကုန်သတည်း။ ။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော အန္ဓပုထုဇ္ဇန်

ရဟန်းသည်သရဏဂုံမထိုက်သောကြောင့် ပညာမျက်စိကိုသာ ကလျာဏအင်္ဂါပြု၍ပြဆိုကြကုန်သည်မဟုတ်ဟုဖြေ။

တနည်းကား။ ။ဤသတ္တဝါတို့၌သက္ကာယဒိဋ္ဌိတရားသည် ထင်ရှားရှိနေ၏။သက္ကာယဒိဋ္ဌိတရားဆိုသည်ကား။သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မည်သည် အထူးထူးအထွေထွေသောရုပ်ဓာတ်အစု။ နာမ်ဓာတ်အစုသာဖြစ်၏။ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သတ္တဝါမဟုတ်မိန်းမမဟုတ်ယောက်ျားမဟုတ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမိန်းမယောက်ျားဟူ၍ မရှိ။အပြုအမူအပြောအဆိုအကြံအစည်ဟူသမျှသည်။ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့၏အမှုသာတည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏အမှုမဟုတ်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့ကို မသိမမြင်နိုင်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုသာ ကြောင်ကြောင်ကြီးထင်မြင် ၍နေကြကုန်၏။သတ္တဝါတွေကိုသာကြောင်ကြောင်ကြီးထင်မြင် ၍နေကြကုန်၏။ မိန်းမယောက်ျားတွေကိုသာကြောင်ကြောင် ကြီးထင်မြင်၍ နေကြကုန်၏။ ငါဟူ၍ ကြောင်ကြောင်ကြီးထင် မြင်လျက်နေကြကုန်၏။ မည်သူ မည်ဝါဟူ၍ ကြောင်ကြောင် ကြီးထင်မြင်လျက်နေကြကုန်၏။ ငါမြင်သည်၊ ငါကြားသည်၊ ငါနံ သည် ငါလျက်သည်။ ကိုယ်အင်္ဂါ၌ အတွေ့အထိကိုငါသိသည်။ ငါကြံသည် ငါသွားသည် ငါလာသည်။ထိုထိုအမှုကိုငါပြုသည်။ ငါပြောဆိုသည်။ ငါကြံစားသည်ဟု ကြောင်ကြောင်ကြီးထင် မြင်လျက်နေကြကုန်၏။ ဤသို့ ကြောင်ကြောင်ကြီး ထင်မြင်မှုစွ လမ်းမှတွေ့ကိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုသတည်း။ ။ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ သည်သရဏဂုံ၏အန္တရာယ်ကြီးပေတည်း။ ဣန္ဒြေသမာဓိ၏အန္တ ရာယ်ကြီးပေတည်း။ကမ္မသကတာဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောလော ကီ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အန္တရာယ်ကြီး ပေတည်း။ သရဏဂုံ၊ သီလ၊ ဣန္ဒြေ၊ သမာဓိ၊ လောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကိုပစ်ခွင်း၍လက်နက်ကြီး ပေတည်း။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်ကား။ ဘုရားသာသနာ တော်တွင်း၌ ကြိုကြိုက်သည့်အခါ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့် သရဏဂုံ ကိုလည်း အတန်တန်ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ သရဏဂုံကိုပစ်

ခွင်းရန်ငါငါဟူသော။ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ကိုယ်ဟူသော သရဏဂုံ
 ပစ် လက်နက်ကြီးကိုလည်း နေ့ရှိသမျှတသသ ပြုစုပျိုးထောင်
 လျက်နေကြကုန်၏။ မိမိတို့ဆောက်တည်ကြသော သရဏဂုံကို
 ပစ်ခွင်းရန်သက္ကာယဒိဋ္ဌိလက်နက်တိုက်ကြီးကိုနေ့ရှိသမျှကြောင့်
 ကြိုက်ထုတ် ပြုလုပ် တည်ဆောက်လျက် နေကြကုန်၏။ သရ
 ဏဂုံကိုလည်း နေ့စဉ်ခံကြကုန်၏။ သရဏဂုံ၏ ရန်သူဖြစ်သော
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိကြီးကိုလည်း ကိုယ်တွင်းနှလုံးတွင်း၌ ရင်ခွင်ပိုက်
 ၍အမြဲမွေးမြူလျက်ရှိနေကြကုန်၏။ ထိုအတူငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး
 သီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ (၂၂၇) ပါးသောရဟန်းသီလတို့ကိုလည်း
 ခံယူစောင့်ထိန်းကြကုန်၏။ သီလ၏ရန်သူ ဖြစ်သော သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိကိုလည်း ရင်ခွင်ပိုက်၍ မွေးမြူထားကြကုန်၏။ ဣန္ဒြေသမာဓိ
 ကိုလည်းစောင့်ထိန်းကြကုန်၏။ ဣန္ဒြေသမာဓိ၏ရန်သူဖြစ်သော
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုလည်းရင်ခွင်ပိုက်၍မွေးမြူလျက်ထားကြကုန်၏။
 ဒါနသီလအစရှိသော ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိအမှုတို့ကိုလည်း
 ပြုကြကုန်၏။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ရန်သူဖြစ်သောသက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိကိုလည်း ရင်ခွင်ပိုက်၍မွေးမြူကြကုန်၏။ ။ရင်ခွင်ပိုက်၍
 မွေးမြူဆိုသည်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်ရန် ရုပ်နာမ်
 ခန္ဓာတရားတို့၌ သိက္ခမ်းလိမ်မာမှုကို အားမထုတ်ကြကုန်မူ၍။
 ငါငါဟူသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိပွားများရန် လောကီစည်းစိမ်လော
 ကီဂုဏ် လောကီကြက်သရေ ပွားများမှုကိုသာ အားထုတ်ကြ
 ကုန်၏။ ဤသို့အားထုတ်မှုကိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ရင်ခွင်ပိုက်၍မွေး
 မြူဆိုသတည်း။ လွန်လေပြီးသော အနမတဂ္ဂသံသရာ၌လည်း
 ဘုရားသာသနာနှင့်တွေ့ကြုံခဲ့ကြလှကုန်ပြီ။ သရဏဂုံကိုဆောက်
 တည်ခဲ့ကြလှကုန်ပြီ။ မိမိတို့သရဏဂုံကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော
 လက်နက်ဖြင့်မိမိတို့သည်ပင်ပစ်ခွင်း၍ပစ်ခွင်း၍ ပျက်ဆုံးစေကြ
 လှကုန်ပြီ။ ။ရဟန်းသီလ၊ လူသီလတို့ကိုလည်း စောင့်ထိန်းခဲ့
 ကြလှကုန်ပြီ။ ဣန္ဒြေသမာဓိတို့ကိုလည်း စောင့်ထိန်းခဲ့ကြလှကုန်
 ပြီ။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဟူတို့ကိုလည်းပြုခဲ့ကြလှကုန်ပြီ။ သီလ

သမာဓိပညာမှုတို့ကိုထည့် : သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသောလက်နက်ဖြင့်
မိမိတို့သည်ပင်လျှင်ပစ်ခွင်း၍ပစ်ခွင်း၍ပျက်ဆုံးစေကြကုန်ပြီ။

ယခုအခါ၌လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မွေးမြူလျက် ရှိနေကြ
ကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရှင်လူ အပေါင်းတို့အား။ ဆောက်
တည်စောင့်ရှောက်၍ ရှိနေကြသော သရဏဂုံသီလ။ သမာဓိ။
ပညာတို့သည်။ တရက်၊ တလ၊ တနှစ်၊ တဘဝ၊ တဒင်္ဂါမျှသာ ထို
သူတို့၏သန္တာန်၌တည်နေခွင့်ရကြကုန်လတ္တံ့။ တည်နေကြစဉ်
အခါ၌လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိ လက်နက်ဦးမှာ တည်နေကြကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ယခုနေ့၌ပင်ပျက်ဆုံးရမည်လော။ နက်ဖြန်၌ပင်ပျက်
ဆုံးရမည်လောဟုပျက်ဆုံးမှုကိုသာရှေးရှု၍ တည်နေကြကုန်
၏။ ။ ။ သေလွန်သဖြင့်ပျက်ဆုံးမှု။ ယခုဘဝတွင်လည်းဘာသာ
တပါးပြောင်းလဲသဖြင့်ပျက်ဆုံးမှုဟူသော သရဏဂုံပျက်ဆုံးမှု
နှစ်ပါးတို့တွင်တပါးပါးသို့ဆိုက်ရောက်မှုကို ရှေးရှုလျက်တည်
နေရ၏။ ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့မှာလည်းထိုအတူတစုံတခု
နှင့်ပျက်ဆုံးမှုကိုသာရှေးရှုလျက်တည်နေကြကုန်၏။ ။ ယခု
ဘဝ၌ ခံယူဆောက်တည်ပြီးသော သရဏဂုံကိုစွန့်ပစ်၍။ ရေရှု
ခရစ်ဘာသာသို့ ဝင်ကြသူတို့လည်း များစွာရှိကြကုန်၏။ ယခု
ဘဝ၌မစွန့်ကြကုန်သော်လည်း သေလွန်သောအခါ၌ ကေန်စွန့်
ကြကုန်လတ္တံ့။ နောက်ဘဝ၌တွေ့ရှိရာဘာသာသို့ ဝင်ကြကုန်
လတ္တံ့။ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ဒါနကုသိုလ်မျိုး
သည်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို နှိမ်နင်းနိုင်သော ကုသိုလ်မျိုးမ
ဟုတ်။ ရဟန်းသီလမျိုး။ လူသီလမျိုးသည်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို
နှိမ်နင်းနိုင်သော ကုသိုလ်မျိုးမဟုတ်။ ဣန္ဒြေသမာဓိကုသိုလ်မျိုး။
လောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိမျိုးသည်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို နှိမ်နင်းနိုင်
သော ကုသိုလ်မျိုးမဟုတ်။ ။ ရုပ်နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌ တတ်သိလိမ္မာသော သာသနသမ္မာဒိဋ္ဌိကု
သိုလ်မျိုးမှသာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုနှိမ်နင်းနိုင်သော ကုသိုလ်
မျိုးဖြစ်၏။

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ဤသာသနသမ္မာဒ်ဗြဟ္မကုသိုလ်မျိုးကိုမူကား လေ့ကျက်သူအလွန်နည်းပါးကြကုန်၏။ တတ်သိလိမ်မာသူ။ လှလှရှင်ရှင်အလွန်နည်းပါးကြကုန်၏။ သက္ကာယဒိဗြဟ္မကိုရင်ခွင်ပိုက်၍ အလိုလိုက်၍ မွေးမြူ၍နေကြသောလူရှင်တို့သာများကြကုန်၏။ ။ ဗုဒ္ဓသရဏဂုံ၏ရန်သူကိုမွေးမြူ၍ ထားကြကုန်သောလူရှင်အပေါင်းတို့သည်။ ဘုရားကိုကြည်ညိုသမှု ပြုကြကုန်သော်လည်း ကြည်ညိုသည်မမည်။ ကြည်ညိုရာမရောက်။ သီလ၏ရန်သူကိုရိုသေကြကုန်သော်လည်း ရိုသေသည်မမည် ရိုသေရာမရောက်။ ဣန္ဒြေသမာဓိ၏အန္တရာယ်ကို မွေးမြူ၍ ထားကြကုန်သော လူရှင်အပေါင်းတို့သည် ဣန္ဒြေသမာဓိကိုစောင့်ရှောက်ရာမရောက်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ သရဏဂုံသီလသမာဓိတို့၏အန္တရာယ်ကို ပယ်သတ်ရန် ဥာဏ်လက်နက်ငှါသဖြင့် အန္တရာယ်ရန်သူကိုမွေးမြူ၍ နေကြလျက်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌ တတ်သိလိမ်မာသော ဥာဏ်ပညာမျက်စိမရှိကြကုန်သော အန္တပုထုဇွန်ရဟန်းတို့သည်။ မိမိတို့သန္တာန်၌ အနမတဂ္ဂသံသရာတွင် အစဉ်ပါရှိ၍နေသော သရဏဂုံ၏ ရန်သူကြီးဖြစ်သော သက္ကာယဒိဗြဟ္မကို ပင်ယခုဘဝ၌ သော်၎င်း။ နောက်ဘဝ၌ သော်၎င်း ပယ်သတ်ရန် ဥာဏ်ပညာမျိုးစေ့ပင်မရှိကြကုန်သေး။ မိမိကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူ လူရှင်အပေါင်းတို့အား။ ထိုဥာဏ်ပညာမျိုးကို ပေးဝေဖြန့်ဖြူးခြင်းငှါ အဘယ်မှာစွမ်းနိုင်ကြကုန်အံ့နည်း။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အန္တပဝေဏီဥပမာကိုပြဆိုတော်မူပေ၏။ အန္တပဝေဏီဥပမာဆိုသည်ကား။ တယောက်၏ပခုံး၌ တယောက်ကိုင်၍ ဆက်လက်ကာ နေကြသော အထောင်မကသော သူကာဏ်းတန်းကြီးကို ဆိုသတည်း။ ပထမသူကာဏ်းကြီး သွားရာအစဉ်လိုက်ပါ၍ နေကြကုန်၏။ ပထမသူကာဏ်းလည်း လမ်းစခန်းကိုမမြင်။ နောက်နောက်သော သူကာဏ်းတို့သည်လည်း။ မျက်စိမရှိကြသည့်အတွက် ပထမသူကာဏ်းကြီးမျက်စိမရှိသည်ကိုလည်း မမြင်နိုင်ကြကုန်။ မျက်စိမရှိ

သည်ဟူ၍ပင်ထင်ကြကုန်၏။ပထမသူကာဏ်းကြီးလည်း။ ဒိဒိ
မှာ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြံအရံ ပုဂံတ်လျော့မည်စိုးသော
ကြောင့်။ ငါသည် သူကာဏ်းပင်ဖြစ်သည်ဟုမပြော။ တလည်
လည်တပတ်ပတ်နှင့်ပင်တောအရပ်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ
လေကုန်၏။ ။ဤကားအန္ဓပဝေဏီဥပမာတည်း။

ခန္ဓာအာယတနဓာတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌ တတ်သိ လိပ်မာ
သောဥာဏ်ပညာမျက်စိမရှိသော အန္ဓပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းတို့ကိုကိုး
ကွယ်ကြသူရှင်လူအပေါင်းတို့သည်လည်း။ ဤအန္ဓပဝေဏီဥပ
မာအတိုင်း ဖြစ်ကြကုန်ရာသောကြောင့်။ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်
တို့သည်အန္ဓပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းကို သရဏဂုံအရာမှအပပြု၍ထားကြ
ကုန်သည်။သံဃာသရဏဂုံအရာ၌လုံးလုံးမဝင်ထိုက်သောကြောင့်
အပပြု၍ထားကြကုန်သည်မဟုတ်ဟုထိုအမေးကိုဖြေဆိုရာ၏။ ။
ဤကား ကျမ်းဂန်တို့၌ သံဃာသရဏဂုံအရာမှ ပယ်၍ ထားကြ
သောအန္ဓပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းကို သံဃာသရဏဂုံ၌ထည့်သွင်းနည်းကို
ပြဆိုလိုက်သောစကားရပ်တည်း။ ။ခန္ဓာအစရှိသည်ကို သိ
မြင်နိုင်သောသူသည်သာလျှင်ဘုရားတရား သံဃာသာသနာကို
တွေ့မြင်ရသောသူမည်၏ဟူသောစကား၌။ ။ကိံတေဝက္ကလိဇ္ဈမိ
နာမေပုတိကာယေန ဒိဋ္ဌေန။ယောခေါဝက္ကလိဇ္ဈပဿတိ သော
မံပဿတိ။ ။ဟူသောဝက္ကလိသုတ်ကိုထိုအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌
ပြဆိုကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်ကျမ်းဂန်၌ ပြဆိုအပ်သောဥာဏဝိပွ
ယုတ်ဒွိဟိတ်သရဏဂုံ။ ဥာဏသမ္ပယုတ်။ တိဟိတ် သရဏဂုံနှစ်
ပါးတို့တွင် ခန္ဓာအစရှိသောတရားကို မမြင်တတ်ကြကုန်သော
သူတို့သည်ဥာဏဝိပွယုတ်ဒွိဟိတ်သရဏဂုံကိုသာ ရနိုင်ကြကုန်
၏။ခန္ဓာအစရှိသောတရားကို မြင်တတ်ကြကုန်သောသူတို့သည်
ဥာဏသမ္ပယုတ်တိဟိတ်သရဏဂုံကိုရနိုင်ကြကုန်၏။ ဤသို့သော
အထူးကိုသာမှတ်ရာ၏။သီလဝန္တ အန္ဓပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းသည်။ အ
ဝါခြောက်ဆယ်ပင် ရသော်လည်း။ သံဃာသရဏအရာ၌ မပါ
ထိုက်။ထိုရဟန်းအတွက်လူတို့မှာသရဏဂုံမရထိုက်။ထိုရဟန်း

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ကိုကိုးကွယ်သည့်အတွက် သရဏဂုံပျက်သည်ဟူ၍ကား မဆိုသင့်ပေ။ ။တရပ်။

အဘယ်ကြောင့်တရားကို မမြင်တတ်ကြသော သူတို့မှာ ဦးဟိတ်သရဏဂုံ။တရားကို မြင်တတ်ကြသောသူတို့မှာဟိတ်သရဏဂုံဟူ၍ခြားနားရလေသနည်းဟူမူ။ ။သရဏဂုံအတွင်းရှိကားကြီးတို့၌။

သမ္မာဒိဋ္ဌိတိဗုဒ္ဓ သုဗုဒ္ဓတံ သံဃာ သုပ္ပဋိပတ္တိဉ္စ လောကီယာဝဗောဓဝသေနော သမ္မာဥာယေန ဒဿနတော။ ။ ဟုမိန့်ဆိုကြကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ခန္ဓာအစရှိသောတရားအထွေအပြားတို့မည်သည်။တရားမှတစ်ပါး တစုံတယောက်သောသူမျှမိနိုင်မြင်နိုင်ကြသည်မဟုတ်။ တရားဥာဏ်တော်၏ အရာသာဖြစ်၏။ တစ်ပါးသောသတ္တဝါတို့သည်မူကား တရားဟောဒေသနာကိုကြားနာကြရကုန်မှသာလျှင် ထိုတရားတို့ကို မိနိုင်မြင်နိုင်ကြကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကိုမြင်သောသူသည်သာလျှင် တရားဥာဏ်တော်၏ အရာအချက်ကိုကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်တွေ့မြင်၏။ဗုဒ္ဓသုဗုဒ္ဓတာဂုဏ်တော်ဆိုသည်ကား။ခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့၌အဟုတ်အမှန်အားဖြင့် ထိုးထွင်းသော ဥာဏ်တော်ကို ဆိုသတည်း။ ထိုဥာဏ်တော်အချက်ကိုတွေ့၏မြင်၏။ ။ဓမ္မသုဓမ္မတာဂုဏ်ကိုလည်းတွေ့၏မြင်၏။ဓမ္မသုဓမ္မတာဂုဏ်ဆိုသည်ကား။ ထိုခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့ကို ဟောကြားသောဒေသနာဓမ္မ၏ သွာက္ခာတအဖြစ်တည်း။ ထိုဓမ္မ သုဓမ္မတာ အချက်ကိုလည်း တွေ့၏မြင်၏။ ။သံဃာသုပ္ပဋိပတ္တိကိုလည်းတွေ့၏မြင်၏။သံဃာသုပ္ပဋိပတ္တိဆိုသည်ကား။ထိုတရားတို့ကိုထိုးထွင်း၍မိခြင်းငှါကျင့်ကြကုန်သောအရိယာသံဃာတို့၏သုပ္ပဋိပန္န အဖြစ်တည်း။ ထိုသုပ္ပဋိပတ္တိအချက်ကိုလည်းကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်တွေ့၏မြင်၏။ ထိုတရားတို့ကိုမမြင်ကြသောသူတို့သည်ကား။ ထိုသုံးချက်တို့တွင်တစ်ခုခုသောအချက်ကိုမျက်မှောက်တိုင်တွေ့မြင်မှုမရှိကြကုန်။ ကျမ်းထွက်

စာတွေ့လှပြောသူပြောနှင့်သာရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုစွာကိုးကွယ်ကြရကုန်၏။ ထိုကြောင့်ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့မှာ နှိဟိတ်သရဏဂုံ။ တိဟိတ်သရဏဂုံနှစ်ပါးခြားနားလျက် ရှိကြလေသည်ဟုလို။ ။ ဤကားသံဃာသရဏ၌ ပါဝင်ထိုက်သော ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်အရနှင့်တကွ ကလျာဏယုတ် ကလျာဏမြတ်နှစ်ပါး။ နှိဟိတ်သရဏဂုံ တိဟိတ်သရဏဂုံ နှစ်ပါးကို ထင်ရှားစွာ ပြဆိုချက်တည်း။

ပဋ္ဌမခဏ်းပြီး၏။

၆။ ။ မင်းစိုးရာဇာ-မိစ္ဆာစုန်းနတ်တို့ကိုရှိခိုးဝပ်တွားသော်။ သရဏဂုံပျက်မပျက်ကိုပြခြင်း။

ဒုဝိခော သရဏဂမနဘေဒေါ။ အစရှိသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို စွန့်၍ဘာသာတပါးပြောင်းရွှေ့သဖြင့်ပျက်ခြင်း။ သေလွန်သဖြင့်ပျက်ခြင်းဟူ၍ လောကီသရဏဂုံ ပျက်ခြင်း နှစ်ပါးကား ထင်ရှားပြီးဖြစ်၍ အကျယ်မဆိုလိုက်ငြီ။ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာမူကား။ ရှင်ဂေါတမတရားကို ဘုရားမဟုတ်။ ရှင်ဂေါတမ၏ တရားကို တရားကောင်းမဟုတ်။ ရှင်ဂေါတမ၏တပည့်အရိယာသံဃာကို သံဃာကောင်းမဟုတ်ဟုစိတ်ဆုံးဖြတ်သည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ထိုသူမှာ သရဏဂုံပျက်၏။ ထိုသို့သော စိတ်မျိုးမရှိမူ၍ ဘုရားကို ၎င်း။ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်တရားကို၎င်း။ ရှစ်ယောက်သောအရိယာသံဃာတော်ကို၎င်း။ ယုံကြည်မြဲကိုးကွယ်မြဲတိုင်းသောစိတ်ကိုမစွန့်မူ၍ ကုသိုလ်ပွားပညာပွား တေးကင်းရန်ကင်းအားဖြင့်တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တပါးသောဆရာ မင်းစိုးရာဇာမိစ္ဆာစုန်းနတ်အစရှိသည်ကို ရှိခိုးဝပ်တွား စားရိုသေကိုးကွယ်လေသော်လည်း သရဏဂုံမပျက်ဟုမှတ်။

ဆဋ္ဌမခဏ်းပြီး၏။

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

၇။ ။နိယတသရဏဂုံ-အနိယတသရဏဂုံနှစ်ပါးတို့
၏အကျိုးသွားကိုပြဆိုခြင်း။

ယခုအခါအနိယတသရဏဂုံ။ နိယတသရဏဂုံနှစ်ပါးတို့၏
အကျိုးအသွားကိုပြဆိုရာ၏။ ။ပြဆိုခဲ့ပြီးသောဒွိဟိတ်သရဏ
ဂုံ။ တိဟိတ်သရဏဂုံနှစ်မျိုးတို့တွင် ဒွိဟိတ်သရဏဂုံသည် အနိ
ယတသရဏဂုံပုံသေတည်း။ ။အကျိုးအသွားမှာလည်း နေခံ
နောက်ဘဝတို့၌ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုသာပေးနိုင်၏။ ဥာဏ်
ပညာအလိမ္မာအကျိုးကိုမူကား မပေးနိုင်။ ။ထို့ကြောင့်ယခု
အခါအလွန်ထွေခဲကြံ့ခဲနက်နဲ ထူးမြတ်လှစွာသောမြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်မြတ်၌ကြံ့ကြံ့က်ကြကုန်သော ရဟန်းရှင်လူသူ
တော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့ကိုယ်ကို အန္ဓပုထုဇ္ဇန်အ
ဖြစ်၊ ဒွိဟိတ်သရဏဂုံမျိုးအဖြစ်၌တည်၍ဟသက်တခန္ဓာ တာသာ
သာသနာပြီးဆုံး၍သွားကြမည့်အရေးကို စိုးရိမ်ကြကုန်ရာ၏။ မသေ
မိကာလအတွင်း၌။ တကြိမ်တခါမျှပင်သော်လည်း မိမိတို့ကိုး
ကွယ်ရာဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သာသနာများကိုကိုယ်ထွေဒိဋ္ဌ
ထွေမြင်ဘူးရသောကလျာဏကြီးအဖြစ်။ တိဟိတ်သရဏဂုံမျိုး
အဖြစ်၌ တည်၍ နောင် တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေဥာဏ် အလိမ်မာမျိုး
များကို ရနိုင်ကြရန် ကြံတန်အားစိုက်ကြ ကုန်ရာသည်။ ။
ဤဒွိဟိတ် သရဏဂုံကဲ့သို့ပင်လျှင် ယခုဘဝ၌ အနတ္တပရိညာ
စခန်းသို့ မရောက်သော တိဟိတ် သရဏဂုံသည်လည်း အနိ
ယတမျိုး ပင်တည်း။ နောက်နောက် ဘဝတို့၌ အသိအလိမ်
မာဥာဏ်ပညာကိုမူကား ပေးနိုင်၏။ ယခုအခါ၌ ဤအနိယတ
နှစ်ပါးတို့၏ အလားကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ။ နာနာသတ္တရာနံ
မုခံ ဥလ္လောကေန္တိတိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ဟူသော ပဋိသန္တိဒါ မဂ်
ပါဠိတော်မြတ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုရာ၏။ ။နာနာ
သတ္တရာနံ။ အထူးထူးသော ကိုးကွယ်ရာဆရာတို့၏။ မုခံ။ မျက်
နှာကို။ ဥလ္လောကေန္တိ။ တမော့မော့ ကြည့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ

တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ပုထုဇ္ဇနာ။ပုထုဇ္ဇန်မည်ကုန်၏။ ။တဘဝ
တဘဝလျှင်တမျိုးတမျိုး ကိုးကွယ်ရာ ပြောင်းရွှေ့ တတ်ကုန်၏
ဟူလို။

ဤသံသရာ၌ အထူးကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းလှသော
ဘေးကြီးသုံးပါးရှိ၏။ သုံးပါးဟူသည်ကား။ ဝိနိပါတဘေးကြီး
တပါး။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘေးကြီးတပါး။ နာနာသတ္တရာ ဥလ္လောကန
ဘေးကြီးတပါး။ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဝိနိပါတ
ဘေးကြီးဆိုသည်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တင်းလင်းရှိနေကြ ကုန်
သော သူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ ဒိမိတို့ဖြစ်ရာဘုံ
ဘဝမှ စုတေကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဘယ်ဘုံဘယ်ဘာသာ ငါ
ဖြစ်မည်ဟုအလိုရှိရာဘုံဘဝသို့ သွားနိုင်ကြကုန်သည် မဟုတ်။
ကမ္မသကာ ကံချရာဟု သေသည့် နောက်၌ ပေါက်လွှတ်ထား
ကြကုန်၏။ ယူဇနာများစွာကျယ်သော ထန်းတော အုန်းတော
ကြီးမှ ခုတ်ချိုင့်၍ ချအင်ကုန်သော ထန်းသီး အုန်းသီးတို့သည်
ပေါက်လွှတ်ဒလကြမ်း ဘရမ်းဘတာကျရောက်ကြလေကုန်သ
ကဲ့သို့။ ထိုအတူ လူ့ ဘုံမှစုတေကုန်သော လူသတ္တဝါအပေါင်း
တို့ သည်လည်း။ သေသည်၏ နောက်၌ ပေါက် လွှတ် ဒလ
ကြမ်းဘရမ်းဘတာကံပစ်ချရာကျရောက်ကြကုန်၏။ နတ်ပြည်
ခြောက်ထပ် နတ်ဘုံတို့မှစုတေကြ ကုန်သော နတ်သတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရဗြဟ္မာ
ပြည်မှ စုတေကြကုန်သော ဗြဟ္မာသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ သေသည်၏နောက်၌ ပေါက်လွှတ် ဒလကြမ်း
ဘရမ်းဘတာ ကံပစ်ချရာကျရောက်ကြကုန်၏။ မဟာပထဝီ
မြင့်မိုရ် သတ္တရာဘန် ဘုံမိမိတို့သည် မသေမီ ကာလ၌သာ
တည်ရာမြေရာကိစ္စကို ပြီးစီးစေကုန်၏။ သေသည်၏ နောက်၌မူ
ကား။ အောက်မဟာအဝီစိငရဲကြီး အပြင်တိုင်အောင် ကောင်း
ကင်ဟင်းလင်းအနန္တ ချောက်ကြီးတွင်းသို့ ကျကြကုန်ဟိသကဲ့
သို့အပြုအတွယ်အကွယ်အကာမရှိ ကံပစ်ချရာ ကျရောက်ကြရ

ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း သေကြကုန်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင် သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ကြကုန်သော။ သတ္တဝါ တို့သည်။ ငါ၏လက်သည်းတော်ပေါ်မှာတင်ရှိသော မြေမှုန့်ပမာ ဏကဲ့သို့ အလွန်နည်းကြ လှကုန်၏။ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ကြ လေကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မူကား၊ မဟာပထဝီမြေကြီးမှာရှိ နေသော မြေမှုန့်ပမာ ဏကဲ့သို့ အလွန်များလှကုန်၏ဟူ၍ ဟော တော်မူပေ၏။ တယောက်သော သူ၏ ကိုယ်၌ရှိသော ပိုးမျိုး ရှစ် ဆယ်တို့မှစ၍ ငရဲကြီးရှစ်ပြည်ထောင်တို့နှင့် တကွ အပါယ်လေး ဘုံတို့၌ အလုံးစုံသော ရေသတ္တဝါကုန်းသတ္တဝါတို့၏ ပေါများပုံ ကိုဆင်ခြင်မြော်ထောက်သဖြင့်လည်း ဒေသနာတော်အတိုင်း မှန် လှပေသည်ဟု ယုံကြည်ကြကုန်ရာ၏။ ဤသို့လျှင် အနမတဂ္ဂသံသ ရာပြင်ကြီး၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တင်းလင်းရှိနေကြကုန်သော လူနတ် ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ခုတေမနေ သေလွန်ကြသော အ ခါ၌ ကျလိုရာကျ ရောက်လိုရာရောက်၊ ပေါက်လွှတ် လျောက် လျားကမ္မသကာကံချရာဟုကံတရကြမ္မာတရလွှတ်၍ ထားကြရ သဖြင့်ကံပစ်ချရာဘရမ်းဘတာ ကျရောက်မြဲ ဓမ္မတာဖြစ်သော ဘေးကြီးသည် ဝိနိပါတဘေးကြီးမည်၏။ ပညာရှိသူ နတ်လူအ ပေါင်းတို့သည်။ သံသရာအပြင်၌။ ဤဝိနိပါတဒုက္ခဘေးကြီးကို အ လွန်ကြောက်ကြ စက်ဆုပ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ထိုဘေးကြီးမှ လွတ်ခွင့်ကို ရခြင်းငှါ ဘုရားသာသနာတော်ကို တမြော်တည်း မြော်ကြရကုန်၏။ ဘုရားသာသနာတော်နှင့် တွေ့ကြုံကြသော အ ခါ။ ကပါးသော ဆွေရေးမျိုးရေး ဥက္ကာရေးစီးပွားရေးတို့ထက် ထို ဘေးကြီးမှ လွတ်ငြိမ်းဖြစ်ကြခြင်းငှါ။ အနတ္တဘာဝနာတရားကို အားထုတ်စွဲမြဲကြကုန်၏။ ။ ဤကား အနမတဂ္ဂသံသရာကြီး၌ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းလှသော ဝိနိပါတဘေးကြီး ကိုအရိပ်အမြွက်မျှပြုဆိုလိုက်သော စကားရပ်တည်း။ ဘရပ်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘေးကြီးဆိုသည်ကား။ နတ္ထိဒိဋ္ဌိနတ္ထိယိဋ္ဌိ နတ္ထိဟု တံ။ အစရှိသည်ဖြင့် လာသော ဆယ်ပါး အပြားရှိသော ဗေဒနာအခါ

အနောက်နိုင်ငံတစ်ခုလုံး၌ထွန်းကား၍ နေသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘေးကြီးတည်း။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဥာဏ်မျက်စိ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်သောဘေးကြီးတည်း။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဥာဏ်မျက်စိဆိုသည်ကား။ သံသရာစခန်းကို၎င်း။ သံသရာလမ်းကို၎င်းသိတတ်မြင်တတ်သောဥာဏ်မျက်စိကိုဆိုသတည်း။ သံသရာစခန်းဆိုသည်ကား သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ကံအားလျော်စွာ ဆိုက်ရောက်ကြရသောအပါယ်လေးဘုံလူ့ ဘုံနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နတ်ဘုံ ရူပအရူပဗြဟ္မာဘုံတို့ကို သံသရာစခန်း ဆိုသည်။ သေသည်မှနောက်၌သတ္တဝါတို့၏လားရာရောက်ရာ အပါယ်လေးဘုံတို့သည်ရှိကုန်၏။ အပါယ်လေးဘုံတို့သို့လည်း လားကြရေခံကြရကုန်၏။ အထက်နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် နတ်ဘုံတို့သည် ရှိကုန်၏။ နတ်ပြည်သို့လည်း ရောက်ကြရကုန်၏။ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်တို့လည်းရှိကုန်၏။ ဗြဟ္မာပြည်သို့လည်းရောက်ကြရကုန်၏ဟု သိတတ် မြင်တတ်သော ဥာဏ်မျက်စိသည် သံသရာစခန်းကို သိတတ်မြင်တတ်သောမျက်စိမည်၏။ ။ သတ္တဝါတို့ပြု၍နေကြကုန်သောကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုတို့ကို ဤအမှုဤအမှုတို့ကား ဒုစ္စရိုက်မှုတို့တည်း။ အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်မည့်လမ်းတည်း။ ဤအမှုဤအမှုတို့ကား သုစရိုက်မှုတို့တည်း။ လူဘဝနတ်ဘဝသို့ ရောက်ရမည့်လမ်းတည်း။ ဤအမှုဤအမှုတို့ကား ရူပအရူပဗြဟ္မာဘုံသို့ရောက်ရမည့်လမ်းတည်းဟု သိတတ်မြင်တတ်သောဥာဏ်သည်သံသရာလမ်းကို သိတတ်မြင်တတ်သောဥာဏ်မျက်စိမည်၏။

အနမတဂ္ဂသံသရာ၌ကျင်လည်၍နေကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ ဤကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဥာဏ်မျက်စိကိုပင် အလွန်တရာရခဲစွာကုန်၏။ ဘဝတရာမှတစ်ခါမရနိုင်ကြကုန်။ ဘဝတထောင်မှတစ်ခါမရနိုင်ကြကုန်။ သံသရာမှာသွားလာကျင်လည်ဆဲမတ်တတ်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဒဏ်ကြီးထိကြသဖြင့် ထိုမျက်စိနှစ်လုံးကွယ်ဆုံး၍နေကြသောဘဝတို့သည်သာ အလွန်များကြကုန်၏။

ယခုအခါဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့၌ဤမျက်စိရှိကြ၏။ဗုဒ္ဓဘာသာလူ
မျိုးမှတစ်ပါး အရပ်ရပ်သောလူမျိုး၊ အလုံးစုံသော ရေသတ္တဝါ
ကုန်းသတ္တဝါမျိုးတို့မှာဤမျက်စိမရှိကြလေပြီ။ အောက်၌ငရဲဘုံ
ပြိတ္တာဘုံအသုရကာယဘုံ။အထက်၌ နတ်ဘုံဗြဟ္မာ့ဘုံရှိမှန်းကို
ပင်မသိကြကုန်ပြီ။မိမိမိတို့နေ့ရှိသမျှပြုလုပ်၍နေကြသောကာယ
ကံမှု၊ဝစီကံမှု၊မနောကံမှု တို့ကိုပင်သုစရိုက်မှုမှန်း ဒုဗ္ဗရိုက်မှုမှန်း
သုဂတိလမ်းမှန်းဒုဂ္ဂတိလမ်းမှန်းမသိကြကုန်ပြီ။ဤကမ္မသကာတာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိမျက်စိနှစ်လုံးပျက်ဆုံးကွယ်ပျောက်၍ နေကြကုန်သော
သတ္တဝါတို့အားနေ့ရှိသမျှရက်ရှိသမျှလှုပ်လှုပ်ရှုရှု ပြုကြလုပ်ကြ
ပြောကြဆိုကြကြံစည်ကြသမျှသောကာယကံမှု၊ဝစီကံမှု၊မနော
ကံမှုတို့သည်အပါယ်လေးပါး၌ မြုပ်ကြသို့နစ်ကြသို့သာ ဖြစ်
ကုန်၏။ထိုမျက်စိနှစ်လုံးကွယ်ပျောက်ရာအရပ်တို့မည်သည်။ တ
မျိုးလုံးတဆွေလုံး တရပ်လုံးတရွာလုံး တမြို့လုံးတနယ်လုံးတ
တိုင်းလုံးတပြည်လုံးတနိုင်ငံလုံး အပါယ်ငရဲသို့ချည်း စုံးစုံးမြုပ်
ကြလေကုန်၏။ အနမတဂ္ဂသံသရာ တပြင်လုံးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တောကြီးဂနိုင်ကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် များ
သောအားဖြင့်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘဝတို့နှင့်သာတွေ့ကြုံကြကုန်၏။ဤသို့
လျှင်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တင်းလင်း ရှိနေကြ ကုန်သော သတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့အား။ကမ်းမမြင်သောသမုဒ္ဒရာအပြင်၌နတ်နဂါးတို့၏
အဆိပ်လေ အဆိပ်ခိုးတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြ၍ ပကတိမျက်စိနှစ်လုံး
ပျက်ဆုံးကွယ်ပစ်၍ကုန်ကြသောသင်းတောသား အများလှေသား
အများသူကာကားယောက်ျားတို့သည်။လှေသင်းတောကိုလွှတ်၍
ထားပြန်လျှင်လည်းကမ်းနှင့်ဝေးသည်ထက်ဝေးရာသို့သာရေအ
လိုက်လေအလိုက် မျောကြပါကြလေကုန်ရာ၏။ လှော်မှုခတ်မှု
ရွက်တိုက်မှုစက်ခုတ်မှုပယောဂကိုပြုကြကုန်ပြန်လျှင်လည်း အ
ရှေ့အနောက်တောင်မြောက်ကိုမမြင်ဘဲ ပြုကြရသည့်အတွက်
ကမ်းနှင့်ဝေးသည်ထက်ဝေးရာသို့သာ ပြုမိကြကုန်ရာ၏။ ထိုအ
တူအနမတဂ္ဂသံသရာ ပြင်ကြီးဝယ် သုညကမ္ဘာတို့၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ

တည်းဟူသောအဆိပ်လေအဆိပ်ခိုးတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြ၍ ဘဝအဆက်ဆက်သမ္မာဒိဋ္ဌိမျက်စိနှစ်လုံးပျက်ဆုံး ကွယ်ပလျက် ကျင်လည်ကြရကုန်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ပြုသမျှဖြစ်သမျှသော ကိုယ်ပယောဂ။ နှုတ်ပယောဂ။ စိတ်ပယောဂတို့သည် မြုပ်သည်ထက်မြုပ်တို့။ နစ်သည်ထက်နစ်တို့သာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ဤကားရာဇတောဝါစောရတောဝါဟူသော ပရိတ်ကြီး၌ အသန္တိဋ္ဌိတောဝါဟူ၍လာရှိသော သိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသံသရာဘေးကြီးပေတည်း။ ပညာရှိသူနတ်လူဖြူဟော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ အနမတဂ္ဂသံသရာတပြင်လုံး၌သံသရာနှင့်အပြည့်ရှိသော မြို့ရွာနိုင်ငံနှင့်တကွအပါယ်ငရဲသို့စူးစူးစူးစူးရပ်ရပ်မြိုင်စေနိုင်သော ဤအသန္တိဋ္ဌိဘေးကြီးကိုလည်း အလွန်ကြောက်လန့်ကြ အလွန်စက်ဆုပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုဘေးကြီးလွတ်ခွင့်ကိုရခြင်းငှါ။ ဘုရားသာသနာတော်ကိုသာ တမြော်တည်း မြော်ကြရကုန်၏။ ဘုရားသာသနာတော်နှင့် တွေ့ကြုံကြသောအခါတပါးသော ဆွေရေးမျိုးရေးစီးပွားရေး။ ချမ်းသာရေးတို့ထက်ထိုဘေးကြီးမှလွတ်ပြီးဖြစ်ထဲ ကြရန် အနတ္တဘာဝနာရေးကိုသာ။ ကိုယ်ရေးပြုလုပ်၍ အားထုတ်စွဲမြဲကြရကုန်၏။

ဤကားအနမတဂ္ဂ သံသရာကြီး၌ အလွန် ကြောက်မက်
ဘွယ်ကောင်းလှသောအသန္တိဋ္ဌိကိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘေး
ကြီးကိုအရိပ်အမြွက်မျှပြဆိုလိုက်သော
စကားရပ်တည်း။ ။ တရပ်။

နာနာသတ္တရာဥလ္လောကန ဘေးကြီးဆိုသည်ကား။ အနမတဂ္ဂသံသရာအပြင်၌ကျင်လည်ကြရကုန်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဘုရားဟုတ်ဘုရားမှန်နှင့် တွေ့ကြုံမှုမည်သည် ကမ္ဘာအသင်္ချေပေါင်းအသင်္ချေပင်ကြာသော်လည်း။ တရုတ်တရုတ်ကြိုကြိုက်ခဲလှ၏။ ထိုအတူ တရားဟုတ်တရားမှန် သံဃာဟုတ်သံဃာမှန်သာသနာဟုတ်သာသနာမှန်ကို တွေ့ကြုံမှုမည်သည် ကမ္ဘာ အ

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

သင်္ချေပေါင်းအသင်္ချေပင်ကြာသော်လည်း။ တရံတခါမျှတွေ့ကြို
ခဲလှ၏။ ရံခါဗြဟ္မာကိုဘုရားလုပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ရံခါ
ဆိကြားကိုဘုရားလုပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ရံခါနေကို။ ရံခါ
လကို။ ရံခါထိုထိုနက္ခတ်ကို။ ရံခါပရေသွာနတ်မျိုးကို။ ရံခါဗိသ
ဏ္ဍိနတ်မျိုးကို။ ရံခါထိုထိုဘိလူးကြီးတို့ကို။ ရံခါနဂါးကြီးတို့
ကို။ ရံခါဂဠုန်ကြီးတို့ကို။ ရံခါတောင်ကို။ ရံခါတောကို။ ရံခါထို
ထိုသစ်ပင်တို့ကို။ ရံခါမြစ်ကြီးတို့ကို။ ရံခါအိုင်ကြီးတို့ကို။ ရံခါ
ရေကို။ ရံခါမီးကို။ ရံခါလေကို။ ရံခါခွေးကိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလုပ်၍
ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ရံခါနွားကို။ ရံခါမြင်းကို။ ရံခါဆင်ကိုအစ
ရှိသည်ဖြင့်တဘဝတဘဝလျှင်၊ တမျိုးတမျိုးကိုးကွယ်ရာပြုကြ
ကုန်၏။ အထူးအေးဖြင့်မူကား။ ပုရာဏကဿပ။ မက္ခလိဂေါ
သာလအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့သောအယုတ်တမာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးတို့
မည်သည်၏သံသရာကြီး၌ကမ္ဘာအစဉ်ရှိကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို
ကြပ်ကြပ်ကိုးကွယ်လေလေ အပါယ်ငရဲနက်လေလေသာ ဖြစ်
ကုန်၏။ တအိမ်လုံးကိုးကွယ်လျှင်တအိမ်လုံးစုံးစုံးမြုပ်ကြရလေ
၏။ တရပ်လုံး။ တရွာလုံး။ တမြို့လုံး။ တနိုင်ငံလုံးကိုးကွယ်လျှင်။ တ
နိုင်ငံလုံးအပါယ်ငရဲသို့စုံးစုံးမြုပ်ကြကုန်၏။ ဘုရားလက်ထက်
တော်၌ပုရာဏကဿပကြီးကိုကိုးကွယ်ကြသူတို့သည်အိမ်ခြေ
ငါးရာစလုံးအစိစိငရဲသို့ မြုပ်ကြလေကုန်၏။ ထိုအတူ မက္ခလိ
ဂေါသာလဆရာကြီးကို ကိုးကွယ်ကြသူအိမ်ခြေငါးရာ အစရှိ
သည်ဖြင့်ကျမ်းဂန်တို့၌လာ၏။ ဤသည်ကားအနမတဂ္ဂ သံသရာ
ပြင်ကြီးနှင့် အပြည့်ရှိနေသော နာနာသတ္တရာဥလ္လောကနဘေး
ကြီးတည်း။ ။ ပညာရှိသူနတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့
သည်သံသရာ၌အယုတ်တမာကြီးတွေကိုဘုရားပြုလုပ်၍။ တဘ
ဝလျှင်တမျိုးတမျိုးကြီးကြီးစားစား အမှောက်မှောက် အမှား
မှားကိုးကွယ်၍နေကြရသော ဘေးကြီးကိုလည်း အလွန်ကြောံ
လန့်ကြအလွန်စက်ဆုပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ထိုဘေးကြီးမှ လွတ်
မြင်း၍ဘုရားသာသနာတော်ကိုသာ တမြော်တည်း မြော်ကြရ

ကုန်၏။ ဘုရားသာသနာတော်နှင့် ဝေ့ကြိုကြသောအခါ။ တပါး
 သောဆွေရေးမျိုးရေး စီးပွားရေးချမ်းသာရေးတို့ထက် ထိုဘေး
 ကြီးမှလွတ်ပြီး ဖြစ်ထဲ ကြခြင်းငှါ။ အနတ္တဘာဝနာရေးကိုသာ
 ကိုယ်ရေးပြုလုပ်၍ အားထုတ်စွဲမြဲအားခဲကြကုန်၏။ ဤကား အ
 နမတဂ္ဂသံသရာ ကြီး၌ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းလှ
 သောနာနာသတ္တရာဥဇ္ဈောကနဘေးကြီးကို အရိပ်အမြွက်မျှပြ
 ဆိုလိုက်သောစကားရပ်တည်း။ ။တရပ်။ ။ဤတွင်ရွှေကား
 ဝိနိပါတ်ဘေးကြီး။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘေးကြီး။ နာနာသတ္တရာဥဇ္ဈောက
 နဘေးကြီးဟုဆိုအပ်သောသံသရာကြီး၌ အလွန် ကြောက်မက်
 ဘွယ်ကောင်းလှသောဘေးကြီးသုံးပါးကိုပြဆိုခန်းပြီး၏။

ပညာရှိသူ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ ထို
 ဘေးကြီးသုံးပါးတို့မှကျွတ်လွတ်သောအခွင့်ကိုရခြင်းငှါ။ ဘုရား
 သာသနာတော်ကိုမြော်ခေါ်တောင့်တ၍ ဒါနသီလ အစရှိသော
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုပြုလုပ်အားထုတ်၍ လာကြကုန်ရာ။ ထို
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏အကျိုးအားဖြင့်ဘုရားသာသနာတော်နှင့်
 ဝေ့ကြိုကြကုန်သော်လည်း။ အကြင်သူတို့သည်အနိယတ သရ
 ဏာဂုံမျှနှင့်သေဆုံးကြလေကုန်၏။ အနတ္တပရိညာသို့ ဆိုက်သောနိ
 ယတသရဏာဂုံသို့မရောက်ကြလေကုန်။ ရဟန်းရှင်လူ ထိုသူအ
 ပေါင်းတို့သည်ဘေးကြီးသုံးပါးတို့မှ ကျွတ်လွတ်ခွင့်သို့မရေခံကြ
 ကုန်မူ၍ သေသည်မှနေခံကာလ၌ သရဏာဂုံကွယ်ပျံ့၍ ထိုဘေး
 ကြီးသုံးပါးအတွင်းသို့သာရေခံမြဲ ရေခံကြလေကုန်၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ထိုရဟန်းရှင်လူတို့သည်သာသနာတွင်း၌။
 ကြိုကြိုက်ကြသည်ဆိုငြားသော်လည်း ကြိုကြိုက်ခါမျှသာ ရှိကြ
 ကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟုဆိုအပ်သောအ
 နတ္တဓမ္မတို့ကိုမရှုတတ်မမြင်တတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားကို
 လည်း ဝေ့မြင်ရသူမဟုတ်ကြကုန်။ တရားကိုလည်း ဝေ့မြင်ရ
 သူ မဟုတ်ကြကုန်။ သံဃာကိုလည်း ဝေ့မြင်ရသူ မဟုတ်ကြ
 ကုန်။ သာသနာတော် ကိုလည်း ဝေ့မြင်ရသူ မဟုတ်ကြကုန်။

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ကောသလမင်းကြီး။ လာဠုဒါယီမ
ထေရ်ကြီးအစရှိသောလူရှင်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။ ကောသလ
မင်းကြီးသည် အသဒိသ အလှူကြီးကိုလည်းလှူရ၏။ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်တွင်း၌ ကလေရမည်သောကျောင်းကို ဆောက်
လုပ်၍ကျောင်းတကာလည်းခံရ၏။ ဘုရားအထံသို့လည်းနေ့စဉ်
ဆည်းကပ်ရ၏။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်တည်းဟူ
သော အနတ္တဓမ္မကို တွေ့မြင်မှုမရှိသည့်အတွက်ကြောင့်၊ ဘုရား
ကိုတွေ့မြင်ရသူဟူ၍ကားမဆိုအပ်။ လာဠုဒါယီအမည်ရှိသော
မထေရ်ကြီးသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းမှာဘုရားနှင့်အ
သက်ထက်ဆုံးနေရ၏။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်
တည်းဟူသော အနတ္တဓမ္မကိုတွေ့မြင်မှုမရှိသည့်အတွက်ကြောင့်
ဘုရားကို တွေ့ရသူဟူ၍ကား မဆိုအပ်။ ဝက္ကလိသုတ်သံယုတ်
ပါဠိတော်ကိုရှေး၌ပြဆိုခဲ့ပြီ။ ။ အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌လည်း။ ။
စက္ခုနာ။ မျက်စိဖြင့်။ ဗဿန္တောဗိ။ မြင်၍နေပါသော်လည်း။ ဥာ
ဏေန။ ဥာဏ်ဖြင့်။ အရိယေဟိ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ။ မြင်
အပ်သော။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏံ။ အနိစ္စအစရှိသောသဘောလက္ခ
ဏာကို။ အပဿန္တောစ။ မမြင်သောသူကို၎င်း။ အရိယာမိဂတံ။
အရိယာသို့သည်သိအပ်သော။ ဓမ္မံ။ ဗောဓိပက္ခိယတရားအစကို။
အနဓိဂစ္ဆန္တောစ။ မသိသောသူကို၎င်း။ အရိယကရဓမ္မာနံ။ အရိ
ယာဖြစ်အောင် ပြုနိုင်သော ခန္ဓာအစရှိသော တရားတို့ကို။ အ
ဒိဋ္ဌတ္တာစ။ မမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အရိယတာဝဿ။ အ
ရိယာဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဗောဓိပက္ခိယတရားကို။ အဒိဋ္ဌတ္တာ
စ။ မမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အရိယာနံ။ ဘုရားအစရှိ
သောအရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီတိ။ မတွေ့မမြင်ရသောသူဟူ
၍။ ဝေဒိတဇ္ဇော။ သိအပ်၏ဟူ၍မိန့်ဆိုကြလေကုန်၏။ အနိစ္စနှင့်အ
နတ္တကားအတူတူ။ အနိစ္စအစစ်ကိုမြင်တတ်လျှင် အနတ္တကိုမြင်
တော့သည်။ နောက်၌ သေချာစွာပြဆိုလတ္တံ့။ ။ ဤသို့လျှင်
ကောသလမင်းကြီး။ လာဠုဒါယီမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့သာသနာ

တွင်း၌ ကြိုကြိုက်ကြပါကုန်သော်လည်း သဒ္ဓါ၏စခန်းမျှသို့သာ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်၍၊ ဥာဏ်၏စခန်းသို့မရောက်ကြကုန်သည် နှင့်။ သဒ္ဓါတွေ့ကိုမျှသာတွေ့ကြကုန်၍ ဥာဏ်တွေ့မတွေ့ကြကုန် သောကြောင့်သေသည်၏နောက်၌သရဏဂုံကွယ်ပျောက်၍ ထို ဘေးကြီးသုံးပါး အတွင်းသို့သာ ရောက်မြဲ ရောက်ကြလေကုန် သတည်း။

လွန်လေပြီးသော အနမတဂ္ဂ သံသရာ၌ မြတ်စွာ ဘုရား သည် ဂင်္ဂါသဲလုံးမျှမက ပွင့်ကြလေကုန်ပြီ။ ယခုရှိနေကြသော ရှင်လူအပေါင်းတို့သည်လည်း လွန်လေပြီးသော မြတ်စွာဘုရား တို့၏သာသနာ၌ ကြိုကြိုက်ခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ပညာစခန်းသို့ကား မရောက်။ သဒ္ဓါစခန်းမျှနှင့်သာ အားရတင်းတိမ်၍လာခဲ့ကြသော ကြောင့်။ နိယတသရဏဂုံသို့ မရောက်ကြကုန်သည်နှင့် ယနေ့ ထက်တိုင်အောင်ပင်။ ဘေးကြီးသုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်ခွင့်မရကြ ကုန်ဘဲ နစ်မြဲနစ်ခါမျောမြဲမျောခါ ဝဋ်ပင်လယ်တကြောမှာတ မောမောနေကြကုန်သတည်း။ အကြင် လူလူရှင်ရှင် ပညာရှိတို့ သည်မူကား။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တည်းဟူ သောအနတ္တဓမ္မတို့ကို အသိဥာဏ်အမြင်ဥာဏ် ပေါက်ရောက် ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည်မူကား မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း သဒ္ဓါ တွေ့ပညာတွေ့နှစ်ပါးတို့ဖြင့်တွေ့မြင်ကြကုန်၏။ တရားတော်ကို လည်းသဒ္ဓါတွေ့ပညာတွေ့နှစ်ပါးတို့ဖြင့်တွေ့မြင်ကြကုန်၏။ အ ရိယာသံဃာတော်တို့ကိုလည်းသဒ္ဓါတွေ့ပညာတွေ့နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တွေ့မြင်ကြကုန်၏။ သာသနာတော်ကိုလည်း သဒ္ဓါတွေ့ပညာ တွေ့နှစ်ပါးတို့ဖြင့်တွေ့မြင်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည်ဥာဏသမ္ပ ယုတ်တိတိတ်ဥက္ကဋ္ဌနိယတသရဏဂုံသို့ရေခံကြကုန်သဖြင့်ဘေး ကြီးသုံးပါးမှကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်၏။ ဝိနိပါတ်ဟူသောပထမ ဘေးကြီးမှလည်းကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်၏။ ယခုဘဝမှစ၍ဘဝ များစွာကမ္ဘာများစွာသံသရာ၌ကျင်လည်၍သွားကြကုန်သော် လည်းယုတ်ညံ့သောဘုံဘဝသို့ ဘရမ်းဘတာကျရောက်ခြင်းဟူ၍

မရှိကြကုန်ပြီ။ ဘုန်းတန်းခိုးကြက်သရေစည်းစိမ်ချမ်းသာအလိပ်
မာတို့နှင့်ပြည့်စုံသောမြင့်မြတ်သောလူမျိုးမြင့်မြတ်သောနတ်မျိုး
မြင့်မြတ်သောဗြဟ္မာတို့၌သာဖြစ်ကြကုန်တော့သည်။ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဟူသောဒုတိယဘေးကြီးမှလည်းကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်၏။ ယ
ခုဘဝမှစ၍ဘဝများစွာကမ္ဘာများစွာသံသရာ၌ကျင်လည်၍သွား
ကြကုန်သော်လည်း။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိမျက်လုံးပျက်ဆုံး
ကွယ်ပသောဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘဝသို့မရောက်ကြကုန်ပြီ။ ကမ္မသကတာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိမျက်လုံးနှင့်တကွ။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တို့ကိုမြင်နိုင်သော ခမ္မစက္ခုဉာဏ်မျက်လုံး ခမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်မျက်စိ
တို့နှင့် အမြဲနိစ္စထာဝရ ပြည့်စုံကြ လေကုန်တော့သည်။ နာနာ
သတ္တရာဥဇ္ဈောကနဟူသော တတိယဘေးကြီးမှလည်း ကျွတ်
လွတ်ကြလေကုန်၏။ ယခုဘဝမှစ၍ ဘဝများစွာကမ္ဘာများစွာ
သံသရာ၌ ကျင်လည်၍ သွားကြကုန်သော်လည်း။ ဘုရားဟုတ်
ဘုရားမှန် ဘုရားစစ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားမှ
တပါး။ ဗြဟ္မာအစရှိသော တခြားတပါးသောသူတို့ဘုရားဟူ၍
ထင်မှတ် ကိုးကွယ်ခြင်း မရှိကြကုန်လေပြီ။ ယခုဘဝ၌ဆောက်
တည်အပ်သောဗုဒ္ဓသရဏဂုံသည်ထိုသူတို့အားအနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာန်ရသည်ဘဝတိုင်အောင် အစဉ်လာဝရနိစ္စအမြဲတည်လေ
တော့သည်။ ခမ္မသရဏဂုံ၊ သံဃာသရဏဂုံတို့သည်လည်းထိုအ
တူတည်လေကုန်တော့သည်။ ။ဘဝများစွာ ကမ္ဘာအဆက်
ဆက်ကျင်လည်၍သွားကြကုန်သော်လည်းထိုသူတို့မှာ သာသ
နာ ပ-သောဘဝ။ သာသနာကွယ်သောဘဝဟူ၍မရှိကြကုန်ပြီ။
ဤကဲ့သို့သောသူတို့သည် ယခုအခါ၌နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့
မှာလည်းအပြည့်ရှိကြကုန်၏။ ဗြဟ္မာပြည်တို့မှာလည်းအပြည့်ရှိ
ကြကုန်၏။ ။ဤသို့လျှင်ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တို့၌အနုတ္တပရိညာသို့ရောက်သဖြင့်နိယတသရဏဂုံကိုရ၍ သုံး
ပါးသောဘေးကြီးတို့၏ အပြီးတိုင် လွတ်ငြိမ်း၍သွားမှုကို။ ခပ်
သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာ၌ သဥပါဒိသေသ ပထမ

နိဗ္ဗာန်ကြီးခေါ်သတည်း။ ဤပထမနိဗ္ဗာန်ကြီး၏အခြင်းအရာကိုမူ
 ကား။ ငါတို့စီရင်သောစတုသစ္စဒီပနိကျမ်း။ အနတ္တဒီပနိကျမ်း။
 သင်္ဂြိုဟ်ကိုးပိုင်းလုံးကို အကျဉ်းချုံး၍ သံပေါက်လင်္ကာဖြင့် စီ
 ရင်သောပရမတ္ထသံဝိပ်ကျမ်းစသည်တို့မှာကြည့်ကြလေ။ ။
 ဤကဲ့သို့သော နိယတသရဏာဂုံကိုရ၍။ ပထမနိဗ္ဗာန်သူ၊ ပထမ
 နိဗ္ဗာန်သားအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊
 ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌။ အနတ္တဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ်
 စွဲမြဲ ခဲကြကုန်ရာ၏။

ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသောစကား၌။ မိမိ
 မိမိတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာမှာရှိနေကြသောပထဝီဓာတ်၊ အာပေ၊ ဓာတ်၊
 တေဇောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်၊ အာကာသဓာတ်၊ ဝိညာဏဓာတ်
 တည်းဟူသော ခြောက်ပါးသော ပဓာနဓာတ်ကြီးတို့၌ အနိစ္စ
 လက္ခဏာကိုနေရာတကျသင်မြင်နိုင်လျှင်ပင်အနတ္တပရိညာဏိစ္စ
 ပြီးစီးနိုင်တော့သည်။ ။ အနိစ္စ သညိနော မေဃိယ အနတ္တ
 သညာသဏ္ဍာတိ။ ။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်။ ဥဒါန်းပါဠိတော်။ ။
 မေဃိယ။ မေဃိယရဟန်း။ အနိစ္စသညိနော။ အနိစ္စသညာထင်
 မြင်စွဲမြဲသောသူအား။ အနတ္တသညာ။ အနတ္တသညာသည်။ သဏ္ဍာ
 တိ။ အလိုလိုတည်လာ၏။ ။ အနတ္တဘာဝနာအလုပ်ကိုတမင်
 အားထုတ်ဘွယ်မရှိဆိုလိုသည်။ အနတ္တသညာထင်မြင်စွဲမြဲ၍ အ
 နတ္တပရိညာသို့ရောက်လျှင်လည်း။ နိယတသရဏာဂုံကို ရလေ
 တော့သည်။ နိယတသရဏာဂုံကိုရလျှင်လည်း။ တေးကြီးသုံးပါးမှ
 အပြီးတိုင်လွတ်ငြိမ်းလေတော့သည်။ ။ ထိုကြောင့်ယခုအခါသာ
 သနာတော်တွင်း၌ ကြို့ကြိုက်ကြကုန်သော လူလူရှင်ရှင်ပညာ
 ရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် အလွန်တရာ ကြို့ကြိုက်ခဲ
 လှစွာသော သာသနာတော်မြတ်၌ ကြို့ကြိုက်ကြသည့်အခါမှာ။
 တရား၊ တရား၊ သံဃာသာသနာတော်ကိုဉာဏ်မျက်စိမပါ။ သဒ္ဓါ
 တွေ့မျှသာဖြစ်သော အနိယတသရဏာဂုံကိုစွန့်၍ အားရတင်းတိမ်
 ခြင်းသို့မရောက်ကြကုန်မူ၍နည်းစွအဆုံးခြောက်ပါးသောပဓာန

သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်းသစ်။

ခတ်ကြီးတို့၌အနိစ္စလက္ခဏာကိုကောင်းစွာထင်မြင်ခြင်းတည်း
ဟူသောဥာဏ်မျက်စိအလင်းပါသဖြင့်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
သာသနာကို။ သဒ္ဓါတွေ့၊ ပညာတွေ့ ၂-မျိုးပါသော နိယာမသရ
ဏဂုံကိုမှီ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါအားထုတ်ကြကုန်ရာသတည်း။

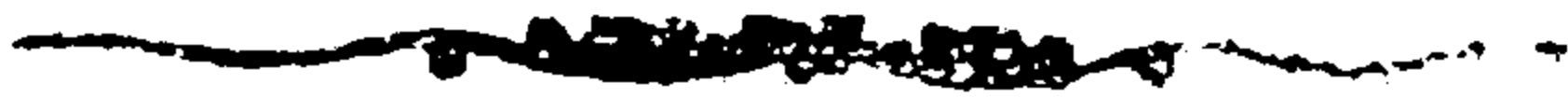
ဤအရာ၌သဒ္ဓါတွေ့၊ ပညာတွေ့နှစ်ပါးကိုအနည်းငယ်ပြဆိုရာ
၏။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးအရိုးမှန်သူ။ မိကောင်း၊ ဘကောင်းတို့ဖြစ်
ကြကုန်သော။ ၅-နှစ်ရွယ်။ ၆-နှစ်ရွယ်။ ၇-နှစ်ရွယ် သူငယ်တို့
အား။ မိဘတို့၏တိုက်တွန်းမှုနှင့်ကြည်လင်စွာခံယူအပ်သောသရ
ဏဂုံသည်သဒ္ဓါပဋိလာဘာသရဏဂုံမည်၏။ ထိုအတူအသက်အ
ရွယ်ပင်ကြီးသော်လည်း။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ခတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အနတ္တဓမ္မတို့၌လေ့ကျက်ခြင်းမရှိမူ၍အတုမရှိကြီးမြတ်သည်ဟူ
သောကျမ်းတွေ့စာတွေ့ဆရာသမားပြောစကားဟောစကားကို
ကြားဘူးနားဝရှိရုံမျှနှင့် အလွန်ပျံ့ကြည်လေးမြတ်စွာ ခံယူ၍နေ
ကြသောသရဏဂုံသည်လည်းသဒ္ဓါပဋိလာဘာသရဏဂုံပင်မည်
၏။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ခတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနတ္တဓမ္မတို့၌လေ့
ကျက်ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းထင်မြင်ခြင်းရှိကြကုန်သောသူတို့၏ သရ
ဏဂုံသည်မူကား။ ဗုဒ္ဓ သုဗုဒ္ဓတာ။ ဓမ္မ သုဓမ္မတာ။ သံဃာသုပ္ပဋိ
ပတ္တိတာဥာဏ်ပညာစခန်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိသရ
ဏဂုံမည်၏။ ။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌။ ။ တံအတ္ထ
တောဗုဒ္ဓါဒိသုတိသု ဝတ္ထု။ သု သဒ္ဓါပဋိလာဘော တမ္ပု။ လိကာစ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ ။ ဋီကာကြီးတို့၌လည်း။ ။
သဒ္ဓါပဋိလာဘောတိဣမိနာ မာတာဒိဟိ ဥဿာဟိတဒါရကာ
ဒိနံဝိယ ဥာဏဝိပ္ပယုတ္တံသရဏဂမနံ ဒသေတိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိဣမိ
နာဥာဏသမ္ပယုတ္တံ သရဏဂမနံ ဟူ၍၎င်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိဗုဒ္ဓ သု
ဗုဒ္ဓတံ ဓမ္မသုဓမ္မတံ သံဃာသုပ္ပဋိပတ္တိဉ္စ။ လောကံယာဝ ဗောဓဝ
သေနဝ သမ္မာဥာယေန ဒဿနတော။ ဟူ၍၎င်းမိန့်ဆိုကြကုန်
၏။ ။ ထိုကြောင့်ငယ်ရွယ်စဉ် အခါ၌မူကား ခပ်သိမ်းသော သူ
တို့သည်ပင်လျှင် သဒ္ဓါပဋိလာဘ ဥာဏ ဝိပ္ပယုတ် သရဏဂုံနှင့်

တည်ထောင်၍လာကြကုန်၏။ ကြီးသောအရွယ်သို့ ရောက်ကြ
 သောအခါ၌မူကား။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကအတိုင်းနှင့် စိတ်ချ၍နေ
 ခြင်းငှါမသင့်။ ဗုဒ္ဓ သုဗုဒ္ဓတာ။ ဓမ္မ သုဓမ္မတာ။ သံဃာ သုပ္ပဋိပတ္တိ
 ဉာဏ်မျက်စိအလင်းနှင့်ယှဉ်သောသမ္မာဒိဗ္ဗိပြုဋ္ဌာန်းသောဒုတိယ
 သရဏာဂုံသို့ရောက်နိုင်ကြအောင် အထူးကြောင့်ကြပိုက်ကြကုန်
 ရာသတည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဤသရဏာဂုံအရာ၌ များစွာသောအဆုံး
 အဖြတ်တို့ကိုမူကားသရဏာဒိဝိနိစ္ဆယအစရှိသောစာအုပ်များ
 မှာကြည့်၍ ယူကြလေကုန်။ ဤစာအုပ်၌မူကား ထိုဝိနိစ္ဆယစာ
 အုပ်များ၌ကျန်ရှိ၍နေသောအချက်ဂုဏ်သာပြဆိုလိုက်သည်။ ။
 ဤကားအနိယတ အာဂန္တုကသရဏာဂုံ။ နိစ္ဆယာဝရ။ အပိုင်ရ
 သောနိယတသရဏာဂုံနှစ်ပါးတို့၏အလားကို ပြဆိုသောစကား
 ရပ်တည်း။

သတ္တမခဏ်းပြီး၏။

ဤတွင်ရွှေကား ကျိုက်ထိုမြို့မှ တပည့် ဖြစ်သူ ရှင်ကိတ္တိ
 လျှောက်ထား တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပျဉ်းမနားမြို့စမ်းကျ
 တောကျောင်း၌ နေခိုက် ဖြစ်သော မုံရွာမြို့ လယ်တီ တော
 ကျောင်းဆရာ ငါတို့စီရင်ဆုံးဖြတ်အပ်သော သရဏာဂုံဝိနိစ္ဆယ
 ကျမ်းသစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆-ခု။ ပြာသိုလဆန်း ၁၃-ရက်
 နေ့တွင်ပြီးစီးအောင်မြင်သတည်း။

ပျော်ဘွယ်မြို့။ သိမ်ကျောင်းတိုက်။ ဦးပဉ္စင်း-ဦးသူရိယ။
 လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ။
 မုံရွာမြို့။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားသည်။
 များစွာသော-ရဟန်း-ရှင် လူအပေါင်းတို့အား။
 ကပ်ကြီး ၃-ပါးမှကင်းလွတ်စေခြင်း။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို
 လျင်မြန်စွာရောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ကောင်းစွာ
 ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

မဟာသရဏဂုံကြီးကို။

နေ့စဉ်မပြတ်ရှုတ်ဘတ်သရဏဂုံသို့ နိုင်ကြ
 ပါစေလှန်သတည်း။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၃-ခေါက်ဆို။)

အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။
 ဓမ္မံ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ သံဃံ။ ။ ဒုတိယမ္ပိ အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ
 ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ ဓမ္မံ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ သံဃံ။
 တတိယမ္ပိ အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။
 လ။ ဓမ္မံ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ သံဃံ။

ဘဝပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
 အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ ဓမ္မံ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ လ။ သံဃံ။

အတ္တဘာဝ ပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။ ။ (၃-ခေါက်ဆို။)

ကာယပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ။ (အဇ္ဇတဂ္ဂေထည့်၍
 ၃-ခေါက်စီဆို။)

အင်္ဂပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

ဇိဝိတပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ပဉ္စကုန္ဒပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ရူပကုန္ဒပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဝေဒနာကုန္ဒ ပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

သညာကုန္ဒ ပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

သင်္ခါရကုန္ဒပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဝိညာဏကုန္ဒပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဒွါဒသာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

စက္ခာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

သောတာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဗာနာယဟနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဇိဝှိယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ကာယာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မနာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ရူပိယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

သဒ္ဓါယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဂန္ဓာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ရသာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဖောဠုပ္ပာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဓမ္မာယတနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

အဋ္ဌာရသဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

စက္ခုဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

သောတဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဗာနဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

၊ ဇိဝှိဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ကာယဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ရူပဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဂန္ဓဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ရသဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

စက္ခုပရိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သောတာပိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဗာနုပရိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဇိဝှိပရိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ကာယပရိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မနောဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

မနောပရိညာဏဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဓမ္မဓာတုပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

အဝိဇ္ဇာပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သင်္ခါရပစ္စယာပရိညာဏပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူပပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

နာမရူပပစ္စယာ သဗ္ဗာယတန ပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

သဗ္ဗာယတနပစ္စယာ ဗဿပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဗဿပစ္စယာ ဝေဒနာပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝ ပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဘဝပစ္စယာ ဇာတိပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿ ဥပါယာသ ပရိညာပရိ
ယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

ဝေမေတဿကေဝလဿဒုက္ခန္ဓဿ ပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။ သံဃံ။

စတုသစ္စပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။
သံဃံ။

ဒုက္ခသစ္စပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။
သံဃံ။

သမုဒယသစ္စပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။
လ။ သံဃံ။

နိရောဓသစ္စပဋိဝေပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

မဂ္ဂသစ္စပဋိဝေပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဒုက္ခသစ္စပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

သမုဒယသစ္စပဟာနပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

နိရောဓသစ္စသန္တိကရဏပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဂ္ဂသစ္စဘာဝနာပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သမုဒယသစ္စပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

လောဘပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဒေါသပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မောဟပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဒိဋ္ဌိပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဝိစိကိစ္ဆာပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ကာမန္တုပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဗျာပါဒပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ရူပရာဂပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

အရူပရာဂပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

မာနပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။
ဥဒ္ဓစ္စပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။
အဝိဇ္ဇာပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

အာသဝပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဩဇာပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။
ယောဂပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဂစ္ဆိပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။
ဥပါဒါနပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

နိဝရဏပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

အနုသယပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ကိလေသပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

သံယောဇနပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

တဏှာဝိစရိတပဟာနပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။

နိရောဓသစ္စသန္တိကရဏပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓသန္တိကရဏပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရနိရောဓသန္တိကရဏပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။ သံဃံ။

သင်္ခါရနိရောဓာဝိညာဏနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိ
ဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

နာမရူပနိရောဓာသဋ္ဌာယတနနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိ
ဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဋ္ဌာယတနနိရောဓာဖဿနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိ
ဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဖဿနိရောဓာဝေဒနာနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသ
ရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

တဏှာနိရောဓာဥပါဒါနနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဥပါဒါနနိရောဓာဘဝနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသ
ရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဘဝနိရောဓာဇာတိနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဇာတိနိရောဓာဇရာမရဏနိရောဓသန္တိကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿ ဥပါယာသနိရောဓသန္တိ
ကရဏပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဝေမေတဿကေဝလဿဒုက္ခန္ဓဿနိရောဓသန္တိကရဏ
ပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။'

မဂ္ဂသစ္စဘာဝနာပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

သီလဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တိဗုဒ္ဓိသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

လောကုတ္တရ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

သမ္မပ္ပဓာနဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဣဒ္ဓိယဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဗလဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ ဓမ္မံ။လ။
သံဃံ။

မဂ္ဂင်္ဂဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။ ဓမ္မံ။ လ။
သံဃံ။

ဝိပဿနာဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနိစ္စာနုပဿနာ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဒုက္ခာနုပဿနာဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသ
ရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနတ္တာနုပဿနာဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သမ္မသနဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဥဒယဗ္ဗယဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဘင်္ဂဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ဘယဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အာဒိနဝဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

နိဗ္ဗိဒါဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မုပ္ဖိတုကမျတာဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသ
ရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

ပဋိသင်္ခါဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သင်္ခါရပေက္ခာဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနုလောမဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယတ္တံ ဗုဒ္ဓံသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

သုညတာနူပဿနာ ဥာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာပရိယန္တံ
ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနိဒ္ဓိတ္တာနူပဿနာ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဘာဝနာ ပရိယန္တံ
ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အပဏိဟိတာနူပဿနာ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဘာဝနာပရိ
ယန္တံဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

လောကုတ္တရမဂ္ဂဘာဝနာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂဘာဝနာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂဘာဝနာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနာဂါမိမဂ္ဂဘာဝနာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

အရဟတ္တမဂ္ဂဘာဝနာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။
လ။သံဃံ။

လောကုတ္တရဗလသန္တိကရဏပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သောတာပတ္တိဗလသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သကဒါဂါမိဗလသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနာဂါမိဗလသန္တိကြိယာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အရဟတ္တဗလသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အသင်္ခတဓာတု သန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အမတဓာတုသန္တိကြိယာ ပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

နိဗ္ဗာနဓာတုသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ။ လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတု သန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သုညတ နိဗ္ဗာနဓာတု သန္တိကြိယာ ပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနိဝိတ္တ နိဗ္ဗာနဓာတု သန္တိကြိယာ ပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အပဏိဟိတ နိဗ္ဗာနဓာတု သန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သုညတဝိမောက္ခဓာတု သန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနိဝိတ္တဝိမောက္ခဓာတု သန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အပဏိဟိတဝိမောက္ခဓာတုသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရ
ဏံဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သုညတ ဝိမုတ္တိဓာတု သန္တိကြိယာ ပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အနိဝိတ္တဝိမုတ္တိဓာတုသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

အပဏိဟိတဝိမုတ္တိဓာတုသန္တိကြိယာပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ မုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဖုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီး။

သဗ္ဗဘယေဟိမုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗယောဂေဟိ မုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗာဗာဓေဟိမုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗပဒ္ဒဝေဟိ မုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗပသေွဟိမုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။လ။
ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗန္တရာယေဟိ မုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗေဟိဝဋ္ဋဒုက္ခေဟိမုတ္တိဝိမုတ္တိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ မောက္ခဝိမောက္ခပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။
လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗဘယေဟိမောက္ခ ဝိမောက္ခပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာ
မိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

သဗ္ဗေဟိဝဋ္ဋဒုက္ခေဟိမောက္ခဝိမောက္ခပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။လ။ဓမ္မံ။လ။သံဃံ။

မဟာသရဏဂုံကြီးပြီး၏။

ဦးသူရိယ။

၁၀-၅-၁၇

ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ကြီး။

ဤသရဏဂုံကြီးကို။ ကြည်ဖြူလေးမြတ် ဆောက်တည်အပ်
 သော။ ပုညအရ။ ကောင်းမှုအသီး။ ဘာဝနာကုသိုလ်ကြီးကို၎င်း။
 ဤမှတပါးယခုနေ့တွင်ဖြူစင်သောဓိတ်နှုလုံးဖြင့်။ ကျင့်သုံးသမှု။
 ပြုပြုသမှု။ အစစသောကုသိုလ်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း။ အကျွန်ုပ်ကို။
 ကြည်ညိုသမှု။ ကြည့်ရှုစောင့်မကြပေ ကုန်သော။ နတ်ကောင်း
 နတ်မြတ်တို့အား။ အကျွန်ုပ်အမျှပေးဝေပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကုသိုလ်
 ၏အကျိုးကို။ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အမျှရကြပါစေ ကုန်သတည်း။
 တန်းခိုးအာဏာ။ ဘုန်းပညာနှင့်။ တေဇာထွေထွေ။ ကြက်သရေ
 လည်း။ လေနုလပမာ။ ထိန်ထိန်ဖြာသည်။ ရောင်ဝါနေ့တိုင်းတိုး
 စေသော်။ နတ်နန်းနတ်အိမ်။ နတ်စည်းစိမ်နှင့်။ နတ်ရှိန်နတ်ဝါ။
 နတ်ချမ်းသာလည်း။ များစွာဖြိုးဖြိုး။ နေ့စဉ်တိုးသည်။ ကောင်းကျိုး
 ခပ်သိမ်းကြွယ်စေသော်။ ရတနာသုံးပါး။ အမြတ်ထားလျက်။
 ဆယ်ပါး ဒုစရိုက်။ မလိုက်မပါ။ သတ္တဝါကို။ ချမ်းသာစေ
 ကြောင်း။ ကောင်းသောအကြံ။ မှန်သောအယူ။ ဖြူသောနှုလုံး။ သုံး
 သားသိတင်း။ ရှင်ရင်းမြတ်စွာ။ သာသနာသည်။ ရောင်ဝါထိန်
 ထိန်ထွန်းစေသော်။

ဘာဝနာလေးဆယ်ဆောင်ပုဒ်။

ခန္ဓာ။ ခန္ဓာတို့သည်။ ရူပက္ခန္ဓာ။ ရုပ်အရဟူသော ရူပက္ခန္ဓာ
 လည်းကောင်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။ ခံစားမှုအရ ဟူသော ဝေဒ
 နာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ သညာက္ခန္ဓာ။ အမှတ်ပြု၍သိမှုအရဟူ
 သော သညာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ စိတ်၏စေ့
 ဆော်မှုပြုပြင်မှုအရဟူသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာ။ အာရုံကို ထွေထွေထူးထူးသိမှုအရဟူသော ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ ဣမေ။ ဤသည်တို့ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ငါး

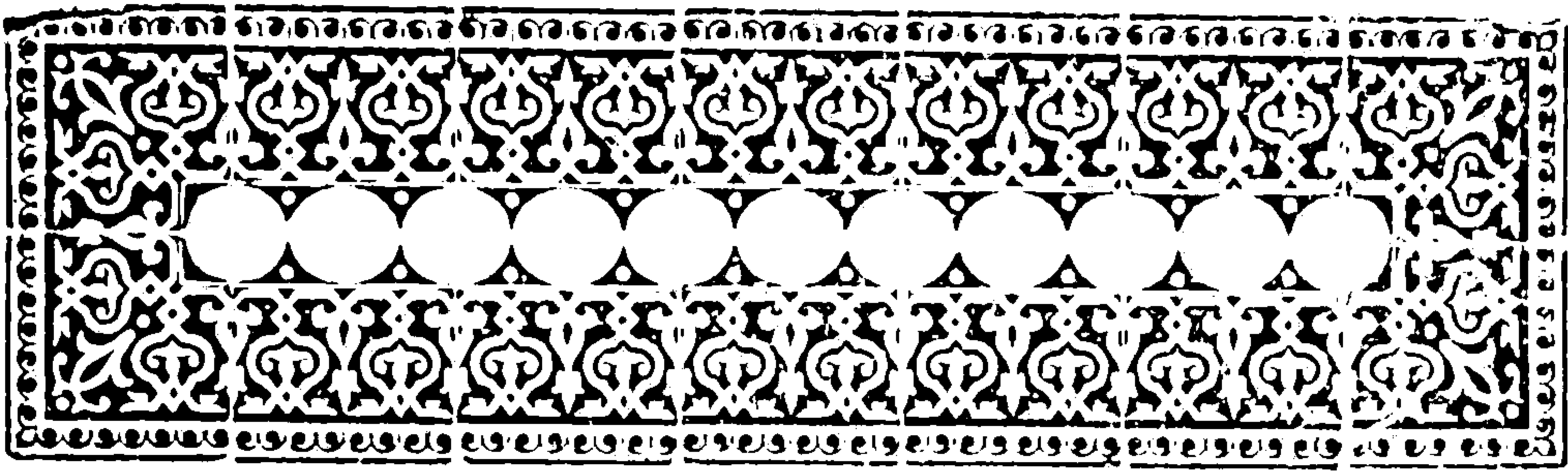
ဘာဝနာလေးဆယ်ဆောင်ပုဒ်။

ပါးသောခန္ဓာတို့တည်း။ ။ ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ဤငါးပါးသောခန္ဓာ
 တို့သည်။ အနိစ္စာ။ မြဲခြင်းသဘောမရှိကုန်။ အရဝါ။ နိုင်မာခြင်းသ
 သောမရှိကုန်။ အသာရာ။ အနှစ်သာရမရှိကုန်။ စလာ။ ရွှေရှား
 တတ်ကုန်၏။ ပလောကဓမ္မာ။ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝိပရိ
 ကာမဓမ္မာ။ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ မရဏဓမ္မာ။ သေ
 ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝိဘဝဓမ္မာ။ ဆုံးရှုံးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။
 သင်္ခဟာ။ အဘန်ဘန်ပြုပြင်အပ်ကုန်၏။ ပဘင်္ဂနော။ ဖရိုဖရဲပြိုကွဲ
 ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အနိစ္စံ။ အနိစ္စလက္ခဏာဆယ်ပါးတည်း။ ။
 ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ဤငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ။ ယုတ်မာ
 ညစ်ဆိုးဒုက္ခမျိုးတို့သာတည်း။ ဘယာ။ ကြောက်ဘွယ်ညစ်ဆိုး
 ဘေးရန်မျိုးတို့သာတည်း။ ဤတိ၊ ထိတ်လန့်စဘွယ် အန္တရာယ်
 မျိုးတို့သာတည်း။ ဥပဒ္ဒဝါ။ လွန်စွာကပ်ရပ် နှိပ်စက်တတ်သော
 ဥပဒ်မျိုးတို့သာတည်း။ ဥပသတ္တိ။ တွယ်တာစွဲကပ် နှိပ်စက်တတ်
 သော ဥပဒ်မျိုးတို့သာတည်း။ ရောဂါ။ ကျင်နာညစ်ဆိုး။ ရောဂါမျိုး
 တို့သာတည်း။ အာဗာဓာ။ နှိပ်စက်ညစ်ဆိုး။ အနာမျိုးတို့သာ
 တည်း။ ဂဏ္ဍာ။ မာဘွယ် ရုပ်ဆင်း။ ထွတ်မြင်းအနာမျိုးတို့သာ
 တည်း။ သဏ္ဍာ။ စူးဝင်ညစ်ဆိုး။ မြားငြောင့်မျိုးတို့သာတည်း။ အ
 ဃာ။ အကျိုးယုတ်အကျိုးမဲ့မျိုးတို့သာတည်း။ ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ဤ
 ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်။ အတာဏာ။ စောင့်ရှောက် မဲ့လျှင်း
 ဘေး၏ အသင်းတို့သာတည်း။ အလေဏာ။ ကွယ်ကာမဲ့လျှင်း
 ဘေး၏အသင်းတို့သာတည်း။ အသရဏာ။ ကိုးရာမဲ့လျှင်း ဘေး၏
 အသင်းတို့သာတည်း။ အာဒနဝါ။ ဆိုးဝါးညစ်ကျ။ အပြစ်ရတို့
 သာတည်း။ အဗမ္မာ။ ကျိုးမဲ့ခပင်း ဆင်းရဲခြင်း၏အရင်းအမြစ်
 တို့သာတည်း။ ဝခကာ။ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါကို။ နာရီမလပ်။ အ
 တွင်သတ်သည့်သူသတ်မျိုးရိုးတို့သာတည်း။ သာသဝါ။ အာသ
 ဝေါတရားလေးပါးတို့၏အစီးအပွားတို့သာတည်း။ မာရာဒိသာ။
 ကိလေသမာရ်-မစ္စုမာရ်တို့၏စားဖတ်ဝါးဖတ်သုံးသပ်နင်းနယ်
 ရာတို့သာတည်း။ ဇာတိဓမ္မာ။ သတ္တဝါကို မညှာမငဲ့။ အစွဲအ

၆၂ ဘာဝနာလေးဆယ်ဆောင်ပုဒ်။

စောင်း။မကောင်းဆိုးညစ်။ဖြစ်ချင်တတ်တိုင်း ဖြစ်တတ်သောသ
 ဘောဂှိကုန်၏။ဇရာဓမ္မာ။ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးခြင်းသဘောဂှိကုန်
 ၏။ဗျာဓိဓမ္မာ။နာခြင်းသဘောဂှိကုန်၏။ သောကာဓမ္မာ။စိုးရိမ်ပူပန်
 ရခြင်းသဘောဂှိကုန်၏။ ပရိဒေဝဓမ္မာ။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရခြင်း
 သဘောဂှိကုန်၏။ဥပါယာသဓမ္မာ။ သက်ကြီးရှက်ငင် ပင်ပန်းရ
 ခြင်းသဘောဂှိကုန်၏။ သံကိလေသိကာဓမ္မာ။ တဏှာဒိဋ္ဌိဒုစ္စရိတ
 တည်းဟူသော ညစ်နွမ်းခြင်းသုံးပါးကို ပွားစီးစေတတ်သောသ
 ဘောဂှိကုန်၏။ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခလက္ခဏာနှစ်ဆဲ့ငါးပါးတည်း။ ။ဣ
 မေပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ဤခန္ဓာငါးပါး တရားတို့သည်။ အနတ္တော။ကိုယ်မ
 ဟုတ်ကုန်။အပိုးမရကုန်။အလိုသို့မလိုက်ကုန်။ပရေ။ အကျွမ်းဝင်
 ခြင်းအမြဲကင်းသောသူစိမ်းပြင်ပတို့သာတည်း။ရိတ္တာ။အနှစ်သာ
 ရဟူသမျှနှင့်။မြူစမယှဉ်။ အစဉ်ဆိတ်ကင်းသော တရားတို့သာ
 တည်း။တုစ္ဆာ။ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ။မင်္ဂလာသုခဟူသမျှနှင့်။ မြူ
 စမနိုး။အချည်းနှီးသောတရားတို့သာတည်း။သုညာ။ထောက်ရာ
 တည်ရာ ကိုးကွယ်ရာမျိုး။ တစိုးတစိ။ မရှိလုံးလုံး။ အသုံးမကျ
 သော တရားတို့သာတည်း။ အနတ္တော။ အနတ္တလက္ခဏာငါးပါး
 တည်း။ ။အနိစ္စလက္ခဏာဆယ်ပါး။ ဒုက္ခလက္ခဏာနှစ်ဆဲ့ငါး
 ပါး။အနတ္တလက္ခဏာငါးပါး။ဘာဝနာလေးဆယ်ဖြစ်၏။

ဘာဝနာလေးဆယ်ဆောင်ပုဒ်ပြီး၏။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုဒ္ဓါအဖြတ်။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ။ရှစ်ပါး-ဆယ်ပါးနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ခြား
နားပုံကိုပြခြင်း။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ယခုကာလ စောင့်ထိန်းကြသည့်
ရှစ်ပါးသီလ။ဆယ်ပါးသီလများနှင့်အတယ်သို့ ထူးခြားကြောင်း
၎င်းအာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို ခံယူဆောက်တည်ပုံ။ ၎င်းအာဇီဝ
ဋ္ဌမကသီလ၏ အင်္ဂါအပြား ပယောဂအပြား များကို သိလိုပါ
ကြောင်းနှင့်ပုသိမ်မြို့ ရုံးအင်စပိတ်တော်မောင်ကျော်ဖဲ ဟောင်း
ပန်လျှောက်ထားချက်မှာ။

(၁) အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ယခုကာလ စောင့်ထိန်းကြ
သည့်ရှစ်ပါးသီလ။ဆယ်ပါးသီလများနှင့် အတယ်သို့ ထူးခြား
ကြောင်းဟူသော ပထမပုစ္ဆာ၌အဖြေကား။ ။ရှစ်ပါးသီလ
မည်သည်ဗာရာဏသီယသမ္ဗုဒ္ဓိတည်နေကြကုန်သော ပကတိလူ
တို့၏သီလတည်း။ ။ထိုပကတိ လူတို့သည် အပြုဟူစရိယ ဝိ
ကာလဘောဇနစသောအမှုများကိုနိစ္စထာဝရ ကြံ့ရှောင်ခြင်း
ငှါမတတ်နိုင်ကြကုန်ရကား၊ တလလျှင်လေးသီတင်းရှစ်သီတင်း
အမှတ်ပြု၍စောင့်ထိန်းကြသောအနိစ္စသီလမျိုးပေတည်း။ နိစ္စပြု
၍စောင့်နိုင်လျှင်လည်း အလွန်ကောင်းမြတ်၏။ ဆယ်ပါးသီလ
သည်မူကားနိစ္စ၊အနိစ္စနှစ်မျိုးရ၏။ဗာရာဏသီယကို စွန့်လွှတ်၍

၉၄ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

အဝတ်ကြောင်အဝတ်ဖြူဟူသောပကတိလူတို့အဝတ်ကို ပယ်၍ အရဟတ္တဓမ္မအဝင်အပါဖြစ်သောညောင်ခေါက်စသည်တို့နှင့် ရည်ဆုံးအပ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သော လူသူတော်များတို့အား ထိုဆယ်ပါးသောသီလသည်နိစ္စသီလမျိုးဖြစ်၏။ ထိုအဝတ်ကို ဝတ်မိသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ထိုသူတို့အား ထိုသီလသည်တည်လေ၏။ တည်၏ဆိုသည်ကား။ ထိုအဝတ်ကိုဝတ်မိသည်နှင့်တပြိုင်နက်ထိုသူတို့သည်။ အဖြူဟူသောပကတိကာလဘောဇနစသော အမှုများကိုပြုခြင်းငှါမထိုက်ကုန်ပြီ။ ပြုခဲ့လျှင်အရဟတ္တဓမ္မအဝတ်အသွင်နှင့်မထိုက်တန်သောအမှုဖြစ်၍ အလဇ္ဇိ သဘောသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ပြုခြင်းငှါ မထိုက်တန်သော သဘောသို့ ရောက်သည်ကို ထိုသီလတည်သည်ဟု ဆိုသတည်း။ နိစ္စသီလမျိုးဟူသမျှသည် ဤနည်းချည်းမှတ်လေ။ ပကတိလူတို့အား ထိုကဲ့သို့သော နိစ္စသီလအနေနှင့်တည်မှုကိုမရအပ်။ ရှစ်ပါးသီလကဲ့သို့ပင်ဆောက်တည်မှရသော အနိစ္စတမျိုးသာ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗုဒ္ဓိပျော်စောင့်ထိန်းလိုလျှင် နိစ္စအနေနှင့် ခံယူမှရ၏။ ဤကား အကျဉ်းတည်း။ အကျယ်ဖြစ်သော ဝိနိစ္ဆယကိုမူကား ငါတို့စီရင်သည့် အာဟာရဒီပနီစာအုပ်တွင်ပါရှိသောသီလဝိနိစ္ဆယမှာကြည့်၍ သိလေ။ ။ ရှစ်ပါး-ဆယ်ပါးသီလအကျဉ်းမှတ်ပုံငြိုး၏။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဆိုသည်ကား သုစရိုက်ဆယ်ပါးတွင်။ မနောသုစရိုက်သုံးပါးကိုချန်လှပ်သော်။ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး။ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးဟူ၍ ခုနစ်ပါးရ၏။ ။ ၎င်းခုနစ်ပါးမှာ သမ္မာအာဇီဝဝိရတိကိုထည့်၍ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလခေါ်၏။ ။ ကာယသုစရိုက်သုံးပါးကား သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိတည်း။ ။ ဝစီသုစရိုက်သုံးပါးကား သမ္မာဝါစာ ဝိရတိတည်း။ သမ္မာဝါစာ။ သမ္မာကမ္မန္တ။ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ဝိရတိသုံးပါးဖြစ်၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ သမ္မာဝါစာဝိရတိသည်။ မုသာဝါဒ၊ ဝေရမဏိ(၁) ဝိသုဏဝါစာဝေရမဏိ(၁) ဗရုသဝါစာဝေရမဏိ(၁) သမ္မပ္ပလာပါဝေရမဏိ(၁) ဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ သမ္မာကမ္မန္တ ဝိရတိသည်

လည်း ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ-၁။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ-၁။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝေရမဏိ ၁-ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ။သမ္မာအာဇီဝဝိရတိမူလကား။ အသက်မွေးမှု၏အဖွမ်းဖြင့်ပြုရသောပါဏာတိပါတအစရှိသော ထိုဒုစရိုက်ချနစ်ပါးကုသိုလ်တို့၏ ဇီဝဒုက္ခရိုက်မျိုးခေါ်ရပြန်၏။ ထိုမိစ္ဆာဇီဝခေါ်ရသောဒုက္ခရိုက်ချနစ်ပါးတို့မှရှောင်ကြဉ်မှုဖြစ်သောကြောင့်ချနစ်ပါးဖြစ်၏။ သမ္မာပါဏာတိရတိ(၄) သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိ (၃) သမ္မာအာဇီဝဝိရတိ(၇)ဝိရတိ(၁၄)ဖြစ်၏။ ၎င်း(၁၄)သည်သမာဒါနဝိရတိ(၁၄)သမ္ပတ္တဝိရတိ(၁၄)သမုဇ္ဈေဒဝိရတိ(၁၄)ဟူ၍လေးဆဲနှစ်ပါးဖြစ်၏။

သမာဒါနဝိရတိဆိုသည်ကား။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာပိ။ အစရှိသောပါဠိ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိ၍။ သိတိုင်းအာရုံပြု၍ခံယူသောသူတို့အား မိ-အက္ခရာကိုရှုတ်ဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ထိုထိုဝိရတိသည်ဖြစ်၏။ ။ဤလည်း သမာဒါနဝိရတိ ၁၄-တမျိုး။ ။ သူ့အသက်သူ့ဝိညာဏ်စသော ဝတ္ထုကိုတွေ့ကြုံသောအခါ။ ငါ့မှာခံယူ၍ထားသော သီလရှိပေသည်။ ငါလွန်ကျူး၍မသင့်ပေဟုရှောင်ကြဉ်၏။ ရှောင်ကြဉ်သောစိတ်ဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ဝတ္ထုအား လျော်စွာ ထိုထိုဝိရတိသည်ဖြစ်၏။ ဤလည်းသမာဒါနဝိရတိ ၁၄-တမျိုး။ ထိုနှစ်မျိုးကို ပေါင်းသည်ရှိသော်။ သမာဒါနဝိရတိ ၂၀-ဖြစ်ပြန်၏။

သမ္ပတ္တဝိရတိဆိုသည်ကား။ ခံယူဆောက်တည်၍ထားမှုကား မရှိ။ ဝတ္ထုကိုတွေ့ကြုံသောအခါ၌မူကားလွတ်အောင်ရှောင်ကြဉ်ပေ၏။ ဤသို့ရှောင်ကြဉ်သောသူတို့အား။ ရှောင်ကြဉ်သောစိတ်ဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ထိုထိုဝတ္ထုအားလျော်စွာ ထိုထိုဝိရတိသည်ဖြစ်၏။ ဤကားသမ္ပတ္တဝိရတိမျိုးတည်း။

သမုဇ္ဈေဒဝိရတိဆိုသည်ကား။ သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းသည်နှင့်တပြိုင်နက် အပါယ်သို့ချနိုင်သော ဒုက္ခရိုက်ဆယ်ပါးတို့သည်အပြီးတိုင်ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုသို့ချုပ်ငြိမ်းရာ၌သမ္မာဝါစာမခွင့်သည်ဝစီဒုက္ခရိုက် ၄-ပါးကိုအပြီးချုပ်တိုင်

၉၆ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြစ်။

ငြိမ်းစေ၏။ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်သည် ကာယဒုက္ခရိုက်သုံးပါးကိုအ
ပြီးတိုင်ချုပ်ငြိမ်းစေ၏။ သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်သည် အသက်မွေးမှု
၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။ ထိုခုနစ်ပါးသောဒုက္ခရိုက်တို့ကိုအပြီးတိုင်
ချုပ်ငြိမ်းစေ၏။ ဤမဂ္ဂင်သုံးပါးကိုသမုဇ္ဈဒဓိရတိဆိုသည်။

ပယ်အင်ပြီးသော ဒုက္ခရိုက်အပြား ဆဲ့လေးပါးကိုထောက်၍
သမုဇ္ဈဒဓိရတိ ဆဲ့လေးပါးဆိုသည်။ မဂ်ဝိတ္တက္ခဏမည်သည်
တချက်မျှသာကျသည်ဖြစ်၍။ မဂ်ဝိရတိမှာမူကားလောကီဝိရတိ
မှာကဲ့သို့အာရုံအမျိုးမျိုး၊ ဇောအမျိုးမျိုး သို့လိုက်၍ ဆဲ့လေးပါးဖြစ်
ပွားသည်မဟုတ်။ ။ သမာဒါနဝိရတိ - ၂၈။ သမ္ပတ္တဝိရတိ - ၁၄။
သမုဇ္ဈဒဓိ - ၁၄။ ဝိရတိပေါင်း ၅၆ - ဖြစ်၏။ ၎င်းကိုကာလသုံး
ပါးနှင့်မြှောက် ပွားသည်ရှိသော် ၁၆၈ - ဖြစ်၏။ ၎င်းကိုသန္တာန်
နှစ်ပါးနှင့်မြှောက်ပွားသည်ရှိသော် ၃၃၆ - ဖြစ်၏။ ၎င်းကိုအရပ်
မျက်နှာ ၁၀ - ပါးနှင့်မြှောက် ပွားသည်ရှိသော် ၃၃၆၀ - ဖြစ်၏။
၎င်းကိုပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်အသီးအသီးနှင့်မြှောက်ပွားသည်ရှိသော်။
ဝိရတိပေါင်း အသင်္ချေယျအနန္တဖြစ်၏။ ။ ဤကားအာဇီဝဋ္ဌ
မကသီလအပြားကိုပြဆိုချက်တည်း။

ခပ်သိမ်းသောစကြဝဠာအနန္တကမ္ဘာအနန္တတို့၌ပကတိသော
သပ္ပုရိသ အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံကြ ကုန်သော လူအမျိုး
ကောင်းလူသူတော်ကောင်းတို့၏အမြဲအစွဲအရိုးအစဉ် ဖြစ်သော
ကမ္ဘာစောင့်တရားကားအာဇီဝဋ္ဌမကသီလတပါးဖြစ်ဟူမိရ တ
ရားတပါးဤနှစ်ပါးတည်း။ ။ ကမ္ဘာစောင့်တရား ဆိုသည်ကား
နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်အများညီညွှာပြည့်စုံကြသော အခါတို့
၌ဤလူ ပြည်သည်နတ်ပြည်ဖြစ်ဟူသောပြည်ကဲ့သို့ ကြည်လင်ခြင်းခပ်
သိမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အသက်ရှည်မှုအလိမ္မာမှုတို့၌နတ်ပြည်ခြောက်
ထပ်နတ်ဘုံသည်ပင်မတုနိုင်မပြိုင်နိုင်ရှိကုန်၏။ ထိုတရားနှစ်ပါး
တို့အစဉ်အတိုင်းဆုတ်ယုတ်၍သွားသောအခါလူပြည်၌ ဆုတ်
ကပ်ဟူ၍ ဖြစ်ရ၏။ လူပြည်၌ထိုတရား နှစ်ပါးတို့လုံးလုံး ကွယ်
ပျောက်သောအခါ ဆယ်နှစ်တန်း၌ ကပ်ကြီးသုံးပါး အကြီးအ

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

ကျယ်ပြန့်၏။ ထိုတရားတို့ တိုးတက်ပြန်သောအခါ လူ့ပြည်မှာ တက်ကပ်ဖြစ်ပြန်၏။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် ကမ္ဘာစောင့် တရားနှစ်ပါးဆုံသတည်း။ ။

ထိုတရားနှစ်ပါးနှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံကြကုန်သော လူအမျိုး ကောင်းတို့အား သုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့သည် အမြဲတည်ကုန်၏။ ဒုက္ခရိုက်ဆယ်ပါးတို့မှ အစဉ်ကင်းလွတ်ကြကုန်၏။ အဘယ်သို့ လျှင် သုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့သည် အမြဲတည်ကုန်သနည်း။ ဒုက္ခရိုက် ဆယ်ပါးတို့မှ အစဉ်ကင်းလွတ်ကြကုန်သနည်းဟူမူကား။ လော ကီဖြစ်သော အာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှင့်လုံသည့်အတွက် ကဿသု စရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးတို့အမြဲတည်ကုန်၏။ ကာယ ဒုက္ခရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုက္ခရိုက်လေးပါးအစဉ်ကင်းလွတ်ကြကုန်၏။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးနှင့်လုံသည့်အတွက်။ မနောသုစရိုက်သုံး ပါးအမြဲတည်ကုန်၏။ မနောသုစရိုက်သုံးပါးမှ အစဉ်လွတ်ကင်း ကြကုန်၏။ ။ မုဒိတာဥပေက္ခာဗြဟ္မစိုရ်တရားနှစ်ပါး နှင့်လုံ သည့်အတွက်။ အနဘိဇ္ဈာမနောသုစရိုက်အမြဲတည်၏။ အဘိဇ္ဈာ မနောဒုက္ခရိုက်မှအစဉ်လွတ်ကင်း၏။ ။ မေတ္တာကရုဏာ ဗြဟ္မ စိုရ်တရားနှစ်ပါးနှင့်လုံသည့်အတွက် အဗျာပါဒမနောသုစရိုက် အမြဲတည်၏။ ဗျာပါဒမနောဒုက္ခရိုက်မှ အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ထို တရားနှစ်ပါးတို့၏ဘည်မှုသည် ဒိဋ္ဌ၊ ဇုကမ္မတရားလျှင် အရင်းရှိ လေရကား သမ္မာဒိဋ္ဌိမနောသုစရိုက် အမြဲတည်၏။ ဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိမ နောဒုက္ခရိုက်မှအစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဗြဟ္မ စိုရ်တို့သည်ကား။ အထူးဆောက်တည်မှုမှာ အများအားထုတ်မှု မရှိ။ ပကတိကိုပင်ဖြစ်သော နိစ္စသီလပကတိသာသာဝတို့တည်း။

ယခုအခါ ဤတရားတို့သည် ဥတ္တရကုရုအမည်ရှိသော မြေခံ ကျွန်း၌သာတည်ရှိကုန်တော့သည်။ ထိုကမ္ဘာဦးအခါတို့၌ ထိုတ ရားနှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သောသူအပေါင်းတို့တွင်။ အချို့ သောသူတို့သည် ဘုန်းတန်းခိုးကြီးမြတ်သော လူစည်းစိမ် နတ် စည်းစိမ်တို့ကို နောင်ဘဝအဆက်ဆက် ခံစားခံစားကြရန်တလ

တလလျှင်လေးကြိမ်၎င်း။ ရှစ်ကြိမ်၎င်းအထိမ်းအမှတ်ပြု၍ အဋ္ဌင်္ဂ ဥပေါသထသီလကိုကျင့်သုံးဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ။ အချို့ သောသူတို့သည် ကမ္ဘာများစွာ အသက်ခန္ဓာ ဘုန်းတန်းခိုးကြီး ကျယ်စွာနှင့်။ စံစားခါနေရသော ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဗာရာဏသီအမှုကိုစွန့်ပစ်၍ တောထွက်၍ ဘန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်ရုံ၍ ရသေ့ရဟန်းပြုလုပ်၍ ဆယ်ပါးသော သီလ၌ နိစ္စ တည်၍ ပကတိပင်ကို ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးတို့ကို ပရိကံဥပစာ အပ္ပနာအစဉ်အားဖြင့် ပွားများအားထုတ်၍ ဈာန်သမာပတ်ချမ်းသာ နှင့်နေကြကုန်၏။ ဤကား စကြဝဠာအနန္တတို့၌ ပင်လျှင် ကမ္ဘာဦးအခါမှစ၍ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထဒသင်္ဂသီလ ဤသီလသုံးပါးတို့ ဖြစ်ထွန်း တည်ရှိ၍ နေပုံ တည်း။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌မူကား ထို ကမ္ဘာစောင့်တရားနှစ်ပါးဥပေါသထသီလ ဒသင်္ဂသီလ တရားနှစ်ပါးတို့သည် လောက၌ အလွန်နည်းပါးကုန်၏။ ခိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား ဒုစ္စရိုက်တရားတို့သည် လောက၌ အလွန်ထွန်းကားကုန်၏။ ထို ကြောင့်မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ထိုကမ္ဘာစောင့်တရားနှစ်ပါးအဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလတရားများကိုပင် အားထုတ်တော်ပြု ထူထောင်တော် မူရ၏။ သုစရိုက်ဆယ်ပါး ဒုစ္စရိုက်ဆယ်ပါး ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးတို့ကို။ လူသတ္တဝါတို့အား အလွန်များစွာဟောရ၏။ ။ သုစရိုက်ဆယ်ပါးတို့တွင် ရှေ့ဆန်ပါးသည် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလပင်တည်း။ ဆယ်ပါးသီလကိုမူကား ဗာရာဏသီ၌ တည်ကုန်သော ပကတိလူတို့အား ဘုရားဟောဘူးသော ဝတ္ထုဟူ၍ ပါဠိတော်တို့၌ မလာ။ စောင့်ထိန်းကြသော ဝတ္ထုတို့ကား အဋ္ဌကထာတို့၌ များစွာလာကုန်၏။ အနာဂါမ်ဖြစ်သောသူတို့သည် ကား ဆယ်ပါးသီလ၌ တည်ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မြတ်သည် အဒိသီလသာသနာ အဓိစိတ္တသာသနာ အဓိပညာသာသနာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် အဓိသီလ သာသနာမည်၏။ ထို

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်ရဟန်းသာမဏေတို့၏ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ။ ပကတိလူတို့၏ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ။ ဘန်ရည်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကိုဝတ်ရုံ၍ပဗ္ဗဇိတအသွင်၌တည်ကုန်သော ရသေ့သူတော်လူသူတော်တို့၏ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အာဇီဝကိုအကြောင်းပြု၍ပညတ်တော်မူအပ်သော- ၆ ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်တကွ။ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့၏ဝိနယသီလ၊ အလုံးစုံသောသာမဏေတို့၏ ဝိနယသီလသည်။ ရဟန်းသာမဏေတို့၏အာဇီဝဋ္ဌမကသီလမည်၏။ ထိုစကားမှန်၏။ အလုံးစုံသောဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်ဟူသမျှသည်ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရနှစ်ပါး၌ပညတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ကာယကံဝစီကံနှစ်ပါး၌ အကုန်သက်ဝင်၏။ ကာယသုစရိုက်။ ဝစီသုစရိုက်နှစ်ပါး၌ အကုန်သက်ဝင်၏။ ထိုကြောင့်ထိုထိုဝိနည်းသိက္ခာပုဒ် အဆုံးတို့၌။ ကာယကမ္မံ။ ဝစီကမ္မံ။ ကာယဝစီကမ္မံဟူ၍ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၌ဆိုရိုးရှိကြကုန်၏။ ဝိနည်းပညတ်တော်မူတပါး သုတ္တန်ဒေသနာတော်မှလာသော အသက်မွေးခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိမရှိအားဖြင့် နှစ်မျိုးပြားသောသုစရိုက်နှစ်ပါးသည်ပကတိလူတို့၏အာဇီဝဋ္ဌမကသီလမည်၏။ ထိုပကတိလူတို့၏နိစ္စသီလမှာ။ အပြုဟူစရိယ။ ဝိကာလဘောဇန စသော ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ရသေ့သူတော်လူသူတော်တို့၏ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဖြစ်၏။ အဋ္ဌသာလိနိဒ္ဓါရကထာ၌ စက္ခုသံဝရစသော ရှစ်ပါးသော သံဝရတရား။ စက္ခုအသံဝရစသောရှစ်ပါးသော အသံဝရ တရားတို့ကိုသုစရိုက်ဒုစရိုက်တို့၌အကုန်ထည့်သွင်းနည်း။ ကာယကံဝစီကံမနောကံတို့၌။ အကုန်ထည့်သွင်းနည်းကို အကျယ်ပြဆိုချက်ရှိလေ၏။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာများနှင့်တကွ။ ထိုအဋ္ဌသာလိနိဒ္ဓါအဋ္ဌကထာများကိုထောက်မြှုပ်၍ရဟန်းသာမဏေတို့ကျင့်အပ်သောဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်သုတ္တန်သိက္ခာပုဒ်ဟူသမျှ။ လူတို့ကျင့်အပ်သောသုတ္တန်သိက္ခာပုဒ်ဟူသမျှတို့သည်။ တစုံတရမျှမကျန် ကာယကံဝစီကံတို့၌အကုန်သက်ဝင်ကြောင်း။ ကာယကံဝစီကံတို့၌

အကုန်သက်ဝင်သဖြင့်လည်း။ ပုဗ္ဗေဝခေါ် ပနဿ ကာယကမ္မံ
ဝစီကမ္မံ ပရိသန္တံ ဟောတိအာဇီဝေါစပရိသုဒ္ဓေါ။ ဟူ၍ ဟော
တော်မူသော အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအစီအရင်တွင် အကုန်သက်
ဝင်ကြောင်းသိအပ်၏။ နိဗ္ဗာသီလမျိုးတည်ရှိမှ သမာဓိဖြစ်ထွန်းနိုင်
သည်။ သီလသမာဓိနှစ်ပါးရှိမှ ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာ ဖိုလ်
ပညာဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ယခုဘဝ၌ပင်လျှင် ထိုသမာ
ဓိပညာတို့ကိုရခြင်းငှါ အခြေခံအနေခံကိစ္စနှင့် ကျင့်သုံးအပ်သော
သီလသည်လူတို့သီလပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အဓိသီလသာသနာ
မည်ပါ၏။ သာဝတ္ထိပြည်၌ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သော လူပေါင်း အရေအ
တွက်ချနစ်ကုဋေငါးသိန်းရှိ၏။ ထိုတွင် တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့
သည်တကုဋေမျှရှိကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားဖြစ်သူ လူ
တို့သည် ခြေခံကုဋေငါးသိန်းမျှရှိကုန်၏။ ထိုတွင် ပုထုဇ္ဇန်တို့သည်
တကုဋေမျှပါရှိကုန်၏။ ကျန်ရှိသော ငါးကုဋေ ငါးသိန်းမျှသော
ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူတို့သည်။ အရိယာချည်းဖြစ်ကြကုန်၏ဟု အဋ္ဌက
ထာတို့၌လာ၏။ ထိုသူတို့သည် ဧကမတို့၌၎င်း။ ကျွတ်လွတ်သော
အခါ၌၎င်း။ ဝိတ်သန္တာန်၌တည်ရှိသော အခြေခံအနေခံဖြစ်သော
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှင့်ကင်း၍မဂ်ကို ရသူရောက်သူဟူ၍
တစုံတယောက်မျှမရှိ။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ အခွင့်သည်သော
တာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်၍ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ချုပ်ငြိမ်းသောအခါ။
သမုဒ္ဓေဒဝိရတိအဖြစ်သို့ရောက်မှ ကိစ္စငြိမ်းစီး၏။ နိယတအဖြစ်
သို့ရောက်ကြကုန်၏။ ထိုအရိယာဖြစ်သူလူတို့သည် ဘဝများစွာ ကမ္ဘာအ
ဆက်ဆက်လူ ချမ်းသာနတ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာချမ်းသာကို အစဉ်
ခံစားစံစား၍ သွားကြကုန်သော်လည်း။ အိပ်မက်တွင်မျှအာဇီဝ
ဋ္ဌမကသီလပျက်မှုမရှိကြကုန်ပြီ။ ထိုသူတို့တွင် အနာဂါမ်အဖြစ်
သို့ရောက်ကြကုန်သော ဗိတ္တသုကြွယ်အစရှိကုန်သော အသိန်း
မကသောသူတို့အား။ ကာသပတုရားလက်ထက်တော်မှာ ဃာဋီ
ကာရအမည်ရှိသော အိုးထိန်းသည် ယောက်ကျားကဲ့သို့ အနာဂါ
မိမိ၏အစွမ်းဖြင့် ပြီးသော ဆယ်ပါးသီလသည် အမြဲတည်လေ

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

၏။ဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိပြီ။ ။ဆယ်ပါးသီလအငြိတည်
 သောသူတို့မှာအဋ္ဌဂုံပေါသထသီသည်အတွင်းဝင်ဖြစ်၍ပါလေ
 ၏။ဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိပြီ။ ။သောတာပန် သကဒါ
 ဂါမ်ဖြစ်ကြကုန်သောကုဋေများစွာသောဝိသာခါ အနာထဗိဇ္ဇာ
 စသောသူတို့သည်မူကားတလတလလျှင် လေးကိုယ်၎င်း၊ ရှစ်
 ကြိမ်၎င်း၊အမှတ်ပြု၍အဋ္ဌဂုံပေါသထကို ဆောက်တည် ခံယူ၍
 ကျင့်သုံးကြကုန်၏။ပုထုဇ္ဇန်ဖြစ်ကြကုန်သောတကုဋေမျှလောက်
 ကုန်သော သာဝတ္ထိ ပြည်သူတို့သည်ကား အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ
 မှလည်းတတ်အားသမျှသောသီ ဘွာပုန်ကိုအမြဲနိဗ္ဗာန်သိမ်းကြ
 ကုန်၏။အဋ္ဌဂုံပေါသထသီလကိုလည်းတတ်အားသမျှခံယူဆောင်
 တည်၍ကျင့်သုံးကြကုန်၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝေသာလီပြည် အစ
 ရှိသောမန္တမဒေသတိုင်းကြီးသောဋ္ဌသတို့၌လည်းထိုနည်းကို၌၍
 အရိယာဖြစ်သူလူတို့၏ကျင့်နည်းကျင့်လမ်းပုထုဇ္ဇန်ဖြစ်သူလူတို့
 ၏ကျင့်နည်းကျင့်လမ်းကိုသိကြလေ။ ။

သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာသာသနာတော်တည်ထွန်း၍အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ထင်ရှားရှိသေးသောအခါ တိုင်အောင် ထိုနည်းတူသိလေ။ ။
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ထင်မှားမရှိကြသောအခါမှစ၍ သီဟိုဠ်သာ
 သနာသထုံသာသနာသရေခေတ္တရာသာသနာပေါက္ကံသာသနာ
 မြင်စိုင်းသာသနာစစ်ကိုင်းသာသနာရတနာ ပူရအဝသာသနာ
 အမရပူရသာသနာမန္တလေးသာသနာအစဉ် တို့၌မူကား။ သာ
 ဝတ္ထိပြည်စသောမန္တမသာသနာမှ အစဉ်အဆက် လာခဲ့သော
 ပုထုဇ္ဇန်သာဝကတို့ ။နည်းလမ်းအတိုင်း ကျင့်ရိုး သုံးရိုး အစဉ်
 ထင်ရှားတည်ထွန်းကာလာကြကုန်၏။ ကျင့်ရိုးသုံးရိုးအစဉ် ၂-
 မျိုးတွင်ကျင့်ရိုးအစဉ်ထင်ရှားတည်ထွန်းကာလာကြကုန်ကား။ ထို
 သာသနာတော်တည်ထွန်းရာဖြစ်သောပထိဇ္ဇာပဒေသအရင်တို့၌
 အမျိုးကောင်းသူတော်ကောင်းဖြစ်သောလူတို့သည်မိမိမိမိတို့၏
 သားသမီးမြေးမြစ်ဖြစ်သောသူတို့ကို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါမှ စ၍
 အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌ဆုံးမသွန်သင်ရိုး ရှိကြကုန်၏။ ရဟန်း သံ

ဗာသရာသမားတို့သည်လည်း ယပ်ထောင်တရား ယပ်လှည်း
 တရားအနုသာသနီတရားတို့၌ ဒုစ္စရိုက်၏ အပြစ်သုစရိုက်၏ အ
 ကျိုးများကိုဟောပြော၍တပည့်တကာအပေါင်းတို့အား အာဇီ
 ဝဋ္ဌမကသီလ၌ဆုံးမသွန်သင်ရိုးရှိကြကုန်၏။ ။ဆုံးမသွန်သင်
 ကြပုံကား။ရှေးဦးစွာဩကာသပဏာမပြုနည်း။ ထိုနောက်သရ
 ဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွငါးပါးသီလတောင်းနည်း။ ထိုနောက်သရ
 ဏဂုံသုံးပါးဆောက်တည်နည်း။ထိုနောက်ပါဏာတိပါတာဝေ
 ရမဏိအစရှိသောသီလခံယူနည်း။ ဤနည်းလမ်းများကို သား
 ငယ်သမီးငယ်တပည့်ငယ်တပန်းငယ်တို့အား စကားပြီသည်မှ
 စ၍အရိုးအစဉ်တို့ကျ၍သွားလေအောင် သွန်သင်ကြရကုန်၏။
 သရဏဂုံသီလခံယူစေကြရကုန်၏။ ။ဤငါးပါးသော အင်္ဂါ
 နှင့်ပြည့်စုံသောပဉ္စင်္ဂသီလသည်အာဇီဝဋ္ဌမကသီလတွင် ပဓာန
 အင်္ဂါရပင်တည်း။ ။ထိုနောက် အသက်အရွယ် ဆယ်နှစ်၊
 ဆွဲငါးနှစ်စသည်ရှိသောအခါမှဒုစ္စရိုက်ဆယ်ပါး။သုစရိုက်ဆယ်
 ပါး။သဗ္ဗေသတ္တာသဗ္ဗေပါဏာဟူသောဗြဟ္မစိုရ်တရား။ဆံပင်၊
 မွေးဋ္ဌင်း၊ခြေသည်း၊လက်သည်း၊အစရှိသော အသုဘပဋိကူလ
 တရားတို့ကိုသင်ကြားကြရကုန်၏။ ။ထိုတရားတို့တွင် သုစ
 ရိုက်ဆယ်ပါးတို့၌ ကာယသုစရိုက်သုံးပါးကား။ ငါးပါးသီလ
 ၌ ပါဝင်ပြီးဖြစ်၏။ ဝစီသုစရိုက် လေးပါး တို့တွင်။ မုသာဝါဒါ
 ဝေရမဏိ တပါး သည်သာ ငါးပါးသီလမှာ ပါဝင်၏။ ဝိသု
 ဏာ ဝါစာ ဝေရမဏိ။ ဗရုသ ဝါစာ ဝေရမဏိ။ သဗ္ဗပ္ပလာ
 ပါဝေရမဏိတို့ကိုမူကား နောက်နောက်မှဖြည့်စွက်ကြရကုန်
 ၏။ထိုအခါမှ အင်္ဂါရှစ်ပါးလုံးလုံးပြည့်စုံ၏။ ။ဒုစ္စရိုက်ခုနစ်
 ပါးကင်းလွတ်၏။ သုစရိုက်ခုနစ်ပါး တည်ရှိ၏။ ဗြဟ္မစိုရ်တရား
 အသုဘပဋိကူလ တရားတို့ကို နှလုံးသွင်းနိုင်ကြသောအခါ။ မ
 နောဒုစ္စရိုက်တို့မှကင်းလွတ်ကုန်၏။မနောသုစရိုက်တို့တည်ကုန်
 ၏။ သာသနာပအခါကား ဗြဟ္မစိုရ်တရားသာ ထင်ရှား ရှိ၏။
 မျိုးသာတည်း။ အချို့သောသူတို့ကား။ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်၍

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

ညောင်ခေါက်ဆိုးအစရှိသော အရဟတ္တဓဇအဝတ်မျိုးကိုဝတ်
 ရုံ၍ရသောသူတော်အဖြစ်၌တည်၍ဆယ်ပါးသီလကိုနိစ္စကျင့်သုံး
 ကြကုန်၏။ ဤနိစ္စကားအရဟတ္တဓဇအဝတ်အသွင်ကိုယူသည်နှင့်
 တပြိုင်နက်အမြဲတည်သောဇာတိနိစ္စမျိုးတည်း။ ခံယူဆောင်တာည်
 မှရသောနိစ္စမျိုးမဟုတ်။ ။ သို့သော်လည်းခံယူဆောင်တာည်
 မှသည်။ သိက္ခာပုဒ်အစဉ်၌နှုတ်တက်ရှုရှုကျင်လည်ရခြင်းအကျိုး
 ခိုင်မြဲစေရခြင်း အကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ သာမဏေများကဲ့သို့
 တည်း။ ။ ဤတွင်နိစ္စဖြစ်သောရှစ်ပါးဆယ်ပါးတို့၌မူကားကျင့်
 မှုသုံးမှုရှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံ၏။ ဤ၌အဝတ်ဖြူသည်။ မနွှဲမတိုင်း
 သားတို့၌သာပကတိလူဝတ်ဆိုလိုက်သည်။ အဝတ်ကြောင့်ကို
 ငတ်ရိုးရှိသောငါတို့မြန်မာလူမျိုးတို့၌ကားအရဟတ္တဓဇအဝတ်
 မျိုးတို့၌ပင်သက်ဝင်သင့်ပါသည်ဟုဆိုရန်ရှိ၏။ ကျမ်းဂန်များနှင့်
 ထောက်ထားဆင်မြင်ကြလေ။ သုံးရိုးအစဉ် တင်ရှားဟည်ထွန်း
 ကာလာပုံကိုပြဆိုချက်ဦး၏။

အာဇီဝဋ္ဌမက နိစ္စသီလ တည်ရှိသောသူတို့၌။ ဥပပါသထ
 သီလဒသသီလဆိုသော်လည်း။ အပြဟ္မစရိယနှင့်ဝိကာလတော
 ဇနသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ထိုနိစ္စသီလအပေါ်တွင် အမွှန်းတင် သက်
 သက်ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့မှာ ထိုနိစ္စသီလတွင်ပါ
 ဝင်ပြီးဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်ထိုသူတို့၌ နိစ္စသီလမှအဋ္ဌင်္ဂပေါသ
 ထသီလ၊ ဒသင်္ဂသီလတို့ကိုအထူးထုတ်တော်၍ဆိုရာ၌။ အမွှန်း
 တင်ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်တို့အတွက်သာဆိုသည်ဟုမှတ်။ ဤသို့
 လျှင်ကမ္ဘာဦးမှစ၍၎င်း။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌မှ စ၍
 ၎င်း။ ယခုဤနေ့တိုင်အာဇီဝဋ္ဌမကသီလမည်၏။ ဇာတိအာစာရ
 ကုလပုတ္တမှန်သူလူအမျိုးကောင်းတို့အားရရှိသောမိမိတို့၏ဘာ
 အဖြူထည်ချော အဖြူ ထည်ကောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ မွေးဘုရား
 သည်မှစ၍ပါဏုပေတကာလပတ်လုံး အစဉ်ထာဝရစွဲမြဲကြံရ
 သောကမ္ဘာဓမ္မတာသီလပေတည်း။ ။ မိမိ အပိုအလျှောက်
 အသုဘပဋိကူလမနသိကာရတရားကား။ သာသနာတွင်းမှာကဲ့

သို့ပြည့်စုံစွာမရှိ။ ။ ငယ်ငယ်သားသောအခါတို့၌ကား။ ဝိတ်စေတနာနုနယ်သေးသည်ဖြစ်၍။ နောက်ဝိဒုက္ခရိုက်မှုသုံးခု။ မနောဒုက္ခရိုက်မှုသုံးခုတို့၌။ အကျူးကြီး အလွန်ကြီး မဖြစ်နိုင်ကြကုန်သေး၍။ တဖြည်းဖြည်းမှဖြည့်စွမ်းရိုးပြုကြကုန်သည်။ ။ မနောဒုက္ခရိုက်သုံးပါးတို့တွင်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုမူကား မွေးဘွားစကာလမှစ၍ အမျိုးအရိုးအလေ့နှင့်ပင်ကင်းရှင်းစေနိုင်၏။ ။ ဤကားကျင့်ရိုးအစဉ်ထင်ရှားတည်ထွန်းကာလာကြပုံတည်း။

ယခုအခါ သုံးရိုးအစဉ်ထင်ရှားတည်ထွန်းကာ လာကြပုံကိုပြဆိုအံ့။ (၁) ထိုအာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှင့်၎င်း။ သုစရိုက်ဆယ်ပါးကိုယ်ကျင့်ဟုခေါ်သော နှင့်၎င်း။ ပြည့်စုံကြပေကုန်သော ဇာတိကုလပုတ္တ။ အာစာရကုလပုတ္တအမျိုးကောင်းသားအမျိုးကောင်းသမီးဖြစ်သော သူတို့သည်၎င်း။ (၂) မနောသုစရိုက်ကိုကား မစွဲမြဲနိုင်။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလမျှကိုသာ စွဲမြဲနိုင်ကြကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ (၃) အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကိုမျှ ပြည့်စုံစွာမစွဲမြဲနိုင်။ ထိုအာဇီဝဋ္ဌမကသီလအထဲမှာ ငါးပါးသီလမျှကိုစွဲမြဲနိုင်ကြကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ (၄) ငါးပါးသီလမျှကိုပြည့်စုံစွာမစွဲမြဲနိုင်။ အချို့အချို့မျှကိုသာ စွဲမြဲနိုင်ကြကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ (၅) အချို့အချို့ကိုမျှအမြဲအစွဲမတတ်နိုင်။ တစ်ခါနှစ်ခါမျှသာတတ်နိုင်ကြကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ နောက်နေ့ကံတစ်ခုတို့၌ ကြီးမြတ်သော လောကီ ငါးသာ လောကုတ္တရာချမ်းသာများကို ခံစားစံစားရခြင်းငှါ။ ဝါတွင်း၊ ဝါပတို့၌ တတ်အားသမျှအဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလသီတင်းသုံးမှုကိုပြုကြကုန်၏။ အချို့သော သူတို့သည်ကား အဝတ်ကြောင်ကိုပွန်၍ ဆံမုတ်ဆတ်ကို ပယ်၍။ အဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ကိုဝတ်၍။ သီလရင်အဖြစ်သီလရင်မအဖြစ်၌တည်၍။ ရှစ်ပါးသီလဆယ်ပါး သီလတို့ကို နိစ္စအဖြစ်ဖြင့်ကျင့်သုံးကြကုန်၏။ ဤ၌အဝတ်ဖြူသည်သည်အရဟတ္တဇေယျိုးမဟုတ်။ လူသတ္တဝါမျိုးသာဖြစ်ခဲ့၍။ ဇာတိနိစ္စအနေနှင့်မရအပ် ခံယူဆောက်တည်မှ ရသော နိစ္စသော်၎င်း။ ဆရာသမား သူတော်သူမြတ်အထံ၌၎င်း။ ပါ

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

ဇာတိပေတံခံယူဆေခံတည်စွဲမြဲလျှင်လည်းကောင်း၏။ တကြိမ်တ
 ခါခံယူပြီးနောက်မပျက်သမျှကာလပတ်လုံးခံယူဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ အ
 ခါခါခံယူသော်လည်းအခါခါကုသိုလ်ပွားများ၏။ ။ခံယူခြင်း
 ကိုတရံတခါမျှမပြုမူ၍မိမိစိတ်၌သာသိ၍။ ဤရှစ်ပါးသောသီလ
 ကိုအသက်ထက်ဆုံးကျင့်မည်။ ဤသီလပျက်ကွယ်ရန်အမှုကိုအ
 သက်ထက်ဆုံး ငါ့ရှောင်ကြဉ်မည်ဟု စိတ်မှာ ဆောက်တည်၍
 ကျင့်လျှင်လည်းကောင်း၏။ သမ္ပတ္တိပရိတိအနေနှင့်တွေ့တိုင်းတွေ
 တိုင်းရှောင်ကြဉ်၍နေပေလျှင်လည်းကောင်း၏။ ။အာဇီဝဋ္ဌ
 မကသီလ၌ကောင်းစွာတည်သောသူသည်လူသီလဝန္တစင်စင်
 ဖြစ်၏။ ဤလူသီလဝန္တအဖြစ်၌တည်၍ပြုအပ်သောဒါနမှု ဥပေါ
 သထမှုတို့သည် အလွန်ကြီးကျယ်သောအကျိုးတို့ကိုပေးနိုင်၏။
 ရှေး၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောငါးကုဋေငါးသိန်းမျှလောက်သောသာဝဏ္ဏီ
 ပြည်သူလူအရိယာတို့မှစ၍ မဇ္ဈိမဒေသသာသနာ သီဟိုဠ်သာ
 သနာတို့၌အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်ကြကုန်သော လူအရိယာအ
 နန္ဒတို့သည် ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌တည်၍ရောက်ကြလေကုန်
 ၏။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌မတည်သောသူတို့သည် ဒါနမှုဥပေါ
 သထမှုတို့ကိုပြုကြကုန်သော်လည်း။ တည်သောသူတို့ကိုအကျိုး
 အားဖြင့်မမြီနိုင်ကုန် မတုနိုင်ကုန်။ ယခုဘဝ၌ ဝိပဿနာဥာဏ်၊
 မဂ်ဥာဏ်၊ ဖိုလ်ဥာဏ်များကို ပွားများခြင်းငှါထိုက်သော အခြေ
 အနေမျိုးမဟုတ်ကုန်။ ။အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ကျောင်း
 အိမ်ဆောက်လုပ်ကြရာ၌ အဖြူထည်ချော အဖြူထည်ကောင်းနှင့်
 တူ၏။ ဥပေါသထသီလသည် ထိုကျောင်းအိမ်တို့၌အမွန်းတန်း
 ဆာတင်ဆင်သောအပြောက်ကောင်းနှင့်တူ၏။ ကျောင်းအိမ်တို့
 ၌အပြောက်မတင်ရသော်လည်း အဖြူထည် ခိုင်ခံ့ချောမောလျှင်
 သုံးဆောင်မှုခပ်သိမ်း ပြီးစီးတော့သည်။ ။တနည်းအာဇီဝဋ္ဌ
 မကသီလသည် ပကတိသောအသက်သခင် အစာထမင်းနှင့်တူ
 ၏။ ဥပေါသထသီလသည်ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ ငါးအမဲစသော
 ဟင်းလျာကောင်းနှင့်တူ၏။ ။အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌ ကောင်း

စွာတာရှည်တည်ပြီးသောသူတို့အား မနောသုစရိုက်သုံးပါးတို့ တွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိသုစရိုက်သည် ထိုသီလနှင့်အတူတည်ပြီးဖြစ်၏။ ဖြစ်ပွားရာတရားကျန်ရှိသောမနောသုစရိုက်တရားတို့သည် အလို လိုတည်လာကုန်လတ္တံ့။ ။ ဤတွင်ရှေ့ကား အာဇီဝဋ္ဌမက သီလသည်။ ဥပေါသထသီလ၊ ဒသင်္ဂသီလတို့နှင့်အဘယ်သို့ထူး ခြားကြကြောင်းကို သိလိုပါသည်ဟူသော ပထမပုစ္ဆာအဖြေ ပြီး ၏။

၂။ ။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဆောက်တည် ပုံကိုပြခြင်း။

(၂) အာဇီဝဋ္ဌမကသီလခံယူဆေခံတည်ပုံကိုသိလိုပါသည် ဟူသောဒုတိယပုစ္ဆာ၌။ ။ ခံယူဆောက်တည်၍ ကျင့်သော သူတို့အား သမာဒါနိရတိကိုရ၏။ ခံယူဆောက်တည်မှု မရှိ မှု၍ အတွေ့ကိုလွတ်ကင်းအောင် ကြဉ်ရှောင်ထိန်းသိမ်း၍ သွား သောသူတို့အား သမ္မတ္တိရတိသီလကိုရ၏။ ထိုနှစ်ပါးစုံသည် ခိုင်လုံသည်သာပမာဏတည်း။ ။ သမာဒါနိရတိသီလသည် လည်းစင်ကြယ်ခိုင်လုံ၍ ရှိခဲ့လျှင် ယခုဘဝ၌ပင် သမုဇ္ဈေဒဝိရ တိသို့ပေါက်ရောက်နိုင်ခြင်းငှါ အခြေခံအနေခံကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏။ ။ သမ္မတ္တိရတိသီလသည်လည်းစင်ကြယ်ခိုင်လုံ၍ ရှိခဲ့ လျှင်။ ယခုဘဝ၌ပင် သမုဇ္ဈေဒဝိရတိသို့ ပေါက်ရောက်နိုင်ခြင်း ငှါအခြေခံအနေခံကိစ္စပြည့်စုံလေ၏။ ။ ဤမှကြွင်းသောဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ၊ ပဗ္ဗယသမ္ဘူသီတသီလ၊ ဓတင်္ဂသီလတို့သည်ကား ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ အဖွန်းတင်။ အပြောက်တင်။ တန်းဆာ ဆင်သီလတို့ သာတည်း။ ။ ဤ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလ သည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ အခြေခံ အနေခံ အထည်ခံ အမာခံ အေရာတည်တရား ဖြစ်ပေ၍ အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလမည်၏။ နေထွက်လိုသည်ရှိသော် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်၍လာသော နေအ

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

ရုဏ်နှင့်တူသည်ဟုမြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ နေဝန်းသည် သောတာပတ္တိ မဂ်၌ ပါရှိသော သမုဒ္ဓေဒ အာဇီဝဋ္ဌမက ဝိရတိသီလ၏ဥပမာတည်း။ ။ နေအရုဏ်သည် ဤသမာဒါန သမ္ပတ္တအာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှစ်ပါး၏ ဥပမာတည်း။ ။ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် သမ္ပပ္ပဓာန်တရားလေးပါးကိုပြည့်စုံစွာအားထုတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ယခုဘဝ၌ပင်သမုဒ္ဓေဒအာဇီဝဋ္ဌမကသီလသို့ ရောက်နိုင်၏။ သမ္ပပ္ပဓာန်တရားပြည့်စုံစွာအားထုတ်ခြင်းမရှိသည့်အတွက်ယခုဘဝမဂ်ဖိုလ်ကိုမရဘဲရှိနေခဲ့လျှင်သီလအတွက်မဟုတ်ပေ။ ထိုသူညံ့ဖျင်းသည့် အတွက် သက်သက်သာတည်း။ ။ ခံယူဆောက်တည်ပုံမှာမူကား။

- (၁) ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
 - (၂) အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
 - (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
 - (၄) မုသာဝါဒါဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
 - (၅) ဝိသုဏဝါစာယဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
 - (၆) ဖရုသဝါစာယဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
 - (၇) သမ္ပပ္ပလာပါဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
 - (၈) မိစ္ဆာဇီဝါဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။
- ။ ဤကားခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်နည်းတည်း။

အဋ္ဌကထာနည်းကား။ (၁) ပါဏာတိပါတာဝိရမာမိ။ (၂) အဒိန္နာဒါနာဝိရမာမိ။ (၃) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝိရမာမိ။ (၄) မုသာဝါဒါဝိရမာမိ။ (၅) ဝိသုဏဝါစာယဝိရမာမိ။ (၆) ဖရုသဝါစာယဝိရမာမိ။ (၇) သမ္ပပ္ပလာပါဝိရမာမိ။ (၈) မိစ္ဆာဇီဝါဝိရမာမိ။ ။ ဟုဆိုလေ။

ပါဏာတိပါတာ။ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ဝိရမာမိ။ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ စသည်အနက်ဆိုလေ။ ။ အဋ္ဌကထာနည်းသည် အနက်သွားအလွန်သန့်ရှင်း၏။ ဘုရားရုပ်ပွားရှေ့မှာခံယူလျှင်သီလတောင်းဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ ။ အဟံဘန္တေ အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ

၁၀၈ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

ပါဏာတိပါတာ ဝိရမာမိ၊ စသည်ဆိုလေ။ အာမာန္တေ စသည် ဆိုဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ ။မိမိနေရာမှာ မိမိအလိုအလျောက်လည်း ဆောက်တည်ရ ပါ၏။ ထိုသို့ နှုတ်မြွက်၍ မဆောက်တည်ဘဲ လည်း စိတ်ထဲ၌သာ ဤရှစ်ပါးကို အသက်ထက်ဆုံးလုံခြုံစွာ ဝါစောင့်ထိန်း နည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ စောင့်ထိန်းရပါ၏။ လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းနိုင်သည်သာပဓာနတည်း။ ။ဤတွင်ရှေ့ကား၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလခံယူဆောက်တည်ပုံကိုဖြေဆိုချက်ပြီး၏။

၃။ ။အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏အင်္ဂါပယောဂကိုပြုခြင်း

(၃) ၎င်းအာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ အင်္ဂါပယောဂ အပြား များကိုသိလိုပါသည်ဟူသောတတိယလျှောက်ချက်မှာ။ ။တုန်း ကြီးလည်း တောမှာနေခိုက်ဖြစ်၍ အကျယ်ခွင့်မသာရှိသည် တ ကြောင်း။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ ပျက်ရာသော အင်္ဂါပယောဂ အပြားဟူသည်အခြားတပါးမဟုတ်။ ပါဏာတိပါတစသောဒုစ္စ ရိုက်တို့၏အင်္ဂါပယောဂအပြားပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအင်္ဂါအပြား စသည်လည်း ထိုထိုဒုစ္စရိတဝိနိစ္ဆယစာအုပ်များမှာ ပါရှိပြီဖြစ် သည်တကြောင်း။ ထိုအကြောင်း များကြောင့် အင်္ဂါအပြားပ ယောဂအပြားများကို မပြဆိုလိုက်ပြီ။ ။မိစ္ဆာအာဇီဝ ဆို သည်မှာလည်း အသက်မွေးမှုအတွက်နှင့်ပြုကြသော ပါဏာတိ ပါတစသည်ကိုပင်ဆိုသတည်း။ ။ထိုပါဏာတိပါတစသော ဒုစ္စရိုက်မှုတို့နှင့်အသက်မွေးမှုကိုငါမပြုပါပြီဆိုလိုသည်။ ။ရှေး ရှေးအခါ၌ ဒုစ္စရိုက်မှုမျိုးနှင့်ရရှိနေသော ပစ္စည်းဝတ္ထုများကိုအ သုံးအဆောင်မပြုဘဲနေလျှင်သာ၍ကောင်းမြတ်၏။ ။ထိုကဲ့သို့ မတတ်သာရှိခဲ့လျှင် ဆောက်တည်သောနေ့မှစ၍ အသက်မွေးမှု အတွက်နှင့် ဒုစ္စရိုက်အဖြစ်မခံလွတ်ကင်းအောင် ကြဉ်ရှောင်ပေ လျှင်လည်း ထိုသီလမတည်ဟုမဆိုသာပေ။ ။ဤအာဇီဝဋ္ဌမ ကသီလဟူသော ဝေါဟာရသည် အခေါ်အပြောအစဉ်အဆက်

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်။

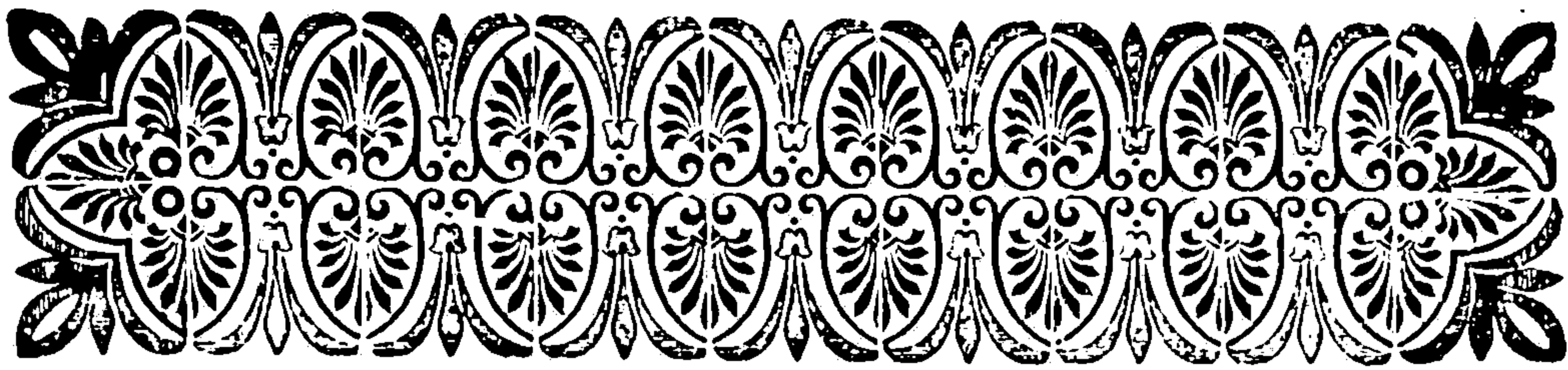
နည်းပါးကြ၏။ ထိုကြောင့်သီလအမည်ထူးအမျိုးထူးကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။ ။ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလတို့နှင့် ဘယ်လိုထူးကြသည်။ ဘယ်သီလကအကျိုးကြီးသည်အစရှိသည်ဖြင့်မေးကြလျှောက်ကြ၏။ ။အချို့ဆရာတို့သည် တနေ့တရက်တွင်ရွှေစောင့်ထိန်းမှုကိုမြော်မိ၍ ဥပေါသထသီလကမြတ်သည်။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကယုတ်နိမ့်သည်ဟုဆုံးဖြတ်ကြကုန်၏။ အမှုသွားမှာမူကား။ လောက၌ သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းပြီကြပေကုန်သော အမျိုးကောင်း အနွယ်ကောင်းဖြစ်ကြသူ လူခပ်သိမ်းတို့အားကမ္ဘာဦးမှစ၍၎င်း။ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်မှစ၍၎င်း။ သူ့အသက်ကို မသတ်အပ်။ သူ့ဥစ္စာကိုမယူအပ်။ သူ့အိမ်ရာကိုမပြစ်မှားအပ်။ မုသားမဆိုအပ်။ ချောပစ်ကုန်းတိုက် အမှုကိုမပြုအပ်။ ဇာတ်စသည်ကို ထိပါး၍မဆဲရေးအပ်။ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးစီးပွား၌ လိမ်မာရာသော အချက်လည်းမဟုတ်။ အကျိုးမရှိသက်သက်သာဖြစ်သော။ ရာမ အိနောင်။ ငွေတောင် ဘာရတအစရှိသော နိရတ္တကဒဏ္ဍာရီဇာတ်ဝတ္ထုများကိုလေ့ကျက်ပြောဟောမှုများကိုမပြုအပ်။ မတရားသော အသက်မွေးမှုကို မပြုအပ်ဟု မိရိုးဘာလာ ဆရာစဉ်သမားစဉ်ပြောရိုးဟောရိုး ထင်ရှားရှိလျက်ပင်ဖြစ်၏။

ယခုကာလ၌မူကား။ သို့အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏ အပိတ်အင်္ဂါပဓာနအမျိုးဖြစ်သော ငါးပါးသီလကိုပင် ပြည့်စုံလုံခြုံစွာစောင့်ထိန်းသူပါးရှားလျက်ရှိကြသည်နှင့်အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကိုစောင့်ကြလော့ ထိန်းကြလော့ဟု တိုက်တွန်းမှုအသစ်ဖြစ်နေကြရ၏။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်နိစ္စသီလအမျိုးအရိုးဖြစ်၏။ အဋ္ဌဂုံပေါသထသီလသည်ပကတိလူတို့၌အနိစ္စသီလမျိုးဖြစ်၏။ ။ တနေ့တရက်တွင်ရွှေစောင့်ထိန်းကြမှုကို မြော်၍ သီလရှစ်ပါး၏အယုတ်အမြတ်ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါမသင့်။ သူ့အခွင့်ယူ သဘောနှင့်သူ့လမ်းသူ့စခန်းကို အကုန်အစင်မြော်မြင်ထောက်ထား၍သာပြောဆိုရာ၏။ ပကတိအသက်သင်ဖြစ်သော သလေးငါးမင်းနှင့်

ဝက်သား ကြက်သားငါး အမဲဟင်းလျာများကို ဘယ်ဟာက
 ကောင်းမြတ်သလဲဟုဆိုခဲ့လျှင်အတိုကိုသာမြော်မိသောသူငယ်
 တို့ကား။ ဟင်းလျာများက ကောင်းမြတ်သည်ဟု ပြောကြ ပေ
 လတ္တံ့။ ။အရှည်ကိုမြော်နိုင်သောလူကြီးတို့သည်ကား။သလေး
 ယမင်းကအသက်သခင်ကျေးဇူးရင်ဖြစ်ပေ၍ကောင်းမြတ်သည်
 ဟုပြောကြကုန်လတ္တံ့။ ဤဥပမာကဲ့သို့ဖြစ်လေရာ၏။ ထိုကြောင့်။
 အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၏နေရာ၌အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ကောင်း
 မြတ်၏။ဥပေါသထသီလ၏နေရာ၌ဥပေါသထသီလသည်ကောင်း
 မြတ်၏။နှစ်ပါးစုံကိုပင် ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ကြကုန်ရာ သ
 တည်း။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလအဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ။ ငါးပါးသီလ၏နိစ္ဆယ-အနိစ္ဆအဖြစ်ကို
စစ်တမ်းထုတ်၍ပြခြင်း။

နမတ္ထုဗုဒ္ဓဿ။ ။ နိစ္ဆယီလ။ အနိစ္ဆယီလနှစ်ပါးတို့၏အထူး
အပြားကိုဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ချက်။

ဂဟဋ္ဌသီလံနာမ ဥပါသက ဥပါသိကာနံ နိစ္ဆယီလဝ
သေနပဉ္စသိက္ခာပဒါနံ သတိဝါဥဿာဟော ဒသဥပေါ
သထင်္ဂဝသေနအဋ္ဌ။ ဣဒံဂဟဋ္ဌသီလံနာမ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
အဋ္ဌကထာပါဌ်။

ဤပါဌ်၌နိစ္ဆယီလဝသေနပုန်ကို ဒသဋ္ဌလိုက်စေ။ ။ ဥပေါ
သထင်္ဂဝသေနပုန်ကား။ နိစ္ဆယီလဝသေနပုန်ကိုနစ်စေ၏။ ။
သိက္ခာပဒါနိပုန်ကိုဒသပုန်အဋ္ဌပုန်တို့၌လိုက်စေ။ ။ ဂဟဋ္ဌသီ
လံနာမ။ ဂဟဋ္ဌသီလမည်သည်ကား။ ဥပါသက-ဥပါသိကာနံ၊ တို့
၏။ နိစ္ဆယီလဝသေန။ နိစ္ဆယီလ၏အတွင်းဖြင့်။ ပဉ္စဝါသိက္ခာပဒါနံ။
ငါးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဿာဟော၊ တွင်း
နိုင်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ နိစ္ဆယီလဝသေန။ နိစ္ဆယီလ၏အတွင်း
ဖြင့်။ ဒသဝါသိက္ခာပဒါနံ။ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုန်တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဥပေါသထင်္ဂဝသေန။ ဥပုန်အင်္ဂါ၏အတွင်းဖြင့်။
အဋ္ဌ။ ရှစ်ပါးသောသိက္ခာပုန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဒံ။ ဤသုံး

မျိုးသည်။ ဂဟဋ္ဌသီလံ နာမ။ မည်၏။ ။ ဤသို့ အပြည့်အစုံအ
နက်ပေး။

နိဗ္ဗသီလသည် ငါးပါးတရပ်။ ဆယ်ပါးတရပ်။ ဤသို့ နှစ်ရပ်
ထွက်သောကြောင့်။ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ငါးပါး
နိစ္စနှင့် ထိုက်တန်သော ဂဟဋ္ဌလူတမျိုး။ ဆယ်ပါးနိစ္စနှင့် ထိုက်
တန်သော ဂဟဋ္ဌလူတမျိုးဟူ၍ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ လူနှစ်မျိုးကိုလည်း
သိအပ်၏။ ။ ငါးပါးနိစ္စနှင့် ထိုက်တန်သူ လူတမျိုးဆိုသည်ကား
အဝတ်ဖြူ အဝတ်ကြောင် အစရှိသော ပကတိလူဝတ်ကိုဝတ်
သောလူမျိုးတည်း။ ဆယ်ပါးနိစ္စနှင့် ထိုက်တန်သူ လူတမျိုးဆို
သည်ကား။ ပကတိလူဝတ်မျိုးကို ပယ်စွန့်၍ ညောင်ခေါက်အစရှိ
သော ဖန်ရေဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်သော ပဗ္ဗဇိတအသွင်တ
စိတ်၌ တည်သောလူမျိုးတည်း။

ဥပေါသထင်္ဂဝသေနပုဒ်ဖြင့် နိဗ္ဗသီလဝသေနပုဒ်ကို နစ်စေ
သောကြောင့် ရှစ်ပါးမူကား အနိစ္စဟု သိအပ်၏။ ငါးပါးဆယ်ပါး
တို့ကား နိစ္စ။ ရှစ်ပါးကား အနိစ္စ။ ဤသို့ နိစ္စအနိစ္စနှစ်မျိုးဖြစ်၏။ ။
ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ လူနှစ်မျိုးကို တွင်။ ပကတိလူဝတ်နှင့် နေကြသောလူ
သာမညတို့၌ ငါးပါးသည် နိစ္စဖြစ်၏။ ရှစ်ပါးသည် အနိစ္စဖြစ်၏။
ဖန်ရေဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်သော လူဝိသေသ တို့၌မူကား
ဆယ်ပါးသည် နိစ္စဖြစ်၏။ ရှစ်ပါးသည် နိစ္စဆယ်ပါး၌ အတွင်းဝင်
လေ၏။ ။ ရှစ်ပါးဆယ်ပါးဆိုရာ တို့၌လည်း နိစ္စငါးပါးသည် အ
တွင်းဝင်လျက် ရှိလေသောကြောင့်။ နိစ္စငါးပါးမှ ကြွင်းကျန်သော
အင်္ဂါတို့အတွက်နှင့်သာ ရှစ်ပါးဆယ်ပါးကို အသီး ဆိုရလေ
သည်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဗြဟ္မစရိယမှု
သည် နိစ္စငါးပါး၌ အတွင်းဝင်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ရှစ်ပါးဆယ်
ပါးတို့၏ သဘောကို ပြဆိုရာ အချက်တို့၌ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ
အင်္ဂါမှ လွတ်သော အဗြဟ္မစရိယမှုကို သိလေ။

ငါးပါးသည် သဘာဝအားဖြင့် နိစ္စမျိုးသာ ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသ
ယအားဖြင့် မူကား အနိစ္စလည်း ဖြစ်၏။ သဘာဝအားဖြင့် အဘယ်

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

သို့နိစ္စမျိုးသာဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသောငါးပါးသောအမှုသည်ဘယ်အခါမှာမှပြုထိုက်သောအမှုမျိုးမဟုတ်လေရကား။ ထိုငါးပါးတို့မှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းအမှုသည်သဘာဝအားဖြင့်ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား ခပ်သိမ်းသောအခါ၌အစဉ်ထာဝရမြဲထိုက်သောသဘောရှိ၏။ ဤကားငါးပါးသည်သဘာဝအားဖြင့်နိစ္စမျိုးဖြစ်ပုံတည်း။ ။ ထိုငါးပါးသည်အဘယ်သို့ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားဖြင့် အနိစ္စ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ။ ထိုငါးပါးကိုအမြဲမစောင့်ထိန်းနိုင်သောသူသည်ရံခါရံတန်ခံယူ၍စောင့်ထိန်းလိုလျှင် စောင့်ထိန်းရ၏။ ဤကားထိုငါးပါးသည်ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားဖြင့်အနိစ္စဖြစ်ပုံတည်း။ ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယသည်ကားပခာနမဟုတ်။ သဘာဝသည်သာပခာနဖြစ်လေသောကြောင့်အဋ္ဌကထာတို့၌ သဘာဝကိုသာပခာနပြုသောအားဖြင့်ငါးပါးသီလကို နိစ္စအတို့၌သာပြဆိုကြပေကုန်သည်။

ငါးပါး၏နိစ္စအနိစ္စစစ်တမ်းပြီး၏။

၂။ ။ ဆယ်ပါးသီလ၏ နိစ္စ-အနိစ္စ အဖြစ်ကို စစ်တမ်းထုတ်၍ပြုခြင်း။

ဆယ်ပါးသည်လည်းသဘာဝအားဖြင့်နိစ္စမျိုးသာ ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားဖြင့်မူကားအနိစ္စလည်းဖြစ်၏။ နိစ္စလည်းဖြစ်၏။ ဆယ်ပါးသည်။ သဘာဝအားဖြင့်အဘယ်သို့ နိစ္စမျိုးသာဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ။ ဗန်ရေဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်သော ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူဝိသေသတို့အား။ ဇာတဇူပရဇတပဒိုဂ္ဂဟာတိုင်အောင်သောဆယ်ပါးသောအမှုတို့သည်။ ဘယ်အခါမှာမှပြုခြင်းငှါမထိုက်သောအမှုတို့ပေတည်း။ ပြုခဲ့လျှင်အဝတ်အသွင်နှင့် မတန်သောကြောင့်ပညာရှိသူနတ်သူအပေါင်းတို့ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သော

ညှိုးနွမ်းခြင်း ညစ်နွမ်းခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်လေ ကုန်၏။ ထို
 ကြောင့် ထိုဆယ်ပါးသည် ထိုသူတို့အား ထိုအဝတ်အသွင်နှင့်
 တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး။ အစဉ်ထာဝရမြဲထိုက်သောသ
 ဘောရှိ၏။ ဤကား ဆယ်ပါး၏သဘာဝအားဖြင့် နိစ္စမျိုးသာဖြစ်
 ပုံတည်း။ ။ ယုဂ္ဂလက္ခဏာသယအားဖြင့် အဘယ်သို့လျှင် နိစ္စအနိစ္စ
 ဖြစ်သင့်လေသနည်းဟူမူကား။ ။ ပကတိ လူသာမန်တို့အား
 ထိုဆယ်ပါးသည် သဘာဝ နိစ္စ ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူ။ အဗြဟ္မစရိယမူဝိကာလဘောဇနအစဇာတ
 ရူပရဇတပဒိုဂ္ဂဟအဆုံးရှိသောအမှုတို့သည်။ ပကတိလူသာမန်
 တို့မှာအဝတ်အသွင်နှင့် မထိုက်တန်သော အမှုမျိုးမဟုတ်ကုန်။
 ထိုက်တန်သောအမှုမျိုးတို့သာဖြစ်ကုန်၏။ လူချမ်းသာနတ်ချမ်း
 သာလူ့ စည်းဝါဒနတ်စည်းဝါဒအရိုးအစဉ်တို့သာဖြစ်ကုန်၏။ ထို
 အမှုတို့မှမကြဉ်ရှောင်သည့်အတွက်နှင့် လူသာမန်တို့အလယ်၌
 ဂုဏ်ကြက်သရေညှိုးနွမ်းဘွယ်မရှိလေသောကြောင့်။ လူသာမန်
 တို့မှာပြုခဲ့လျှင်အပြစ်ရှိသည်ဟူသောသာဝဇ္ဇဓမ္မမျိုး မဟုတ်လေ
 ရကား။ ထိုဆယ်ပါးသည်အစဉ်ထာဝရ အမြဲစောင့်ထိန်းရမည်
 ဟူသော နိစ္စသဘောမျိုး မဟုတ်လေသတည်း။ ။ ယုဂ္ဂလက္ခဏာ
 သယအားဖြင့်မူကား။ ထိုလူသာမန်တို့သည် ဆယ်ပါးသီလကို
 နေ့ရက်အပိုင်းအခြားနှင့်အနိစ္စအနေအားဖြင့် ခံယူစောင့်ထိန်းလို
 လျှင်စောင့်ထိန်းရ၏။ အဇ္ဈတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ အနိစ္စအနေအား
 ဖြင့်ခံယူ၍ စောင့်ထိန်းလိုလျှင် စောင့်ထိန်းရ၏။ ကုသိုလ်တရား
 ပွားများ၏။ ဤကားဆယ်ပါးသီလသည် ယုဂ္ဂလက္ခဏာသယအားဖြင့်
 နိစ္စအနိစ္စဖြစ်ပုံတည်း။ ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်ယုဂ္ဂလက္ခဏာသယသည်
 ပခာနမဟုတ်။ သဘာဝသည်သာပခာနဖြစ်လေသောကြောင့်အ
 ဇ္ဈကထာတို့၌သဘာဝကိုသာ ပခာနပြုသောအားဖြင့် ဆယ်ပါး
 သီလကိုနိစ္စအတို့၌သာပြဆိုတော်မူကြပေကုန်သည်။
 ဆယ်ပါး၏နိစ္စအနိစ္စစစ်တမ်းပြီး၏။

၃။ ။ရှစ်ပါးသီလ၏နိစ္ဆ-အနိစ္ဆအဖြစ်ကို စစ်တမ်းထုတ်၍ပြခြင်း။

ရှစ်ပါးသည်သဘာဝအားဖြင့်အနိစ္စမျိုးသာဖြစ်၏။ပုဂ္ဂလဏ္ဍာ သယာအားဖြင့်မူကား နိစ္ဆ-အနိစ္စနှစ်ပါးပင်ဖြစ်သင့်၏။ ။ဤရှစ် ပါးသည်လူဝိသေသတို့မှာနိစ္စဆယ်ပါး၌အတွင်းဝင်ပြီးဖြစ်လေ သောကြောင့်။လူဝိသေသတို့အတွက်အသီးဆီခွင့်မရှိပြီ။ လူသာ မန်တို့မှာသဘာဝနိစ္စမျိုးမဟုတ်ကြောင်းကို။ ဆယ်ပါး၌ ပြဆိုခဲ့ ပြီးသောအတိုင်းမှတ်လေ။ ။ထိုသို့ရှစ်ပါးသည်လည်း လူသာ မန်တို့မှာလွန်ကျူးခဲ့လျှင် အပြစ်ရှိသည်ဟူသော သဘာဝဓမ္မမျိုး မဟုတ်လေသောကြောင့် အစဉ်ထာဝရ စောင့်ထိန်းရမည် ဟူ သောနိစ္စသဘောမျိုးမဟုတ်လေရကား။တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ၊တလ လျှင် လေးသီတင်း ရှစ်သီတင်းအစရှိသည်ဖြင့် စောင့်ထိန်းအပ် သော အနိစ္စသဘောမျိုးသာဖြစ်သည်ဟု သိအပ်၏။ မစောင့်မ ထိန်းသောနေ့ရက်နာရီအတွက်နှင့် လူသာမန်အဖြစ်မှာညစ်နွမ်း မှုမရှိသောကြောင့်။ အနိစ္စသီလမျိုးဆိုရသည်ဟူလို။ ထိုစကား မှန်၏။လူသာမန်တို့မှာဥပုသ်ရက်မဟုတ်သောနေ့၌။ နေ့လွဲညစာ စားသောက်သည့်အတွက်ကြောင့်။ထိုသူကိုလူညစ်ဟူ၍ မဆို အပ်ပေ။ထိုအတူမိမိပိုင်ဝတ္ထု၌အဖြဟ္မစရိယမှုကိုပြုခြင်း။ နစ္စ၊ကိ တစသည်ကိုသာယာခြင်း။မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာ၌ နေ ခြင်း။ရွှေငွေကိုသာယာခြင်းတို့ကြောင့်ထိုသူကို လူညစ်ဟူ၍ မ ဆိုအပ်ပေ။ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်သော လူဝိသေသ သည်ထိုဝိကာလဘောဇနစသော အမှုကိုပြုခဲ့မူကား ထိုသူကို လူသူတော်ညစ်ဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ။ဤသို့သောယုတ္တိကြောင့်။ ထိုရှစ်ပါးသည်လူသာမန်တို့မှာသဘာဝအားဖြင့် အနိစ္စမျိုးသာ ဖြစ်လေသည်ဟု သိအပ်လေသကည်း။ ဤကားလူသာမန်တို့မှာ ထိုရှစ်ပါးသည်သဘာဝအားဖြင့်အနိစ္စမျိုးသာဖြစ်ပုံတည်း။ ။ ထိုရှစ်ပါးသည်လူသာမန်တို့မှာပုဂ္ဂလဏ္ဍာသယာအားဖြင့်အဘယ်

သို့နိစ္စ-အနိစ္စနှစ်ပါးဖြစ်သင့် လေသနည်း ဟူသော အမေးမှာ
 လည်း။ ထိုလူသာမန်တို့မှာ။ ဆယ်ပါးသီလ၏နိစ္စအနိစ္စနှစ်ပါး ဖြစ်
 သင့်ပုံ၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းပြဆိုလေ။ ။ ဤကား ရှစ်ပါး
 သည်လူသာမန်တို့မှာ။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားဖြင့် နိစ္စ အနိစ္စနှစ်ပါး
 ဖြစ်သင့်ပုံတည်း။ ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယကား ပ
 ဓာနမဟုတ်။ သဘာဝသည်သာပဓာနဖြစ်လေသောကြောင့်အဋ္ဌ
 ကထာတို့၌သဘာဝကိုသာပဓာနပြုသောအားဖြင့်။ ရှစ်ပါးသီလ
 ကိုအနိစ္စအတို့၌ပြဆိုတော်မူကြပေကုန်သည်။ ။ ရှစ်ပါး၏နိစ္စ
 အနိစ္စစစ်တမ်းပြီး၏။

၄။ ။ သဘာဝ နိစ္စအမျိုးမျိုး၏အဆုံးအဖြတ်
 ကိုပြခြင်း။

သဘာဝနိစ္စမျိုး၌ကားသိက္ခာပုန်ကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်း
 မရှိဘဲနှင့်ပင်လွန်ကျူးခဲ့လျှင်ညစ်နွမ်းသောအတို့၌တည်၏။ ။
 သဘာဝအနိစ္စမျိုး၌ကား။ သိက္ခာပုန်ကို မခံယူခဲ့သည်ရှိသော်ပြု
 ကျင့်သော်လည်းညစ်နွမ်းသည်မဆိုရ။ သိက္ခာပုန်ကိုခံယူလျက်
 နှင့်ပြုကျင့်မှသာ ညစ်နွမ်းသည် ဆိုရ၏။ ။ အဝတ်ဖြူသည်လူ
 သာမန်တို့၏အဝတ်မျိုးစင်စစ်ဖြစ်ခဲ့၍သဘာဝနိစ္စဆယ်ပါးနှင့်မ
 ထိုက်တန်ကြောင်း။ တမင်ခံယူ၍စောင့်ထိန်းသော ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသ
 ယဆယ်ပါးနှင့်သာ ထိုက်တန်ကြောင်း။ ဘန်ရည်ဆိုးသော အ
 ဝတ်သည်သာလျှင် မြင့်မြတ်သော အရာမျိုးဖြစ်၍ သဘာဝနိစ္စ
 ဆယ်ပါးနှင့် ထိုက်တန်ကြောင်း။ ဘန်ရည်ဆိုးအဝတ်ကို ဝတ်
 လျက်နှင့်ဆယ်ပါးကိုလုံခြုံစွာမထိန်းခဲ့လျှင်အသွင်နှင့်မတန်သည့်
 အတွက်ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သောသာဝဇ္ဇအဖြစ်၌တည်ကြောင်းကိုပြဆို
 ဦးအံ့။ ။ အဝတ်ဖြူသည်ကာမဂုဏ်ကိုခံစားသူလူတို့၏အသုံးအ
 ဆောင်ဖြစ်ကြောင်းသည်ဝိနည်းတော်တလျှော့်မှာ ထင်ရှားပါ၏။
 မျက်မြင်အားဖြင့်လည်းအနောက်နိုင်ငံသား ဟိန္ဒူလူမျိုးများမှာ

ထင်ရှား၏။ ။နောင်သာသနာ၌ဖြစ်ပေါ်လာလတ္တံ့သော ပါပ
ဘိက္ခုတို့၏အခြင်းအရာကိုဟောတော်မူရာမှသာထေရ် ဂါထာ
ပါဠိတော်၌ဤသို့လာ၏။

၁။ ။အဇေဂုဏ်္ဏိဝိမုတ္တေဟိ၊ သုရတ္တံအရဟဒ္ဒဇံ။

ဇိဂုဏ်္ဏိ သမန္တိကာသာဝံ၊ ဩဒါတေသုသမုဏ္ဍိတာ။

ဩဒါတေသု။ အဝတ်ဖြူတို့၌။ သမုဏ္ဍိတာ။ မက်မောကြကုန်
သောပါပရဟန်းတို့သည်။ ဝိမုတ္တေဟိ။ ကိလေသဝဋ်မှ ကျွတ်
လွတ်ကြကုန်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အဇေဂုဏ်္ဏိ။ မ
စက်ဆုပ်အပ်သော။ သုရတ္တံ။ ကောင်းစွာနိမြန်းသော။ အရဟဒ္ဒဇံ။
ရဟန္တာတို့၏တံခွန်ဖြစ်သော။ ကာသာဝံ။ ဖန်ရည်ဆိုးသက်န်းမျိုး
ကို။ ဇိဂုဏ်္ဏိ သမန္တိကာ။ စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ နောင်အခါ၌ အ
ဝတ်ဖြူတို့၌မက်မောကြကုန်သောပါပရဟန်းတို့သည်။ ကိလေသ
ဝဋ်မှကျွတ်လွတ်ပြီးသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ မစက်
ဆုပ်အပ်သော။ ကောင်းစွာနိမြန်းသော ရဟန္တာတို့၏ တံခွန်ဖြစ်
သော ဖန်ရည်ဆိုးသက်န်းမျိုးကို စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ပါဠိ
လျှောက်အဓိပ္ပာယ်။

၂။ ။မိလက္ခုရဇနံရတ္တံ၊ ဂရဟန္တာသကံဇဇံ။

တိတ္ထိယာနံဇဇံကေစိ၊ ဓာရယန္တိ ွာဝဒါတကံ။

မိလက္ခုရဇနံရတ္တံ။ ညောင်ခေါက်ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်အပ်သော
သကံဇဇံ။ မိမိတို့အနွယ်၏ဆိုင်ရာတံခွန်ဖြစ်သောသက်န်းကို။ ဂရ
ဟန္တာ။ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်လျက်။ တိတ္ထိယာနံ။ တိတ္ထိတို့၏။ ဇဇံ။ တံခွန်
ဖြစ်သော။ အဝဒါတကံ။ အဝတ်ဖြူကို။ ဓာရယန္တိ။ ဆောင်ကြကုန်
လတ္တံ့။ ။ နောင်သောအခါ၌။ ညောင်ကြတ်ခေါက်ဖြင့်ဆိုးအပ်
သော။ မိမိတို့အနွယ်ဆိုင်ရာတံခွန်ဖြစ်သောအဝတ်ဖြူကို။ ဆောင်
ကြကုန်လတ္တံ့။ ပါဠိလျှောက် ဤဒေသနာဂါထာ၌။ ။ ညောင်
ခေါက်ဆိုးသက်န်းသည် ရဟန္တာတို့၏ တံခွန်။ အဝတ်ဖြူသည်
တိတ္ထိတို့၏တံခွန်ဟုလာ၏။

၃။ ။အနိက္ကသာဝေါကာသာဝံ၊ယောဝတ္ထံပရိဓဿတိ။
အပေတောဒမ္မသစ္စေန၊နသောကာသာဝမရဟတိ။

ယော။အကြင်သူသည်။ အနိက္ကသာဝေါ။ ကိလေသာတည်း
ဟူသော ဖန်ရည်အပြည့်ရှိလျက်။ဒမ္မသစ္စေန။ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး
ကိုဆုံးမခြင်း။ဒမ္မ။ မှန်သောစကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း သစ္စာ
တရားမှ။ အပေတော။ ကင်းသည် ဖြစ်လျက်။ ကာသာဝံဝတ္ထံ။
ညောင်ခေါက်စသည်။ ဖန်ရည်တပ်စွန်း၊လွန်နိမြန်းသောသင်္ကန်း
ကို။ပရိဓဿတိ။ဝတ်ရုံငြားအံ့။ သော။ထိုသူသည်။ ကာသာဝံ။
သင်္ကန်းကို။နအရဟတိ။မထိုက်မတန်လေ။ ။အကြင်သူသည်
ကိုယ်တွင်း၌ ကိလေသာတည်းဟူသောဖန်ရည်အပြည့်ရှိလျက်
ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကိုဆုံးမခြင်းမှန်သောစကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း
တည်းဟူသောရဟန်းတရားတို့မှကင်းသည်ဖြစ်လျက်။ ညောင်
ခေါက်စသည်ဖန်ရည်တပ်စွန်း။ လွန်နိမြန်းသောသင်္ကန်းကိုဝတ်
ရုံငြားအံ့။ထိုသူသည်ထိုသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်းငှါမထိုက်။ ပါဌ
လျှောက်။ ။ဤဒေသနာဂါထာဖြင့်အပြဟွစရိယမှု။ ဝိကာလ
ဘောဇနမှုအစရှိသော ရှုနုရင်းသော ကိလေသာ ဖန်ရည်ရှိနေ
သောသူသည်။ညောင်ခေါက်ဆိုးကိုဝတ်သောသူသည်။ ထိုအမှု
ကြမ်းတို့ကိုပြုခြင်းငှါမထိုက်ဟူသော အနာင်ကို ပြဆိုတော်မူ
သည်။

၄။ ။ယောစဝန္တကသာဝဿ၊သီလေသု သုသမာဟိတော။
ဥပေတောဒမ္မသစ္စေန၊သဝေကာသာဝမရဟတိ။

ယောစ။အကြင်သူသည်ကား။ဝန္တကသာဝေါ။ ထွေးအန်စွန့်
ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်။
အဿ။ဖြစ်ရာ၏။သီလေသု။စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌။သုသမာဟိ
တော။ကောင်းစွာတည်ကြည်စောင့်ရှောက် ၏။ဒမ္မသစ္စေန။ဣန္ဒြေ
၆-ပါးကို ဆုံးမခြင်းဒမ္မ။ မှန်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း
သဒ္ဓါတရားနှင့်။ဥပေတော။ပြည့်စုံ၏။သသော။ထိုသူသည်။ ကာ

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

သာဝံ။ သင်္ကန်းကို။ ဝေ။ စင်စစ်။ အရဟတိ။ ထိုက်တန်၏။ ။ အကြင်သူသည်ကား။ ကိုယ်တွင်း၌ ထွေးအနိစ္စနိပယ်ပြီးသော။ အဖြေဟုစရိယဟူသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိ၏။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဝစီသစ္စာတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထိုသူသည်သာ ညောင်ခေါက်ဆိုးကိုဝတ်ခြင်းငှါထိုက်၏။ ပါဠိလျှောက်။ ။ ဤဂါထာ၌။ သီလသုဂ္ဂံဆယ်ပါး။ သီလအစရှိသော နိစ္စသီလကြီးတွေကိုယူလေ။ ။ ဖန်ရည်ခေါ်ရသော ကိလေသာမျိုးကား။ မေထုနသေဝန၊ ဝိကာလဘောဇနစသော ရှစ်ရင်းသော ကိလေသာမျိုးတို့ကို ဖန်ရည်ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့်ငါးပါးနိစ္စတည်ရုံမျှသည်ညောင်ခေါက်ဆိုးနှင့်မထိုက်တန်သေး။ ။ ရှစ်ပါးနိစ္စတည်ရုံမျှသည်လည်း ညောင်ခေါက်ဆိုးနှင့်မထိုက်တန်သေး။ ယုတ်စွာအဆုံးသဘာဝနိစ္စဆယ်ပါးတည်မှသာညောင်ခေါက်ဆိုးနှင့်ထိုက်တန်သည်ဟု သိအပ်၏။ ။ ညောင်ခေါက်ဆိုးအဝတ်နီကိုဝတ်သောသူသည်ဆယ်ပါးသောသီလကာဘယ်အခါမှလွန်ကျူးခြင်းငှါမထိုက်။ ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါးကိုလွန်ကျူးခဲ့ဘော်။ ဤဒေသနာတော်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သော အပြစ်စွန်းငြိ၍။ သာဝဇ္ဇအဘို့၌တည်၏ဟူသော အနက်ကိုလည်းသိအပ်၏။

၅။ ။ ဝိပန္နသီလောဒုမ္ပေဓော၊
 ပါကဇောကာမကာရိယော။
 ဝိဗ္ဗန္တိစိတ္တောနိဿယက္ကော၊
 နသောကာသာဝမရဟတိ။ ။

ယော။ အကြင်သူသည်။ ဝိပန္နသီလော။ ပျက်စီးသော နိစ္စသီလရှိ၏။ ဒုမ္ပေဓော။ ပညာနည်းပါး၏။ ပါကဇော။ ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ဣန္ဒြေရှိ၏။ ကာမကာရိယော။ စိတ်အလိုရှိတိုင်းစိတ်နောက်ကိုယ်ပါပြုကျင့်တတ်၏။ ဝိဗ္ဗန္တိစိတ္တော။ မရပ်မတည်လည်သော စိတ်နှလုံးရှိ၏။ နိဿယက္ကော။ ပြုစင်သောဟိရိသြတ္တပ္ပတရားတို့မှ ကင်းလွတ်ဝေးကွာ၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ကာသာဝံ။ သင်္ကန်းကို။ နအရဟတိ။ မထိုက်မတန်လေ။ ။ အကြင်သူသည်ပျက်စီး

သောနိစ္ဆသီလရှိ၏ပညာမဲ့၏။ ပေါ်လွင်သောဣန္ဒြေရှိ၏။ စိတ်အ
 လိုရှိတိုင်းစိတ်နောက်ကိုယ်ပါပြုကျင့်တတ်၏။ မရပ်မတည်လည်
 သောစိတ်ရှိ၏။ ဖြူစင်သောဟိရိဩတ္တပ္ပတရားတို့မှ ကင်းလွတ်
 ၏။ ထိုသူသည်ညောင်ခေါက်ဆိုးနှင့်မထိုက်။ ပါဠိလျှောက်လို
 ရင်းမှာ။ ဆယ်ပါးသီလအမြဲတည်လျှင်ပင် ထိုအပြစ်တို့မှကင်း
 လွတ်၍ ညောင်ခေါက်ဆိုးနှင့် ထိုက်တန်ငြိမှတ်။ ထိုကြောင့်ဖန်
 ရည်ဆိုးအဝတ်ကိုဝတ်ရုံသောသာမဏေများမှာဆယ်ပါးသီလ
 ကိုအရင်းခံထားရလေသတည်း။ သင်္ကန်းဝတ်မိလျှင်ပင် ဆယ်
 ပါးသီလခံယူမှုကိစ္စပြီးပြီ။ သာမဏေအစစ်ကြီး မဟုတ်သေး၍
 သာမဏေသီလဟုဝိသေသမဆိုရသေး။ သရဏာဂုံခံယူမှုပြည့်စုံ
 မှ သာမဏေ အစစ်ကြီးဖြစ်၍ သာမဏေသီလဆိုရသည်။ ထို
 ကြောင့်ပင်လျှင် ဝိနည်း ကျမ်းဂန်တို့၏ သာမဏေ သီလသည်
 သရဏာဂုံဖြင့်ပြီးစီးသည်ဟုဆိုကြကုန်သည်။

၆။ ။ယောစသီလေနသမ္ပန္နော၊
 ဝိတရာဂေါသမာဟိတော။
 ဩဒါတမနသင်္ကပ္ပေါ၊
 သဝေကာသာဝမရဟတိ။ ။

ယောစ။ အကြင်သူ သည်ကား။ သီလေန။ နိစ္ဆသီလနှင့်။
 သမ္ပန္နော။ ပြည့်စုံ၏။ ဝိတရာဂေါ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းထန်းသောရာဂမှ
 ကင်း၏။ သမာဟိတော။ တည်ကြည်သောစိတ်နှလုံးရှိ၏။ ဩဒါ
 တမနသင်္ကပ္ပေါ။ ဖြူစင်သော စိတ်အကြံရှိ၏။ သသော။ ထိုသူ
 သည်။ ကာသာဝံ။ သင်္ကန်းကို။ ဝေ။ စင်စစ်။ အရဟတိ။ ထိုက်တန်
 ၏။ ။ အကြင်သူသည်နိစ္ဆသီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရုန့်ရင်းသောရာဂ
 မှကင်း၏။ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ ဖြူစင်သောစိတ်အကြံရှိ၏။
 ထိုသူသည်သာလျှင် ညောင်ခေါက်ဆိုးကိုဝတ်ခြင်းငှါထိုက်၏။
 ပါဠိလျှောက်ယုတ်စွာအဆုံးဆယ်ပါးသီလနိစ္ဆတည်လျှင်။ ဤဂါ
 ထာန္တိလာသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ပေပြီဟုမှတ်။

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

၇။ ။ဥဒ္ဒတောဥဒ္ဒဇ္ဇောဗာလော၊
သီလံယဿနုဝိဇ္ဇတိ။
ဩဒါတကံအရဟတိ။
ကာသာဝံကံ ကရိဿတိ။ ။

ယော။အကြင်သူသည်။ဥဒ္ဒတော။တုန့်ထုပ်ပြန်လွင့်သောစိတ်
နှလုံးရှိ၏။ ဥဒ္ဒဇ္ဇော။ အထက်သို့မြင့်တက်သော ကျုပ်ပင် ကျုပ်ရိုး
ကဲ့သို့အနှစ်သာရမရှိဘဲ။ အချည်းနှီးမောက်မော်ဝါကြွားသော
စိတ်နှလုံးရှိ၏။ဗာလော။မိက်မဲ၏။ယဿ။အကြင်သူအား။သီလံ။
ဆယ်ပါးသီလမျှ။နုဝိဇ္ဇတိ။၎င်းသော။ထိုသူသည်။ ဩဒါတကံ။
အဝတ်ဖြူအဝတ်ကြောင်ကိုသာ။ အရဟတိ။ထိုက်တန်၏။ ကာ
သာဝံ။ သက်နိုးကို။ ကံ ကရိဿတိ။ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ။အ
ကြင်သူအားယုတ်စွအဆုံး ဆယ်ပါးသီလမျှ နိစ္ဆသီလဟူ၍မရှိ
ပြန်လွင့်သောစိတ်ရှိ၏။ ကျုပ်ပင်ကျုပ်ရိုးကဲ့သို့ အနှစ်သာရမရှိဘဲ
အချည်းနှီးမော်သောစိတ်နှလုံးရှိ၏မိက်မဲ၏။ ထိုသူသည်အဝတ်
ဖြူကိုသာဝတ်ခြင်းငှါထိုက်၏။ထိုသူအားညောင်ခေါက်ဆိုးဖြင့်
အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း။ပါဌလျှောက်။ ။ဤဂါထာဖြင့်အဝတ်
ဖြူသည် အရာယုတ်နိမ့်ကြောင်း ညောင်ခေါက်ဆိုး အဝတ်နီ
သည်အရာကြီးမြတ်ကြောင်းထင်ရှားလှ၏။ ။ညောင်ခေါက်
ဆိုးကိုသာထုတ်တော်၍ဆိုခဲ့သည်မှာ။ဒုတိယဂါထာပါဠိတော်
မှာ။မိလက္ခ၊ရဇနံရတ္တံ။ဟူ၍ ထိုက်ရိုက်လာသောကြောင့်ဆိုပေ
သည်။ ညောင်ခေါက်ဆိုးမှတစ်ပါး ဖလံခေါက်ဆိုးပိန့်ဆိုးစသည်
တို့၌လည်းအတူတူမှတ်လေ။ ။ဤဒေသနာတော်၌ကား သာ
သနာထမ်း ရဟန်းသာမဏေတို့ကို ပြဆိုရင်းပေတည်း။ ဇာတ်
နိပါတ် ဓမ္မပဒစသည်တို့၌လည်း ဤနည်းတူလာ၏။ ထိုသို့လာ
သောအရာဌာနတို့၌မူကား ဆယ်ပါးသီလနိစ္ဆတည်ရှိသော သူ
ခပ်သိမ်းတို့နှင့်ပင်ဆက်ဆံ၏။ ဤအရာ၌ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ
မူကား။ အဝတ်ဖြူသည် ယုတ်နိမ့်သောအရာဖြစ်၍။ ပကတိလူ
ဂဟဋ္ဌတို့၏ အသုံးအဆောင်သာဖြစ်၏။ ထိုအဝတ်ဖြူကို ဝတ်

သောသုတို့သည် သဘာဝနိစ္စငါးပါးမျှကိုသာ ရထိုက်ကုန်၏။ သဘာဝနိစ္စဆယ်ပါးကိုမူကားမရထိုက်။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဆယ်ပါးကိုသာ ရထိုက်၏။ ။ညောင်ခေါက်ဆိုးသည် မြင့်မြတ်သောအရာဖြစ်၍ ပဗ္ဗဇိတအတို့၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့နှင့်သာထိုက်တန်၏။ ထိုညောင်ခေါက်ဆိုးအဝတ်နိဗ္ဗာန်ကိုဝတ်သောသုတို့သည်သာလျှင် သာမဏေတို့နှင့်အလားတူသဘာဝနိစ္စဆယ်ပါးကို ရထိုက်ကုန်၏။ ထိုအဝတ်မျိုးကို ဝတ်၍လျှင် ဆယ်ပါးသီလခံယူဆောက်တည်မှုကိစ္စ အလိုလိုပြီးစီးလေ၏။ တမင်ခံယူဆောက်တည်ဘွယ်ကိစ္စမရှိပြီ။ သို့သော်လည်းခံယူဆောက်တည်မှုသည် အလေးဂရုအထူးပြုမိခြင်းအကျိုးသိက္ခာပုဒ်အစဉ်တို့၌ ကြေလယ်ခြင်းအကျိုးရှိပါ၏။ ယခုကာလသာမဏေများသီလခံကြသကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ပြဆိုဆုံးဖြတ်လိုရင်းတည်း။

ယခုအခါအဝတ်ဖြူအဝတ်ကြောင်အစရှိသောပကတိလူတို့၏အဝတ်မျိုးကိုပယ်စွန့်၍ ဖန်ရည်သောက်သောညောင်ခေါက်ဆိုးအဝတ်စသောပဗ္ဗဇိတအဝတ်မျိုးကို ဝတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သမဏဗြာဟ္မဏအဖြစ်၌တည်ကြကုန်သောသုတို့အားအဝတ်အသွင်ကို ယူသည်နှင့်တပြိုင်နက် ခံယူမှုကိစ္စပြီးစီးလျက် အမြဲတည်ရှိသော ဆယ်ပါးသီလကို တပါးပါး ကျူးလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်ကောနစ်စင်စစ်ညစ်နွမ်းမှုအပြစ် သာဝဇ္ဇသဘောသို့ရောက်ကြောင်းကိုပြဆိုလတ္တံ့ သောပါဠိတော်ဖြင့်သိအပ်၏။

စက္ကာရောမေဘိက္ခဝေစန္ဒိမသုရိယာနံဥပက္ကိလေသာ။
 ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ စန္ဒိမသုရိယာနံ
 ပတန္တိ နဘာသန္တိ နဝိရောစန္တိ။ ။အစရှိသည်ဖြင့်
 ဥပမာနှင့်တကွအကျယ်လာ၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မျှကိုပြဆိုအံ့။ ။ဆီးနှင်း-မြှူခိုး-မိုးတိမ်-ရာဟု။ဤ ၄-ခုတို့သည်လနေတို့ကိုညစ်နွမ်းစေတတ်ကုန်၏။ ထိုအတူ။မေထုန်မှု၊သေရည်ရဲ၊ရွှေငွေခံမှု၊မိစ္ဆာဇိဝ်မှု။ ဤ ၄-ခုတို့

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

သည် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်ကြကုန်သဖြင့် သမဏ
 ပြာဟ္မဏအဖြစ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့ကို ညစ်နွမ်းစေ
 တတ်ကုန်၏ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။ဤပါဠိတော်၌ သေ
 ရည်သောက်မှုဖြင့်နိစ္စငါးပါးကြီးကိုသိမ်းကျုံး၍သိလေ။မေထုန်
 မှ၊ ရွှေငွေခံမှုဖြင့် ကြွင်းသောအပြဟ္မစရိယနှင့်တကွ ဝိကာလ
 ဘောဇနစသောအင်္ဂါရုကိုသိမ်းကျုံး၍သိလေ။ ။သိန္နိဝ
 ဖြင့်လူတို့အား ဆေးဝါးဓာတ်စာပေးခြင်းစသည်ကိုပြု၍ရသော
 လာဘ်သပ်ပကာနှင့်အသက်မွေးမှုကိုယူလေ။ ။ဤပါဠိတော်
 ကြီးကိုထောက်၍လည်း ဖန်ရည်သောက်သော ညောင်ခေါက်
 ဆိုးကိုဝတ်ရုံ၍ သမဏပြာဟ္မဏအဖြစ်တပိတ်၌တည်ကုန်သော
 လူဂဟဋ္ဌတို့အားရွှေငွေကိုခံမှုသာယာမှုစသည်တို့သည် ဧကန္တ
 ညစ်နွမ်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သာဝဇ္ဇအတို့သို့ ရောက်စေ
 တတ်ကုန်၏ဟုသိအပ်လေသတည်း။ ။ထိုညောင်ခေါက်ဆိုး
 ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍ သမဏပြာဟ္မဏအဖြစ်၌ တည်သောသူကို
 မြင်လျှင် ဂဟဋ္ဌဟူ၍ ဆိုရပြန်သည်မှာ တိက္ခ၊တိက္ခ၊နိ၊သိက္ခ
 မာန်။သာမဏေ၊သာမဏေရိဟူသော ယီတင်းသုံးဘော်ငါးဦး
 တို့၌မပါသောကြောင့်။ ဂဟဋ္ဌဟူ၍ပင် ဆိုရလျက် ရှိပြန်သည်
 ဟုမှတ်။

ထိုမှတပါးသံယုတ်ပါဠိတော်၌။ ။ယဿခေါဂါမ
 ဇာတိ ဇာတရူပရဇတံကပ္ပတိ။ ပဉ္စပိ တဿ ကာမဂုဏာ
 ကပ္ပန္တိ။ယဿပဉ္စကာမဂုဏာကပ္ပန္တိ။ဧကန္တေနခေါဂါ
 မဇာတိ ဓာရေယျာသိ အသမဏဓမ္မော အသကျပုတ္တိယ
 ဓမ္မောတိ။ ။ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။

ဂါမဇာတိ။ မဇာတိဂုဏ အမည်ရှိသော ရှာသူကြီး။ ယဿ။
 အကြင်သူအား။ ဇာတရူပရဇတံ။ ရွှေငွေသည်။ ကပ္ပတိ။အပ်၏။
 တဿ။ထိုသူအား။ပဉ္စပိကာမဂုဏာ။ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်
 လည်း။ကပ္ပန္တိ။အပ်ကုန်၏။ ယဿ။အကြင်သူအား။ ပဉ္စကာမဂု
 ဏာ။တို့သည်။ကပ္ပန္တိ။အပ်ကုန်၏။တဿ။ထိုသူ၏။သော။ထိုအပ်

မူသည်။ သမဏဓမ္မော။ ခဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်မျိုးမဟုတ်။ အသကျပုတ္တိယဓမ္မော။ သာဓကီဝင်မင်းသား ငါတုရားတပည့်သားတို့၏အကျင့်မဟုတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂါမဏိ။ မဏိစူဠကအမည်ရှိသောရွာသူကြီး။ တံ။ သင်သည်။ ဧကန္တေနုခေါ။ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဓာရေယျာသိ။ မှတ်လေလော့။ ။ ဤပါဠိတော်ကို ထောက်သဖြင့်လည်း။ ညောင်ခေါက်ဆိုးအဝတ်ကိုဝတ်၍ ပဗ္ဗဇိတသမဏအဖြစ်သို့ ကပ်ကုန်သောသူတို့အား ခံယူခြင်းကိုမပြုဘဲနှင့်ပင်ဆယ်ပါးသီလသည်သဘာဝနိစ္စရထိုက်ကြောင်းကိုသိအပ်၏။ ။ ဤလောက၌ဆယ်ပါးသီလကို ပြောဟောဆုံးဖြတ်ကြကုန်သောဆရာတို့သည်ကားပြုဆိုခဲ့ပြီးသော။ သဘာဝနိစ္စအနိစ္စတမျိုး။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စအနိစ္စတမျိုး။ ဤနှစ်မျိုးရှိသည်ကိုသတိမမူကြကုန်သောကြောင့် ထုတ်ပြုခဲ့ပြီးသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၏ သဘောကို စင်ကြယ် ချောမောအောင် မပြော နိုင်ကြကုန်။ ။ မိမိတို့ဉာဏ်တွင် ထင်မိထင်ရာကိုသာ သန်သန်ပြောဆိုရေးသားဆုံးဖြတ်ကြသဖြင့်။ ဝါဒဝိနိစ္ဆယချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍နေကြလေကုန်သည်။ ။ မေးရန်ရှိသည်ကား။

နိစ္စသီလ ဝသေန ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ။ သတိဝါဉ္စဿာဟောဒသ။ ဥပေါသထင်္ဂဝသေနအဋ္ဌ။

ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားသည်၊ သဘာဝနိစ္စအနိစ္စတမျိုးကိုသာပြုဆိုသည်မဟုတ်လော။ ထိုစကားဖြင့် ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စအနိစ္စတမျိုးကို အဘယ်သို့ဆိုနိုင်ပါသနည်းမေးရန်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာစကား၌ ငါးပါးကိုနိစ္စသီလဟုဆို၏။ နိစ္စမတတ်နိုင်သောသူသည်ငါးပါးကို ရံဘန်ရံခါစောင့်ထိန်းလိုသော်မစောင့်အပ်ဆိုမည်လော။ မူဆိုးတံငါပြုလုပ်၍နေသောသူသည်။ ရံဘန်ရံခါပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသီလကိုခံယူ၍ စောင့်ထိန်းလိုသော်မစောင့်ရမစောင့်အပ်ဆိုမည်လော စောင့်အပ်သည်သာဧကန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် အဋ္ဌကထာ၌ငါးပါးကို နိစ္စဟုဆို၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဆိုသောနိစ္စကား သဘာဝနိစ္စတည်း။

ဟုသိအပ်၏။ ။သဘာဝနိစ္စဆိုသဖြင့် သဘာဝအနိစ္စကိုသာ ပယ်တော်မူလိုရင်းတည်း။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအနိစ္စကိုမူကားခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟုသိအပ်၏။ ဤနည်းအတူဆယ်ပါးကိုနိစ္စဆိုရာ၌လည်း သဘာဝနိစ္စကိုသာဆိုလိုရင်းတည်း။ သဘာဝနိစ္စဆိုသဖြင့်သဘာဝအနိစ္စကိုသာပယ်တော်မူလိုရင်းတည်း။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စအနိစ္စကိုပယ်လိုရင်းမဟုတ်။ ထိုပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ နိစ္စအနိစ္စကိုမူကား ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟုသိအပ်၏။ အဋ္ဌကထာ၌ရှစ်ပါးကိုအနိစ္စဟုဆို၏။ ရှစ်ပါးကိုယခုနေ့မှစ၍ ပါဏပေတံ ခံယူ၍ စောင့်လိုလျှင်မစောင့်ရဆိုမည်လောစောင့်ရသည်သာဧကန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် အနိစ္စဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာဆိုသောအနိစ္စကား သဘာဝအနိစ္စတည်းဟုသိအပ်၏။ သဘာဝအနိစ္စကိုဆိုသဖြင့်။ သဘာဝနိစ္စကိုသာပယ်တော်မူလိုရင်းတည်း။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စအနိစ္စကိုပယ်လိုရင်းမဟုတ်။ ထိုပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စအနိစ္စကိုမူကားခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟုသိအပ်၏။ ။ငါးပါးဆယ်ပါးတို့၌သဘာဝအနိစ္စကိုမရအပ်။ ရှစ်ပါး၌သဘာဝနိစ္စကိုအသီးမရအပ်။ ။ငါးပါး၌ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စကို အသီးမရအပ်။ ။အချို့ဆရာတို့ကား။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ပယ်လိုရင်းအနက်။ ပယ်လိုရင်းမှအလွန်ဖြစ်၍ခွင့်ပြုသော အနက်ကံဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ မယူကြကုန်မူ၍။ ဆယ်ပါးကိုနိစ္စဆိုသောကြောင့် နိစ္စစောင့်နိုင်သူမှ ဆယ်ပါးကို စောင့်အပ်သည်။ သီတင်းနေ့တွင် ကွက်၍ ဆယ်ပါးကိုမစောင့်အပ်ဟုသန်သန်ယူကြကုန်၏။ ။ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ငါးပါးကိုလည်း နိစ္စဆိုသောကြောင့် တသက်လုံးအမြဲစောင့်နိုင်သူမှငါးပါးကိုစောင့်အပ်သည်။ ရံဘန်ရံခါမျှစောင့်လိုသော်မစောင့်အပ်ဟုယူရလိမ့်မည်။ ။အချို့သောဆရာတို့သည် အဋ္ဌကထာ၌ရှစ်ပါးကိုအနိစ္စဆိုသောကြောင့်ရှစ်ပါးကို ဥပုသ်နေ့၌သာလျှင်စောင့်အပ်သည်။ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်သော နေ့ရက်တို့၌ မစောင့်အပ်ဟုယူကြကုန်၏။ ။ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ငါးပါးကို နိစ္စဆိုသောကြောင့်။ ငါးပါးကို နိစ္စစောင့်နိုင်သူမှ စောင့်ရလိမ့်

မည်။ တရက်တလ တနှစ်စသော အဘို့အားဖြင့်သာ စောင့်လို
သော်မစောင့်ရဟုယူရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ယူခြင်းငှါမသင့်လေ။ ထို
သို့ မသင့်လေသောကြောင့် ထိုဆရာတို့ အယူခံ အဋ္ဌကထာမှ
ထွက်သော အနက်မှန် အဓိပ္ပါယ်မှန်မဟုတ်။ ။ အဋ္ဌကထာ၌မူ
ကား။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ နိစ္စအနိစ္စတို့မှ လောကအားဖြင့် ထင်ရှား
လှလေပြီဖြစ်၍ ထုတ်တော်၍ မဆိုလေဘဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သဘာဝ
နှင့် သီလတို့၏ သဘာဝ ပဓာနပြုသော အားဖြင့်။ သဘာဝ နိစ္စအနိစ္စ
ကိုသာ ပြဆိုတော်မူသတည်း။ ။ သတိဝါ ဥဿာဟောဒသ။ ဟူ
သော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ဥဿာဟောဆိုသည်ကား။ ပကတိလူ
ဝတ်ကို စွန့်၍။ ဖန်ရည် ဆုံးသော အဝတ်ကို ဝတ်၍။ သမဏ
ဗြာဟ္မဏဟုဆိုအပ်သော ပဗ္ဗဇိတအဖြစ်သို့ ကပ်စွာဖြင့်။ သဘာဝ
နိစ္စဆယ်ပါး တည်လောက်အောင် စွမ်းနိုင်သည်ကို ဆိုလိုရင်း
တည်း။ ။ အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ခြင်း။ အဝတ်ကြောင် ဝတ်ခြင်း ဟူ
သော ပကတိလူအသွင်၌ တည်ကြကုန်သော သူတို့အားမူကား။
ဆယ်ပါးသီလကို ခံယူပြီးသော အခါ၌ ရွှေငွေရတနာ အနာမာသ
ဝတ္ထုတို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် ခံယူခြင်း။ သူတပါးကို ခံယူစေခြင်း။
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ဆောင်ယူ တိတ်ကြားသည်ကို စိတ်ဖြင့်သာသာ
သိမ်းပိုက်ခြင်း ဟူသော ခံမှုသုံးမျိုးတို့မှ လွတ်ကင်းအောင် ရှောင်
ကြဉ်ခြင်း ငှါ စွမ်းနိုင်သည်ကို ဥဿာဟောဆိုသည်ဟုမှတ်။ ။
ရွှေအဘို့က မိမိပိုင်ဥစ္စာအဖြစ်ဖြင့် ရှိနေသော ရွှေငွေကို မိမိဥစ္စာ
အဖြစ်မှ လွတ်အောင် အာလယပြတ်ကင်းနိုင်သည်ကို ဥဿာဟော
ဆိုလိုရင်းမဟုတ်။ ။ သိက္ခာပုဒ်ရင်းမှာပင်။ ဇာတဇူပရဇတ ပ
ဋိဂ္ဂဟဏာဟု။ ခံမှုသုံးမျိုးကိုသာ ပယ်ရင်းဖြစ်သတည်း။ ။ ရွှေ
ငွေရတနာနှင့် စပ်၍ ဝိနည်းတော်၌ ပယ်တော်မူသော အမှုငါးပါး
ရှိ၏။ ဥဂ္ဂဟာတပါး။ ဥဂ္ဂဟာပနတပါး။ ဥပနိက္ခိတ္တ သာဒိယနတ
ပါး။ ဒုဗ္ဗိစာရဏတပါး။ အာမသနတပါး။ ။ ထိုတွင် အရှင်မရှိ
သော ရွှေငွေ ရတနာကို တွေ့မြင်၍ ကိုယ်တိုင် ကိုင်ယူခြင်းသည်
၎င်း။ လက်ရောက်ကပ်လှူသည်ကို ကိုယ်တိုင် ခံယူခြင်းသည် ၎င်း။

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

ဥက္ကဟမည်၏။ ၁ ။ အရှင်မရှိသော ရှေ့ငွေရတနာကို တွေ့မြင်၍ မိမိ
 တို့ရာသူတပါးကို အယူခိုင်းခြင်းသည် ၎င်း။ မိမိတို့ရာသူတပါး
 ကို အယူခိုင်းခြင်းသည် ၎င်း။ ဥက္ကဟာပနမည်၏။ ၂ ။ ဒါယကာ
 သည် ရှေ့ငွေရတနာကို ဆောင်ယူခဲ့၍ ရဟန်း၏ရှေ့၌ ချထားပြီး
 လျှင် ။ ဤရှေ့ငွေကို အလိုရှိရာသုံးတော်မူပါဟူ၍ ၎င်း။ သင်္ကန်းတိုး
 ပါ၊ တိနပ်တိုးပါ၊ ရထားပေါ၊ သင်္ဘောပေါ် ဟူ၍ ၎င်းဆို၍ လှူ
 သည်ကို။ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပယ်ဘဲ။ စိတ်ဖြင့် သာယာခံယူခြင်း
 သည် ၎င်း။ ဒါယကာသည် မိမိအိမ်၌ သော် ၎င်း။ တပါးသောနေရာ
 ၌ နှင့် သော် ၎င်း။ ရှိ၍ နေသော ရှေ့ငွေကို ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင်
 ထိုရှေ့ငွေကို သူပါသုံးပါဟူ၍ လှူသည်ကို။ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပယ်
 ဘဲ။ စိတ်ဖြင့် သာယာခံယူခြင်းသည် ၎င်း။ ဥပနိက္ခိန္ဒ သာဒိယန
 မည်၏။ ၃ ။ ကပ္ပိယနည်းလမ်းနှင့် ရှိနေသော ရှေ့ငွေကို ဤရှေ့ငွေ
 ဖြင့်။ ဘယ်ဟာကို ဝယ်ချေလော့။ ဘယ်မျှလောက် ပေးလိုက်
 လော့။ သေက္ကာထဲမှာ ထားလိုက်လော့၊ သုတ်လိုက်လော့၊ ယူလိုက်
 လော့၊ ပေးလိုက်လော့ အစရှိသည်ဖြင့် စီရင်ခြင်းသည်။ ဒုမ္ဘိစာရ
 ကာမည်၏။ ၄ ။ သူတပါးဥက္ကဟဖြစ်သော ရှေ့ငွေရတနာကို ပင်သာ
 ယာသောစိတ်နှင့် တကွ။ ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် သိပါးသုံးသပ်ခြင်းသည်
 အာမသနမည်၏။ ၅ ။ ရဟန်းသာမဏေတို့မှာ ရှေ့ငွေရတနာနှင့် စပ်
 ၍။ ဤငါးပါးသော အမှုတို့ကို လွတ်ကင်းစေအပ်ကုန်၏။ ။ လူဖြစ်
 စဉ် အခါက ရှိနေသော ရှေ့ငွေရတနာ ကပ္ပိယနည်းလမ်းဖြင့်။
 ရဟန်းဖြစ်မှ ရှိ၍ နေသော ရှေ့ငွေရတနာတို့ကို မူကား။ ထိုငါးပါး
 သော အချက်မှ လွတ်ကင်းစေ၍။ ကပ္ပိယဒါယကာနှင့် နေရာကျပြု
 ပြီးလျှင်။ အသက်ထက်ဆုံး စိတ်ဖြင့် သာယာ၍။ ထိုရှေ့ငွေမှ ဖြစ်
 သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို သုံးဆောင်၍ နေခြင်းသော်လည်း။ ဝိနည်း
 တော်နှင့် အပြစ်ဆိုခွင့်မရှိပြီ။ ။ ဆယ်ငါးသီလကို စောင့်ထိန်း
 သူလူတို့မှာ လည်း။ ထိုငါးပါးသော အမှုတို့ကို လွတ်ကင်းစေလျှင်
 ပြီးတော့သည်။ ။ နကိုယ်က ရှိ၍ နေသော ရှေ့ငွေရတနာကို။
 စိတ်သက်သက်နှင့် အာရုံပြုကာ သာယာခြင်းရှိသော်လည်း အ

ပြစ်မရှိ။ သိက္ခာပုဒ်မပျက်။ ။ အချို့သူတို့ကား။ ဤသို့သောဝိနည်းအစီအရင်ထင်ရှားရှိနေသည်ကိုလုံးမထားကြကုန်မူ၍။

နတွေဝါဟံ ဘိက္ခဝေကေနစိပရိယာယေနဇာတရူပရဇတံသာဒိတဗ္ဗံပရိယေသိတဗ္ဗန္တိဝဒါမိ။ ။ ဟူသော သာမညပါဠိတော်နှင့်ပင် သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုအတင်းအကြပ်ဆုံးဖြတ်ကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ ကေနစိပရိယာယေန။ တစုံတခုသောပရိယာယ်ဖြင့်။ ဇာတရူပရဇတံ။ ရှေ့ငွေကို။ သာဒိတဗ္ဗန္တိ။ သာယာအပ်သေး၏ဟူ၍။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ။ ရှာဖွေအပ်သေး၏ဟူ၍။ နတွေဝဝဒါမိ။ ငါဘုရားဟောတော်မမူ။ ။ သာဒိတဗ္ဗဆိုသည်ကား ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဥဂ္ဂဟ၊ ဥဂ္ဂဟာပန၊ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနမူတို့ကိုဆိုသတည်း။ ။ ကေနစိပရိယာယေန-ဆိုသည်ကား။ အမိတို့ရာခံယူသည်။ အဘတို့ရာခံယူသည်။ ဆရာသမားတို့ရာခံယူသည် အစရှိသောပရိယာယ်မျိုးတို့နှင့်ပင် ဥဂ္ဂဟ၊ ဥဂ္ဂဟာပန၊ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနမူတို့ကိုမပြုအပ်ဆိုလိုသည်။ ဘုရားတည်ရန်တို့ ဘုရားပြင်ရန်တို့ထီးတော်တင်ရန်တို့ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ရန်တို့ အစရှိသော ပရိယာယ် မျိုးတို့သည်လည်း မအပ်သောပရိယာယ်မျိုးတို့ချည်းပင်တည်း။ ။ ဥဂ္ဂဟစသော အချက်ငါးပါးတို့မှ လွတ်ကင်း၍ဖြစ်သော ပရိယာယ်မျိုးတို့ကိုမူကား အဋ္ဌကထာတို့၌ အပ်ကြောင်းကိုအမျိုးမျိုးပြဆိုလျက်ရှိလေပြီ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ ပဋ္ဌာန်းအဋ္ဌကထာအစရှိသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသစီရင်သောအဋ္ဌကထာကျမ်းဂန်တို့၌။ လူတို့၏ဆယ်ပါးသီလသည် နိစ္စသီလအရာနှင့်ချည်း လာရှိ၏။ အရှင်မဟာဓမ္မပါလစီရင်သော ဣတိဝုတ် အဋ္ဌကထာ သံယုတ်ဋီကာကျမ်းတို့၌မူကား။ ငါးပါးသီလသည် နိစ္စသီလမည်၏။ ဆယ်ပါးသီလသည် နိယမသီလမည်၏ဟုလာရှိ၏။ ။ နိစ္စသီလနှင့်နိယမသီလနှစ်ပါးတို့၏အထူးကိုမူကား။

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

ယံဒေဟသာဓနာပေက္ခံ၊
နိစ္စံကမ္မမယံယမော။
အာဂန္တုသာဓနံကမ္မ၊
မနိစ္စံနိယမောဘဝေ။ ။

ဟုအဘိဓာန်၌ဆို၏။

ယံကမ္မံ။ အကြင်ဖြစ်ဟူစရိယမှသည်။ နိစ္စံ။ အမြဲ။ ဒေဟသာဓနာပေက္ခံ။ ကိုယ်ခန္ဓာပြီးဆုံးခန်းတိုင်အောင် ဝဲ့ခြင်းရှိ၏။ အယံ။ ဤဖြစ်ဟူစရိယမှသည်။ ယမော။ ယမမည်၏။ ယံကမ္မံ။ သည်။ အာဂန္တုသာဓနံ။ တပက္ခတလစသည် အချက်အတန့်အားဖြင့်ပြီးစေခြင်းရှိ၏။ အနိစ္စံ။ အမြဲမဟုတ်။ အယံ။ သည်။ နိယမော။ အလိုရှိရာ ပက္ခလ၊ နှစ်အတိုအားဖြင့် တတ်အားသမျှ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၍ ကျင့်အပ်သော နိယမမည်သည်။ ဘဝေ။ ။ နိစ္စံ။ အနိစ္စနှစ်မျိုး။ ယမ၊ နိယမနှစ်မျိုး။ ။ နိစ္စနှင့်ယမတူ၏။ အနိစ္စနှင့်နိယမတူ၏။ ။ ဆယ်ပါးသီလကို နိယမသီလဟု ပြဆိုသော အရှင်ဓမ္မပါလ အလိုသော်၊ လူတို့ငါးပါးသီလသည်သာ နိစ္စသီလဖြစ်၏။ ဆယ်ပါးသီလသည်ကား အနိစ္စသီလမျိုးသာဖြစ်၏။ ။ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍။ သမဏာပြာဟွဏအမှု၌တည်ပြီးသော သူကိုပဗ္ဗဇိတအရာ၌ထား၍။ အဝတ်ဖြူ အဝတ်ကြောင်ဝတ်သူ လူဂဟဋ္ဌသက်သက်တို့၏ ဆယ်ပါးကို ဆိုလိုသည့် အတွက် ကြောင့်ဆယ်ပါးသီလကို အနိစ္စမျိုးနိယမမျိုးဟု ဘွဲ့ဆိုတော်မူပေသည်။ ။ ထိုသို့ဘွဲ့ဆိုတော်မူသော အရှင်ဓမ္မပါလကျမ်းဂန်စုကိုထောက်၍။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ အားဖြင့် ဆယ်ပါးသီလသည်လူသာမန်တို့၌နိစ္စအနိစ္စနှစ်ပါးရ၏ဟုပြဆိုခဲ့ပြီးသောပကားသည် အလွန်သင့်မြတ်လှလေသတည်း။ ဤ၌လည်း အနိစ္စနိယမမှာ အာဂန္တုသာဓနံကမ္မံအနိစ္စ-ဟုဆိုသောကြောင့်နိယမဖြစ်သော ဆယ်ပါးမှာနိစ္စမရသင့်။ ဆယ်ပါးကို တခါတည်းပါဏုပေတံ ခံယူ၍မစောင့်သင့်ဟုမယူအပ်။ ထိုသို့ယူခဲ့သော်။ ယမဖြစ်သော ငါးပါး မှာလည်း။ ယံဒေဟသာဓနာ ပေက္ခံနိစ္စ-ဟု ဆိုသော

ကြောင့်ရက်လပိုင်းခြား၍ထိန်းလိုသော် မထိန်းရ ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။ ။လောက၌ အာစာရကုလပုတ္တဖြစ်ကြပေကုန်သော ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူတို့၏အရိုးအစဉ်ကို ပခာနပြုသောအားဖြင့်ငါးပါးသည်နိစ္စနိယမ၊ဆယ်ပါးသည်အနိစ္စနိယမဟုပြဆိုပေသည်။ ။

ရှေး၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းအနိစ္စဟုပြဆိုခဲ့ပြီးသောဥပေါသထသီလသည်နိစ္စလည်းပုံသေရအပ်သကဲ့သို့။ အာဂန္တုသာဓနဖြစ်သောအနိစ္စနိယမသည်လည်း စွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။ နိစ္စနိယမလည်းပုံသေဖြစ်သင့်၏ဟုသိလေ။ ။

ဆယ်ပါးသီလကို စောင့်ထိန်းကြသူ လူဂဟဋ္ဌ ဝတ္ထုသက်သေအရပ်ရပ်လာရှိသည်တွင်။ရှင်အာနန္ဒာအလောင်းသုမနမင်းသားဝတ္ထု။ သီဟိုဠ်ကျွန်းအနုဇ္ဇာဒေဝီမိဖုရားဝတ္ထုတို့မှာ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်မှုလာ၏။ ဥရုဝေဠကဿပညီနောင်အလောင်းဝတ္ထု စသည်တို့၌။ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဟူ၍မလာ။ လာသောအရာဝိသေသကိုထောက်၍။ မလာသော အရာသာမညတို့၌လည်း။ နေယျတ္ထအားဖြင့် ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ကြသည်ချည်းဟုသိရမည်။ ။တနည်း။ မလာသောအရာတို့၌ ပကတိလူဝတ်နှင့်ပင် ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားဖြင့်ခံယူ၍ရသောဆယ်ပါးကိုသိလေ။ ။လာသောအရာတို့၌လည်း။ ဒသသီလာနိသမာဒိယိတွာ။ ဟုဆိုပြန်၏။ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်မိလျှင်ပင်ခံယူဆောက်တည်မှု ပြီးစီးပြီဖြစ်သော်လည်းခံယူသည့်အတွက် အကျိုးများစွာရှိလျက် ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်ခံယူကြသည်ဟုယူလေ။ ။အိုးထိန်းသည် စာဒ္ဓိကာရဝတ္ထု၌လည်း ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဟူ၍မလာ။ အခါအိုအဘအိုတို့ကိုလုပ်ကျွေးမှု။ မြတ်စွာဘုရားကိုလုပ်ကျွေးမှုတို့အတွက်။ အိုးလုပ်၍ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဘေ့မှု ဟူသော ဝိဟိကမ္မနှင့် မကင်းနိုင်သောကြောင့်။ ဖန်ရည်ဆိုးသောသင်္ကန်းအဝတ်မျိုးကိုမဝတ်လေသည်ဖြစ်ရာ၏။ ။ဆယ်ပါးသီလ မြကြောင်းကိုမူကား။ဤသို့လာ၏။

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

ဗုဒ္ဓိကာရောမဟာရာဇေ။ ကုမ္ဘကာရော ကောဘတ္တိ
ကောဗြဟ္မစာရိသီလဝါ ကလျာဏဓမ္မော နိက္ခိတ္တမဏိ
သုဝဇ္ဇောအပေတဇာတရူပရဇတော။ ဗုဒ္ဓိကာရ
သုတ်ပါဠိတော်။

မဟာရာဇေ။ ကံကိမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓိကာရော။ ဗုဒ္ဓိကာရအမည်
ရှိသော။ ကုမ္ဘကာရော။ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကောဘတ္တိကော။
နံနက်အနက်။ တထပ်ထမင်းသာ စားခြင်းအလေ့ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရိ။
မေထုန်ဓမ္မ။ အဗြဟ္မစရိယမှကြည့်ရှောင်လေ့ရှိ၏။ သီလဝါ။ သီလ
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ကလျာဏဓမ္မော။ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ နိက္ခိတ္တ
မဏိ သုဝဇ္ဇော။ ပယ်ပစ်အပ်ပြီးသောပတ္တမြားရွှေငွေရှိ၏။ အပေ
တဇာတရူပရဇတော။ ကင်းရှင်းသောရွှေငွေရတနာရှိ၏။ ။ အ
နက်။ ။ ဤပါဠိတော်၌ ကောဘတ္တိကောဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဝိကာ
လဘောဇနာဝေရမဏိသိက္ခာပုဒ်အမြဲတည်ကြောင်းကိုပြတော်
မူသည်။ ဗြဟ္မစာရိဟူသောပါဠိဖြင့် အဗြဟ္မစရိယာဝေရမဏိ
သိက္ခာပုဒ် အမြဲတည်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ သီလဝါဟူ
သောပါဠိဖြင့်နိစ္ဆယီလဝါးပါးနှင့်တကွ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး။
ဝစီသုစရိုက်လေးပါး။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလရှစ်ပါး အမြဲ တည်
ကြောင်းကိုပြတော်မူသည်။ ကလျာဏဓမ္မောဟူသော ပါဠိဖြင့်
မနောသုစရိုက် သုံးပါးနှင့်တကွ။ ဣန္ဒြိယသံဝရ ၆-ပါး။ ဗြဟ္မဝိ
ဟာရတရားလေးပါးစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း
ကိုပြတော်မူသည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဇ္ဇောအပေတဇာတရူပ ရ
ဇတော။ ဟူသောပါဠိတို့ဖြင့်ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ်တော်အ
မြဲတည်ကြောင်းကိုပြတော်မူသည်။ ။ အလုံးစုံသောပါဠိတို့
ဖြင့်နိစ္ဆယီလဝါးပါး။ မာလာဂန္ဓသိက္ခာပုဒ်။ ဥစ္စာသယနမဟာ
သယနာ သိက္ခာပုဒ်တို့လည်း အမြဲ တည်ကြောင်းကို ပြီးစီးစေ
တော်မူသည်။ ဤသို့ပြီးစေတော်မူသဖြင့်လူတို့၏ ဂဟဋ္ဌဒသသီ
လဆိုသည်ကားသာမဏေတို့၏ဒသသီလနှင့် ထထပ်တည်းပင်
ဖြစ်သည်ဟူသောအနက်သည်ပြီး၏။ ထိုကြောင့်မဟာဗုဒ္ဓိကာရံ။

ဒသသီလသမ္ပယောဂေဟိ ရက္ခိတဗ္ဗသီလမာဟာဗဒ္ဓိ
ကာရာဒိနိဝိယ။ ။ဟုသိနိဆိုတော်မူပေသည်။

သမ္ပယောဂတို့၏ ဒသသီလ သရုပ်သည်ကား ဝိနည်းတော်၌
လည်းတိုက်ရိုက်လာ၏။ သမ္ပယောဂပြုလုပ်ဘူးကြသူ။ လူအပေါင်း
တို့အားလည်း သိကြရင်း ဖြစ်သည်နှင့် အလွန် ထင်ရှား၏။ ထို
ကြောင့်။ ဂဟဋ္ဌဒသသီလသရုပ်ကို အကျယ်ထုတ်တော်၍ မ
ပြဘဲအကျဉ်းမျှနှင့်။ အကျယ်သရုပ်ကိုသိလွယ်ရန် သမ္ပယောဂတို့
၏ဒသသီလနှင့်ကပ်၍မဟာဒီကာရှင်ပြုတော်မူပေသည်။ ။ အ
ချိုသောဆရာတို့ကား။ ဤမဟာဒီကာရှင်ဘွဲ့ပြုသောဒသသီလ
ကိုပယ်၍သတိဝါဉာဏ်ဟောဒသသီလသရုပ်ကိုဆယ်ပါးကိုဂဟဋ္ဌ
နိစ္ဆဒသသီလဆိုသည်ဟုယူကြကုန်၏။ မိမိသို့ ဆည်းကပ်သူထ
ပည့်တကာတို့ကိုလည်းပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။ လ။ အဘိဇ္ဈာယဝေရမဏိ။ လ။ ဗျာပါဒါဝေရမဏိ။
လ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ဟုခံယူ
ဆောက်တည်စေကြကုန်၏။ ။ သုစရိုက်ဆယ်ပါးတွင်နောက်
ဖြစ်သော မနောသုစရိုက်သုံးပါးသည် သီလ ကုသိုလ်မျိုးပင်မ
ဟုတ်။ ဝေရမဏိတရားမျိုးပင်မဟုတ်။ ဝိရတိသီလတရားမျိုးပင်
မဟုတ်။ အနဘိဇ္ဈာဆိုသည်ကား။ အလောဘတရားတည်း။ အဗျာ
ပါဒဆိုသည်ကားအဒေါသတရားတည်း။ သမ္ပာဒိဋ္ဌိဆိုသည်ကား
အမောဟတရားတည်း။ မိမိအတ္တတ္တသန္တာန်၌ ပွားများစေတတ်
သောမနောသံဝရ တရားမျိုးသာ ဖြစ်သည်။ ဝေရမဏိ ဆို၍
ဆောက်တည်ရသော ကာယသံဝရဝါစာ သံဝရတရားမျိုးမ
ဟုတ်။ ။ ဆောက်တည်ခဲ့သော်အပြစ်ရှိသလောဆိုမူ။ ။ အ
ကုသိုလ်အပြစ်ကားမရှိ။ ကုသိုလ်ရသောအမှုပင်ဖြစ်၏။ သို့သော်
လည်း။ သာသနာ၌အစဉ်ထာဝရလာခဲ့သော ဂဟဋ္ဌ ဒသသီလ
တိမ်မြုပ်ရန်ရှိသောအပြစ်။ ဝေရမဏိသီလမျိုးမဟုတ်သော မ
နောသုစရိုက်သုံးပါးကို။ သီလဆို၍ ဝေရမဏိသဒ္ဓါနှင့် ခံယူကြ
သည့်အတွက်။ ဓမ္မတန္တိ၊ ဓမ္မပဝေဏီတို့၌မကျွမ်းကျင်ရှာလေဟု

ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြောဆိုရန်အပြစ်ရှိသတည်း။ ။ ထို့ကြောင့်။
 ဤသတိဝါဠာသာဟောဒသန္တိဗာဒိကာရသုတ် ပါဠိတော်အရနှင့်
 သွင့်ပြတော်မူသောမဟာဋီကာအတိုင်းသာအမှန်ဟူ၍မှတ်။ ။
 သာမဏေတို့စောင့်ထိန်းရသောဒသသီလကို မဟာဋီကာသွင့်
 ဆိုတိုင်းယူခဲ့သော်။ ဆယ်ပါးသီလကိုစောင့်ထိန်းကြသူဟူသမျှ
 တို့သည်။ ဗာဒိကာရကဲ့သို့ ချည်းကျင့်ကြမှ နေရာကျမည်ဟု မ
 ရောက်လောဟူမူ။ သဘာဝနိစ္စ၊ အနိစ္စ၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယနိစ္စ-အ
 နိစ္စ။ ဂဟဋ္ဌသာမန်။ ဂဟဋ္ဌဝိသေသတို့နှင့်ဝေဘန်၍ဖြေဆိုလေ။ ။
 ဗာဒိကာရကိုထုတ်ပြတော်မူသည်မှာ။ ရှေ့၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအ
 တိုင်းပါဠိတော်ကြီးတိုက်ရိုက်နှင့်။ ဂဟဋ္ဌသီလ ထင်ရှားလှ၍ ပြ
 တော်မူပေသည်။ ။ ဗာဒိကာရဆိုသည်မှာ အနာဂါမ်အရိယာ
 ကြီးဖြစ်ပေ၍ ဆယ်ပါးသီလတွင်မက။ မိမိကိုယ်တိုင် ရောင်း
 ခြင်းဝယ်ခြင်းစပါးစိမ်းကိုခံယူခြင်းအစရှိသောရုန့်ရင်းသော ဗာ
 ရာဝါသကိစ္စအမှုမျိုးတို့ကို အလုံးစုံ အကုန်ပယ်သောသူ ဖြစ်
 သည်။ ။ ယင်းဗာဒိကာရနှင့် အလုံးစုံဟူနိုင်မှ ဆယ်ပါးသီလ
 ကိုစောင့်ထိန်းရမည်ဟု ပြဆိုလိုရင်းမဟုတ်။ ။ ထို့ကြောင့်။
 ယင်းမဟာဋီကာရှင်သည်ပင်လျှင် မိမိစီရင်သော ဣတိဂုတ်အဋ္ဌ
 ကထာသံယုတ်ဋီကာတို့၌ဆယ်ပါးသီလကို အနိစ္စသီလ-နိယမ
 သီလဟုသွင့်ပြတော်မူပေသတည်း။

ဒသသီလကိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌ နိစ္စသီလဟု ပြဆိုသည်
 ကားသီလမခံဘဲနှင့်ပင်မစောင့်ချင်သော်လည်းမနေရ။ မစောင့်ခဲ့
 လျှင်အသွင်အပြင်နှင့်မတန်။ ကျင့်ကြံဘိသည်ဟု ကဲ့ရဲ့မှုညစ်နွမ်း
 မှုအပြစ်ဒဏ်။ ဧကန္တခံရသော သဘာဝနိစ္စကိုရည်၍ ပြဆိုလေ
 သည်။ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သော သမဏာပြာဟူဏ
 ပဗ္ဗဇိတဂိုဏ်းဝင် သူတော်စင်ဂဟဋ္ဌတို့၏။ ဒသသီလမျိုး ပေ
 တည်း။ ။ ဣတိဂုတ်အဋ္ဌကထာ။ သံယုတ်ဋီကာတို့၌အနိစ္စသီလ
 နိယမသီလဟုပြဆိုသည်မှာ သီလမခံဘဲ။ ပြဟူစရိယမူ။ ဝိကာ
 လဘောဇန။ နစ္စဂိတစသောအမှုတို့ကိုပြုကျင့်ခံစားသော်လည်း

အသွင်အပြင်နှင့်မတန်ဟုကဲ့ရဲ့ရန်အပြစ်မရှိသောပကတိလူတို့၏ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအနိစ္စကို ပြဆိုရင်း ဖြစ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာမှာလည်းဤပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ အနိစ္စကိုပယ်သည်မဟုတ်ခွင့် ပြုရာပင်ကျ၏။ ထို့ကြောင့်ကျမ်းဂန်ချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြ။ လောက၌လည်း ဒသသီလကို စောင့်ထိန်းကြရန် အခွင့်အလမ်းအမျိုးမျိုးရှိသည်ကိုသိကြရ၏။ ထို့ကြောင့်နိစ္စဆိုသည့်အလို အစောင့်အထိန်းခက်သည်ဟုအကြံပြုကာ။ မဟာဋီကာကြီးကို မပယ်သင့်ပေ။

သီလမယန္တိနိစ္စသီလဥပေါသထ နိယမာဒိဝသေန ပဉ္စအဋ္ဌဒသဓာသီလာနိ သမာဒိယန္တဿ။ ။ ဣတိ ဝုတ်အဋ္ဌကထာ။

နိစ္စဝသေနပဉ္စဟိ။ နိယမဝသေနဒသာဟိဝိသဒ္ဓေန၊ ပကတိယေဟိ။ ဥပေါသထသီလဝသေနအဋ္ဌဟိဝိဒဿတိ။ ။ သက္ကသံယုတ်ဋီကာ။

လူတို့၌ငါးပါးသည်နိစ္စ။ ဆယ်ပါးသည် နိယမ ဟု ဆိုအပ်သောကျမ်းရ။ နိယမဟူသည်အနိစ္စတည်း။

အာဂန္တုသ္မာဓနံကမ္မံ။ အနိစ္စနိယမောဘာဝေ။ ။ အဘိဓာန်။

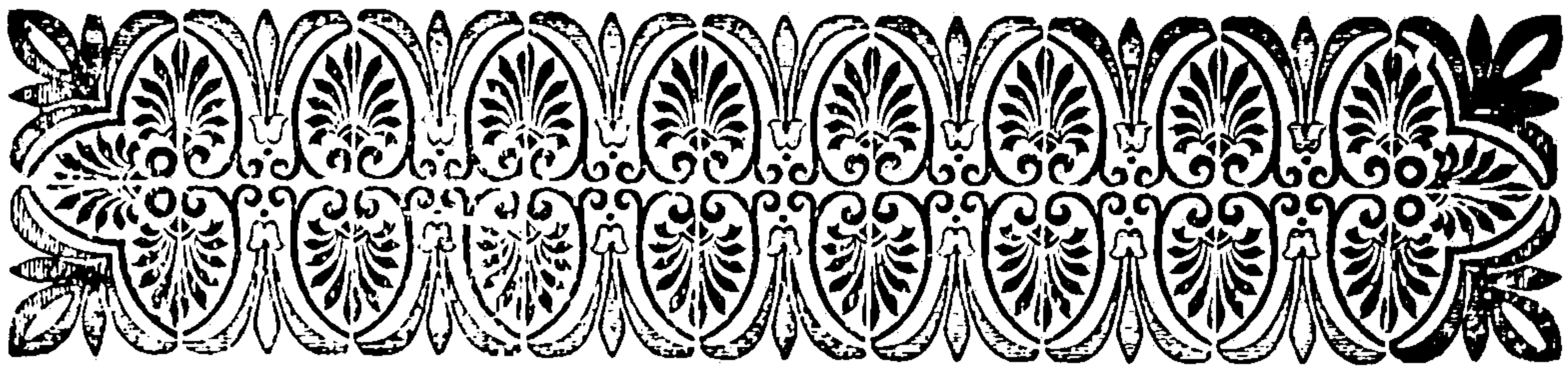
အနိစ္စဆိုသော်လည်းဥပေါသထသီလကဲ့သို့တနေ့တရက်မျှ အနိစ္စမျိုးမဟုတ်။ တပက္ခ၊ တလ၊ တနှစ်၊ စသည်ရက်ရှည် စောင့်ထိန်းသောအနိစ္စမျိုးပေတည်း။ ။ ဥပေါသထသီလနှင့်ကွဲစေခြင်းငှါသာဤသို့ဆိုမှုဖြစ်သည်။ ဆယ်ပါးသီလကိုတနေ့တရက်မျှစောင့်ထိန်း၍မရဟုမဆိုသာ။ ရှေ့ငွေအနာမာသကို ဥဂ္ဂဟစသောအကပ္ပိယမှုငါးချက်တို့ဖြင့်ထိုနေ့ထိုရက်တွင်ဆက်ဆံခြင်းမရှိလျှင်ပြီးတော့သည်။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဌ၌ဒသအရမှာသုစရိုက်ဆယ်ပါးကိုယူခဲ့လျှင်။ သုစရိုက်ဆယ်ပါးမည်သည်။ ငါးပါးသီလနှင့်ထပ်တူသဘာဝ နိစ္စမျိုးဧကန်စင်စစ်ဖြစ်လေသောကြောင့်။ ဒသသီလသည် အနိစ္စနိယမ ဟု ဘွင့်ကြသော ကျမ်းဂန်ရနှင့်

သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

လည်းဆန့်ကျင်၏။ ။အမည်သညာမထင်ရှားသော အညတြိ
ဆရာစီရင်သည့်ခုဒ္ဒကပါဠကထာ၌ကား။ ။ဒသမံသာမဏေ
ရာနမေဝဝိသေသဘူတံ။ ။ဟုဆို၏။ ။ဒသမံ၊ ဇာတရူပဒသ
မသိက္ခာပုန်သည်။ သာမဏေရာနမေဝ။ သာမဏေတို့၏သာလျှင်။
ဝိသေသဘူတံ။ ဝိသေသဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ။ဇာတရူပ သိက္ခာပုန်
သည်။ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူတို့နှင့်မဆိုင်။ သာမဏေတို့နှင့်သာ ဆိုင်၏
ဟုလိုသည်။ ။လူတို့မည်သည်ယင်းသိက္ခာပုန်ကို စောင့်နိုင်ခဲ့
သောကြောင့်ဆိုသည်ဟုထိုစကားကိုဥပါသကာလင်္ကာရကျမ်း
၌ဖြေပေ၏။ ။ဝိနည်းဋီကာဆရာကြီးတို့ကားထိုစကားကိုပယ်
ကြကုန်၍။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာမဟာဋီကာကြီးတို့ကိုအတည်ပြု
ကြလေကုန်၏။ ။ဗာဒီကာရအိုးထိန်းသည်။ ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူလူ၏
ကျင့်စဉ်၌နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော။ အပေတဇာတရူပ ရဇတော
ဟု။ ဇာတရူပသိက္ခာပုန်ကိုပါဠိတော်ကြီးမှာတိုက်ရိုက်လာသော
ကြောင့်မဟာဋီကာကြီးတွင်တိုင်းကိုသာယုံကြည်အပ်၏။

(လယ်တီဆရာငါသည်ရေးသားစီရင်အပ်သော၊
သီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း(ပြီး၏)။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ။အကြောင်းမရှိဘဲ။နေလွဲကွမ်းစားဆေးဝါး
ဆေးသောက်ခြင်းအတွက်။ဝိကာလ
ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်-မပျက်
ကိုပြဆိုခြင်း။

အဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ကိုဆောက်တည်ပြီးသောသူသည် နေလွဲသော
အခါ။အနာရောဂါဟူသောဂေလညအကြောင်းမရှိပါဘဲလျက်
ကွမ်းစားမှု ဆေးသောက်မှုများကိုပြုခဲ့သည်ရှိသော်။ ဆောက်
တည်၍ထားသော ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည် ပျက်မည်
မပျက်မည်။ ညှိုးမည် မညှိုးမည် များကို ခြားနားစွာ သိလိုပါ
ကြောင်းနှင့် ၁၂၆၀-ပြည့်။ တော်သလင်းလဆန်း ရှစ်ရက်နေ့
တွင်ဥပုသ်သည်တို့ကလျှောက်ထားကြသည်ကိုဖြေဆိုချက်။

(၁) ပျက်မည်မပျက်မည်ဟူသောစကား၌။ ။ရဟန်း
တို့သည် ကျင့်အပ်သော ၂၂၀-သော ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တို့မှာ
အင်္ဂါအသီးသီးရှိကြပေသည်။ထိုကြောင့် ၂၂၀-သောသိက္ခာပုဒ်
စုတွင် တခုခုကိုလွန်ကျူးရိပ်ရှိခဲ့၍ ပျက်သည် မပျက်သည်ကို
ဆုံးဖြတ်လိုလျှင်။သူ သိက္ခာပုဒ်တွင် အဋ္ဌကထာအရှင်တို့ပြဆို၍
ထားသောအင်္ဂါကိုပခာနပြု၍ဆုံးဖြတ်ကြရသည်။ ။အင်္ဂါငါး
ပါးထုံးမိတ်၍ထားသော သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် အင်္ဂါငါးပါးညီ
ညွတ်မှအပျက်ဆိုရသည်။အင်္ဂါငါးပါးတွင် တပါးပါးချို့ခဲ့လျှင်

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ပျက်သည်ဟူ၍မဆိုရ။ ။ဤနှင့်ထပ်တူ လူတို့သည်ကျင့်အပ်
 သောငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသော သုတ္တန် သိက္ခာပုဒ်များ
 လည်း အင်္ဂါအသီးအသီး ရှိကြပေသည်။ ။ထိုကြောင့် ထို
 သုတ္တန်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင် တစ်ခုခုကို လွန်ကျူးခြင်းမြောက်သည်မ
 မြောက်သည်။ သိက္ခာပုဒ်ပျက်သည်မပျက်သည်ကို ဆုံးဖြတ်လို
 လျှင်ထို သိက္ခာပုဒ်တွင် အဋ္ဌကထာအရှင်တို့ပြဆို၍ထားသော
 အင်္ဂါကိုပခာနပြု၍ဆုံးဖြတ်ရပေမည်။ ။လူတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ဆယ်ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏အင်္ဂါကို ပရမတ္ထဇောတိကမည်
 သော ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာတွင် အစဉ်အတိုင်း ပြဆိုပေသည်
 ကား။ ပါဏာတိပါတမှာအင်္ဂါငါးပါး။ အဒိန္နာဒါနံမှာအင်္ဂါငါး
 ပါး။ အဗြဟ္မစရိယမှာအင်္ဂါလေးပါး။ မုသာဝါဒမှာအင်္ဂါလေး
 ပါး။ သုရာပါနမှာအင်္ဂါလေးပါး။ ဝိကာလဘောဇနအစရှိသော
 နောက်သိက္ခာပုဒ်ငါးပါးတို့မှာလည်းအင်္ဂါလေးပါးလေးပါးစီပြု
 ဆို၍ထားပေသည်။ ။ထိုသို့ရဟန်းတို့၏ဆိုင်ရာ ၂၂၀-သော
 ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်။ လူတို့၏ဆိုင်ရာငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသော
 သုတ္တန်သိက္ခာပုဒ်တို့၌ အင်္ဂါကိုအသီးအသီးထားရသည်မှာလည်း
 တခြားတပါးသောအခွင့်နှင့် ထားရသည်မဟုတ်။ ပျက်သည်မ
 ပျက်သည်ကို အတပ်အမှန် ဆိုရန်တို့ အခွင့် ထားရသည်။ ထို
 ကြောင့်ပျက်မပျက်အရာ၌ အဋ္ဌကထာအရှင်တို့အစဉ်အဆက်။
 အချက်မူသောဥပဒေမူအတည်ပြု၍လာခဲ့သောအင်္ဂါအချုပ်ကို
 လက်လွှတ်၍။ ဟုတ်စလိလိ။ ယုတ္တိပြင်ပ။ အဆသဘောများနှင့်။
 ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါအရာမဟုတ်ပေ။ ။ထိုသို့ပျက်မပျက်
 ကိုဆုံးဖြတ်ရန် အချုပ်အချာ အင်္ဂါအသီးအသီးနှင့် လာရှိသော
 သိက္ခာပုဒ်အပေါင်းတို့တွင် ယခုသိလိုကြသော ဝိကာလဘော
 ဇနသိက္ခာပုဒ်၏အချုပ်အင်္ဂါကို၎င်းအဋ္ဌကထာ၌။

ဝိကာလဘောဇနသံ စတ္တာရိ အင်္ဂါနိ ဝိကာလော။
 ယာဝကာလိကံ။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ အနုပ္ပတ္တကတာတိ။ ။
 ဟူ၍လာပေသည်။

၁၃၈ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ဝိကာလော။ နေလွဲသည်လည်းဖြစ်စေ။ ယာဝကာလိကံ။ ခဲ
 ဘွယ်ဘောဇဉ် အဝင်အပါယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးလည်းဖြစ်
 စေ။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ လည်ချောင်းတွင်းသို့ မျိုမိသည်လည်းဖြစ်
 စေ။ အနုဗ္ဗတ္တကတာ။ အရူးအသွပ် မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်စေ။
 ဣတိ။ ဤသည်တို့ကား။ ဝိကာလဘောဇနဿ။ ဝိကာလဘောဇန
 သိက္ခာပုဒ်၏။ စတ္တာရိအင်္ဂါနိ။ အင်္ဂါလေးပါးတို့တည်း။ ။ ဤ
 အဋ္ဌကထာ အင်္ဂါအချုပ်၌ ယာဝကာလိကဟူသောပါဌ်ဖြင့် ခဲ
 ဘွယ်ဘောဇဉ်အဝင်အပါ ယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးကို နေလွဲ
 သောအခါမျိုးမှသာလျှင် ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်ထိုက်
 ကြောင်း။ အပျော်ရှစ်ပါးစသော ယာမကာလိက အရည်မျိုး။
 ထောပတ်ဆီဦးသကြားသကာစသောသတ္တိဟာကာလိကဝတ္ထု
 မျိုး။ ဇီးဖြူ၊ ရှိရှား၊ ဖန်းခါး၊ ဆေးကွမ်းစသောယာဝဇီဝကဝတ္ထု
 မျိုးကိုမျိုးသော်လည်း ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်မပျက်ထိုက်
 ကြောင်းကိုခြားနား၍ ပြတော်မူပေသည်။ ။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း
 ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ၌။

ဝိကာလတာ။ ယာဝကာလိကတာ။ အဇ္ဈောဟရဏန္တိ
 ဣမာနေတ္တတိဏီအင်္ဂါနိ။ ဟူ၍လာသည်။

ဝိကာလတာ။ နေလွဲသည်လည်း ဖြစ်စေ။ ယာဝကာလိက
 တာ။ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် အဝင်အပါ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုမျိုး
 လည်းဖြစ်စေ။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ မျိုသည်လည်းဖြစ်စေ။ ဣတိဣ
 မာနိ။ ဤသည်တို့ကား။ ဧတ္ထ။ ဤဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၌
 တိဏီအင်္ဂါနိ။ တို့တည်း။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌လည်း။ ယာဝ
 ကာလိကတာ။ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးသည်
 သာသိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါဖြစ်ထိုက်ကြောင်း။ ယာမသတ္တိဟာ
 ယာဝဇီဝကဝတ္ထုမျိုးတို့သည်ကား သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာ အင်္ဂါ
 မဟုတ်ကြောင်းကို ပြတော်မူပေသည်။ ။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။
 မနောရထပူရဏီအမည်ရှိသောဝိကာအင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ၌။ ။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

အဘိက္ကန္တေန္တိမဏ္ဍိကေ ယာဝကာလိကဿ အဇ္ဈော
 ဟရဏံဝိကာလဘောဇနံနာမ။ ။ဟူ၍လာပေသည်။
 မဏ္ဍိကေ။မွန်းတည့်သောအခါသည်။အဘိက္ကန္တေ။လွန်ပြီး
 သည်ရှိသော်။ ယာဝကာလိကဿ။ကို။ အဇ္ဈောဟရဏံ။မျှခြင်း
 သည်။ဝိကာလဘောဇနံနာမ။မည်၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း
 ယာဝကာလိကဿ။ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သိက္ခာပုဒ် ပျက်ထိုက်
 သောအင်္ဂါ၌ယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးသည်သာအပါအဝင်ဖြစ်
 ကြောင်း။ ယာမသတ္တာဟ ယာဝဇီဝကဝတ္ထုမျိုးတို့အပါအဝင်
 အင်္ဂါမထိုက်ကြောင်းကို ပြတော်မူပေသည်။ ။ထိုမှတပါး
 လည်း။၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ပင်လျှင်။

ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗဋ္ဌေန သဗ္ဗယာဝကာလိကံ ဘောဇနန္တိ ဝုစ္စ
 တိ။ ။ဟူ၍လာပေသည်။

ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗဋ္ဌေန။မျိုးအပ်သောအနက်ကြောင့်။သဗ္ဗ။သော။ယာ
 ဝကာလိကံ။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးကို။ ဘောဇနန္တိ။ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ။၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်လည်း။ယာဝကာလိက။
 ဝတ္ထုမျိုးသည်သာ သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါ ဖြစ်ထိုက်ကြောင်း။
 ကြွင်းသောကာလိကသုံးမျိုးသည် သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါမဖြစ်
 ထိုက်ကြောင်းကိုခြားနား၍ပြတော်မူပေသည်။ ။ထိုမှတပါး
 လည်း။၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ပင်လျှင်။

ဝိကာလေ ယာဝကာလိကဿဘောဇနံ အဇ္ဈောဟရ
 ဏံ ဝိကာလဘောဇနံ။ ။ဟူ၍လာသည်။

ဝိကာလေ။နေလွဲသောအခါ၌။ ယာဝကာလိကဿ။ ယာဝ
 ကာလိကဝတ္ထုမျိုးကို။အဇ္ဈောဟရဏံ။သည်။ဝိကာလဘောဇနံ။
 မည်၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာပါဌ် ဖြင့်လည်း ဝိကာလဘောဇန
 သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာ၌ နောက်ကာလိက သုံးမျိုးသည် အဝင်အပါ
 အင်္ဂါမဟုတ်ကြောင်းကိုပြတော်မူပေသည်။ ။အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာ
 ကြီး၌အထူးတင့်ဆိုချက်မရှိပေ။ ။ထိုမှတပါးလည်း။သာရတ္ထ
 ဒိပနိဒ္ဓိကာမဟာဝါအတွင်၌။

၁၄၀ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ဘုရိတဗ္ဗဋ္ဌေနဘောဇနံ။ ယာဂုဘတ္တာဒိကံသဗ္ဗံ။ ယာဝ
 ကာလိကဝတ္ထု။ ဝိကာလဘောဇနံဝိကာလဘောဇနံ။
 ဘုရိတဗ္ဗဋ္ဌေန။ နှိုအပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဘောဇနံ။ မည်၏။
 ယာဂုဘတ္တာဒိကံ။ ယာဂုထမင်းစသော။ သဗ္ဗံ။ သော။ ယာဝကာ
 လိကဝတ္ထု။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးပေတည်း။ ဝိကာလ။ နေလွဲ
 သောအခါ၌။ ဘောဇနံ။ ယာဂုထမင်းစသောအလုံးစုံသောယာဝ
 ကာလိကဝတ္ထုမျိုးကိုမျိုးခြင်းသည်။ ဝိကာလဘောဇနံ။ ဝိကာလ
 ဘောဇနမည်၏။ ။ ဤဒီကာပါဌဖြင့်လည်း ယာဝကာလိက
 ဝတ္ထုသည်သာ။ သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါဖြစ်ကြောင်း။ ကြွင်းသော
 ကာလိကသုံးမျိုးသည်သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါအချုပ်တွင်အဝင်
 အပါမဟုတ်ကြောင်းကိုဒီကာအရှင်ပြတော်မူပေသည်။ ။ ထို
 မှတပါးလည်း။ ၎င်းဒီကာ၌ပင်။

ဝိကာလေ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုဿ အဇ္ဈောဟရ
 ဏာတိအတ္ထော။ ။ ဟူ၍ဘွင့်ပြတော်မူပေသည်။

ဝိကာလေ။ ၌။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုဿ။ ကို။ အဇ္ဈောဟရ
 ဏာ။ မှ။ ဣတိ။ လျှင်။ အတ္ထော။ တည်း။ ဒီကာပါဌဖြင့်လည်း။ ယာဝ
 ကာလိက ဝတ္ထုမျိုးသည်သာ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အရာ
 ဖြစ်ကြောင်း။ ကြွင်းသောကာလိကသုံးမျိုးသည်။ ဝိကာလဘော
 ဇနသိက္ခာပုဒ်အရာမဟုတ်ကြောင်းကို ပြတော်မူပေသည်။ ထိုမှ
 တပါးလည်း။ ၎င်းဒီကာ၌ပင်လျှင်။ ။ ဝိကာလဘောဇနံ-ကို။

အဇ္ဈောဟရဏံဝိကာလဘောဇနံ။ ကဿပန အဇ္ဈော
 ဟရဏန္တိ။ ယာမကာလိကာဒိနံအနုညာတတ္တာဝိကာလ
 ဘောဇနဿသဒ္ဒဿ ယာဝကာလိကအဇ္ဈောဟရဏေ
 နိရုဋ္ဌတ္တာယာဝကာလိကဿာတိဝိညာယတိ။ ။ ဟူ၍
 လာပေသည်။

ဝိကာလေ။ ၌။ ဘောဇနံ။ ကို။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ မျိုးခြင်းသည်။
 ဝိကာလဘောဇနံ။ မည်၏။ ကဿပန။ အဘယ်ကာလိကဝတ္ထု
 ကို။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ မျိုးခြင်းပေနည်း။ ဣတိ။ ဤကားအမေးပုစ္ဆာ

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။ ၁၄၁

တည်း။ယာမကာလိကာဒီနံ။ယာမကာလိကအစရှိသော နေခံကာ
လိကာသုံးမျိုးတို့ကို။အနုညာတတ္တာ။ နေလွဲသောအခါစားသေခံ
ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော် မူပေသောကြောင့်။ ဝိကာလဘောဇနသ
သဒ္ဒသ။ ဝိကာလဘောဇနသဒ္ဒါ၏။ ယာဝကာလိကအဇ္ဈောဟ
ရဏေ။ယာဝကာလိကဝတ္ထုကိုမျိုးခြင်းအနက်၌။ နိရုဇ္ဈော။ထင်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာဝကာလိကသ။ ယာဝ ကာလိက
ဝတ္ထုကို။အဇ္ဈောဟရဏံ။မျိုးခြင်းပေတည်း။ ဣတိဤသို့။ဝိညာယ
တိ။သိအပ်၏။ ။အမေးအဖြေအကြောင်းယုတ္တိနှင့်တကွ။အသေ
အချာ လာသော ဤဒီကာပါဌ်ဖြင့်လည်း ။ ဝိကာလ ဘောဇန
သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာ ယာမကာလိကစသော နောက်ကာလိကာသုံး
မျိုးတို့ မဆိုင်ကြောင်းကို သိသာထွေပေသည်။ ။ထိုမှတပါး
လည်း။၎င်းဒီကာ၌ပင်လျှင်။

အတ္ထတောပန ကာယဒ္ဓါရပဝတ္တာ ဝိကာလေယာဝ
ကာလိက အဇ္ဈောဟရဏေ စေတနာ ဝိကာလဘောဇ
နန္တိဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ဟူ၍လာသည်။

အတ္ထတောပန။ လိုရင်းအနက်အားဖြင့်ကား။ ကာယဒ္ဓါရပ
ဝတ္တာ။ ကာယဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော။ ဝိကာလေ။၌။ ယာဝကာလိက
အဇ္ဈောဟရဏစေတနာ။ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုမျိုးကိုမျိုးသော
စေတနာသည်။ဝိကာလဘောဇနံ။ ဝိကာလဘောဇနမည်၏။ ဣ
တိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ ။ဤဒီကာပါဌ်ဖြင့်လည်းယာ
ဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးသည်သာသိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာအင်္ဂါအစစ်ဖြစ်
ကြောင်းကို သိအပ်ထွေပေသည်။ ။ထိုမှတပါးလည်း။ ဝိမတိဝိ
နောဒနိအမည်ရှိသောဒီကာ မဟာဝါခန္ဓကအတွင်း၌။

ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗဋ္ဌေနဘောဇနန္တိ ဣဒံသဗ္ဗံ ယာဝကာလိကံ
ဝုစ္စတိ။ ဝိကာလေဘောဇနဇ္ဈောဟရဏံ ဝိကာလဘော
ဇနံ။ ။ဟူ၍ဆိုပေသည်။

ဘောဇနန္တိ ဣဒံ။ဘောဇနံဟူသောဤစကားကို။ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗဋ္ဌ
နံ။မျိုးအပ်သောအနက်ကြောင့်။သဗ္ဗံ။သော။ယာဝကာလိကံ။ယာ

၁၄၂ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ဝကာလိကဝတ္ထုမျိုးကို။ ဝုစ္စတိ။ ဣ။ ဝိကာလေ။ ဤ။ ဘောဇနဇ္ဈော
ဟရဏံ။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော ဘောဇနကိုမျိုး
ခြင်းသည်။ ဝိကာလဘောဇနံ။ မည်၏။ ။ ဤဋီကာပါဌဖြင့်လည်း။
ယာဝကာလိကသည်သာ သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရာ အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်း
ထင်လင်းပေသည်။ ။ ထိုမှတပါးလည်း။ ၎င်းဋီကာ၌ပင်လျှင်။

ဝိကာလေယာဝကာလိကသဘောဇနံအဇ္ဈောဟရ
ဏံ ဝိကာလဘောဇနံ။ ။ ဟူ၍ဆိုပေသည်။

ဝါ။ တနည်းကား။ ဝိကာလေ။ ဤ။ ယာဝကာလိကသ။ ကို။
ဘောဇနံအဇ္ဈောဟရဏံ။ မျိုးခြင်းသည်။ ဝိကာလဘောဇနံ။ ။
၂-နည်းစီ- ၂-နည်းစီတွင်ကြပေသည်မှာဘောဇနသဒ္ဒါကိုဘော
ဇနဝတ္ထုဟောတချက်ယူကြသည်။ မျိုးခြင်းကြံယာဟောတချက်
ယူကြသည်။ ။ လူတို့မည်သည်ကုမ်းဂန်စကားမျိုးကိုမကွမ်း
ကျင်ကြကုန်။ ထိုကြောင့် တကုမ်းတည်း၌ပင် ယာဝကာလိက
သဒ္ဒါနှင့်လာလာသမျှဝါကျတို့ကို အတိုအတိုလိုရင်းလိုရင်းတွင်
ကွက်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဘော်လိုက်သည်။ ။ ထုတ်ပြခဲ့ပြီး
သောအဋ္ဌကထာဋီကာကြီးတို့မှတပါး။ တခြားသော အဋ္ဌကထာ
ကြီးဋီကာကြီးတို့၌မူကား။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏အနက်
ကိုသာမညသာတွင်ကြကုန်၏။ ။ ဤမျှသောစကားရပ်တို့ဖြင့်
အဋ္ဌကံဉာဏ်သည်သည်။ ရောဂါဟူသော ဂေလညအကြောင်းမ
ရှိပါတဲလျက်။ နေလွဲပြီးနောက် ဆေးသောက်ကွမ်းစားမှုကိုပြုခဲ့
သည်ရှိသော်။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပျက်မည်မပျက်မည်
ဟူသောအမေးပုစ္ဆာ၌။ ဆေးကွမ်းဟူသော ယာဝဇီဝကဝတ္ထု
သည်။ သိက္ခာပုဒ်ပျက်ရန်အင်္ဂါတွင် အပါအဝင်မဟုတ်ကြောင်း
ကိုဖြေဆိုလိုက်သည်။ ။ တရပ်။

အချို့သောဝိနိစ္ဆယစာဟောင်းများ၌ကား။ အကြောင်းမရှိဘဲ
လျက်နေလွဲသောအခါ။ နောက်ကာလိကသုံးပါးကိုစားသောက်
ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်ကြောင်းကို အ
ဆိုပါရှိကြသည်။ ဝိနိစ္ဆယစာဟောင်းတို့၌ ပါရှိသည့်အတိုင်း။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ယခုကာလ၌ အချို့သောဆရာတို့အယုဂ္ဂိကြသည်။ ။ယူကြပုံ
ကား။ ဤဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အရာ၌။ ရဟန်းနှင့်လူအဆုံး
အဖြတ်ထူးခြားကွဲလွဲခြင်းမရှိသင့်။ ရဟန်းမှာ အာပတ်သင့်လျှင်
လူမှာသိက္ခာပုဒ်အပျက်ဆိုရမည်။ ။ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာ
ပုဒ်၏ဝိဘင်းပါဠိတော်အနာပတ္တိဝါရ၌။

ယာမကာလိကံ သတ္တာဟ ကာလိကံ ယာဝဇိဝိကံ
အာဟာရတ္တာယ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဒုဿ။
အန္တောဟာရေ အန္တောဟာရေ အာပတ္တိဒုက္ကဒုဿ။ ။
ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓါပိဋတော်အနာပတ္တိဝါရမှာလည်း။

အနာပတ္တိယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝ
ဇိဝိကံ သတိပစ္စယေ ဘုဒ္ဓတိ။ ။ဟူ၍ဟောတော်မူပေ
သည်။

အထက်ပါဠိတော်၌အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ရဟန်းတို့အား။နေ
လွဲသောအခါနောက်ကာလိကသုံးပါးကိုအာဟာရအကျိုးငှါအ
ကင်ခံခဲ့လျှင် ဒုက္ကဒ်အာပတ်သင့်၏။ မျိုးခွဲလျှင် မျိုးတိုင်းမျိုး တိုင်း
ဒုက္ကဒ်အာပတ်သင့်၏ ဆိုလိုသည်။ ။နောက်ပါဠိတော်၏ အ
ဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အပျော်ရည်မျိုးဟူသော ယာမကာလိကကို
မွတ်သိပ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်သေခံခဲ့သော် အာပတ်မသင့်။ ယော
ပတ်တင်လဲစသောသတ္တာဟကာလိကကို၎င်း။ ဆီးဖြူရှိရှားအစ
ရှိသောယာဝဇိဝိကကို၎င်း။ အနာရောဂါဟူသော ဂေလညအ
ကြောင်းနှင့် သုံးဆောင်ခဲ့သော် အာပတ်မသင့်ဆိုလိုသည်။ ။
ထိုကာလိကသုံးမျိုးကို၎င်း။ အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသောအခါ
သုံးဆောင်ခဲ့လျှင်သင့်သောထိုဒုက္ကဒ်အာပတ်သည်အခြားကလာ
၍သင့်သော အာပတ်မဟုတ်။ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၏။
ဝိဘင်းကထွက်သော အာပတ်ပင်ဖြစ်ပေသောကြောင့် ဝိကာလ
ဘောဇနအာပတ်ပင်ဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့် အဗ္ဗကယာတို့၌
သန္နိမိစသောသိက္ခာပုဒ်များသို့ ရောက်သောအခါ။ ထိုအာပတ်

ကို ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သင့်သည်ဟု အဆိုပါသတည်း။ ။ ထိုဒုက္ခိယအာပတ်သည်ရဟန်းတို့အားဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်နှင့် သင့်သောအာပတ် ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း။ ထိုအာပတ်အရာလူတို့မှာလည်း ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အပျက်မဟုတ်လော။ ။ ရဟန်းတို့၏ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အပျက်အင်္ဂါတွင် နောက်ကာလိကသုံးပါး ပါသင့်သကဲ့သို့ လူတို့၏ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အပျက်အင်္ဂါတွင် နောက်ကာလိကသုံးပါးပါသင့်ကြောင်းကိုလည်းအနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီး၏လုပ်သားဥပုသ်သည်ဝတ္ထုသည်သက်သေပင်တည်း။ ။ ထိုဥပုသ်သည်အား ညဉ့်အခါ လေရောဂါ အပြင်းအထန် ဖြစ်လေ၏။ သေဋ္ဌေးကြီးသိ၍စတုမဂ္ဂကိုသေခံပါဟုပေးလေသော်။ အရှင်တို့သောက်ကြပါကုန်၏လောဟုမေးပေ၏။ ငါတို့မှာအနာရောဂါမရှိ၍ မသောက်ကြသည်ဟု ဆိုအပ်သော်။ တနေ့လုံးလုံးဥပုသ်ရသောအရှင်တို့မှာ မသောက်ကြသည်ကို နေ့ထက်ဝက်မျှဥပုသ်ရသောအကျွန်ုပ်မသောက်ပါပြီဟုပယ်လေ၏။ ထိုညဉ့်ပင်ထိုရောဂါဖြင့်သေဆုံး၍ ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်လေ၏။ ။ ဤကားသေဋ္ဌေးကြီး၏လုပ်သားဥပုသ်သည်၏ဝတ္ထုတည်း။ ။ ဤဝတ္ထု၌ငါတို့မှာ အနာရောဂါမရှိ၍မသောက်ကြသည်ဟူသော သေဋ္ဌေးကြီးစကားကိုထောက်၍ လူတို့၏ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အပျက်အင်္ဂါတွင် နောက်ကာလိကသုံးပါး ပါသင့်ကြောင်းကို သိသာလှသည်မဟုတ်လော။ ။ အထက်ကထုတ်ပြခဲ့သောအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ ယာဝကာလိကကိုသာ ဆိုကြသည်မှာလည်း ယာဝကာလိကဝတ္ထုကိုနေလွှဲသောအခါမျိုးခဲ့လျှင်အကြောင်းရှိမရှိမရွေးရ။ ဧကန္တသိက္ခာပုဒ်ပျက်တော့သည်။ နောက်ကာလိကသုံးပါးကို မျိုးရာ၌ကား အကြောင်းမရှိဘဲမျိုးမှ ပျက်ပေသည် အကြောင်းရှိ၍မျိုးပေလျှင်မပျက်ပေ။ ဤသို့ဧကန်ပျက်မဟုတ်။ အနေကန်ပျက်ဖြစ်ပေ၍။ အပျက်အင်္ဂါတွင် နောက်ကာလိကသုံးပါးကို မျိုးရာ၌မဆိုကြပေသည်ဟုယူပေမှထုအဋ္ဌကထာဋီကာနှင့်အနာ

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။ ၁၄၅

ထပိဏ်ဝတ္ထုညီညွတ်ကြမည်မဟုတ်လော။ ။ထိုကြောင့်အကြောင်းမရှိဘဲနေလွဲပြီးနောက် ဆေးသောက်ကွမ်းစားမှုသည် ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အပျက်အင်္ဂါ အပါအဝင် စင်စစ်ကောန်ဖြစ်သတည်း။ ။ဤကားဥပုသ်သည်တို့အား ဂေလည အကြောင်းမရှိဘဲနေလွဲပြီးနောက် ဆေးသောက်ကွမ်းစားမှုကို သိက္ခာပုဒ်အပျက်အင်္ဂါပြု၍ပြောဟောကြကုန်သော ဆရာတို့၏ အလိုပေတည်း။

အဖြေကိုဆိုပေအံ့။ ။ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည်အလွန်ပေါ့သောပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇာသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သည်။ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည် အလွန်လေးသော လောကဝဇ္ဇာ သိက္ခာပုဒ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ။ထိုသုရာပါန လောကဝဇ္ဇာ သိက္ခာပုဒ်ကြီးများ၌ပင် ရဟန်းတို့မှာ အပေတ်သင့်တိုင်း လူတို့မှာ သိက္ခာပုဒ်ပျက်သည် မဟုတ်။ ။ထိုကြောင့်ပဗ္ဗဇ္ဇနန္ဒကအဇ္ဇကထာ၌။

မဇ္ဇပါနေပနသိက္ခာနောအဇာနိတွာပိ ဗိဇတောပဋ္ဌာယ မဇ္ဇိဝိဝန္တဿ ပါပိတ္တိယံ။ သာမဏေရောဇာနိတွာဝပိ ဝန္တောသီလဘေဒံအာပဇ္ဇတိ။ နအဇာနိတွာ။ ။သာမဏေရာနံ မဇ္ဇပါနသဗိတ္တကံ ပါရာဇိကဝတ္ထု။ အယံဝိသေသော။ ။ဟူ၍မိန့်သည်။

မဇ္ဇပါနေပန။ သေရည်သေရက်သောက်မှု၌ကား။ သိက္ခာနော။ အား။ အဇာနိတွာပိ။ သေရည်မှန်းသေရက်မှန်းမသိမူ၍လည်း။ ဗိဇတော။ သေမျိုးစေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ မဇ္ဇိ။ သေရည်သေရက်ကို။ ဝိဝန္တဿ။ သောက်မိသည်ရှိသော်။ ပါပိတ္တိယံ။ သင့်၏။ သာမဏေရော။ သည်။ အဇာနိတွာဝ။ သေရည်မှန်းသေရက်မှန်းသိ၍သာလျှင်။ ဝန္တော။ သောက်သည်ရှိသော်။ သီလဘေဒံ။ သီလပျက်ခြင်းသို့။ ဝါ။ သိက္ခာပုဒ်ပျက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ အဇာနိတွာ။ သေရည်မှန်းသေရက်မှန်းမသိမူ၍။ ဝိဝန္တော။ သောက်မိသည်ရှိသော်။ သီလဘေဒံ။ သို့။ ဝါ။ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ။ မရောက်။ သာမဏေရာနံ။ တို့၏။ မဇ္ဇပါနံ။ သေရည်သေရက်သောက်မှုသည်။ သဗိတ္တက

၁၄၆ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ဖြစ်သော။ ပါရာဇိကဝတ္ထု။ ပါရာဇိကမူ ပေတည်း။ အယံ။ ဤသည်ကား။ ဝိသေသော။ ရဟန်းသာမဏေအထူးပေတည်း။ ။ အနက်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သာမဏေကိုဆိုသဖြင့်။ လူတို့မှာလည်းသေရည်မှန်း သေရက်မှန်းသိ၍ သောက်မှသာ ဆောက်တည်သောသိက္ခာပုဒ်ပျက်သည် ဟူသောအနက်သည် အလွန်ထင်ရှားလေသတည်း။ ။ တရပ်။

ထပေတွာတုလိကံသဗ္ဗာနေဝဂေါဏကာဒိနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိပိဝဋ္ဌန္တိ။ ။ သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ။

တုလိကံ။ လဲသွတ်သောအခင်းကို။ ထပေတွာ။ ချန်ထား၍။ သဗ္ဗာနေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေါဏကာဒိနိ။ ဂေါဏကအစရှိ ကုန်သော မဟာသယနအခင်းတို့သည်။ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိပိ။ ရတနာတို့နှင့်ချုပ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ ဝဋ္ဌန္တိ။ အပ်ကုန်၏။ ။ အနက်။

သုတ္တန္တိ ကဒေသနာယပနဂဟဋ္ဌာနံပိဝသေနဝုတ္တတ္တာတေသံသင်္ဂဟဏတ္ထံထပေတွာတုလိကံ။ လ။ ဝဋ္ဌန္တိတိ ဝုတ္တန္တိ အပရေ။ ။ သီလက္ခန္ဓာဒိကာသစ်။ ။ သာရတ္ထဒီပနိ။

သုတ္တန္တိ ကဒေသနာယံပန။ သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကိုကား။ ဂဟဋ္ဌာနံပိ။ လူဥပုသ်သည်တို့၏လည်း။ ဝသေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ။ ဟောတော်မူလေသောကြောင့်။ တေသံ။ ထိုဥပုသ်သည်တို့ကို။ သင်္ဂဟဏတ္ထံ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနသိက္ခာပုဒ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်ခြင်းငှါ။ ထပေတွာတုလိကံ။ လ။ ဝဋ္ဌန္တိတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်၏။ ဣတိ။ သို့။ အပရေ။ တို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ ။ အနက်။ ။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ရတနာဖြင့်ချုပ်အပ်ကုန်သောဂေါဏကစသော အခင်းတို့သည် ရဟန်းတို့အား မအပ်ကုန်ဟုဆို၏။ ။ ထိုကြောင့်။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ၌ ရတနာဖြင့်ချုပ်အပ်ကုန်သော်လည်းအပ်ပါကုန်၏ဟုဆိုသည်မှာ လူဥပုသ်သည်တို့ကိုရည်၍ဆိုသည်ဟူလိုသည်။ ။ ဤဒိကာတို့ကိုထေခံ

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

သော် ဥဒ္ဓာသယနသိက္ခာပုဒ်မှာလည်း ရဟန်းတို့ အာပတ်သင့်တိုင်းလူတို့မှာသိက္ခာပုဒ်မပျက်ဟုသိအပ်သည်။ ။ဤသို့သော အဋ္ဌကထာဋီကာများကိုထောက်၍လူရဟန်းနှစ်ဦးဆိုင်ကြသော သိက္ခာပုဒ်ရ၌ရဟန်းတို့မှာအာပတ်သင့်သောအမှုတိုင်း။လူတို့မှာ သိက္ခာပုဒ်အပျက်မယူသာ။ရဟန်းတို့အာပတ်မှာပိနည်းတော်အ ရာဖြစ်သည်။ လူတို့သိက္ခာပုဒ်အပျက်မှာသုတ္တန်အရာဖြစ်သည်။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌ပြဆိုသောအင်္ဂါညီညွတ်မှ အပျက်ဆိုရ မည်ဟုသိသာလှပေသည်။ ။ဤမျှသောစကားတို့ဖြင့်ဝိကာလ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အရာမှာရဟန်းနှင့်လူ အဆုံးအဖြတ်ထူးခြား ကွဲလွဲခြင်း မရှိသင့်။ ရဟန်းတို့မှာ အာပတ်သင့်လျှင် လူတို့မှာ သိက္ခာပုဒ်အပျက်ဆိုရမည်ဟူသောဆရာတို့အယူကို ဖြေလိုက် သည်။ ။တရပ်။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ရင်း၌ နေလွှဲသောအခါ ယာဝ ကာလိကဝတ္ထုကိုမျှခွဲလျှင် ပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်။ ။အ ကြောင်းမရှိဘဲနောက်ကာလိကသုံးပါးကိုမျှခွဲလျှင်။၎င်းသိက္ခာ ပုဒ်၏အန္တရာပတ္တိဝါရ၌ဒုက္ကဋ်သင့်ကြောင်းလာသည်။ ။အန္တ ရာပတ္တိဝါရမည်သည်သိက္ခာပုဒ် အသီးအခြားအလားရှိသည်။ အန္တရာပတ္တိဝါရ၌လာသောဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်လျှင်ပင် ဝိကာ လဘောဇနမူလသိက္ခာပုဒ်ရင်းပျက်ပြီဟူ၍ ရဟန်းတို့မှာပင် မ ဆိုသာ။ ။အန္တရာပတ္တိဝါရမည်သည် ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ် ကြီးလေးပါးတို့မှာလည်းလာသည်ပင်ဖြစ်သည်။ ။ပထမ ပါ ရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကြီး၏အန္တရာပတ္တိဝါရ၌လာသောဒုက္ကဋ်အာ ပတ်ငယ်သင့်ရုံမျှနှင့်ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကြီးပျက်ပြီပါရာ ဇိကကျငြိမဆိုသာပေ။ ။ထို အတူဒုတိယတတိယစတုတ္ထပါ ရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကြီးတို့၌လာသော ဒုက္ကဋ်ထုလ္လစည်း အာပတ် ငယ်သင့်ရုံမျှနှင့်ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကြီးပျက်ပြီ။ပါရာဇိကကျငြိ လှဖြစ်ပြီမဆိုသာပေ။ ။သံဃာဒ်သိသ်သိက္ခာပုဒ်ကြီး ၁၃- ပါးတို့၌လည်းအန္တရာအာပတ်ငယ် အသီးအသီးလာသည်ပင်

ဖြစ်သည်။ ထိုအန္တရာအာပတ်ငယ်သင့်ရုံမျှနှင့် မူလသိက္ခာပုဒ်ကြီး ပျက်ငြိ။ သီလဝိပတ္တိဆိုက်ငြိ။ ငုတ္တနက်ထိုက်ငြိ။ ပရိဝါသ်မာနတ် ထိုက်ငြိမဆိုသာပေ။ ။ ထိုအတူအကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသော အခါနောက်ကာလိက ဝု-ပါးကိုမျှမိ၍ ရဟန်းတို့မှာ အန္တရာ ပတ္တိဒုက္ခနှင့်သင့်ရုံမျှနှင့် ဝိကာလဘောဇနမူလသိက္ခာပုဒ်ကြီးပျက် ငြိဟူ၍မဆိုသာပေ။ ။ မူလသိက္ခာပုဒ်ကြီး၏အပျက်အင်္ဂါတွင် ယာဝကာလိကဝတ္ထုကိုသာပြဆိုကြသော အဋ္ဌကထာဒီကာတို့ နှင့်အညီ နေလွဲသောအခါ ယာဝကာလိကဝတ္ထုကို မျှမှသာ ဝိ ကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်သည်ဟုဆိုထိုက်ပေသည်။ ။ သုတ္တန်လာဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်သော လူတို့မှာမူကားထိုအန္တရာပတ္တိဝါရ၌လာသော နောက်ကာလိ ကသုံးပါးအတွက်အပျက်အင်္ဂါမဆိုပေ။ ။ ဤကားရဟန်း တို့မှာအကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲသောအခါ နောက်ကာလိကသုံး ပါးကိုမျှမိ၍ အန္တရာပတ္တိဝါရမှာလာသော ဒုက္ခနှင့်အာပတ်သင့် ခဲ့လျှင်လူတို့မှာလည်းထိုကာလိကသုံးပါးကို ထိုနည်းအတူ မျှခဲ့ လျှင်ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပျက်ရမည်ဆိုသော အယူကို ဖြေဆိုချက်တည်း။ ။ တရပ်။

အနာထဝိဇ္ဇာသေဋ္ဌေးဝတ္ထု၌ စတုမရမည်သည် နောက်ကာလိ ကသုံးပါးတွင် သတ္တာဟာကာလိကဝတ္ထုပေတည်း။ ။ ထိုဝတ္ထု ကိုသေဋ္ဌေးမင်းကြီးတို့သုံးဆောင်ကြပါ၏လောဟု မေးလေရာ။ ငါတို့မှာအနာရောဂါမရှိ၍ မသုံးဆောင်ကြသည်ဟု ဆိုသော သေဋ္ဌေးကြီးစကားတချက်။ ။ တရက်လုံးလုံး ဥပုသ်ရသော သေဋ္ဌေးကြီးတို့မှမသုံးဆောင်ကြလျှင်၊ နေ့ထက်ဝက်မျှ ဥပုသ်ရ သောအကျွန်ုပ်လည်းမသုံးဆောင်ပါပြီဟု လုလင်ကဆိုသော စ ကားတချက်။ ။ ထို ၂-ချက်တွင် သေဋ္ဌေးကြီး စကားကို ထောက်၍ နောက်ကာလိကသုံးပါးကို အကြောင်းမရှိဘဲ နေလွဲ သောအခါသုံးဆောင်လျှင်။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပျက် သည်ဟုယူခဲ့ချေသော်။ ။ လုလင်စကားကို ထောက်ထား၍

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ထိုလုလင်သည်ဂေလညအကြောင်းထင်ရှားရှိလျက်မတုခရကို မသုံးဆောင်ဘဲ အသက်ကို အသေခံလေကား အကြောင်းရှိ သော်လည်း မသုံးဆောင်ရ။ သုံးဆောင်ခဲ့လျှင် သိက္ခာပုဒ်ပျက် သည်ဟုယူပါတော့လောဆိုရန်။ ။ဂေလည အကြောင်းရှိ လျက်နှင့်မသုံးဆောင်ဘဲအသေခံသောထိုလုလင်အမှုမှာသိက္ခာ ပုဒ်ပျက်မှုကြောင့်မသုံးဆောင်သည်မဟုတ်။ သိက္ခာပုဒ်လျော့ပါး မှုကြောင့်မသုံးဆောင်လေသည်။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို အသက်မျှမကရို သေလှဘောသဒ္ဓါတရားအတွက်သက်သက်သာဖြစ်ပေသည်ဟု ဖြေပေလိမ့်မည်။ ။ထိုအခါဟုတ်လှပြီ။ သိက္ခာပုဒ်ပင် မပျက် သော်လည်းလျော့ပါးရန် အချက်ထင်၍ ထိုလုလင်သည် မသုံး ဆောင်သကဲ့သို့။ သေဇဠးကြီးများလည်း လျော့ပါးရန်အတွက် ကြောင့်ပင် မသုံးဆောင်ကြပေသည်။ ပျက်ရန်အတွက် မသုံး ဆောင်ကြသည်မဟုတ်ဘုဆိုခဲ့သည်ရှိသော် အပျက်အင်္ဂါတွင် ယာဝကောလိကဝတ္ထုကိုသာ ပြဆိုကြသော အဋ္ဌကထာဒီကာ များနှင့်လည်းတပြေးတည်းညီညွတ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ပျက် ရန်အတွက်ကြောင့်မသုံးဆောင်ကြသည်ဟု ယူခဲ့သော် ယာဝ ကောလိကဝတ္ထုကိုသာအင်္ဂါအချုပ်လုပ်၍ထားကြသောအဋ္ဌက ထာဒီကာတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ရာသည်မဟုတ်လော။ ။ထိုကြောင့် ဝတ္ထုသက်သေဆိုသည်မှာသဒ္ဓါတရားသို့လိုက်၍ ဖြစ်ကြသည်။ သိက္ခာပုဒ်၏အချုပ်အင်္ဂါသည်သာ ပမာဏ ဖြစ်ပေသည်။ ။ ဤကားအနာထပဏ်ဝတ္ထုကိုဖြေဆိုချက်တည်း။

ယာဝကောလိက ဝတ္ထုမှာ နေလွဲသောအခါ ဂေလညအ ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်စေ။ မရှိသည်ဖြစ်စေ။ မျှိုမိလျှင်အာပတ်ဇောနံ သင့်တော့သည်ဖြစ်၍ အပျက်အင်္ဂါတွင် ပါပေသည်။ နောက် ကောလိက သုံးမျိုးမှာမူကားဂေလညပင်ပါသအကြောင်းမရှိဘဲမျှို မှအာပတ်သင့်သည်။ အကြောင်းရှိ၍မျှိုလျှင်အာပတ်မသင့်။ ဤသို့ အာပတ်သင့်မှုဇောနံမဟုတ်။ အနေကန်ဖြစ်သောကြောင့် အပျက် အင်္ဂါတွင်မပါပေသည်ဟု သောစကားမှာလည်း။ သိက္ခာပုဒ်တို့

၁၅၀ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

၏အချုပ်အဏ်္ဏိမည်သည် ပျက်ရန်ရှိသမျှကို ချန်ရသည်မဟုတ်။
 ယာဝကာလိကဝတ္ထုနှင့်တပေါင်းတည်း မချုပ်သာသျှင် ဝတ္ထု
 အား လျော်စွာခွဲ၍ သော်လည်း ချုပ်ရသည်။ ယာဝကာလိက
 ဝတ္ထုလည်းမှန်စေ။ နေလည်းလွဲစေ။ အကြောင်းလည်းကင်းစေ။
 မျှီစေ။ သုံးပါးတရပ်။ ။ ငြင်းသောကာလိကသုံးပါးတွင်တပါး
 ပါးလည်းဖြစ်စေ။ နေလည်းလွဲစေ။ အကြောင်းလည်းကင်းစေ။
 မျှီစေ။ လေးပါးတရပ်။ ။ ဤသို့ခွဲ၍ သော်လည်း ချုပ်ရသည်။
 ပျက်ရန်ရှိသမျှကို ချန်ရသည်မဟုတ်။ ထိုသို့လည်း အချုပ်ရှိခဲ့။
 ထိုကြောင့်အာပတ်သင့်မှု သိက္ခာပုဒ်ပျက်မှု အနေကန်ဖြစ်သော
 ကြောင့်မပါသည်မဟုတ်။ သိက္ခာပုဒ် ပျက်မှုပင် မဟုတ်သော
 ကြောင့်မပါလေသကည်း။ ။ ဤတွင်ရှေ့ကား။ ဥပုသ်သည်တို့
 ၏အကြောင်းမရှိဘဲနေလွဲကွမ်းစားဆေးဝါးဆေးသောက်မှုများ
 သည်ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ပျက်အဏ်္ဏိတွင် အပါအဝင်မ
 ဟုတ်ကြောင်းကိုဖြေဆိုလိုက်သောအခန်းပြီး၏။

၂။ ။ သိက္ခာပုဒ်အညှိုးအဏ်္ဏိတွင်ပါ-မပါကိုပြခြင်း။

(၂) အညှိုးအဏ်္ဏိတွင်ပါမည်မပါမည်မေးရာ၌။ ။ ယခုကာ
 လရှိရှိသမျှသောပုထုဇ္ဇန်လူရှင်ရဟန်းတို့၏ သီလရသည်အညှိုး
 အဏ်္ဏိမှလွတ်ခဲ့လေစွ။ ။ အညှိုးအဏ်္ဏိကိုသိသနိမင်မှာ လာ
 သည့်အတိုင်းဆိုလိုက်အံ့။ ။ မေထုန် ၇-ပါးမှ မလွတ်ကင်း
 သောသီလသည် သုံးသောသီလမည်၏။ ။ မေထုန် ၇-ပါးဆို
 သည်ကား။ မာတုဂါမ၏အနင်းအနှိပ်အဆုတ်အနယ်ကိုသာယာ
 ခြင်းတပါး။ ၁ ။ မာတုဂါမနှင့်တကွ ရယ်ဘွယ်ရှင်ဘွယ်ကျီ
 ဘွယ်ကျီစားပြောဆိုသာယာခြင်းတပါး။ ၂ ။ မာတုဂါမနှင့်အ
 ချင်းချင်းစိန်းစိန်းစိုက်စိုက်ကြည့်ရှုသာယာမှုတပါး။ ၃ ။ မာတုဂါ
 မ၏အသံကိုအနီးအဝေးကကြားရ၍သာယာမှုတပါး။ ၄ ။ ရှေး
 ရှေးသောအခါကမာတုဂါမနှင့်ပျော်ပါးဘူးသည်ကို အမှတ်ရ၍

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

တအောက်မေ့မေ့ သာယာခြင်းတပါး။ ၅ ။ တပါးသောသူတို့
 မာတုဂါမနှင့်ပျော်ပါး၍နေသည်ကိုမြင်၍ကြား၍သာယာခြင်းတ
 ပါး။ ၆ ။ ယခုစောင့်ထိန်းသောဥပုသ်သီလ ၅ အကျိုးကို နောင်
 နတ်သွီးနတ်သားဖြစ်၍ ခံစားစံစားလိုသော စိတ်သွတ်ခြင်းတ
 ပါး။ ၇ ။ ဤ ၇-ပါးသည်ခေတုနိဇယ ၇-ပါးမည်၏။ ။ ထို-၇
 ပါးတွင် တပါးပါးနှင့်စွန်းငြိသောသီလသည် သီလ သွီးသီလ
 ကျိုးသီလပျက်မည်၏။ ။ ပြာဟ္မဏ။ ပုဏ္ဏား။ ဣဒံဗိ။ ဤ ၇-ပါး
 တွင်တပါးပါးနှင့်ယှဉ်သော အမှုသည်။ ပြဟ္မစရိယဿ။ ဥပုသ်
 သီလဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်၏။ ခဏ္ဍမ္ပိ။ ကျိုးသည်
 လည်းမည်၏။ ဆိဒ္ဓမ္ပိ။ ပေါက်သည်လည်းမည်၏။ သဗလမ္ပိ။ ကြောင်
 သည်ကျားသည်လည်းမည်၏။ ကမ္မာသမ္ပိ။ ပြောက်သင်္သ ကျား
 သည်လည်းမည်၏။ ။ သတ္တနိပါတ်အင်္ဂုတ္တုရ်ပါဠိတော်။ ။
 ဤသို့လာသော ပါဠိတော်မြတ်ကို နှလုံးထား၍ တနေ့တရက်မျှ
 စောင့်ထိန်းရသောသီလကိုထို ၇-ပါးသောညှိုးနွမ်းခြင်းမှကင်း
 လွတ်စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဥပုသ်နေ့၌တထင်စာထမင်းကိုစော
 စောစား၍ဥပုသ်ခံယူပြီးနောက်တနေ့ပတ်လုံး မာတုဂါမတို့နှင့်
 မတွေ့ရမမြင်ရ အသံစကားကိုမျှ မကြားရသောနေ့ချာ၌နေခြင်း
 ငှါသင့်မြတ်လှလေသတည်း။ ။ ထိုမှတပါးလည်း။

အပရာယစကောဓောဥပနာဟာ။ လ၊ မဒေါပမာဒေါ
 တိအာဒိနံပါပဓမ္မာနံ အနုပ္ပတ္တိံ သာ။

ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်အညီ။ ကောခ။ ဥပနာဟအစရှိသောပါ
 ပဓမ္မတို့နှင့်လွတ်ကင်းမှ အကျိုးအပေါက် အပြောက် အကျား
 လွတ်ကင်းသည်ဟုဆိုပြန်သောကြောင့်။ ။ ကောခ။ အမျက်
 ထွက်၍ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ ဥပနာဟ။ ရန်ငြိုးဘွဲ့၍ဥပုသ်ကျိုး
 ခြင်းတပါး။ မက္ခ။ သူ့ကျေးဇူးကိုချေ၍ ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။
 ပဠာသ။ သူတပါးကိုအညံ့အရှင်းဖြစ်အောင်ပြု၍ ဥပုသ်ကျိုးခြင်း
 တပါး။ ဣဿာ။ သူတပါးကိုငြူရု၍ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ မစ္ဆရိ
 ယ။ ဝန်တို၍ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ မာယာ။ မိမိ၌ရှိသောအပြစ်ကို

၁၅၂ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

ဖုံးလွှမ်းမှုကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ သာထေယျ။ မိမိ၌မရှိ
သောဂုဏ်ကို အရှိပြု၍ပြုခြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်း တပါး။
ထမ္ဘ။ ကိုင်းညွတ်ထိုက်သောသူကို မကိုင်းညွတ်ပြုခြင်းကြောင့်
ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ မာန။ နှလုံးနေမြင့်မြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုး
ခြင်းတပါး။ အတိမာန။ နှလုံးနေအလွန်မြင့်မြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုး
ခြင်းတပါး။ မဒ။ မာန်ယစ်ခြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ ပ
မာဒ။ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သောအဖျင်းအချော်အသော့အသွမ်း
တို့ကိုပြုခြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ အတ္တုက္ကံသန။ မိမိ
ဘက်ကို အမြတ်အသာပြုခြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။
ပရောတ္တန။ သူကပါးဘက်ကို အပုသ်အညွှန် ခြင်းကြောင့် ဥပုသ်
ကျိုးခြင်းတပါး။ နိဒ္ဒာ။ သူတပါးကို မျက်မှောက်၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ ဂရဟာ။ သူတပါးကိုမျက်ကွယ်
၌ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့် ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတပါး။ ။ ဤသို့ အစရှိသည်
ဖြင့် ဥပုသ်ကျိုးရန် ညှိုးနွမ်းရန် ပါပဓမ္မတို့သည် အလွန်များပြား
ကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခုကာလမြင်မြင်သမျှသော လူလူရှင်ရှင်
ပုထုဇ္ဈင်တို့၏ သိသသည် အညှိုးအင်္ဂါမှ လွတ်ခဲလှစွာ ဆိုပေ
သည်။ ။ ဥပုသ်ကျိုးခြင်းသည် နှစ်ပါးရှိ၏။ ခံယူဆောက်တည်မှု
ပျက်အောင်ကျိုးခြင်းတပါး။ အကျိုးအာနိသင်သိမ်ဖျင်းရုံမျှကျိုး
ခြင်းတပါး။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌ ပြအပ်သော
အပျက်အင်္ဂါပြည့်စုံအောင်လွန်ကျူးမှုသည် ခံယူဆောက်တည်
မှုပျက်အောင်ကျိုးခြင်းမည်၏။ ။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော မေထုန-၇
ပါးတွင် တပါးပါးနှင့် ငြိစွန်းမှု။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပါပဓမ္မတို့တွင်
တပါးပါးနှင့် ငြိစွန်းမှုသည် အကျိုးအာနိသင် သိမ်ဖျင်းရုံမျှသော
ကျိုးခြင်းမည်၏။ ။ ဂေလညအကြောင်း ဂေါတမီလွင်ကွမ်းစား
ဆေးဝါးဆေးသောက်မှုသည်။ ထိုအမှုကိုသာသာသောကီလေ
သာမှုပင်ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့် အညှိုးမှုစုတွင် ပါဝင်ရာသော
အခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာရောဂါဟူသော ဂေလညအကြောင်း
မရှိဘဲ နေလွင်ကွမ်းစားဆေးသောက်မှုကို ပြုခဲ့သည်ရှိသော် ဝိကာ

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

လဘောဇန သီလဥပုသ်ညှိုးသည်။ အကျိုးအာနိသင် ညံ့သည် ဟူ၍ဆိုရပေမည်။ ။ထိုမှတစ်ပါးလည်း။

အပ္ပိစ္ဆိတာ သန္တုဋ္ဌိတာ သံလေခတာဒီနံစ ဂုဏာနံ ဥပ္ပတ္တိယာသင်္ဂဟိတော။ ။ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်အညီ။

အလိုနည်းခြင်း။ရောင့်ရဲခြင်း။ ခေါင်းပါးခြင်းစသောဂုဏ်တို့ နှင့်ယှဉ်သောသီလမှအကျိုးအပေါက်လွတ်သည်။ ထိုဂုဏ်တို့နှင့် မယှဉ်မူ၍။ မဟိစ္ဆိတာ။ အသန္တုဋ္ဌိတာ။ အသလ္လေခတာအစရှိ သောအပြစ်တို့နှင့်ယှဉ်ခဲ့ပြန်မူအကျိုးအပေါက်မလွတ်သည်သာ ဖြစ်၏။ ။မဟိစ္ဆိတာ။ သိမိအကျင့်ကိုသူတစ်ပါးတို့သိကြားစေ လိုထင်ရှားစေလိုသောကြောင့်ဥပုသ်ကျိုးခြင်းတစ်ပါး။ အသန္တုဋ္ဌိ တာ။ ယုတ်ညံ့သောအဝတ်။ ယုတ်ညံ့သောအစား။ ယုတ်ညံ့သော မြက်အခင်းသစ်ရှက်အခင်းစသည်တို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းကိုမပြုမူ၍ အဝတ်ကောင်း အစားကောင်း ညောင်စောင်းမွေ့ရာ ကမ္မလာ ကော်စောစသော အိပ်ရာနေရာကောင်းတို့ကိုသာယာ၍ ဥပုသ် ကျိုးခြင်း။ အသလ္လေခတာ။ သိက္ခာပုဒ်အပျက်အင်္ဂါလွတ်ရုံမျှအား ရ၍ထိုထက်အလွန်မြိုးခြိမ့်မရှိ၍ဥပုသ်ကျိုးခြင်း။ သင်္ဂဟိကာရာ မတာ။ အပေါင်းအတော် မွေ့လျော်သည့်အတွက် ဥပုသ်ကျိုး ခြင်း။ ဘဿာရာမတာ။ သူတော်ကောင်းတရားမှ အလွတ်ဖြစ် သောစကား၌မွေ့လျော်သည့်အတွက်ဥပုသ်ကျိုးခြင်း။ ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့် သီလညှိုးမှုဥပုသ်ညှိုးမှုသည် အလွန်ပင်ပေါများလှ လေသတည်း။ ။ဤစကားရပ်တို့ဖြင့် ဥပုသ် နံယူပြီးသော နောက်၌ သစ်ခေါက်ဆိုးသစ်ရှက်ဆိုး ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ် မျိုးမှတစ်ပါးဝတ်ဖြူဝိုးဖဲစသော အဝတ်ကောင်း အထည်ကောင်း မျိုး။ သားဖြမ်းထမင်းသားဖြမ်းဟင်းစသော အစားကောင်းမျိုး။ သင်ဖြူးကော်စောစသောအိပ်ရာနေရာကောင်းမျိုး။ နေမလွဲမီပင် ဆေးကောင်း ကွမ်းကောင်း လဘက်ကောင်းမျိုး။ နေလွဲသော အခါ ဆေးကွမ်းမျိုးအလုံးစုံတို့၌ သန္တုဋ္ဌိသလ္လေခ ကင်းကွာ၍ သာယာစွာ သုံးဆောင် သမျှသည် ဥပုသ်ကျိုးမှုချည်း ဖြစ်သ

၁၅၄ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်။

တည်း။ ။အဋ္ဌကထာ၌ခဏ္ဍသဒ္ဓါနှင့်လာသောကြောင့်အကျိုး
 ဟူ၍ဆိုပေသည်။ အကျိုးဆိုသော်လည်း အပျက်ကျိုးမဟုတ်။
 အညှိုးကျိုးရသာတည်း။ ။ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အညှိုးရသည်လူ
 တို့၏ ဥပုသ်သီလ၌သာမဟုတ်။ ရဟန်းတို့၏ သီလမှာလည်း
 နည်းတူပင်တည်း။ ။ရဟန်းတို့၏သီလ၌ဝိနည်းနှင့်တိုင်းတာ၍
 အာပတ်လွတ်ရုံမျှစောင့်ထိန်းလျှင်အပျက်လွတ်၏။အညှိုးအကျိုး
 မလွတ်။ဆိုခဲ့ပြီးသောပါပဓမ္မတို့မှ လွတ်ကင်းစင်ကြယ်သောသီ
 လသည်သာလျှင် သီလဖြစ်စေ။ရဟန်းသီလဖြစ်စေ။အနွမ်းအညှိုး
 အကျိုးအပေါက်အပြောက်အကျားကင်းရှင်းလေသတည်း။ ။
 ခပ်သိမ်းသောပုထုဇ္ဇန်သတ္တဝါတို့သည်နုလှစဉ်အခါ၌။ ဤကဲ့သို့
 သော အကျိုးအပေါက်အပြောက်အကျားကိုပင် အဖြူအစင်အ
 ကောင်းအမြတ်ပြုလုပ်၍ တဘဝထက်တဘဝရင့်သန်ကြအောင်
 ကျင့်ဆောင် အားထုတ်ကြရ ကုန်သည်။ ရင့်မာသော တဘဝသို့
 ရောက်ကြမှ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော သီလသို့ ရောက်နိုင်ကြ
 ကုန်သည်။ ။ အယံ။ဤဥပုသ်သည်တို့၏နေလွှဲကွမ်းစားဆေး
 ဝါးဆေးသောက်အဆုံးအဖြတ်သည်။သဗ္ဗိမေဝဿေ။ ၁၂၆၀-
 ပြည့်နှစ်၌။ ဘဒ္ဒပဒေ။ တော်သလင်းလ၌။ နိဗ္ဗိတော။ အပြီးသို့
 ရောက်၏။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

